உ

கணபதித்துணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்புராணம்.

செல்லிநகர்ப்

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி

இயற்றியது.

இது,

பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய தறிப்புரைமுதலியவற்றுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா 2-8-0

பராபவ ஸ ஆவணி மீ

1906.

Copyright registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

		பக்கம்.
க.	முகவுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.
	[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள், தீக்ஷை வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநாமங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழிகள்முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல்கள், மடங்கள், யந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தைகள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]	
ஞ.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
ட.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்...	33 - 37.
எ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பதஅகராதிமுதலியன	49 - 63.
கூ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66.
க0.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
ககூ.	பிழையும்திருத்தமும்	68.
கஉ.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்	க-உஉ.
கங.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	உஉ.
கச.	நூற்சிறப்புப்பாயிரம்	உஉ.
கஞ.	பாடபேதம்	உஉக-உசஅ.
கசூ.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயகரமாலை	உசக-உஞஅ.
கள.	கடம்பவனபுராணம், க0 - இலீலாசங்கிரக அதிகாரியாயம்	உஞக-உகூ.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை, உஅ - ம் செய்யுள்	உ0ஏ-உஎக.
ககூ.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ம் பாடல்...	உஎக.
உ0.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	உஎஉ-ஙகஅ.
உக.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி	ஙகக-ஙஙூ.
உஉ.	சுருக்கத்திரம்	...ஙஙஞ-ஙஙசு.

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வென்றென்
றோதியே மலர்க ளேவி யோருங்கிநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடு
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற பதினன்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினன்குஸ்தலங்களாவன :

'கூடல் புனவாயில் குற்றூல மாப்பனூ
ரோடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்காணை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.'' என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆண்மாக்களை உய்வித்தருள வெண்ணி, சுச - திருவிளையாடல்கள் செய்தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமையவாய்த்தது. இதற்குரிய தேவாரப் பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நீலமாமிடற்று	...	...	...	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	...	...	...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	...	...	...	கொல்லி.
காட்டுமாவது	...	...	...	கௌசிகம்.
செய்யனே	...	...	...	"
வீடலாலவாயிலாய்	...	...	...	திருவிராகம்.
வேதவேள்வியை	...	...	...	நாலிசைமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல்	...	...	...	திருவியமகம்.
மங்கையர்க்கரசி	...	...	...	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேதியா	...	...	...	திருநேரிசை.
மூனைத்தானை	...	...	...	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும்தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும்நூல்களில்லை. அவை: திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற்புராணமென்பனவாம்; அவற்றுள்:—

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமென்னும் இந்நூல், * உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிநகர்ப்பெரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, "ஓதரிய" என்னுஞ்செய்யுளாலும், "அம்பதமத்தார்" என்னுஞ் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களுங. இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காகிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைகாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமஸாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கoகூo. இதில் இலிஙசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சூச - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சூச - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ளமுறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைகாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானால் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; "மிண்டரை வெல்லும் வளைசிங்க ராயன் வீலைகொடிப்பத், தண்டமிழ்ச் சுடர்மேக முரத்தூரில் வேகியன் ரூனும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், விண்டமிழ்த் தும்பனனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே." என்னுந் தோண்டைமண்டலசதகத்தாலும், "கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது.

றுந் தாதனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்றுங், கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புவியின், மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, னங்காளி லேயிருந்தக் கால்." என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாலி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, நஉசுஉ. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதியாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தநூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட்டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேடுமற்றொன்றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (நுக) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய * மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதிலுள்ள வருணன்விட்ட கடலேவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள நாகமெய்த்திருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (நசு) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதிலுள்ள, (நுக) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறைவேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித்துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்களுமுதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இங்ஙகவரலாறுகளே விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப்பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமே தழுவிப் பலர் இத்தலசம்பந்தமானநூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின்றது. இது, * திருவிளையாடற்பயகரமாலை, கடம்பவனபுராணத்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரனெனலும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குபவனென்பது பொருள்.

உள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், * திருவுசாத்தான நான்மணி மாலையின், உ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளெழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷை நூல் எ, கக - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்கிடைத்ததான ஷை திருவிளையாடற்பயகரமாலைமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னும்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்திவிட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ஈ0 - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், எகூ, அகூ, கூகூ, கஈக, ககூ0-ம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களாவும் வெள்ளிபாடல்களென்றே ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் வாயப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறும்கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலைநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரிய ருடையகாலம் மூற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

---

* இந்நூலை இயற்றியவர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பலவாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். ஷை முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ஈ0ஈ - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் தெரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றனரென்றுஞ்சொல்லி, ஷை நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸ்வாமி ஓயரவர்கள்.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழையசெய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நமக்குத்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர்முதலியனவும், சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்னஅமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை,குதிரை,நவமணிமுதலியவற்றின் இலக்கணங்களும்,ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள் ; சொக்கு - அழகு ; பேரழகென்னும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்திரன்பழிதீர்த்ததிருவிளையாடல், ஊசும் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தியாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டி, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீடு (=சொக்கர்லேஞ்சு); பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமாலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூரார்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது ; சுந்தரரென்றதிருநாமம் இதிற் சிறுபான்மையாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லா ஆச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டகினைந்து, ஒருநாள், அத்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டிகை பெற்றவிளங்கியபுலவர் அறுபத்துநால்வர் மறுநாட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்னபகுதியை இன்னர் இன்னர் இயற்றுதற் குரியரென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள்நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரைநோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றியநூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர்செய்ததனதன்பொருட்டென்றுவினவ, அம்முனிவர்மனங்கொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்காதுபோயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச்சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகளியாவும் கதானுகதிகந்தியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாகஇருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதகூடிணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இரகுவம்மிசம், கடம்பவனபுராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், கூடவசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூரர்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மதுரை

இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, குறைவற''; ''அவைநடு''', ''ஓதரிய''', ''வியாதன்வான்மீகி'' என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

கைத்திருப்பணிமாலை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன ; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமாலைமுதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்தகத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சுப்புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டிருந்தான்றும் ; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் ஏட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதனூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக்கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை ; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசைமரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோருமற்று மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில்நேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத்தேநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை விரைவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீன்தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸ்வாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி விரைந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சுப்பிரமணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ இ வை. அனந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவும்பகலும் உடனிருந்துசெய்துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது ; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் ... ... பிரதி. க.

சென்னை
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலை ... ,, க.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கத்து ... ... ,, க.

களக்காடு
ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு ... ... பிரதி. க.

திருநெல்வேலி மேலரதவீதி
,, கவிராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு ... ,, க.

வேம்பத்தூர்ப்
,, பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு ... ... ,, க.

டை ஊர்
,, சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு
[சாலி. கசுஎசு. கி. பி. 1753] ,, க.

தும்பகோணம்
டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
,, அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்தந்த ... ... ,, க.

மதுரை
விவேகபானுபத்திராதிபர்
,, மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்தந்த ... ,, க.

தும்பகோணம்
மகாதளம்பேட்டை
,, இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு... ... ... ,, க.

பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவிடுதி
,, கோவிந்த ஐயர்வீட்டு ... ... ,, க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித் துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகை யாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா எனக்கு மிகுதியாக இருந் தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

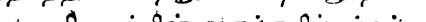
இப்பதிப்பிற்காணப்படுங்குற்றங்கள் என்னுடையனவென்றெ ண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ் வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுதற்கொ ரூட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவி களை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்களிடில், மதுரைப் பேராலவாயாரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாம ரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை,
12 - 7 - 06.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அச்ச - அச்சப்பத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்கதை.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அன்னை - அன்னைப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்தலகரி.
இடைக்காடன்-இடைக்காடன்பிணக் குத்தீர்த்தபடலம்.
இந்திரன்-இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலீலா-இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலா - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காதை.
ஊர்தேடி - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.
ஒழி - ஒழிபியல்.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கா - காதை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதிரை - குதிரையிட்டசருக்கம்.
குலா - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுசி - சிற்றிற்பருவம்.
சீதைவணம் - சீதைவணப்புருட்படலம்.
சீய - சீயவதைச்சருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிநிகண்டு.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புராணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருஞா-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அல்லது ஷி புராணம்.
திருநக - திருநகரச் சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் அல்லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மானை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளையாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. - தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி.
நக - நக்கீரர்க்கினியம்.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
நாடுகாண் - நாடுகாண்காதை.
நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரத்து - பரத்துவாசதரிசனை யத்தியா யம்.
பரிபா - பரிபாடல்.
பா - பாயிரம்.
பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
பார - பாரதம்.
பால - பாலகாண்டம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
புறநா - புறநானூறு.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.
மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசருக்கம்.
மணி - மணிமேகலை.
மது - மதுரைக்காஞ்சி.
மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்ப த்தந்தாதி.
மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.
மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.
முனிவர் - முனிவர்சதி.
யானை - யானையெய்தபடலம்.
வாரணை - வாரணவதச்சருக்கம்.
விடை - விடையிலச்சினையிட்டபட லம்.
விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானப டலம்.
வேத்திர - வேத்திரகியச்சருக்கம்.

கணபதிதுணை.

இந்நூலாசிரியராகிய
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டுள்ள சேல்லிநகரிற் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற்பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்ததாண்டவநம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஓலைச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இங்ஙகர், இக்காலத்துப் பனையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினார்கோயில் தாலூகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள துர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகாதத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், "தேசான" என்னும் செய்யுளில், "நிம்பை, யீசான மாழுனிவன்" என இப்

* கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்றூ ரென்றே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுல், இவ்வூருப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ்வூர், குலசேகரசதுர்வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குல சேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

"தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடிமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய
தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்."

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேக்ரபாண்டியனென்பவன், அகரமேற்றநினைந்து, சாகேதபுரி யென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப் பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொரு வருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தா லோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிராமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, 'யான் கணபதி' என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக் கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திரு வுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனனென் றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரித்தம் பாண்டிநாட்டில் கர்ண பரம்பரையில் வழங்கிவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற் கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந் துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரித்தத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதுரையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரரசன், இர ண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முத லிய ஒ00அ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமணிமாலையென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரிவிக் கின்றது.

வேம்பற்றூரென்பதும் குலசேகரசதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க் குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, கடுசு - ம் செய்யுளுக்கும், புறநானூறு, கூகள - ம் செய்யுளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெய ராகிய வேம்பற்றூர்க்குமரனு ரென்பதிலுள்ள வேம்பற்றூரென்பது இவ்வூ ராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்க்கவிசெய் தலில் வல்லுநராயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ்நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத் தும். இவ்வூர்ச்சோபியர்களில் அநேகர் வேறுவேறிடஞ்சென்று தங்கள்தங்

கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று மூற்றூட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிட மாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர் கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதறிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரை, தென்காசி, கீழைப்பாஞ்சூர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக் குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையூருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக் கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாஞ்சூருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோ ரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவிவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதை யே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்,

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்க ராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும், ஆனந்தலகரி, சௌ நீதரியலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரைக்கவிராசபண்டிதரும், ஞான வாசிட்ட ஞானசிரியரான ஆளவந்தார் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்ட ரென்பவரும், **பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும்,** பராபரமாலைபாடிய **அம் பிகாபதியும்,** நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய **திருநெல்வேலிப்பெருமா** ளையரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள **பாகவதமியற்றிய சேவ்வைத்தூதுவரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிகுஞ்சரமையரும், பிரபந்ததீபிகையியற்றிய முத்துவேங்கடசுப்பையரும்** இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு **வேம்பத்தூர்த்சங்கத்தாரென்றும்** ஒருபெயர் பண் டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதறிந்து; இஃது அழகர்கலம்பகமூத லியவற்றுரல் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொண ர்ந்து இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், **காளமேகப்புலவர்** இங்கே வந்து இவ்வூராரில் ஒருவர் * சமத்தியாசக்கொடுத்த, "கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் காய்" என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸைஸ்யாவென்னும் வடமொழி இங்ஙனம் சிஷ்யர்த்துவழங்குகின்றதென் பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்க, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வூருக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், "காள மேகநீதாறு" என்று இக்காலத்தில்வழங்கப்படுவதுமாகிய கூ - மா அளவுள்ள நன்செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றூட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராமநாதபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களே யமைத்து, அவர்கள்குறித்த இரண்டாஞாழிகைக்குள், கூ - சிலேடைவெண்பாக்களே எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரசேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீராக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித்தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பிச்சுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்துவான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்மூகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்நூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்புலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின்பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம்சொல்லற்பாலது; * "பாட்டுக்குருகுந் தமிழ்ச்சொக்கநாத"ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய மூப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வூருக்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வூரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு :—

க. "வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது."

உ. "பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிகுந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து."

இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவரையிற் கூறப்பட்டது.

---

* மதுரைக்கலம்பகம், எகூ.

[நூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடையஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் வேறிருந்தஇடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்றுதெரிகின்றது; இதனை, "கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுளாத்தோன்" [பக்கம் - உஉஅ] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிராத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென்றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்புணைகோடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்றபரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனுகிய * பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினபரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, "பல்லக்கு மேலேறி†" (பக்கம், உஉஅ) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினரென்றும், பின்னர் அவன்மகிழ்ந்து இவருடையசனனபூமியாகிய செல்லிநகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றூட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லியூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தனவென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகிப் பலசருமங்களைச்செய்து வினங்கினர்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

"கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பாள்‡,
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணமை செல்லிதிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின டன்மத் தழைக்கவென்றே."

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்தத்தாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சந்நிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ககஙற [கி. பி. கஉஉள - கஉஉஅ; கொல்லம் சஙஉ - சஙஙு] என்று மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்தத்தாண்டவநம்பியென்பவர், இற

---

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கராம பாண்டியனென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவிலுள்ள, 'பல்லக்குமேலிட்டோம்' என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களே மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கன்னல் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்தத்தாண்டவநம்பியே கோபுரம்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃதி எழுதினரால் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, சுமை - வருடங்களுக்கு முன்தியிருந்தாரென்றுமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞானசிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேணிகாடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உரை - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்கானப்போர்ப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் மூதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவராதிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுற்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர் களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரித்திங்கூறுகையில், பரமகருணநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை நினைத்துநினைத்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிமுதலியவற்றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள்.]

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேற்றுமைகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குக் கூலியாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய ஏவலாளர்கள்கினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று, * (கூ0) உரை - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகாட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் வையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற்றையும் இப்படிமேற்கொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்ன தென்றுபுலப்படவில்லை; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடையவேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடையகருத்து; "அந்தகாள் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வரணமன் னவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்தநாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞனே னினனே" என்பது, புலவர்புராணம், திருவாதவூர், நிஅ.

பழையநூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்றுகூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாறரை, "தெய்வப்பாண்டியன்" (கட. ஙக) என்றும், "தெய்வவான்வழுதி" என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு) ச.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில்களிலெல்லாம் காலத்தால்முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்லியாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அங்கங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளனவென்பதை, "நந்தல்விழு நாட்டத் திறையோன் கோயினு, மூவனைச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கோழ்யோன் கோட்டமும்" (சில. ஊர்காண். எ - கம) எனவும், "வடதிரு வால வாய்திரு நடுநூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் நிருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் திருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்" (கலி. "நெடுவரைப் பொங்கர்" - சுக) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலிமறைகாய்போற் பழையநூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இந்நூல் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாகஇருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. 'நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக்கூடலென்றுபெயர்த்து. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்' என்பது, கலித்தொகை, கூஉ-ம் பாடல், நச்சினார்க்கினியம். இத்தவுரையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், சஎ - ம் திருவிளையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள, கஉ - ம் பாடல்முதலிய நான்கனாலும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. 'நீலமணியின்குற்றம்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க'. என்பது, சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, கஉ0 - ம் அடி, அடியார்க்குநல்லாரும்; நீலத்

தின்குற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந் நூல், உஙி - ம் திருவிளையாடலிலுள்ள ககூ - ம் செய்யுளால் விளங்குகின் றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாரா ய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் :

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதி முதலியன, யாவரும்படித்தற்கிந்து இன்புறுதற்பாலன ; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உசை. †

சிவஸ்துதி : (உஎ) சுசூ, எஅ, (ஙூ) கo, ஙக, ஙஉ;—இவைமுற்றும் திதி யாகவுள்ளகவிகள். (உ) ச, (எ) உ, (கஎ) உ, (உச) ஙூ, (உஎ) உஎ, சுஙி, (உஅ) அ, கூ, (ஙுஙி) உகூ, ஙூo, (ஙூக்) கஉ, (சக) எ, (சஙூ) உச, (சக்) ஙி, (ஙிச) கஎ, (ஙிஎ) கஅ, (சுஉ) உஙூ ;—இவை சிலஅடிகள் திதியாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசூ.

திருஞானசம்பந்தர்துதி : (ஙூஎ) ஙூo.

பூர்த்திநாயனார்துதி : (ஙிக) கஙி.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் :

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காண்ப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல ; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தானைநோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமை யை இவர் "கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்டுச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (ஙூக) உஉ, (ஙூ) உஙி, (ஙுச) கசூ, (ஙூஅ) எக, (சச) ஙிஅ, (சஙி) கஅ, (சசு) ஙூக, (ஙிச) ஙி0, (சுஙூ) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப் படுத்துவன : (ஙூo) ஙூசூ, (சஅ) ஙூஎ.

ங. ஒவ்வொரு பகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினை ந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (ஙி) எ, (எ) கக, (ஙூo) ஙிசூ, (ஙூஉ) உஙி, (சஅ) சக, (ஙிo) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்து வனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (ஙூஅ) எஉ, (ஙிசு) ககூ.

---

* துதிவகைகளும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்க மாக இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டும்படி நேர்ந்தது.

† [( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களையும், ஏனையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

இ. பாவத்தால் ஒருவர்வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலேயும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலேக்குறித்து மகிழ்தலேயும் புலப்படுத்துவன: (ங) உ, ச, (ஞ அ) இக, (ஙக) உங.

ஈ. திருவிளையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன: (உங) உஇ, (இங) கஅ.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும்பல.

பொருளணிகள்:

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும் கருத்துடையடைகொளியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு: (எ) உ, (கக) க, (சஙு) அ, (ஙசு) எ, (ஙக) கஉ, (சஉ) அ, (சச) அ, கங, (சசு) கக, (சஎ) கூ, (இசு) கo, (சஉ) கங, கஎ, ஙச, ஙக.

செல்லணி:

சொல்லணியைச்சார்ந்த மடக்கணிகளே

இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்; அவை வருமாறு:

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானே யானது இலத்தியைச்சொரிந்தது.சுசு.

அருகரருகராக்கண்டேம் - சைனர் பாண்டியனேச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம். கஉஅ.

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவி சோர்ந்து: ஆவி-தடாகம், உயிர். கடுடி.

இடையிடையும்படி: இடையும் படி - வருந்தும்படி. ககஉ.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெக்கிர வேல் விறற்செழியன். இஉ.

உடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன்: சத்தி - வலி, வேல். இங.

கரிகரியாக - யானே கரியாக. சுசு.

கனகோ கனகவாவி - பொற்றுமாவாவி. கஅ.

கூடமதாகக் கற்பித்தருளினன் கூடமில்லான்: கூடம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சனே. ஙஇ.

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக;உனக்கு வஞ்சனேயாகாது. உoச.

கைதவமோவில்லே கைதவ. இசுஉ.

கோதைதன் பரிசனத்தால்..பரிசனங்களோடும். ககஙு.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுருவம். உகo.

சந்திர மாவரித்தான் சந்திர மாகுலத்தான்: சந்திரமா - பொற்குதிரை. உகசு.

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். அஉ.

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமிலாதாள்.உoசு.

செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மாகிய முருகக்கடவுள். இo.

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் இசு.

தாணு தாணுவே யெனவிருந்தான்: தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. அடி.

திதிக்கையின்றித் திதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து: திதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. இங.

நரிகாணரியாது. அங.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி: நாமளித்த வேலை - அச்சத்தைஉண்டுபண்ணிய கடல், யாம்கொடுத்த வேற்படையை. இ2.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றூண்: பத்திரம்-தருமூகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர். ககஉ.

பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயங்கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். கூச.

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல் - மேகம், நீர். கூடி.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் மேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. கூ அ.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலையெய்தி: பாணர்மாலையர்-பாணர் மகளிர்;விறலியர். மாலை-மயக்கத்தை. ககஉ.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர்மாலை கின்றுலாவ. உ0சு.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன். உ0கூ.

மாறனுழுதயர் கெட மாறியாடினூர்: க0டி.

மாரூன்மாறனென்றுங்கரும்பெயர் பெற்றோன். கூகூ.

வஞையினல் வஞைத்தனன். இ6

வாசியை வாசியாக - சுதிநாயை விசேடமாக. அடி.

விடை விடைகொண்டு - இடபம் விடுத்தல்கொண்டு. க2ம; "சொல்விடைகேட்டுச் சில்விடை வல்புரி" என்பது மதுரைமும்மணிக்கோவை, உ அ.

வேடனிடு சூடினிய கேடிறசை நாபவ, வேடனுடல் வீடவடுவோர். கூ.

வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம், தொழில். கூச.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி வினாவுழுதலியகாரணங்களால், கோற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன்: ககூ0.
அரகர. க6ள.
இடந்தருமிடந்தரும்: ச0.
உதவுமுதவுவம். கஎக.
என்கையில் வளைநெரிந்த தென்கையில் வளைநெரிந்தது: இ6.
என்னைவிடென்னைவிடு: இ6.
எனக்கெனக்கு: இ6.
ஒக்குமொக்கும்: சள.
காத்தருள் காத்தருள்: கஎகூ.
சிவசங்கர சிவசங்கர: ககஉ.
தருமநெறி தருமநெறி: கக.
திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: உ.
திருவம்பலந்திருவம்பலம்: உ.
துயிலுணர்ந்து துயிலுணர்ந்து: இ2.
நல்ல நல்ல: இ6.
நில்லும் நில்லும்: இ6.
நிறைந்தன நிறைந்த: கஎள.
பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: உ.
போனது போனது: க0ஞ.
வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: சக.
வந்துபோம் வந்துபோம்: இஅ.
வரும் வரும்: அ2.
வளர்ந்திட வளர்ந்திட: ச0.
வஞைத்திடும் வஞைத்திடும்: அ0.
வஞையல்கொள்ளும் வஞையல்கொள்ளுவிடு விடு: கூக. [ம்: இ6.
விடும் விடும்: சக, எஅ.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்:

அடிமைக்கு நல்லவர். உ2டி.
அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன். கசக.
அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். க0ச.
அடியவர்க்கெளியவர். இந, சுஎ.
அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான். சஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அடியவர்திறத்து நல்லவன். கடுஎ.
அடியவர் நன்மைதின்மை அறிபவன். ககடி.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ் சொக்கன். ஙக. [ககசு.
அடியார்க்கு நல்லான். க00, ககடி,
அடியார்குறைதீர்ப்பான்: ஙடி.
அடியார்தங்கட் கெளியவன், ககஙடி.
அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
அதிரவீசியாடுவான். க0எ. "அதிரவீசியாடுவாய்"-(திருஞா. தே).
அந்தநாயகன். கசு; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். ஙச. [அபிடேகம் - ஸ்நீடம்]; "அபிடேகச்சொக்கர்" (மதுரைக்கல. சச, ஙசு).
அருடேங்குநாதன். எ0.
அருந்துவன். ககஙக,உகஉ; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே" (புறநா. கட).
அருவீமெய்யினன். ஙசு.
அருளாகரன். ககஙக.
அழகன். ஃக, ககக, கஙடி, உஉடி; "அழகனீபுயங்களி", "மூப்புமுஞ் செற்ற வழக" (திருஞா. தே.), 'அழகனே யாலவாயி லப்பனே" (திருநா. தே.)
அழகார்மெய்யன். ஙச.
அழகியசொக்கன் ஙிஅ; (மதுரைக்கல. சு, ஙிசு, ஙசு); "அழகிய சொக்கர்க்கு" (மீனாட்சி. காப்பு. சு).
அழகிய பெருமான். கசுஎ.
அற்றவர்க்கற்றசிவன். கஎக; "அற்றவர்க் கறற சிவனுறை கின்ற வால வீ யாவது மிதுவே"(திருஞா. தே); "அற்றவர்க்கற்றோன்கூறும்" (திருவானேக்காப்புராணம்,தைமிச.உக.)
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசக.
அற்றவர்க்குற்றசிவன். கஎக.
அற்றவர்குற்றசெல்வன். கசக.
அன்பர்க்கன்பன். ககுஅ, ககுக.
அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான். எஎ.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன்.சகூ.
அன்னையொப்ப அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
ஆதி. ஙிஇ; "ஆலவாயிலுறையுமெம் மாதியே" (திருஞா, தே. க-கo).
ஆதிநாதன். ஙஎ, கஎஙி.
ஆதிநாயகன், சங.
ஆதிமூனி, ஙிடி.
ஆலவாய்த் திருமமூர்த்தி. கஙூ, ஙிச.
ஆலவாய் மெய்யன். ஙச, கஉ.உ, கஉடி, கஎஅ.
ஆலவாயமுதமன். கஉ,
ஆலவாயமுதவாக்கன். சகூ.
ஆலவாயமுதவாயான். சுஅ.
ஆலவாயமுது. ஙிo.
இசைக்குநல்லான். உoக.
இசைச்சொக்கன். ககo.
இயற்சொக்கன். ஙிஙூ.
உற்றவர்உட்குற்றவன். கoஉ.
எளியசொக்கன். ககஙி. [உoசி.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். கஅ.
கருணைமெய்யன். ககஉ.
கருணைமேனிப் புண்ணியன். கஙிச.
காரணமுதல்வன். உஙி.
காரணவான். எஉ.
குஞ்சரர்தாங்குகோயிற்குழகன்.ககுக.
குஞ்சரர்தாங்குகோயிற்கூத்தன்.கஙூ.
குழகன். ககக; "குழகனே" (திருஞா, தே. எ).
கூடமில்லான். ஙஙி.
கூத்தன். கஙூ; "கூத்தனே" (திருநா. தே. எ).
காலநல்லவன். கடுஎ.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன். கஅடி.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். கஉகூ.
செழியர் நாதர். கச.
சேட்டநாதர். கஙூ.
சொக்கமூர்த்தி. கஅடி.
சொக்கவேளர்த்தி. கஅடி.
சொக்கன் (சொக்கர்) உ, ஙி, உஎ, ஙிஉ, உoசு; "ஆலவாய்ச், சொக்கன்", "ஆலவாய்ச், சொக்கனே"(திருஞா. தே). (மதுரைக்கல. ஙி, கo, சுஙூ, சுகூ, அக; மீனாட்சி இரட்டைமணிமாலை, உ, கo)
சொக்கு. கஎ, கூடி, கசச.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன். ஙிஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.
தெய்வவான் வழுதி. உஅ.
தென்னவர் கிழக்கு நல்லசெல்வன், கஎக.
தொழுபவர்க்கெளியான். கடுக.
நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்லவன். கூ0.
நல்லடியார்க்கு நல்லான். க00, ககசு.
நற்றமிழிறைவன், உ0சு.
நற்றவன், ச0. [உகசு.
நாயனூர் (நாயன்). எஅ, கசுசு, ககசு, நேசர்கட்கு நேசன். ககூக.
பண்ணிசைச்சொக்கன். உ0க.
பத்தர்கள்பத்தன். கூர, ககக, ககள, கஉக, கசுக, கசசு, கசசு, கள0, களஉ.
பத்தர் பத்தன். சள, சு0, கசடு, கசசு, கசகூ.
பத்தர் வாழ்வு. சுள.
பழிக்கஞ்சுசொக்கன். உஉ0.
பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். ககக. "பாவமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே" (மதுரைக்கல. உகூ)
பாண்டிநன்னுடன். ககூக.
பாவறிந்த நாவலவன். சக.
புகழ்க்கினியான். ககஉ.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். கடுக, உஉ0.
புகழ்க்கு நல்லோன். உ00, உஉடு.
புகழ்கொண்டான். உகஉ.
புழுகு நெய்ச்சொக்கர். நுச; (மதுரைக்கல. டுஉ, டுந; மீனுட்சி. ஊசற். க-கo).
முனிவன். க.
மெய்யர்க்கு மெய்யன். கசுள.
மெய்யன். கக, நுச.
யாவும்வல்லவன். சு0.
வணங்குவோரிணங்கன். அநு.
வாசிவாரியப்பெருமான். கூந.

[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொடர்புள்ள நூல்களிலும் பிறநூல்களிலும் பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவற்றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ளவற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறுபட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்க.]

இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஆஞடையார்கோயில்-திருப்பெருந்துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின், இப்பதி இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெனவும் வழங்கும். எஉ, எசு, அக.

இராமேச்சரம். கூ.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இடம்; 'கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை' எனவழங்கும்; மானமதுரை (வானரமதுரை)க்குச் சமீபமானது; கசுஉ.

உத்தரகோசமங்கை. நிடு, நிசு, க00.

உப்பூர் - உருத்திரசன்மனுருடைய ஊர்; இதில் இராமராத்பூசிக்கப்பட்ட விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வூர் பாம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது. சகூ.

ஏழூர்கள் - மேகத்துக்குப்பூணெகொடுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இவை களவேள்விநாட்டிலுள்ளவைகள்; இவற்றுளொன்று நாமூனூரென்பது. கசுச.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மேகங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்; இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது. ககஉ.

கழுவர் படைவீடு - இது சமணர்கள் எறிய அ000- கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சைமூடிந்த கீழைக்கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது; திருப்பூவணத்தின் பக்கத்தது; இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமூடிந்த மேலைக்கோடியில், மேலைக்காலென ஒருசொல்லுள்ளது. கஙஎ.

காசி. எ.

காவண நல்லூர். தாகம்தீரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்தையுண்ட குண்டோதரன், மனிதர்கருடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய தீர்த்தலிங்கருள், பந்தர்சூழ்ந்த நீர்நிலையையுடையவூர்; காவணம் - பந்தர். ஙo.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்கிவந்தது. சுஉ, உகசு.

காளையார்கோயில். எஉ.

கோடீங்கோஞர் - கழறிற்றறிவார் நாயனருணீடி இராசதானி. ககள.

சிதம்பரம். உ, கoo.

சீகாழி. கஉஉ.

செல்லிநகர். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லிநாடெனவும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்படும். உஉஅ.

தனிச்சயம் : இது பாண்டியன் இந்திரனைத்தனித்துநின்று சயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற, மூருகக்கடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டைதனிச்சயம்' எனவழங்கும்; ககங; "பச் சிமத்திசைக் குளுத்தமத் தனிச்சயத் தினிற்பினைப் பெருமாளே" (திருப்புகழ், சுஉo)

திருநெல்வேலி. சூ.

திருப்புத்தூர் கஉங.

திருப்புறம்பயம். உகள.

திருப்பூவணம். கஙஎ, ககஞ.

திருமருகல். உஉக.

திருவாதவூர். சுஅ, அக.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். கஎஞ.

திருவேடகம். கஙக.

நரிக்குடி. இஃது ஆளுடை நாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம்; புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த மிழலைநாட்டிலுள்ளது. அக.

நாழனூர். மேகத்திற்குப் பூணைகொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கேட்டபொழுது, வந்த மற்றையோரைத் தள்ளிவிட்டு, 'நாம் மூன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பூணைகொடுத்தற்குவந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழூர்களுள் ஒன்று. கசுச.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; கஙஉ.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம்-செல்லிநகர். உஉஅ.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீனாட்சி. சப்பாணி. க - டு); பழமதுராமேடென்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு. ஙஉ.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்தகுமார பாலராஜியருளும்படி பத்திபுரிந்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். கoக,

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புரமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்கூறப் பெற்றது இதிவே; கஅஅ.

மாடக்குளக்கீழ்மதுரை. மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தோரிடம்; இஃதி ஒருதானுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒருகுளமுண்டி. 'மாடக்குளம் பெருஙிலை மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. நசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூருடைய முன்னோர்களிருந்தவூர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். கூகூ, அ0.

வடதிருவாலவாய் - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. இக.

வேதாரணியம். கஉஉ.

(உ)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) உஉ, ஙச.
ஆமாத்தியர்குலம். சுகூ.
உக்கிரகுலம். கதிகூ, உகஙூ.
கொந்தகக்குலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், சடநாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒரூருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒரு வகுப்பினருளர். கசo.
சந்திரகுலம். உகசு.
சூத்திரகுலம். கஅக.

(ஊ)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குத் தெற்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டூரென்று கூறுவதுண்டு. இo, இக.

இறையனர். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். சக.

உருத்திரசன்மர். சகூ.
கபிலர். ஙகூ, சo, இo, சுஅ.
நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். சக.
பரணர். ஙக, சo, இo.
மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனர். சக, சஅ.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புலோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக்கூறப்படுகின்றனர்.]

(ஙு)—சங்கப்புலவர்களல்லாத தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். கஅஇ.
காரியார். கஅஇ.

(ஙூ)—சாதிகள்:

அதி - வேலைச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனாலுணர்க. இச, இஇ.
பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர். உகக.
வன்னியர். எ, கசo, உoஎ.

(சு)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்கலைப்பை முடிந்துகொள்ளுதல். கசுக.
தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல். கஎக.
பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.

(எ)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.			ஆக்கியோர்கள்.
"அங்கங்குலுங்க"	...	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) சச.
"குன்றமெறிந்தாய்"	...	...	(நக்கீரர்) கசுக.
"கொங்குதேர்வாழ்க்கை"		...	(இறையனர் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) சங.
"சங்கறுப்பது"	...	...	(நக்கீரர்) சச.
"நெட்டிலையிருப்பை"	...	...	(கபிலர்) சுஅ.
"மதிமலிபுரிசை"	...	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) ஙகுசு.

(அ)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(கூ)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள் :

'சடையாய்' உஉக.
'செய்யனே' கஉசு.
'தளிரிளவளர்' கஙங.
'தேனுறவண்ணி' கஙஅ.
'நீலமாமிடற்று' கஉடி.
'பிரமனூர்' கஉஅ.
'போகமார்த்த' கஙங.
'மங்கையர்க்கரசி' கஉடி.
'மந்திரமாவது' கஉசு.
'மானினேர்விழி' கஉஅ.
'வாழ்கவந்தணர்' கஙடி.
'வானிற்பொலி' கஉங.
'வேதவேள்வியை' கஙஉ.
'வேயுறுதோளி' கஉங.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், அறங்கூரைநாவினர், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் "வருவாரெருசோழியவைதிகரும்" (தக்க. கஅசு), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப்பெருமாள், பொய்யிலாயானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(கo)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியார்க்குநல்லார்பத்திரம். கஙஅ.
அழகியசொக்கனென்னும் தோலாக்கை. கஙஅ.
ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை. (கருத்து) கசஎ.
இலச்சினைவாயில். சுங.
உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை. நிகூ.
காமனுக்குக் கண்ணில்லை. கஙஉடி.
கொல்லாஞ்ப்படை எவர்க்கும் வெல்லாஞ்து. கஉo.
சடைகொடி வெருட்டல்வேண்டா. சடி.
சொக்கன்றாசு. கூo.
தன்னைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசுவைக்கொல்லலாகாது. கஉo.
நெற்றிக்கண்காட்டினுமும் குற்றம் குற்றமே. சடி.
பட்டகுணம் சுட்டாலும்போகாது. கஙஉ.
பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்போனல் விறகையும் சுமந்துகொண்டுமீள வருவார். கஙஉடி.
பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோடுசரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சலொடு விட்டுப்போனது. கஙக.
மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி. (கருத்து) உஙக.
மின்னுமலிடிக்குமா. கூஉ.

(கக)—தீர்த்தங்கள் :

எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சனமாலைக்காக வருவித்த ஏழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன் திருநிழலையில் மிகப் பழையதாகக் காஞ்சனமாலைகோயிலென்று இருக்கின்றது. ஙக.
கங்கை. எ, கஙஉ, கசஅ.
கம்பனீ-ஒருநதி; இஃது இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; கூஉ.
கல்லணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; கூஉ.
கன்னியாகுமரி. கஙஉ. [
காவேரிவாவி. நo.
காவிரி. கஉங.
கொண்டாழி - சேழனீன் உட்கொண்டி ஆழ்த்தியதேரோடை. எ,கஙo.
சரவணப்பொய்கை: — இது திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்; கசo.
பூதங்கண்டகுளம்:— இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதரனுகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இத்தன்கரை பூதங்கண்டகரையென இக்காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் பறம்பெனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடுத்துக் கையிற்கொட்டிய கூடையைக் குண்டோதரனுகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; கூ0.

பொற்முமரைப் பொய்கை. கஅ, கசக.

மணிகர்ணிகைத்துறை. எ.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையி லிருந்து உண்டாவது. கூஉ.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். எஉ.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; கூஉ.

வையை. (எதுகை) கசுடு, கசுஎ.

(கஉ)—நாடுகள்:

கப்பிஞ்ஞிநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இத்தூல் இயற்றப்பெற்றஇடம். உஉஅ.

கருநாடதேயம். கஎஅ, கஅசுஉ.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் சோழனெருவனைக்கொன்று களவேள்விசெய்தற்கு இடமாவிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படும். இந்நாடு, பூவனாயனிவள்ளூர்த்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமூர் இதன் கண்ணதென்று தெரிகின்றது. கசுச.

காட்டுநாடு - களவேள்விநாடு. கசுச, உ0எ.

கார்வளங்கோண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, தன்பாற் கப்பிஞ்ஞியென்னும் சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ளதான, மழைக்குப் புணைகொடுத்த மங்கல நாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். உஉஅ.

சேரனாடு. கடுஅ.

சோழனாடு. கடுஅ.

துவனைநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; [துவனையென்பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவரைமானெனனுமூராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] கசுச.

பாண்டிநாடு. கூ, கூ, கஉசு, கடுஅ.

மிழலைநாடு. அக.

(கஊ)—நியாயம்:

காகதாலியம். கஉஉ.

(கச)—நூல்கள்:

இறையனாரகப்பொருள். சக.

உத்தமபுராணம். கஅ.

உத்தராகம கோசசங்ஙள்ஃ நுசு.

கணிதநூல். உஉ.

கபிலரந்தாதி. நுக. [சசு.

கைலேபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி.

திருமூருகாற்றுப்படை. கசுஎ.

நக்கீரரியற்றிய (நூலிலுள்ள) நி-ம் பறவல். சக.

புரவிநூல். கூஅ, எ0.

மடைநூல். உஅ.

மயனூல். கஅசு.

(கடு)—மடங்கள்:

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்தஇடம். நி.

வாகீசசுவாமி மடம். - இது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியபொழுது தங்கிய இடம்; இது ஞானமிர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டி. கஉநி.

(கசு)—மந்திரங்கள்:

அகமருடணம். கஎச.

சடாக்கரம்=ஆறெழுத்து. கசுஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சாக்கரம். கக, கஙஙு,
பிரணவம். அ.
மிருத்தியுஞ்சயம். உகஉ.

(கஎ)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யெனவும் வழங்கும். கஉக.
இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக் கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சேவகர் நரசிங்கக்கணையை எய்யபொழுது அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இலத்தியாலாகியது. சுஅ.
எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலைகள்; சுஙு, கஉசு, கஉஎ: "ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்களிற்பல வல்லல்சே, ரீனர்கள்" என்பது தேவாரம், (திருஞா); "எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணரு யிரவரமேறி னார்கள்" (பெரிய. திருஞா. அடுங்); "வேதப் பகைவர் தம்முடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற், கேறப் பெண்மை பெருங்குன்றத் தெல்லா வகோகு மெறிகெனவே" (தக்கயாகப்பரணி, உகசு).
கைலை. உசு.
கொடுங்குன்றம்-பிரர்ன்மலை. கஉசு
சமணெளிமலை. இஃது இலங்கைத் தீவிலுள்ளது. சுஉ.
திருக்கழுக்குன்று. கoo.
திருப்பரங்குன்றம். கசுo.
நாகமலை. கஉo.
பசுமலை. கஉக.
பன்றிமலை. உகக.
பொதியில். அ.
முகியவெற்பு. உoஅ.
மேருமலை. உகஙு.
யானைமலை. சுஅ.

(கஅ)—மரபு :

மானமங்கலத்தார்மரபு. சுக.

(ககூ)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். கசுச.
இந்திரஞாலம்=இந்திரசாலம். கசுக.
நோக்குவித்தை. கஅo.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. க.
அங்கம் - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககஉ, ககஙு.
அங்கம்நூற்றெட்டு - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககசு.
அணரிட்டி. கஅக.
அதி - வலிச்சாதி. ஙுச, ஙுஙு.
அனீகானம் - அபதானம்; திருவிளையாடல். சுஅ, கoக.
இராவுத்தராயன். கசுசு.
இருப்புமுட்டி. கசுசு.
உழப்பாது. கசுசு.
உழப்பி. சுஅ.
உழை - வீடு. ஙுஉ, ஙுஅ, ஙுக.
உளத்தடைத்து. சுo, ககக.
ஊகும். உஅ.
ஒப்பார். எசு, எசு, எஎ.
கரம் - கருமை. கஉஅ.
கஞ்சில் - சிறிது ; மலைகாட்டிவழக்கு. குதிரையிராவுத்தன். கஎo.
குழப்பி - குழம்பச்செய்து; சுஎ; "கொள்ளும் போதெவனுலை குழப்பலம் மே" (ஆனந்த. பா. உ).
குழம்பல். சுஎ.
கெருடி. ககச, கஎஉ.
கைத்தலை - விதவை. கஙுக.
கொச்சை. கஅசு.
கொந்தக்குலம்-கொந்தக்கக்குலம். கசo.
கொற்று - கொத்து. சுஎ.
சாக்கியர் - சைனர். கசுஎ.
சாத்துலோதல் - வேத்மோதல். செ.
சாறு - விவாகம். கoஉ.
சாளரசங்கீதம். ககக, ககசச.
சிலும்பல் - சிலிர்த்தல். எசு.
சிறுக்கன் - சிறுவன். கஙிo.
சீரா. ககசு.
சும்மாடி. கஙு
சொட்டை - ஒருவகைவாள். கஙூ [ககக

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - இருவகைப்பறை. உ0எ.
தவ்வும் - தாவும். அடி, கஅ.
திண்ணிமை. கூஉ.
திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.
துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப. கசகூ.
தொத்துவர். கூக.
தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இஃது இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்களிற் பெரும்பாலும்காணப்படும் சுசு.
நரியாது - கரித்தன்மைஇல்லாமல். அக.
நன்பு - நன்மை. அ, சஉ.
நாயன் - தலைவன். உகூஉ, ககசு, உகசு.
நையாண்டி பாடல். ககஉ.
பகுந்து - பங்கிட்டு. எ, கூஎ, கஅஎ.
பணிக்கு. ககஙி.
பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். அசு.
பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான் மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி. கஙிச, கஙிஙி, கஙிசு.
பழுத்துநரைத்த. ஙிஎ.
பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு. உகக.
பாராவளை - ஓராயுதம். கசஉ.
பிசகல். அஅ.
பிறிதுசாபம் - சாபவீடு. உ0, உக.
புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககக.
பூணித்து. கஎச.
பேரிளமை. கூஎ.
பொக்கணம். சுசு, சுஎ.
மகன்மை - மகளுக்கொள்ளுதல். கசகூ.
மச்சம். உகஙி.
மலர் - பூப்பு. கஙி.
மழுப்பவல்லான். கூஎ.
மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வழங்கும். சுஉ, ஙிச.
மாலை - விறலி. ககஉ, உ0சு, உ0சு.
மாறு - மலாறு. அஉ.
மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. கஉக.
மொக்கணி - குதிரைக்குக்கொள்ளுக் கட்டும்பை. கஉ.
மொஞ்சகக்கையர் - சைனர். சுஙி.
மொத்தம். அஅ.
வருந்த - பிரிந்த. கசுசு.
வணிகருரியர். கஙி0.
வரிசை. கஉக, கஉச, ககக.
வழிசெய். வகைசெய். கஉஉ.
வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். எ.
விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல். கசுஎ, ககஉ.
வேணும் - வேண்டும்; (எதனை) ககஅ, உகஅ.
வையாளி அல்லது வைகாளி. எகூ, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரமுதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப்பல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திருவிளையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

திருஞா. மதுரை: "அதிரவீசியாடுவாய்"=(கூஉ) கஉ, உசு: "ஆடிஞனதிரவீசி"; "அதிர் வீசி, யாடுவா னென்றும்"

ஷை, திருவலஞ்சுழி. "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை" =(க) ககஎ: "என்னபுண்ணியஞ் செய்ததிம்மன்", (ஙிஙி) உசு: "என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன்,"

திருநா. மதுரை: "மூன்றாவது யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" =(திருநாக) கடி: "தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன் னந், தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி"; (க) கசு: "மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் மூன்றத்தெ முந்த நிப்பிய விலிங் கம்."

ஷை திருவாரூர்: "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்" (உஅ) அசு: "மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோன், ...நரி கடம்மை.....குதிரை யாகச் செய்புதோன் ரூமல் விட்டான்".

[திருவாசகம்.]

கீர்த்தி. சஙு: "இந்திர ஞாலங் காட்டிய" ஷை கூசு: "இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி" =(உசு) கசு - "இந்திர ஞாலஞ் செய்வது."

கீர்த்தி. இஉ - இசு: "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம் பொலி காட்டிய பண்பும்" =(உள) கூ: "சிலம்பொலி துளங்கக்காட்டும், வேதநா யகனுர் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்"; (உஅ) கசு:-"வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட."

திருச்சத. கூசு: "பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட மை போற்றி", நீத்தல். கூ: "பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறி யோர்கடம் பொய்யினையே" =(கஉ) கக - "பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருள்."

திருவெம். கக: "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" =(ஙஎ) கூசு: "திரைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை."

திருவெம். கக: "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப் பார் சடையப்பன்" =(கக) இ: "மன்னவர் முடிக வித்து ..... இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு சிவலோக மான தன்றே"

கோயின்மூத்த. கூ: "நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே." =(உஅ) கஉ: "கரிகோ ணரியாது கீர்."

அருட்பத்து. க - கஎ: "அதெந்துவே யென்று" =(கூடு) உசு: "எந்து கீர் புதல்வ செல்லா மிப்பொழு தணைந்தது."

திருப்பொற். கஅ: "அயன்றலைகொண்டு .....நாமே" =(இக) கூ - "அயன்றலையறுத்தல்..... சால, வாழ்த்தி".

திருச்சத. கஎ: "என்பெலா மணியே", **புணர்ச்சி.** க: 'என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே", **அச்ச.** கூ: "என்பொலா மணியை யேத்தி"=(உஎ) உ: - "என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்."

குலா. க: "ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டு" =(உஅ) உ: "பொருந் தினோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவியில்லை:" கவந்தி - சோவணம்.

கீர்த்தி. உள-உஅ: "குகிளையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதுர் படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்"=(உஅ) உக: "வந்தது முதுபரிச் சாத்து". (உக) கள: - "சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்."

திருப்படை. க: "பாண்டிநன் ஞடைபை யான்படை யாட்சிகள்" = (நிச) கள: - "பாண்டிநன் ஞடனே."

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

உசஉ: "சுத்திய பொக்கணத்து"=(கரு) ங: "பொற்பு யத்துறு பொக்க ணங் தூக்கினன்."

[பெரியதிருமொழி.]

க - ப. க: "குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடும்.....நாரா யணவென்னு நாமம்"=(ஙஅ) ஙக: "குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய."

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: "அறங்கரை நாவி னன்மறை மூற்றிய"=(ஙஎ) நிக: - "அறங் கரை நாவி னனும்."

[நிசைமரபு.]

"சிச்சிலி பூணை குடமுழக்கம்.. .....இயல்பு"=(நிச) கூ: - "இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்"; ஙகஎ-ம்பக்கம் பார்க்க.

"உள்ளாளம் விந்து.....உரை" =(நிச) நஙு: "ஒடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்தும்"; ஙகக - ம்பக்கம்பார்க்க.

"பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்ன ராய்ந்து" =(நிஎ) உசு: "நீனெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை"; ஙகங - ம்பக்கம்பார்க்க.

"தூய்யமொழி மென்குயிலும்.....நால் வேதத்துள்"=(நிஎ) உஅ: "ஆங்கரி மூரற்கியென்ன.....யாரும்"; ஙகச - ம்பக்கம் பார்க்க.

"மாத்திரைகளொன்பானும்.....ஐந்துநிற மாம்"; (நிஎ) உக: "தணி வின் மாத்திரையொன் பானும்.....அநிசயித்தார்." ஙகச-ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

"உலக மொருதலையாத் தாளோர் தலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றூக்கு வுலகெல்லாந், தானவாட வாடாத் தகைமைமத்தே தென்னவென்ற, ஞன் மாடக் கூட னகர்" =(நிருஙக). க: "மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை."

[கலித்தொகை.]

சுஎ: "வையைதன், னீர்மூற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னோரா தார், போர்மூற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனனூரன்" =(நிருஙக) உ: "வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை."

[புறநானூறு.]

கட: "அருந்தவத் தோற்கே" =(உ) கரு: "அருந்தவ னருளி னலே", (சுஅ) சு: - "அருந்தவ னநிசயித்து."

சு: "கறுழ்பொருத செல்வாயான்" =(உசு) உகூ: "கறுழ்பொருசெல் வாய்."

உஉசு: "பல்படைப் புரிசை" =(திருநக). உ: "மதிட்படை."

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம் அடி: "வள்ளுறை சிதறி" =(கஉ) சு - "வள்ளுறை சிதறி"

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், கo: "மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு, மீனவி ளிவினுல் வாழ்வேன்மன்"=(சசு) கo: "தன்றலே மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை, யின்றுநா மொருவன் பாற்சூழ்ந் திரக்குமா றெங்ஙன்."

[திருக்குறள்.]

ஙு: "மலர்மிசை யேகினுன்" =(ஙுகூ) சுக; "அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனே."

ககூ "தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெ னின்"=(சசு) சு: "இரும்புனன் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுஞ் சூன்றி."

கடுகூ: "ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன் றுந் துணையும் புகழ்" =(சுஙு) உஅ: "சோழன் செய்த பிழைபொறுத் தவந் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்க."

சுகூஅ. "இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வினையோ டொழு கப் படும்" =(சசு) சுஉ: "ஒளிவளர் வீர மாறன்."

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

"கோட்டுமண் கொள்ளா" - (ஙுகூ) உசு: "கோட்டுமண்கொண்டு."

[சீவகசிந்தாமணி.]

(ககசு). "வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்" =(சுo) ஙு - "வென்றிப் புரம் வென்றோன்."

உooகூ - உoகo: "அணங்குகாவு.....தோன்றினுன்", "வெண்ணைசா... ஆயினுன்" =(ஙுக) கூ - கo: - "முன்னினை தனுவன..... நடக்கமும்", "கையுறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்."

உoஉo: "வந்தவர வென்னையென..... முதுமூப்பொழியு மென் றான்" = (உசு) ககு: - "மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் முரி யாடக், கிழவனி யான்."

உளகஅ: "பொதும்பருள் விதும்பி னுரே '=(உசு)டு: "கண்கணா தகும பமேல் விதும்ப நிறைந்து நின்றான்."

[மணிமேகலை.]

உசு - ம்காதை, அசு: "நஞ்சுவீழி யரவி னல்லயிர் வாங்கி" =(ஙுசு) சு: "நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது."

[சூளாமணி.]

சீய. கo: "செய்யவாய்ப் பசும்பொன்.....வருக் வென்ரூன்"=(கூ) கo - "மைம்யமர் விழிவாளென்ன.....வளர வாங்கு."

[பதினேரூந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

உ: "வெள்ளே நீறு மெய்யிற் கண்டு,கள்ளஸ் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து, மோடும் பன்னிரி யூஹேகேட் டரனைப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங், குவனைப் புனலிற் றவனே யரற்ற, வீசன் றன்னே யேத்தின வென்று, காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழு விதை யெள்ளித் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன, விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலே நுகர்ந்தி, மருத வட்டத் தொரு தனிக் கிடந்த, தலேயைக் கண்டு தலேயுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலே யுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தடுத் திரந்துங், கோயின் மூற்றத்து மீமி சைக் கிடப்ப, வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங், காம்புகுத் துதிர் ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்" = (சஅ) - வது திருவிளையாடலில், உரு - முதல், உக - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய அகவலின்கருத்தைத்தழுவிவந்திருத்தல்காண்க; மருதவனப்புராணத்திலுள்ள வரகுணச் சருக்கத்தில், கூஉ-ம் செய்யுள்முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவ்வ: "பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருகசை, யொருசு ணங்கனே யொக்குந் தகைமையேன்" =(அவை.) கூ: "திருவினே யாட்டலுக், காய்ப சிக்குக் கடலுக் குடிக்குமோர், நாயை யொக்குந் தமியே னவிலுதல்".

திருநாட்டுச்சிறப்பு, கடு: "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும் பென்ன" —(உஎ) டு: "கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செங்கெலேய்க்கும்".

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, உசு: "அம்புனிற் றூவின் கன்றே ரபாயத்தி னூடு போகி" =(சஅ) அ: "அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரம கத்தி".

ஷை சஎ: "யூர்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றூன் முடியாத பொருளுள தோ" =(டுஎ) ஙக: "எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றூலெங்நெஞ்சக முரு காது".

திருஞான. உஎo: "சிந்தை யிடையுரு வன்புந் திருமேனி தன்னி லைசவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்" —(ஙக) எ: "கம்பமா ருடலு மம்புசேர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி."

[கம்பராமாயணம்.]

நூற்பயன், உ: "நன்மையும் ..... தின்மையும்" = (உஅ) அo: "நன்மைதின்மை"

அரசியற்படலம், எ: "பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே" =(கo) க. "மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே".

தாடகைவதை. கo: "கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலா வாசு" =(ரூசு) ரூ: "நஞ்சங், கண்பட விழித்தச் சீறி".

வேள்விப்படலம், ஙசு: "பெரிய காரிய மூள" =(ஙஙி) கஙி: "பெரியகா ரியத்தின் வந்தேன்".

மிதிலைக்காட்சி. ரூச: "அழகெனு மதவுமோ ரழகுபெற்றதே", (கோ லங்காண். ரூ:) "அழகினுக் கழகு செய்தார்" =(உஎ) க: "அழகினுக் கழ காரம் மேனி".

உலாவியற். ஙரூ: "நாடெ லாமொரு நண்ணக ராயதே" =(கக) ஙி: "நா டோர் நகரென ஞாலங் காண்".

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக் கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள்நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புரையா லுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறுத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப் படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல் முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பகவிநாயகர். [இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவி ளையாடற் பயகரமாலையிலும் திக்கப் பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதுரை யில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வாழ்த்து:) இதில், பெரும் பற்றப்புலியூர்த்திரு, பாண்டிகாட்டுத் திரு, இத்தலத்துத்திருநாமங்களுள் நான்கன்றுரு, மதுரைத்திருச்சிற்றம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற் றின்றுதிகள், உக்கப்பெருவழுதியார் திரு, நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர் கள்திரு இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இறுதியில் முத ற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப் பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற் று வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகரச்சிறப்பு:) மதுராகரம் கண்ணி, கரியமால், காளி, ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாது காக்கப்படுவது.

* (ச) விருத்திரஹத்தியைப்போக்கு தற்குத் தேவலோகத்திற் பலவிமான ங்கள் இந்திரனுற் செய்விக்கப்பெற் றன. சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழியவடிவத்தைக்கண்டு, இந்திரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச்சூத் தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு மூலநூல், உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலி லுள்ள சாரசமுச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரிதத்தை முதலிற்கூறியவர்கள்

* ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(சு) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவுமங்கையை மணம்புரிந்தனன்.

(சூ) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம்நிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச்செய்வித்தனர். திருநந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(எ) இந்திரவிமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெயர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும சான்றுகவுள்ளன்.]

(ஞ) தடாதகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி (மரகதவல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(ஏ) சிவபெருமானதுகட்டளைப்படி குண்டோதரனர் பலருளங்களே உண்டாக்கினர். அக்குளங்களுட் காவணமுள்ளவாவியைத் தன்பாற்பெற்ற ஊர் காவணநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒரு வாவிக்கரையில், சடங்குக்கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். [இங்கே சடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீகல்யாணஸுப்ரமணியக்கடவுளேயென்று சொல்லுகின்றனர்.]

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(கூ) உக்கிரனர் சடையுடன்பிறந்தார்; அதனால், கோச்சடிலவருமஸ்ரீ என்பது அவர்க்கு உபயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாறருக்கு விதுரகுடிப்பெருவழுதியென்பதும் திருநாமம். [மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோச்சடை' என்னுமூர், கோச்சடிலவருமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றூட்டாகக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்றுபாடற்பயகரமாகி விக்கின்றது.]

(கக) உக்கிரனர், ஆதிமரபிலவதரித்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாறர் பதினறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொக்கரென்றும் புழுகுநெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப்படி மேகங்கள்பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித்தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ்மதுரையென்று பெயர்பெறும்.

(கங) எல்லாம்வல்லசித்தருக்கு ஆக்கினைசித்தரென்பது திருநாமம்.

(கஙி) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்தருளியிருந்தபொழுது அவருக்கு மதுரைப்பேராலவாயாரென்பதும் இறையனரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இறையனர் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதிபெற்றிருத்தலேக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கீரனாரொருவரும் அரங்கேற்றுமுன், 'யானியற்றியநூலில் ஐந்தாம்பனுவலுக்கு ஒப்பில்லை' என்றுகூறினர்.

(கசு) திருமியின்தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(கஎ) சிவபெருமான் தமிழ்நூற்கருத்தை அகத்தியருக்கு கோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கக) இறையனூரகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்பூரிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுரை களைக்கண்டனர்.

(உக) பழமதனையை அழிக்கவந்த கடல்சுவறும்படி பாண்டியன் வேலை யெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அவன்காலைக்கழுவியது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலைவடிம் பலம்பகின்றனென்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையரசனுக்கு அதியரைய னென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கை யில் அறுபத்துநால்வர் சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவ் வர்கள்பால் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையி ன்,அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இத னை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் விரியுறுத்தும்.]

(உஊ) காடுவெட்டியென்னும் சோ ழன்பொருட்டுமீளுக்கப்பெற்ற வடக் குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயி லென்பது பெயர்.

(உஎ) மாணிக்கம்பிறத்தற்கு இலங் கைத்தீவினுள்ள சமனொளிமலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம் பணை, கல்லணையென்னும் நதிகள் நா ன்கும் இடங்களாகும். இதில், நவம ணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிரி த்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உஏ) கோழமதிற்பால் அட்டாலை மண்டபம் தெய்வக்கம்மியராற் கட் டப்பெற்றது; வில்லீரவடிவங்கொ ண்டு அதில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்தஇலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பா ண்டியன் தரசிங்கமூர்த்தியைப் பிர திஷ்டைசெய்தனன்.

(உஐ) திருவாதவூர், காளையார்கோ யில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத் தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற் றுள்ளன. இத்தத்திருவிளையாடல்முத லியவற்றுள், திருவாசகத்துள்ளபருதி களுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாச கஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெ ற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஐ) நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியெ ன்று வழங்கப்படும். திருவாதவூரிற் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொ லி கேட்கப்பெற்றது. [குதிரை இலக் கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன.]

(ஊ0) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடையவேலைக்கார ர்கள் அடித்தார்கள்.

(ஊஉ) இந்திரனுக்குமுன்னம்ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி,திருவடி யின்மேற்கொடிகட்டினர். அதனால், அதிரவீசியாடுவார், மாறியாடிக்கொ டியிட்டபெருமானென்னும் திருநாம ங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(ஊஊ) யமனூதர்கள் சிலபழங்கதை களைத் தம்மூட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(ஊஎ) இக்காலத்துவழங்காதனவா கிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் குரியபரிபாஷைகளும் இதிற்கூறப் பெற்றுள்ளன.

(ஊஏ) தத்தனென்னும் பாண்டிய ன் அரசாளுகையில் சமணராணப்பிய நாகமுமிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்தினியான் சமணமுற்று மதுரைமூயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுரையென்பது பெயரா யிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாய ப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(ஊஐ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநா யனார், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளின ரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(ஊஅ) சைனர்களேவாதுசெய்து வெ ன்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த் திநாயனார்க்கு வாதுசெய்தவாரண மேன்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று.

சைனர்களை எற்றிய கழுக்களின் வரி சைமுடிந்தவிடம், கழுவர்படைவீடென்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோவகம் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்தபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சிறுமையிற்றோள்ளியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(ஈக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேஞபதி, கொந்தகக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சக) மாமனுகவந்தவர் கூறும்வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாலைகள்வந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினர்.

(சங) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தற்குத் தக்க வாஸனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில்வைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராக்கதத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிடுவித்து, 'நம்மைக் இழவனென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால்திதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்றுமினியாய்' என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, 'திருமுருகாற்றுப்படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; 'நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டுநல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இருஞ்சிறையென்றும், அவன் நனித்துநின்று பூசைசெய்து இந்திரனை வென்றஇடம் தனிச்சயமென்றும் வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் பூணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள எழுமையுடையஞருவன். அவன் பூணைகொடுத்தற்கு 'நாம் மூன்' என்று சொல்லிக்கொண்டுவந்தமையால், அவனூர் நாழனூரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்பூணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, பூணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சஎ) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கொண்டாழியெனப் பெயர்பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளதோரோடை.

(சஏ) மதுரை, நடுஞர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமூடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்தி பரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சக) வரகுண பாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலேவீரரைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது விடைக்குறியம்பையெய்தனர்.

(ஙக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(ஙஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பருத்துக்கொண்டருளினர்.

(ஙங) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினர். மணலூரிலிருந்துவந்த ஒரு வேணிகளுல் இத்தலம்காணப்பெற்றது. [மஞ்சைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக்கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்கற்றூ

ஞென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றூண்களுள் ஆறு வதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(டுச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(டுஅ) காட்டேநாட்டுள்ள வண்ணியர் தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவேற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்தில், கஉ - குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்தித் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(டுக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வண்ணியர்களாயின. அவைகள் வளர்ந்தமேல் பன்றிமேலையென்ற பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிக்குறும்பரீபன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(சூ0) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் விஷவித்பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம், பன்னிருநாமப்படலம், சரச-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

(சுக) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையீற் கயலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(சுஉ) விடவைத்தியர் இத்தனைவகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், "சடையாய்" என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடநோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்ன பாண்டியன்மகன் இன்னனென்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்கள்மட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

க - உக்கிரனார்.
உ - சுந்தரமாறர்.
ங - தத்தன்.
ச - மலயத்துவசன்.
ஞ - வரகுணர்.
சு - வரகுணருடையமைந்தர்.
எ - வீரமாறன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

சுசு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிற்சில வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

சுசு - திருவிளையாடல்.

"எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்" (கல்லாடம், சுசு.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது.

"காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதுடன் தீர்த்தருள், பெம்மான்."

"வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெறுததோர் திருவுருத் தான்பெரிது நிறுத்தி, யமுதமில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலி யிரு நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணவி யுமையுட னிறைந்த, வால்வ்ர யுறைதரு மூல காரணன்" (கல். சு, சுஉ.)

உ. வேள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது.

"அத்திக் கருளி" (திருவா. திருத்தேள்ளேணம், சஉ.)

ச. மணஞ்செய்தது

"தென்னு டையசிவனே போற்றி" (திருவா. போற்றி. சுசு.)

"தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை" (ஷை திருவம். சo.)

"மருவித் திகழ் தென்னன்" (ஷை திருத்தேள். சடு.)

"என்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்" (ஷை திருப்பூவல்லி, உ.)

"வானந் தொழுந்தென்னன்" (ஷை திருத்தோணேக்கம், அ)

"பாண்டிநன் னூடரா லன்னேயெனும்" (ஷை அன்னேப்பத்து, டு.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

"கடிக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் சூடி, யையாய்க் காப்புவிட் டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்",

---

* கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புரையில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டன

"முலைமுன் றிணைத்த சிலைநுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னுதி, மேதினி புரக்கும் விதி யுடை நன்னு, ணெடுவர் நகர்செய் தபெயர் துடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை".

"மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னுதிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்".

"நான்கெயிற் றிருருத்தற் பிடர்ப்பொலி வளைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, மூட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணெய் யிறைத்தி மணவழ லோம்பப், புலியளந் தண்ட திருநெடு மாலோ, னிருகர மடக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முய லூடந் றண்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளோயிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் வினைப்ப, மூனிவர் செங்கரஞ் சென்னி யாக, வுருப்பசி முதலோர் மூன் வாழ்த்த் தெடுப்ப, மும்மூலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்" (கல். உ, கசு, உடு, நூச.)

டு. பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்தது.

"கொட்டிசைந்த வாடலாய்"

"பூண்ணை, பின்றயங்க வாடுவாய்" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

"குழகனே கோல வில்லி கூத்தனே" (திருநா. தே. ஷை.)

"பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக" (திருவா. கீர்த்தி. கூஅ.)

"நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்"

"ஒருபாற் பசுங்கொடி.....கூடன் மாநக ராடிய வமுதை"

"முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கனியக் குனிக்கும், புதிய நாயகன்"

"எங்குள வுயிரு மின்பநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்"

"கூடல், வெள்ளியம் பொதுவிற் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்"

"வெள்ளியம் பலத்துட் டுள்ளிய பெருமான்"

"இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டுள்ளிய ஞான்று" (கல். கக, உ0, உஉ, உடு, கூ0, கூக, எக.)

"கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்தி" (சிலப்பதிகாரம், பதி. சo - சக.)

சு. பூதமுண்டது.

எ. ஆறழைத்தது.

"பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வுள்ளை பொருந்திய வேந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றுநனி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ரு தலைத்த தீர்ந்தசை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை கூணப்பெருங் கடவுள்" (கல். கச.)

அ. கடலழைத்தது.

"மாமியாடப் புணரி யழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உசு.)

கo. உக்கிரன்பிறந்தது.

"பேழ்வாய்க் கொய்யுளை யரிசுமந் தெடுத்த, பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ் வானி, னெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுடர் நீக்கியைக் தடுக்கிய, வாறைஞ் ஞூறெடு வேறுநிரை யடித்த, பன்மணி மிளிர்முடி பலர்தொழக் கவித்துப், பஃறலைப் பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரித்துல களிக்குக் திருத்தகு நாளி, னெடுகொட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரற் பயந்தரு ணிமலன்" (கல். எஅ.)

கக. வஜ்ரவேல்செண்டுகொடுத்தது.

"அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன்" (இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது.

"உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால் களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே" (திருஞா. தே. திருநன்னாறும் திருவாலவாயும்.)

கச. கல்லானைகரும்புவாங்கியது.

"நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன்" (கல். கூஉ.)

கரி. சங்கப்பலகைகொடுத்தது.

"ஞானசம் பந்த னுரைசெய்,'சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும்" (திருஞா. தே. தேவூர்.)

"பட்டிமன் றென்ன ன்" (ஷே. ஷை. திருவாலவாயி.)

"மதுரைத்தொகை யாக்கினனும்" தொகை - சங்கம். (திருப்பாசுரம், கக.)

"தண்டமிழ்நூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே" (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

"உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைக் திணை யென் றறுபதங் சூத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் கையில்வைத் ததுபோற், பரப்பின் தமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென்றமிழ்க் கடவுள்" (கல். கூ.)

"சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பா யிடந்தும் முள .....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்" (பெரியபுராணம், மூர்த்தி. கி.)

"சென்றணைந்து மதுரையினிற் றிருந்துழுநூற் சங்கத்தி, னன்றிருந்து தமி ழாராய்ந் தருளியவங் கணர்"

"திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருளை, நருவானே" (பெரிய. திருநா. சoங, சoசு.)

"நூலின்கட் பொருள்பாடு நூலறிவார்க் கீந்தானே" ஷை. திருஞான. அசுஉ.)

'இவை, தெற்கில்வாயில்திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறுசெனச் சபித் தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்கதமாயிற்று' (தொல். பொரு. செய். "நிறைமொழி" என்னும் களஅ-ம் சூ. உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

கசு. கிழியறுத்தது.

"நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன் காண்" (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

"பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னளங் குடிகொண் டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்" (கல். க.)

கள. நக்கீரனைக்கனையேற்றினது.

"அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்" (கல். ருஉ.)

"சிறியேன் சிறின்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்தி, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாதஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே" (கக-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவெழுகூற்றிருக்கை.)

"பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்டி பானீ, நணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு தீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து" (ஷை. ஷை. இறுதிவெண்பா.)

"கூட லாலவாய்க் குழக னுவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னீண்டிய சிறப்பி னிணையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விளைந்தே" (ஷை. பெருந்தேவபாணி.)

"விளைந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விளைந்தென்மேற், சிற்றறத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே,யாற்றவுநீ செய்யு மருள்" ஷை.ஷை.இறுதிவெண்பா.)

கஅ. சுறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

"அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்திறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, ளேழெழு பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணருல கவர்க்கு, முற்றவும் பெருக்கு முதற்ரு பதர்க்கு, நின்றறிந் தணரத் தமிழ்ப் பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விடையவர் நாயகன்" (கல். சுசூ.)

ககூ. ஊமைதமிழறிந்தது.

"மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பர ணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய பா ரறிய நீயே யாதலின்" (கல். முருகர்துதி.)

"திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்ரு, லுருத்திர சன்ம ஞகி யுற்றிடு நிமலன்" (கந்த. சூரபன்மன்வதை. உசுக.)

[இறையனாரகப்பொருள், முதற்குத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

உ0. இடைக்காடன்பின்போனது.

"முன்னிடைக் காடன் பின்னெழ நடந்து, நோன்புறு விரதியர் நுகரவுள் ளிருந்தென், னெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்து, ...குனித் தரு ளுயகன்" (கல். எசு.)

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்தது.

"மற்றவன் றன்னுல் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்ரு துடலமு மமைக் குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் றணங்கி வீசுக்குல முழங்குங், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத், தவற்கருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாய கன்" (கல். எஅ.)

"மூன்கீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா. க.)

'மூன்கீர்க்கண் வடிம்பலம்பின்ரூனென்றலியப்பால்,' நெடியோனென்ரூரென்ப' (ஷை. ஷை. உரை.)

"அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருதி, ... கொடுங்கடல் கொள்ள, ... தென்றிசை யாண்ட தென்னவன்" (சில. காடுகாண். கஎ, உஉ.)

உஉ. வலைவீசியது.

"அதியரை மங்கை யமர்ந்தான் றன்னே" (திருநா. தே. திருவதிகை.)

"அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி" (திருவா. போற்றி. உ0அ.)

"ஆரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும், பேராசை வாரியனே" (ஷை திருவம். உ.)

"மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே"

"ஏதில் பெரும்புக ழெங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தியிற் ரூன்று, மோவிய மங்கையர் தோன்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே" (ஷை. திருவார்த்தை, கூ, அ.)

"மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே" (ஷை.திருப்படையாட்சி, க.)

"நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறும்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த திருமிடற் றிருளு, நுதன்மதி கிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மறைத்தொரு சிறகுடிப் பரதவ ஞகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படித்த, நிறையரு ளுயகன்" (கல்.ககூ.)

உரு. வளையல்விற்றது.

"வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானே" (திருநா.தே.திருவாலவாயி.)

"இதழியுக் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வளைவிலே மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதிகூறி .....:. .....கண்டகீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத ளுயகன்" (கல். சசு.)

உரி. மாணிக்கம்விற்றது.

"கதிர்நிரை பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணுப் புனைவருக் திரு வடி, மாநிலக் தோய்ந்தோர் வணிக ளுகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்" (கல். சஎ.)

உள. ஞானுபதேசஞ்செய்தது.

"குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமூழநந் தீசனைவா சகனுக் கோண்டார்" (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், சக.)

"உனக்குக், கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு, நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, தாயிற் கடைப்யாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே" (திருவா. சிவபுராணம், இசு - சுக.)

"அந்தண ளுகி யாண்டுகொண் டருளி, யிந்திர ளாலங் காட்டிய வியல்பும்"

"திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ ளுகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ள மும்" ஷை. கீர்த்தி. சஉ - சசு; இச - இடி.)

"பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, ... அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" (ஷை. திருவண்டப்பகுதி, சுசு - கூஇ.)

"என்னே ரனையோர் கேட்கவுங் கியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்" (ஷை. ஷை. கசஎ - கசகூ.)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர ளுகி யருளிய பெருமையை"

"மெய்தரு வேதிய ளுகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி"

"என்னையு மொருவ ளுக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி" ஷை. போற்றி. எடி - எசு; அஅ - அசு; கஉக - கசo.)

"ஈறி லாதநீ யெளிமைய யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக நோக்கியம்": (ஷை. திருச்சதகம், கூக.)

"செங்க ணெடுமாலும்".....".....வானவன்பூங்கழலே பாதுகாணம் மானுய்" (ஷை. திருவம். க - கசை.)

"நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி,யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே" (ஷை. திருப்போற். அ.)

"வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ் சருக்கிக் கரு ணையிரு லாண்டு கொண்ட, ... பொன்னங் கழலுக்கே சென் றுதாய் கோத்தும்பி"

"அருவாய் மறையி லந்தணனு யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ" (ஷே. திருக்கோ. கக, கச.)

"உருநா மறியவோ ரந்தணனு யாண்டுகொண்டான்"

"வாவாவென் றெண்ணையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்" (ஷே. திருத்தேள்ளேணம், க, எ.)

"பெருந்துறையான், சீரார் திருவடி யென்றலேமேல் வைத்தபிரான்" (ஷே. திருப்பூவல்லி, கo.)

"கருணையினுற் றேவர்குழா, நாணுமே யுய்யவாட் கொண்டருளி" (ஷே. திருப்போன்னூசல், டு.)

"அந்தண னுகிவந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு ளும், ...தேவர்பிரான்" (ஷே. துயிற்பத்து, கo.)

"அந்தண னுவதுங் காட்டிவந் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே" (ஷே. திருப்பள்ளி. அ.)

"நாயேன் றனையாண்ட பேதாய்"

"முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே" (ஷே. புணர்ச்சிப்பத்து, கூ - கo.)

"ஆண்டுகீ யளித்த வருளினே மருளினுன் மறந்த, வஞ்சனேன்" (ஷே. வாழாப்பத்து, சு.)

"திருவடி யென்றலேமே னட்டமையால்" (ஷே. குலாப். அ.)

[ஷே அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுதலியவற்றைப் பார்க்க.]

"பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்தருள்செய் பெருமையறியவல்லார்" (ஷே. திருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நரிகுதிரையானது.

"நரியைக் குதிரைசெய் வானும்" (திருநா. தே. திருவாரூர்.)

"குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுக் தருளியும்"

"அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்"

"மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக ருகிய கொள்கையும்"

"வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்"

(திருவா. கீர்த்தி. உஎ - உஅ; கூடு - கூசு; சசு - சகி; டுஉ - டுகூ.)

"பத்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வந்தமிலா வானந்தம்" (ஷே. திருவம். கூ.)

"ஞால மீகப்பூரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்" (ஷே. திருப்போன்னூசல், அ.)

"பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வரா லன்னேயெனுஞ்" (ஷே. அன்னே. எ.)

"ஈற்பரி மேல்வரு வானே"

"தாவி வரும்பரிப் பாகன்" (ஷே. துயிற்பத்து, சு, அ.)

"வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து" (ஷை. திருத்தசாங்கம், சு.)
"தெரிவற நின்றருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனுர்"
"பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனுர்"
"பாண்டியனுர், புரவியின்மேல்வர" (ஷை. திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ங, கூ)
"நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே" (ஷை. திருவேகதவு, க.)
"ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாதியங்கா, னேடர்க ளே யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்"
"வண் சாத்திலேடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்" (ஷை. திருவார்த்தை, ச, கo,)
"தேவருங் காணுச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க" (ஷை. திருவெண்பா, கூ)
"பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்" (ஷை. பண்டாயநான்மறை, உ.)
"நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து" (ஷை. ஆனந்த மாலை, எ.)
"வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினை, யேழிடங் தோன்றி யினனூற் கையைந்தி, வீதி போகிய வாலுளப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்"
"கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்" (கலி. அ, ஙக.)

ஈo. மண்சுமந்தது.

"மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்" (திரு நா. தே. திருப்பூவணம்.)
"ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப், பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, மூத்த கோச மங்கையு ளிருந்தி, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சஙூ.)
"கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண் டக் கோவான் மொத்தண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்" (ஷை. திருவம். அ.)
"மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" (ஷை. திருப்பூவல்லி, கசு.)
"பிட்டு நேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே" (ஷை. திருக் கழக்தன்றப்பதிகம், உ.)
"மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்ற ளாகி, நனைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டடைப்பது போல வடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வுயி ரெவ்வல கெத்துறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை காயகன்" (கலி. சசு.)

ஈக. விருத்தகுமாரபாலரானது.

"பால விருத்தரு மாஞர் தாமே" (தி.நா. தே. சு. தி.ப்பபனம்.)

"பால விருத்தனு மாஞன் கண்டாய்" (ஷே. ஷே. கூ. தி.மறைக்காடு.)

ஈஉ. மாறியாடினது.

"அதிர வீசி யாடுவா யழகனீ புயங்கனீ" (தி.நா. தே. தி.நாவாலவாய்.)

"பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்" (கல். உஎ.)

ஈடு. அங்கம்வெட்டினது.

"தார மூய்த்தது பாணற் கருளொடே"(தி.நா.தி.நாவியமகம்,தி.நாவாலவாய்.)

"ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டணை வாளெ
டுத், தாதி சாரணை யடர்ந்திலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு
மூனைத்தல்,பற்றினின் றடர்த்த ஓட்கையின் மூறித்த, ஸ்ானனத் தொட்ட
ணிமையிர்ப் புரோக, மூட்டலந் தெடுத்த லொசிந்திட மழைத்தல், கை
யொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தலென், நிவ்வகை பிறவு மெதிரம
ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்" (கல். இக.)

ஈஎ. வேப்பத்தீர்த்தது.

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா
ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

ஈஅ. கழுவேற்றியது.

"ளள்ளாறர் நாமமே, மேன்முக வெரியினி லிடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மை
யே" (தி.நாநா. தே. தி.நள்ளாறு.)

ஈக. மெய்க்காட்டிட்டது.

"மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு, தக்கா னெருவ னுகிய தன்மை
யும்" (தி.நாவா. கீர்த்தி. சுசு - சுஎ.)

சக. மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தது.

"முன்னொரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான் றன்னை மகனெனச்
சடங்குசெய், துள்ளமுங் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, மூக்கவர்த் திரு
நதி தீணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்
டபின், மற்றவண் ரூய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறுகிலை
மைந்தனை, நிறைத்துக் கினேகொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கே
ளிரு மதிமுடிக் கடவுணின், புந்தியொன் றின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ்
வுழி யொருசா ரவன்மா துலனென,வறிவொளி நிறைவே யோருருத் தரித்
துவந், தருள்வழக் கேறி யவர்வழக் குடைத்த, கூட னுகன்"(கல். சடி)

சஉ. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது.

"பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்"
(தி.நாவா. கீர்த்தி. சுஉ - சுஙு.)

"இத்தி தன்னிரின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி" (ஷே.
போற்றி சுகசுஉ - சுஙு.)

சஙு. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது.

"தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவக ஞகிய நன்மையும்"
(திருவா. கீர்த்தி. இ அ - இக.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வஜ்ரமேறிந்தது.

"அடுபடைப் பூழியன் கடுமுரண் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட கார்க்குலந், தனையொடு நிறைநீர் விடுவன போல" (கல். உச.)

"இங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச், செங்கண் யிரத்தோன் றிறல் விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவண் யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், றிடியுடைப் பெருமழை யெய்தா தேகப், பிழையா வினையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன்.வாழ்க" (சில. காடுகாண். உசு - உசூ.)

"தேவர்கோன் பூணுந் தென்னர்கோன் மார்பினவே" (ஷை. ஆயிச்சியர் குரவை.)

"வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவண் யுடைத் தகை" (ஷை. கட்டுரைகாதை, இ0 - இச.)

"தேவ ராச மார்பன் வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே"

"வானீர்கோ ளுரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்" (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சடு. பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. இ0 - இக.)

சசு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்முழ்த்தியது.

"வேடுவ ஞகி வேண்டுருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்"
(திருவா. கீர்த்தி. சுச - சுடு.)

"மண்டிரு வேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, வெள்ளியுங் கனையுங் கிளர்படை நான்கு, நிண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரச ரிருணட் டிருவக், கொலைகொண் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்" (கல். அசு.)

சஎ. திருவாலவாயானது.

"பகுவாய்ப் பாம்பு மூடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த மதிமுடித் தணிமுதல்"
"வடதிரு வால வாய்திரு நடஞர்" (கல். சஅ, சுக.)

டுக. மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

"படைகான் குடன்று பஞ்சவற் றுரந்தி, மதுரை வவ்விய கருகட வேந்த, னருகர்ச் சார்ந்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் றன்னை நெடுந் துயில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மையினுற், கருதித் தோரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளருக் கைமுழந் தேய்த்த, பேரன் புருவப் பசுக்கா வல்லை, யுலகினிற் றமது மூக்குறி யாக, மணி

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, மிலவுமிழ் புண்ணியப் பாணிறச் சாக
தமு, மணிவித் தருள்கொடித் தரச ஞக்கி, யமோ லகற்றி யெடொான்
புரக்க, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்" (கல். இச.)

நிங. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

"புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி, உ0எ.)

"தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக்
கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ.)

"புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்" (திருநாட்டே. கூ.)

"பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம்
போல்" (திருக்காளத்தி. பரத்து இக.)

"கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன" (மதுரை
மும்மணிக்கோவை, உஅ)

நிச. சாதாரிபாடியது.

"முரன்றெழு கான முயன்றுவா தியைத்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத்
தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற
குடன் றலைக்கடை பொருந்தி, ... சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு
மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிடு பாடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற்
கிறையோன்" (கல். சச.)

நுடு. திருமுகங்கொடுத்தது.

"தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே" (திருஞா. திருவியமகம், திருவால
வாய்.)

"பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்" (திருஞா. தே.
கோவிலி.)

"குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங்
கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெறுகிதி கொடுக்கென
வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழுத்துங் கூடற் கிறைவன்" (கல். கஅ.)

நிஅ. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

"எனக் குருளைக் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. கசுசு.)

"கோல மேனிவ ராகமே" (ஷே. திருக்கழுக்துன்றப்பதிகம், இ.)

"எவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, சேவ
லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிராளுவாரே" (ஷே.
திருவார்த்தை, சு.)

"தாயாய் முலையைத் தருவானே" (ஷே. ஆனந்தமாலை, இ.)

நுக. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"கருமுகிற் கனிகிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், நரிதரு குட்டி யாயபன் னிர
ண்டினை, செங்கோன் முனையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகளை வென்
னும் படர்கனை கட்டித், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்
பயி ருலகுபெற விளைக்கு. நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்"
(கல். சஎ.)

சுo கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது.

"கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. உoசு.)

"இவ் வுலகுயி ரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைசூ ழுகிக், கருங்குரு விக்குக் கண்ணீருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர்ம் மேனியன்" (கலி. எ.)

சுக. மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபோறித்தது.

"கயலெழுதிய விமயநெற்றியின்" (சில. ஆய்ச்சியர்தரவை.)

சுச. வேதமுணர்த்தியது.

"வேத நூல்பயில் இன்றது வாயிலே"

"மறையிலங்கு பாடலாய்"

"நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கயற் கண்ணி தன்னெமமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

"வேதியா வேத கீதா" (திருநா. தே. ஷை.)

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அக்கமாலை - ஜபமாலை. ச.
அக்கரம் பிறாக்கண்பொருத்தவன். சஅ.
அகத்தடிமை. உக. [சஎ.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியர் பொதியிலிற் சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்தது. அ.
அகரமேற்றல். கஎடு. [உoஉ.
அகற்றியோர் - அகற்றப்பட்டோர்.
அங்கப்பதக்கிணம். ககங. [ககடு.
அங்கங்கள் - யுத்தபரிபாஷை. ககச,
அங்கழ் ஆறு. (வேதாங்கம்) உஉச.
அங்கும் நூற்றெட்டு. ககசு.
அங்கம்பூம்பாவையாக்கியது. உகஅ.
அங்கம்வெட்டல். ககடு.
அங்கயற்கண்ணி. ங.
அச்சுவம்-வியாபிப்பது; குதிரை. அக.
அச்சோப்பதிகம். எச
அசனென்னும் அரசன். ககo.
அட்டமங்கலக்குதிரை. அஅ.
அட்டாலை=அட்டாலம் - மதில்மேல் மண்டபம். சுடு. [கஅச.
அட்டாலைச்சேவகர். சுஅ, கஎஅ, கஅo,
அட்டாலைவீரக்கோலம். சுஎ.
அடிகண்மார். கஉஎ.
அடிவடிம்பு அசைத்தல் - காலின்விளிம்பை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பத்து. அஉ.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அக.
அடைவு. ஙடு, சஙு.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கடுடு.
அணிந்தனன் - படைகளை வகுத்தான். ககசு.
அணுக்கள் - உயிர்கள். ஙடு, ககச.
அத்தம் - பொருள். தச.
அதர்பட-முறைப்பட, வழிப்பட. சo.
அதர்படும் - வழிப்பட்ட. ஙo.
அதிகாரி. கூடு, கூஎ.
அதிசயப்பத்து. எச. [டுடு.
அதியமானன்-வலேச்சாதியர்சன். டுச,
அதிரவீசியாடுதல். சு, கoடு, கoஎ.
அந்தணர்முனையிடல். கஉச.
அந்தித்திருக்கும்பொருள். கூடு.
அநந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனிவர். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அநுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். ஈஎ.
அபாயம். எஎச. (பெரிய. திருவாரூர்.
அபிடேகம் - கிரீடம். ஈச. [உரை.)
அம்மே. கஇ.
அமணர்க்குண்டானதிமித்தம். கஉஈ.
அமுதபாகம். கஉக.
அமுதுபடி - அரிசி. க0உ.
அமுதுபடை. க0உ.
அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். க0ஈ.
அரகரவென்றல். கஎஎ.
அரங்குள். கஅஈ.
அரிசிக்கோட்டை. கஅஉ.
அருட்பத்து. அ0.
அருண்மழை. கசுச.
அலகை ஒருதாளால் நிற்றல். கஈஎ.
அலகைச்சுழல். கச.
அலம் - அழகு, வன்மை. ஈ.
அவதரித்தல் - தங்கல். கஉஇ.
அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையாடல், நடந்தசரிதை. அ, சுஅ, க0க.
அவமானவஞ்சம். ககக, ககஇ.
அற - மிக. உக.
அறுதற்கச்சை. கூஇ.
அறுதி - நிச்சயம். கஎக.
அறுதியிட்டு - முடிவுசெய்து. எஈ.
அறுபத்துநான்குபத்தர். இசு.
அன்றினர் - பகைவர். உஈ.
அன்றினர் - பகைவர். உச.
அன்னக்குழிநான்கு. உசூ, ஈ0.
அன்னுழை - அவ்விடம். சஅ. (கந்த.
அன்னேப்பத்து. அச. [பார்ப்பதி. க.)
அனையவும் - அவ்வளவும். கஎஅ.
ஆக்கினைச்சித்தர். ஈஅ.
ஆகாயவாணி. கஇஇ, ககுஅ.
ஆங்காரித்து. சஎ, ககச.
ஆசாரம்பூட்டி. சச.
ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சஉ.
ஆசைப்பத்து. எஇ.
ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை. உச.
ஆண்டீன். கஅக.
ஆணிப்பொன். ககஅ.
ஆத்திமாலை. கஎ0.
ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ஈஎ.
ஆதிமரபு - சூரியகுலம். உஉ, ஈச.
அயதவிசேடங்கள். கசஉ.
ஆர்த்த - கட்டிய. க0ஈ.
ஆரம். கஇக.
ஆரம்பூண்டபாண்டியன். கஇக.
ஆலவாய். கஉ, கஎஉ.
ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய மனைவியாரின்சிறப்புப்பெயர். உ0சு.
ஆவணிமூலம். க0.
ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. சஉ.
ஆள். கசு.
ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறைச்சிவபெருமான்; ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரை ஆண்டருளினமையின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். அக.
இங்கிதம். உ0ஈ.
இசை. உ0இ.
இசைக்குவமை. ககஅ0.
இசைத்தொழில். ககஈஈ.
இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. உ0இ.
இசைப்புலவர். உ0ச.
இசைவல்லான். கஅக.
இசைவாணர். உ0ச.
இட்டகொற்றர். கூஅ.
இட்டதிசை. ககச.
இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. க0ஈ
இடபம். கஉக
இடம் - சமயம். ககஇ.
இடம்வலம்பரிவத்தித்தல். அசு.
இடவியகதி. அஎ.
இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். க0க.
இடைக்காடர் கபிலர்தோழரென்பது. இ0, இக.
இடைச்சாதிக்கோலம். கஅஇ.
இணங்கன் - சிநேகிதன். அஈ.
இதவிய. கூஉ.
இதவியோன். இ0.
இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். கூஈ. (திருவா. தோத்தி. சஈ; திருப்படையாட்சி, ஈ.)
இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானைகள் முதலியன. இக.
இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்குதற்குப் பல விமானங்கள் செய்வித்தது. கஎ.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆடியது. க0இ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இந்துமதி இறந்ததை. ககo.
இம்மையேதருவார் - சுந்தரமாறர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். உசு.
இயக்கமாதர் அறுவர். கடுஉ.
இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர். கக, ஙக, சகு, ஙo, ஙக.
இயற்பலகை இட்டது. உoo.
இரத்தினக்குற்றங்கள். சுஉ.
இராசகீதி. உகசு.
இராசா அணுமதிதருமம். உoங.
இராவுத்தராயன். கo.
இராவுத்தன். கo.
இருப்புமோதிரம். ககஉ.
இருமை - புத்திமுத்தி. கக.
இருமைமுத்தனம். கங, உச.
இலக்கணசூத்திரங்கள். சஎ.
இலத்தி. சுஎ, அங.
இலாகவம். கசு.
இழிகுலப்பாணன். ககஅ.
இழிச்சி - இறக்கி. கஅடி.
இனிமை - மகிழ்ச்சி. கசு, கக.
ஈசானகோணத்திமன்றம். கoஙி.
ஈடுகொள்ளல். ககஅ.
ஈரும்வரிசை - கடைமுறை. ஙக.
உக்கிரப்பெருவழுதியார்தேவி. ச.
உக்கிரனூர் சங்கத்திலிருந்து தமிழாராய்ந்தது. ச. [சு, ஙங.
உக்கிரனூர் சடையுடன் பிறந்தது.
உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்.
உசிரம். கடுசு. [ஙங.
உட்கயிறு. ஙிச.
உடற்குறை. கச.
உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர். ககஅ.
உண்ணித்தல். கoங. [ருள்கள். கஙிசு.
உண்ணும்நீரிற் சேர்த்தற்குரிய பொ
உத்தமமான இசையோசை. உoடி.
உத்தரகோசமங்கையில், சுச - முனிவர்களுக்குத் திருநோக்கால் உபதேசித்தது. ஙிசு.
உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
உதப்பி. சுசு. [க்காரணம். ஙிசு.
உதரநெருப்பு. உக.
உதிர். கடி.
உப்பூங்கிழார் மகன். சகo.
உபகாரம் - காணிக்கை. கக, உடீ.
உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இரவும் மணமும் ஒளியும் இயற்கையென்பது சடி.
உயர்பெருங் கணக்கர். சுசு.
உயராலயம். கசசு.
உயரும்பருலகு. உஉசு.
உயிர்க்கழு. கஙச.
உயிர்மருந்து. கடிசு.
உயிருணிப்பத்து. எடி.
உரவிது. ககஉ.
உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
உருத்திராக்கமகிமை. கஙச. [கஙச.
உலவாக்கோட்டை. கஅஉ.
உளம்பறையறைய. உoடி.
ஊசல். உஅ.
ஊடி. உoo.
ஊழி - அநேகநாள். சஙி, ஙo, சுச.
ஊன்றுகட்டி. ககஉ.
எச்சர் - ஒருமுனிவர். கஅ, உசு.
எடுத்தல் - சாதித்தல். கஙச.
எண்ணப்பத்து. எடி.
எண்ணெண்கலை வல்லான். கoச.
எந்து - என்ன; நிசைச்சொல், ககஎ. (திருவா. திருவெம்)
எயின்முரிவாய். சுo.
எழ - மிக. கசுச, கசுக.
எழுத்துப்பதின்மூன்று. உoடி.
எழுநிலைக்கோபுரம், கஉடி.
ஏகாவலி. ஙக.
ஏட்டை. ககo, உஉடி.
ஏட. கஅசு.
ஏடகன். கஙக.
ஏடா. ஙஎ, ஙஅ, சச, கசுஙா.
ஏடி. கசஅ, உ2o.
ஐந்திணைவளம். கடி
ஐய - சிறிய. கசுஅ.
ஐராவதம். சு, ஙக.
ஒத்தைபூதுவார். கஅo.
ஒப்பு. கடுஉ., கடுஙா.
ஒருக்கால். அ, கஙஉ.
ஒருப்பட்டி. கசஙா.
ஒவ்வா - ஒத்து. ஙக.
ஒழுங்கி. கஙங்.
ஓனி. கசுஉ.
ஒளிநிற்றல். கஅஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஓசனை - யோசனையளவு. கஎஅ.
ஓம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஙஉ.
ஓலையைக் கட்டியனுப்பல். கசுச.
கீச்சை. கூஙி, ககஉ.
கஞ்சமணி. அசு.
கஞ்சவாள். ககக. [யர். ஙஎ.
கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
கட்டோலை - முத்திரை ஓலை. சுஙி.
கடகு. ககசு.
கடம்பவனத்துறை. ஙூ.
கடன் இறுத்தல். கஅஉ.
கடிமை - விளக்கத்தன்மை. கஙச.
கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். எ0.
கண்டி. கஙஙி.
கண்டீர். க0.
கண்டு - கேட்டு. சுஙி, உ0ஙூ.
கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாஷை; கஉசு;
"சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
றுகண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
ப" (பெரிய. திருஞா. சுஅசுஙூ.)
கண்டுவாழ்ந்து. உகஙி.
கணக்கர். கூஙி, கூக.
கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. கஙிக.
கத்திரியர்-ஒருவகைத்தேயத்தார்.
கந்தம் - கூழுத்து. ககூ. [கசஙூ.
கந்தவனச்சோமன். எஉ.
கந்தவனம் - காளையார்கோயில். எஉ.
கரவாளம் - கைக்கத்தி. அச.
கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர
கரியமால். கஉ. [மோதுதல். உகஙூ.
கருநாடமன்னன். கஅசூ.
கருநாடர். கஎஅ.
கருப்பஞ்சருகு எரித்தல். கஙச.
கருவிலானம். ஙஙி.
கல்யாணன் - நல்லிகடையும் நல்லகு
ணமுமுள்ளவன். எக, கூஙூ.
கலிமகள் திதி. சு.
கவடிவெண்பல். கஙஎ.
கவிதை. சஉ. . [வர். ஙிக.
கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல
கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். சச.
கவுணியர்கோன். உஉஅ.
கழறிற்றறிவார் நாயனார். ககக.
கழக்காணிக்கமனர். கஙஎ.
கழுக்கோல். கசஉ.
கழுமரங்கள் ஏறுவோராற் சுமத்தப்
களக்கம். கஅஉ. [படுதல். கஙஙி.
களாசி - களாஞ்சி; வடமொழி. எஎ,
களங்கனிக்கொத்து. கஅஙி. [க0ஏ.
கற்பகதரு. கஙக.
கற்பகவிநாயகர். க.
கற்றுச்சொல்வோர். சஉ.
கன்னி. கஉ.
கன்னி திருமால் காளி ஈசன் காக்கு
மதுரை. கஉ, கஅக, உஉசு.
கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.கசுஎ,கஎசு.
கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.
கஅசு.
கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன்.ஙஉ.
கன்னிமாடம். உஙூ.
கனகதோராவல்லி. கூக.
கனவட்டம். கஎ0.
காகசுரம். உ0ஙூ.
காகதாளீய நியாயம். கஙஉ.
காஞ்சிமாலே. கஙஙி.
காடுவெட்டி - ஒருசேரழுன். ஙிகூ.
காரணமறைந்தனன். ககக.
காணர் - விளங்க அறியார். கஅ.
காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். கஙஅ.
காந்தன் - தலேவன், ஙஎ.
காம்போசக்குதிரை. எஎ.
காயகர் - இசைப்புலவர். எக, கூ0.
காரணமுனிவர். உஉச.
காரணவன் - சிவபெருமான். எஉ.
காரியத்தோர். கஙிச.
கால்மாறியாடல். க0ஙி.
கால்மாறியாடியவர்துதி. சு.
காலமேகம். கஉ0.
காலிமேய்த்தல். கஅஙி.
காவலறை. சூக.
காளம் - கழு. கஙஙி.
காளி, கஉ.
காளையார்கோயிலின் விசேடம். எஉ.
காற்சிறைதொண்டு. கஉக.
கிடை - ஒப்பு. சூஎ
கிராதர்கோமான் சச0. [உ0ஙி.
கிரியை பத்தி; (இசையிலக்கணம்)
கிழி - பொற்பொதி. சஉ, சஙூ.
கிள்ளி. கஙிச.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். ககூ0.
கீரர் : நக்கீரர். சூ, இ0.
குஞ்சிச்சடை. ஙக.
குடபாலோடை. கஎ0.
குடும்பஸ்திதி. கசுக.
குண்டோதரன். உஇ.
குணலை. சஇ, கஉச.
குதிரைக்காலிற்கழல். அஙக.
குதிரைக்குற்றங்கள். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அஙக. [அஇ, அக.
குதிரைகளின் இலக்ஷணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐந்தி. அஎ.
குதிரைகளின்பெருமை. அக்ஷ.
குதிரைச்செட்டி. அஎ.
குதிரைநோய்கள். சுகூ.
குதிரைப்பெயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். கஎ0.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்ந்து ஒப்பித்தல். அச, கூக.
குதிரையுணவு. கூஉ.
குந்தம். கசச.
குப்பாயம். அங.
குமரியாடல். இஅ.
குயிற்பத்து. அஉ.
குரத்தியர். கஙo.
குருவன். கஇ.
குருவிக்மணி. சூஉ.
குலச்சிறைநாயனார். கஉஉ.
குலம் - மலை, வங்கிசம். கூ.
குழந்தைக்கோலம். கoங.
குழுவுடையமண். கஉங.
குழைத்தபத்து. அo.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சுசு.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககூக.
குறைந்து. கஎக.
கூசல். எஎ, கஉஇ.
கூடல்நகர்த்துதி. ங.
கூடி. ககஅ, கஎங.
கெட்டேன். உஉஉ.
கெருடகட்டி. ககச.
கேட்டுமூட்டு - தைன பரிபாஷை; கஉசு - "என்றுகூறலுங்கேட்டுமூட்டியாஞ்னுமென்றியம்பி"; (பெரிய. திருஞா. சுஅச.)
கேவலனல்லன். சக
கை இறக்கல்-யுத்தபரிபாஷை. ககூ.
கைவிதிர்க்கொண்டி. கஉக;(மணி. கோச்சை - சீகாழி. கஉக. [கoச.)
கொட்டி - மண்வெட்டி. கூஎ, கூஅ.
கொடிக்கு. கூஇ, ககூஉ.
கொடுங்கோல். கூஉ.
கொத்திசை. ககூங.
கொன்தகப்பெருமான். கசஙூ, கசஇ.
கொன்தகன் கூக.
கொள்ளிவட்டம். அசு.
கொற்ஙுளர். கூஇ, கூஎ.
கொற்ஙுளர். கூசு, கூஎ.
கொன்றிட - வருத்த. ககு.
கோச்சடிலவருமன் - உக்கிரப் பெருவழுதியாருடைய உபநயனத்திருநாமம். ஙங
கோட்டிமண்கொண்டி. கஉக.
கோணம் - சதுரம். சo.
கோதனம். கசசு.
கோமளமாணிக்கம். கூஉ.
கோமாறவருமன் - சுந்தரமாறர். உசு.
கோமேதகம். சுச,
கோயிலைப் பொன்னுல் வேய்ந்தது. கoo, கoசு, களக, களஙூ.
கோயிற்பத்து. எஇ.
கோரம் - சோழன்குதிரை. கஎo.
சோலறை. கூஇ, கூஅ.
கோலறையிடல் கூஇ.
கோலுதல் - வணக்தல். ககூ.
கோள் - விடம். ககக.
கோனெனும்பெயர். இஅ.
சகநெறி - உலகநடை. உசு.
சங்கத்தின்கீழேசிவபெருமான் நின்றது. ங, கூ, சஉச, சஇ, சசு.
சங்கப்பலகை. ங்கூ, சo.
சங்கப்பலகைகொடித்தது. சo, உoo.
சங்கப்பலகைமொழியறிதல். சூ, சo.
சங்கமண்டபம். ங்கூ, சo, இங, எக.
சட்டென. சுஇ.
சட்டை. சசு.
சடக்கென. ஙஅ, ஙக, கoங, கசஉ.
சடகம் - கரிக்குருவி. உகஉ.
சடங்கு. கசூ, உஎ, கஙூ, கo2, உகங.
சடங்குக்கந்தன். ஙசி.
சடையுக்கிரனார். சூ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.
சதமுறை. கள.
சன்னியாமடம். உஉஉ.
சன்தை - சொன்னதைமீட்டும்சொல்லல், வேதம். எஉ, களச, ககஉ, உ0உ, உஉடு.
சன்ரோகம். கசூ.
சபலடக்கரமுந்தானும். ககள.
சம்புஷ்ணை. அஅ.
சமணமுனிவர் எண்ணூயிரவர். கஙங, கஞடி, கஙசு, கஙள.
சமயாசாரியர் நால்வர்தோதி. டு.
சமனெளிமலையைச்சார்ந்த நதிகள் நான்கு. கஉ.
சமாதி - சங்கற்பம். சஉ, டுசு, அஉ, சயசய. கடுசு, [களக.
சரக்கறை-பொன்னறை. கச0, கசஙு, "சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே." (திருஉ. தே.)
சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம், உ0சு.
சரியையாதிநான்குமார்க்கம். டு.
சலன்சலனென. அசு.
சவுதம் - பௌளதம்; நூல். அசு.
சள்ளிட்டு. கஉ.
சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) ஙசு, கசச.
சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; கஙள "சாக்கியப்பேயமண்" (தேவாரம்); கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறைவோர் இயற்கையுரைத்த அத்தியாயம், உங-ம்பாடல் பார்க்க.
சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்களையுடையவர்கள்; சுஅ, கஙு.
சாதனங்கள். கடுO.
சாதனை - பயிற்சி. ககச.
சாதாரி - ஓரிசை. எ, ககஙு, ககச.
சாதிமுறையறியாதசமணர். கஉஉ.
சாதுமார்க்கம். எஅ.
சாம்பிராணிக்குதிரை. எள.
சாம்பூநதம். சுக.
சாமந்தர். உகக.
சாமரம் - கழு, சாமரை. கஙள.
சாரசமுச்சயம் -. உத்தரமாபுராணத்தின் ஒருபகுதி. கஅ.
சாரன்றவர் - சங்கப்புலவர். சசு, சகு.
சிக்கனவு. உ00.
சிக்குநாற்றம். சச.
சிக்கென. ககஉ.
சிங்கநாதம். கஙசு, கடுடி, கள0, களக.
சித்தியெட்டு. கடுஉ, கடுஙு.
சித்திரமண்டபம். அஉ, க00, கசஙு.
சித்திவிநாயகர். க.
சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. கள.
சிரமநீதி. ககச.
சிலேத்து - முழங்கி. டுடி, கசடு.
சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். எச.
சிவபுராணம். க00. ("நமச்சிவாய வாழ்க.")
சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ்.உ00.
சிவமுனி - திருமியின்தந்தை. சஉ.
சிவலோகம். களள.
சிவனடியார்கோலம். சுள.
சிற்பநூல். கள.
சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை.சடு.
சிற்றம்பலம் பொன்னம்பலமேய்ந்தது. க0சு.
சிறுமையிற்றெள்ளியிர்-திருவேடகத்தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். கஙக.
சிறைக்கூடம். க0அ.
சிறையறை. கூச.
சின்னம் - துண்டம். ககக.
சீகாழி, (கஉ) பெயரையுடையதென்பது. கஉஉ.
சுத்தசாளரசங்கேதம். [சுத்தம் - இயல்பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சாயாலகம்; இது வேறோரிராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையை உண்டாக்கும் இசை. [ககக, டுகசச.
சுந்தரசாமந்தன். கச0.
சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேஷத்திரம்.அ.
சுந்தரநடனம்-சொக்கத்தாண்டவம்.ச.
சுந்தரமாறன். உசு, கஙO, கடுங.
சுரவி - பசு. கடு.
சுருட்கொண்டது. கஉசு; "சுரட்கொண்டவைநுண்மகளாக" (பெரிய. திருவுரு. எகஉ.)
சூத்திரருளாமணி. கஅஉ.
சூதமாகதர். அஉ.
சூல். அச, ககஉ.

[எண்களின் பக்க எண்களாம்.]

சேட்டிகள். உகசு.
செடி. ககக.
செண்டின்மூற்கொம்பு. கூ0.
செண்டி. உகடி.
செண்டுவெளி. அசு.
செத்தி. கஙச.
செத்திலாப்பத்து. எடி.
செந்தமிழ்மந்திரவேடி. கஙசு, கஙள.
செபவடம். ககள.
செம்பொனுலயம். எக.
செம்மலேறு. உச.
செய் - செய்தல். உள.
செய்பு - செய்து. கூ0.
செய்யுள் - உரை. சகூ.
செருவார்கணைக்கர். கூடி.
செற்றுயக்கொற்றூள். கூஅ.
சென்னிப்பத்து. எச.
சேடனூர் - திருவேடகம். கஙஅ.
சேதிபர்கோமான். கசடி.
சேதிபர்கோன். கச0.
சேரசோழபாண்டியரென்னுமூறை. கடிஅ.
சேலேத்தலையிலேமுடிதல் (ஞாபகக் குறிப்பு.) கசுசு.
சேலேதிருதல். (ஸன்மானம்.) கச2, சேனைகள். ககங. [கசச.
சேணையக்காட்டுதல். கசஙூ.
சேணையோட்டுசாமந்தர். உகக.
சேனைவீரர். கஅ0.
சைவசித்தாந்தம். கஙூ2.
சொக்கு - பேரழகு. கள; "மொக்கணி யதனின் மூழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. ஙங. ஙச.)
சோலைமலை. கஉக.
சோலையும் சுருட்கொண்டது. கஉசு.
ஞானக்கண்ணூற்கண்டல். டுஉ.
ஞானசம்பந்தர். உகஅ.
ஞானப்புதல்வர் - மாணாக்கர். எச.
ஞானப்பூங்கோதை. சடி.
ஞானவேந்தர். (திருஞா.) கஙசு.
தக்கரம்=தஸ்கரம். ஙள.
தசதானம். கஎச.
தடாதகை. உ2.
தடி. ககசு.
தடினி - ஆறு. கூ0, ககசூ, கஙஅ.
தண்டஞ்செய்து. கூடி.
தண்டம். கூடி, கச2.
தண்டமேமலே - சோலைமலே. கஉக.
தண்டி - அலைத்து. கடினீ.
தண்டு - பிரம்பு. கஉக.
தண்டுவன. அங.
தண்ணீர்ப்பந்தர். ககஙள.
தத்தனென்னும் பாண்டியன். ககஅ, கஉ0.
தந்திரம் - நூல். உ2.
தந்தையன். கஎக.
தபதியர். கசுசு.
தம்பம் - பற்றுக்கோடு. ஙச, கசக.
தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல்கள். ச0, சசு, க00.
தமிழ்க்கணக்கர். கூள.
தமிழ்க்கள்-தமிழ்ச்செய்யுட்கள். சஅ.
தமிழ்க்குநல்லமூருகன். கசு0.
தமிழ்க்கொத்து. ச, ச0, சள.
தமிழ்ச்சூத்திரம். சஅ.
தமிழ்த்தண்டலம். கசுக.
தமிழ்நதி - வையை. கு.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. சள.
தமிழ்ப்பொழிப்பு. எ.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர். உ0ச.
தமிழாய்ந்தி. ச.
தமிழிலக்கணம் ஐந்து. ச0.
தரம். கடினள.
தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற்றம். கூ2.
தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ்செய்யுமிடம். டுசு.
தரும ஆசனம். கடி0.
தருமமன்று. கசசூ.
தருமமூப்பத்திரண்டி. கச2.
தருமரூபத்திருவிளையாடல். உ2சு.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன். ச2.
தலேக்கீடு - தலேச்சாத்து. அங.
தள்ளி - அங்கிகரியாமல். உ0ச.
தளம்புநெஞ்சு. கஙள.
தனக்கட்டி. உகள.
தனபாலசெட்டி. கசஅ.
தனிசு - கடன். எஅ.
தூகம். உஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல். சசு, டுஅ.
தாடி. கஉக.
தாணு - கட்டை, சிவபெருமான். அடு.
தாரை ஐந்து. கசச.
தாள்மிசைக் கொடிகட்டியது. கஐசு.
தானங்கள் எட்டு. (இசையிலக்கணம்.) உஐடு.
தானம்தவம். கடுஅ.
தானவிசேடம் - தலவிசேடம். ககூ.
தானவைபவம்-தலவிசேடம். அ,ககஉ.
தாணை ஆண்டி. கஅக.
தீட்டிவிடம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணி மேகலைப்புத்தகத்தின், அடு, அசு-ம் பக்கங்களைப்பார்க்க.) ககஅ.
தீதம் - டங்லே. ச, சுஉ.
திருக்கோத்தும்பி. எடு.
திருக்கோவையார். கஐ0.
திருச்சதகம். எடு.
திருச்சிற்றம்பலம். உ.
திருச்சின்னமூதல். அஉ.
திருச்சுண்ணம். எடு.
திருத்தெள்ளேணம். எடு.
திருத்தோணோக்கம். எடு.
திருநீற்றின்பெருமை. கஉடு.
திருநோக்காலுபதேசித்தல். சு, சஎ, சஅ, டுசு, எசு, கஉ0.
திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர். ககஐ0.
திருப்பள்ளியெழுச்சி. எசு.
திருப்புலம்பல். எடு.
திருப்பூவல்லி. எடு.
திருப்பெருந்துறையின்பெருமை.எஉ, எசு.
திருமணம் பங்குனிமாதத்தில் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் நடந்ததென்பது. உடு.
திருமுகம் ஏ.
திருமூடங்கல். கஎஉ.
திருமூடிச்சாத்து. சச,
திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல். கஉஉ.
திருமுன் - சந்நிதி. சஉ, எக, கூஉ, கசஉ.
திருமேனிக்கீடு - கவசம். கூ0.
திருவம்பலம். ஐ.
திருவம்மானை. எடு.
திருவாதஜூர்ப்பெருமை. சுஅ.
திருவாதஜூரிற்சிலம்பொலிகாட்டியது. அக.
திருவாலவாய் - ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயில்; "செய்யவார் சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட்புக்கார்" (பெரிய. திருஞா. வருஎ)
திருவாலவாய்த்துதி. ஈ.
திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கு, க, கூ, கஉ, ககூ.
திருவிளையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்றற்குப் பதினறுபதினறு விழுக்காடாக நடந்தனவென்பது. கஉ.
திருவிளையாடல்களை முதலிற்சொன்னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்சரென்பது. கஅ, உஉசு.
திருவிளையாடற்பாணு. கஉ.
திருவிளை - இலக்குமி. கஐ0.
திருவுந்தியார். எடு.
திருவுளத்தடைத்தி. ஈ0, ககக.
திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. ககக.
திருவெம்பாவை. எடு.
திருவேசறவு. ககச.
திருவேடகத்தில்வழிபட்டோர். கஉக.
திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டியன்படைவீடு செய்வித்து இருந்தானென்பது. கஉக.
திருவேடகர். கஉக.
தில்லைப்பொன்னம்பலம். உஎ.
தில்லைமாளிகைமடம். டுஅ.
தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. உஉஅ.
தில்லையம்பலம். கஐ0.
தின்மை - தீமை. அக, ககடு.
தீயகனுக்கள். கஉங.
தீர்வை - பிராயச்சித்தம். கஎச.
தீனம் - வறுமை. ககஉடு.
துணையுலகு. உஉ.
தும்பு. கஐக.
தும்பைமாலை. கடுடு, கடுசு.
தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம். ககக.
தும்மினர் சிவாய என்றல். கஎக.
துய்யவை - கழுக்கள். கஉடு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

துருவாசர். உ0.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
தூங்கஇல்லாமல் - தாமதியாமல். கூ0.
தூய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ.
தூயசூத்திரர். க00.
தெய்வக்கம்மியர். சுசு.
தெய்வப்பலகை. ச0.
தெய்வவகத்தியர். டி.
தெற்றிய. கூள.
தென்னவன் பிரமராயன். எடி.
தென்னன்முறை செய்வோர். கூஅ.
தேவதானம் கல்டி. களடி.
தோடர் - கட்பு. ச0
தொந்திகொள்தந்தி. எஉ.
தொந்திவிநாயகர். டிநூ, சுள.
தொல்லியாலயம். சசு.
தொழில் ஐந்து. உ0டி.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மர். எடி.
தோதகம் - குறிப்பு, தூண்பம். கூள.
தோராவல்லி. சுச.
தோனா. அச, சுசாசு, கஙகூ.
தோலாக்கை. கஙஅ.
நகர்சோதித்தல். க0அ.
நகுலம். உகள.
நஞ்சத்தடினி - விடவாறு. கஙசு.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு வகைச்சாதி. சுடி.
நந்திதேவரே குண்டோதரராகி வந்தனரென்பது. உடி.
நம்பி. அக, கசுகூ.
நம்மூளோர் - நம்மவர். அள.
நரசிங்கக்கணே. சுசு.
நரந்தம். கூ,
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். கூஉ.
நரிபாதுநரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லது,உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஉஅ.
நல்லாள். கூக.
நலந்து. உ0க.
நவகதி. அடி.
நவமணிகளின் றோற்றம். சூஉ.
நழுவக்கட்டோம். கூக.
நன்பு - நன்மை. அ, சாசு, சசு, எச, க0க, கசள.
நன்பூளோர் - சங்கப்புலவர். சாசு.
நன்னிமித்தங்கள். க்உச.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். எகூ.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ககசு.
நாகராயர். கூ.
நாசிகாபரணம். ககஞி.
நாசிமூசி. கஉக.
நாமஞ்சாத்தி. எச.
நாயனூர் - தலைவர். எஅ, அசு, கசுசு.
நாயனீர். க00, ககச, ககசு, உ0சூ.
நாயிறு. களடி, களள.
நாரை. உஉசு.
நாவலர் - சங்கப்புலவர். சஅ.
நாவுக்கரசு. கஉஉ.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். சூ0, சுடி.
நாளும் - தினந்தோறும். ககஅ.
நாற்பத்தெண்ணாயிரவர்திதி. டி.
நான்குமாடம். சுடி.
நான்மறையோதியநாள்வாழுதி. கசுஅ.
நான்மாடக்கூடல். சுசு.
நானிலவளம். க0.
நீகரொல்வாத. சள.
நியாளம் - பறைவிசேடம். கச2.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. கசுஉ.
நிறைந்து - மகிழ்ந்து. உள, சக.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ககசு, ககள.
நின்றல் - நிற்றல். க0டி.
நீக்கில் நோக்கடியார். அ2.
நீத்து - வெறுத்து. சுஅ.
நீராவிவாவி. சூ0.
நீலத்தினிலக்கணம். சூசு.
நீலி - கிழி. சாசு, கசள.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை. கஉஅ.
நீற்றுமுண்டி. சுள.
நூற்கருத்து. சள.
நெஞ்சறைபறை. கஞச.
நெட்டோலைகட்டிவீடல். சுடி.
நெடியகட்டோலை. எசு.
நெடுமுகப்பன்றி. உ0அ. [சூசு
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டு. சுசு.
நெருப்பில் ஏடிட்டது வடகீழ்க்கோ
நெறி - குலம். உசு. [ணம். ககசுசு.
நெறுக்கென. அசு.
நென்முதற்முனியம். ககo, ககச.
நேரொல்வா. களடி, உஞஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நோச்சிமாலை. கடுடி.
நோக்கு - செய். ககசு.
நோக்குவித்தை. கஅ0.
பகுதி - பகுப்பு. கஎஉ. [கஎஅ.
பகைவர்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
பச்சைத்தேவி - மரகதவல்லி. உஅ.
பச்சையின் இலக்கணம். சுசு.
பச்சையின் குற்றம். சுஉ.
பசும்பை. இஎ.
பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
பஞ்சதாரை. அடு.
பஞ்சாக்கரப்பெருமை. கசுடி.
பட்டங்கட்டுதல். கசசு.
பட்டீசன். க0சு.
பட்டவர்த்தனக்குதிரைகள். அஅ.
பட்டினம்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.சுஉ,
படர். க0கூ. [உக்சு.
படிமம். கஎக, கஅஅ.
படுவழி. கசுஉ.
படைகளாளுத்திக்க. கசக.
படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசசு.
படையாண்டதில்லை. கசஉ.
படையாள் - சேனையைச் சேர். கசக.
படையாள்வேம். க0ஏ.
படையாளுதற்கு. கசுஅ.
படைவீடு. கசுக, கஎஉ.
பண்டாரம். ககசுஉ.
பண்ணறையடிமை. ககசு.
பணமணி. சுஉ.
பணிக்கன். ககச.
பணிமாற. கஉச.
பணிவிடை. ககஎ.
பணையம். கடு0.
பத்திரத்தோடொள்வாள். ககக.
பத்திரம் - ஓராயுதம், ஓலை. ககசு,
பத்திரன். கஅக. [கசுச, கசுஎ.
பதக்கிணம் - பிரதக்ஷிணம். கஎக.
பதங்கம் - விட்டில். உக்க.
பதஞ்சலிமுக்காடியது. ச, உசு.
பதிகமுதனிஜீப்பு. எ.
பதியின்வைபம். எச.
பதுமராகம். சுஉ.
பந்து - வந்து. கஎ.
பயம் - அச்சம், நீர். கூச.
பரதச்சவதம் - பரதநூல். அசு.
பரதேசம்போதல். க0உ.
பரமஞானசிவன். இ.
பரமஞானம் - சிவஞானம். டு, கசு.
பராமுனிவர். உ.எ.
பரவசம். சு0.
பரிகரம் - சேனை. கசக, கசசு, கசச.
பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
பரிசத்தால்மகளிர்சுலகொள்ளல்.இஅ.
பரிசனதோஷம். ககசு.
பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், ககசு.
பரிச்செட்டி. அ.எ.
பரித்துறையாளர். எ0, கூ0.
பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உசு.
பரிதி. அ.எ.
பரிபவப்படுதல். ககசு.
பரிமாற்றம். க0.
பரிமாற்று. சுகு.
பரியிடுதல். க00.
பரிவட்டங்கொடுத்தல். கசசு.
பரிவத்தனம். அச.
பரிவத்திப்ப. அசு.
பவள இலக்கணம். சுசு..
பவளக்குற்றம். சுசு.
பறிதலைக்கையர். கசு0. [யது. எ
பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
பன்றி. உ0அ.
பனுவல் - நூல், பாடல். க, கசுஅ.
பனையோலையைக்கட்டிவிடுத்தல்.சுடு,
எக, உக்சு.
பாக்கியம் - புண்ணியம் எசு, எச,
கடுஅ.
பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
பாசுரம். எடு, ககசு. [சாரி. க0க,
பாடித்த - பேசிய. கசுக.
பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப்
புவராத கண்டனென்பது, சில
சாதனம்) கசுச.
பாடைகூறல். ககடி.
பாண்டிநாட்டின்பெருமை. சு.
பாண்டிநாட்டுத்துடி. சு.
பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது.சுச
பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உ0உ.
பாணச்சாதிக்கோலம். ககசு0.
பாணச்சாதிவழகுகம. உ0உ.
பாணர்மாலையர். பாணர்மகளிர். ககஉ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதகாத்தற்குரியோர். ககஙூ.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடவைத்தியர். உகள.
பாயுடைக்கையர். கஉள. [ககூஉ.
பார்வையாற்சூல்கொள்ளுதல். அச,
பாவநிஞானப்பலகை. சo.
பாவநிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. கஉங, கஙo. [ஜக.
பாணிசெறி நிறைகரகம். உஙி.
பிட்டுதிர். கஙூ.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். கஙி.
பிடித்தபத்து. கo.
பிரம்படிக்காரர். அo.
பிரம்பு. கஉங.
பிரமகத்தி. கஎச.
பிரமகற்பம். கஎக.
பிரமசாயை. கஎச.
பிரமராக்கதம். கஙo.
பிரமாணம். கஙஎ, கஎக.
பிரமாணி. எo. [ககூக.
பிரமாமூதல் பிபீலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. எஙி.
பிலியாலடித்துப்பார்த்தல். கஉக.
புக்கில். கo க, கசள.
புங்கவம் - இடபம். உoo.
புட்கலாவருத்தம். ஙஙி.
புடைப்ப - தடிப்ப. ககஉ.
புடைப்பு. கூக.
புணர்ச்சிப்பத்து. எஙி.
புணை. கஙச.
புதல்வர் - மாணாக்கர். எஙி, ககச.
புயங்கநட்டம். கoஙி. "அழகளீ புயங்கனீ" (திருஞா. தே.) "புயங்கனே மயங்குகின்றேன்"—(திருவா. திருச்சத.கூஉ.) "புயங்கப்பெருமான்"- (ஷெ யாத்திரைப்பத்து, க - கo.)
புயல் - கீர். ஙஙி.
புரிப்பித்து. உ.
புரிவலித்தல். கoஙூ.
புருடராகம். சுச,
புலவர் கோலம். சச.
புழுவைப்பிரமனும் பிரமனைப்புழுவு மாகச்செய்யவல்லவர். உகo.
புள்ளி. கசச.
புளிமாறு. கூக.
புறத்திணையொழுக்கம். கஎஅ.
புறவமாகர் - சிகாழி. கஙூ.
பூதிசாதனம். கஅக.
பூவாசகேசி. சஙி.
பூழி. கங.
பெட்டகம் - பெட்டி. எo.
பெத்தம். கoகூ. [கஙிச, உஉக.
பெரியகோயில். ஙஎ, ஙக, எக, ககூ,
பெரியபட்டினம். கூஉ.
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி - இந்நூலாசிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, ககக.
பேசிவந்து. கஉஅ.
பையோலை. எகூ.
பொக்கணச்சித்தன். ஙஎ.
பொத்திய - மறைத்த. ககஎ.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ00.
பொய்யா விநாயகர். உஉஎ.
பொய்யிலா ஞானயாணி. கஉங.
பொரியும்மலரும் சிக்தல். கஉச, கஎஎ.
பொறிவு - மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்று. கூஉ.
பொருள்நூல் - அகப்பொருளிலக்கணநூல். சக.
பொருளறை. ககஅ.
பொலாமணி. ஙo.
பொற்கிழி. கசஎ.
பொற்கோயில். சுஎ, எக, எஎ, கo0, கoசு, கஎக, கஎங, உஉஙி.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். கஉச.
பொன்முழ்மணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னனையாள். ககஙி.
பொன்னிநாடு. கஎஙி. [ககூஅ.
பொன்னெயிற் கோயில். கoச, ககஙி.
போகம் - வினைவு. கஅஉ.
போதா - போய். கக.
போதுமோ. ஙிக.
மகாபாதகம் தீரும்வழி. ககங.
மங்கையர்க்கரசு. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். ககஙூ. "மஞ்சகோடி நிகழ" (பார. வாரணு. ஙக.)
மடைமூதுநூல்-பாகசாஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலியின்ஒரத்திற்கட்டிய உரு ண்டைகள். இடு.
மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்து ள் ஒன்று. சுஉ.
மதிப்படை. கக.
மதிநெறி - சந்திரகுலம். உசு.
மதிலொடுவடவாயிலமூரித்து. கo.
மதுரை. சு, கஉo.
மதுரைசிவலோகமானது. கசு,சுச.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொ ன்னுல் வேய்ந்தது. கoசு.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். ச.
மதுரைத்துதி. சு.
மதுரைமண்டலம். கசசு, கடுச.
மதுரைமாதேவி. ச. [கஉo.
மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்.
மந்திரத்தால் நோக்குதல். எசு.
மந்திரவாதம். சுடு, ககஅ.
மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு முணர்தல். எo.
மந்துரை - சூதிரைப்பள்ளி. கசு.
மயன்நூல். கஅசு.
மயிர்சிலும்ப. எசு. [ம். கoசு.
மரணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமா
மரித்தமனம். எச.
மருதேரீன்றி. ககஉ.
மருந்து - பச்சிலே. கசுசு.
மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென் னும் சூறிப்பு. எக.
மலரணைத்துயிலல். உஉ, ஙஉ.
மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச
மறைநாதம். கoசு. [ன். உசு.
மன்றசோகம். சுடு.
மன்றத்தேதை-கல்யாணசுந்தரி. ஙசு.
மன்றுடி. கஅசுஉ
மன்றுளாடிஞேனறியவெனச் சூளுறு
மன்றுற. ஙசு, எசு. [தல். சுஅ.
மன்னர் பெருமாள். ககo.
மனம் குன்றல். கoக.
மனம் நிறைதல். கசுஉ, கஎஎ. [சுசு.
மனேகரம் - அழகு, மிழ்ச்சி. சுக, மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு. சுக.
மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புலவர். சஉ.
மாட்டாது - வலியில்லாமல். கடுஙி.
மாணக்கராதற்குரிமையில்லோர். சஅ.
மாணக்கராதற்குரியோர். சஅ.
மாணக்கரைப்புதல்வரென்றல் ககச,
மாணிக்கத்தாட்கவரி. கoசு. [ககஎ.
மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குணங்கள். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குற்றம்பதினறு. சுசு.
மாத்திரைக்கோல். சுஉ, சுசுடு.
மாத்திரையொன்பது. உoடு.
மாமி. சுஉ, கoஉ.
மாராட்டக்குதிரை. எஎ.
மாறனென்னும்பெயர்க்காரணம். சுக.
மானபுரம் - மானமங்கலமென்னுமூர். அo.
மானமங்கலத்தார் - திருவாதிரைநா ளடைய குடிப்பெயர். சுக.
மானி - மங்கையர்க்கரசியார். கஉஉ, கஉசு, கஉச.
மானிடராலாடுங்கூத்து. கoசு.
மானிமாறன். ககக.
மீஞ்ச. கசுக, ககக.
மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேரும். ஙடு.
மிண்டர்கள். கஉக.
மிண்டு. உச, ககடி.
மிழலைநாட்டு வேளாளர்பெருமை. அக.
மீன்கள். உஉசு.
முகமுகம்பார்த்து. உoடி.
முகூர்த்தம் - முகூர்த்தம். உசு, உச.
முச்சங்கத்தமிழ். ச.
முச்சந்தி - முக்காலம். கசடி.
முட்டி. கஉசு.
முட்டு - பண்டவிசேடங்கள். ககச.
முட்டுச்சஞ்சலம். கஉடி.
முட்டுப்பட்டினி. கசo. கசுஎ.
முடிச்சாத்து - தலைக்கீடு, ஙிஎ, கதிo.
முடிச்சுற்று - தலைக்கீடு. ககக.
முடிபுனைமண்டபம். கஅடி.
முண்டம். கசுக.
முண்டி - மொட்டைத்தலையையுடை யதுறவி; இஃது இகழ்குறிப்பெயராக வும் வழங்கும். சுஎ.
முண்டித்தவர். சுஎ.
முத்தமிழ்க்கொத்து. சo, ஙஎ.
முத்தமிழ்வாணர். கஉச.
முத்தமுண்ணல். கசுசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொதி. ஙசு.
முத்தின் இலக்கணம். கூங.
முத்தின் குற்றம்பத்து. கஙு.
முத்தெயில் - முதியமதில். உகஎ.
முதுமைக்குறிப்பு. க0உ.
முந்நூறுமறையவர். எஉ.
மும்மணி. சுச.
மும்முடிமன்னர். கடுக.
மும்முறைவாது. கஙச.
முரிவாய் - கன்னவாயில். ககக.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. கூ.
முருட்டுக்கையர். கஙஙு.
முல்லை - கற்பு. டுஎ.
முல்லைத்தேவி. எ.
முல்லைமாலை. உ0உ.
முல்லைவல்லி. ககடி.
முள்ள - மடிழ ; வடமொழி. கஉ.
முறைசெய்வோர் - ஏவல்செய்வோர். ஏஅ, எக, கூங, கஅ, கஎச, கக0, ககச.
முறையீடு. கஎசு. [
முறையோர். கூஉக.
மூப்புவருணனை. க0உ.
மூர்த்திநாயனார். கஅஙு.
மூலபலம். கசுக.
மூன்றுமுலை இருமைஒருபெண். கஙு.
மூனை கையிலுமுண்டென்பது. கஅசு.
மெத்தல் - நிரம்பல். கடு, அஎ.
மெத்தனவு. எஎ.
மெத்தென. உகஎ. [கஎடி.
மெய் - அறிவு, மனம். கூஎ, கஙடி,
மெய்க்காட்டு. கசக, கசஉ, கசஙு.
மெய்மூழுதும் பூதியணிதல். ககஙு.
மெழுகுசாத்தல். கசுடி.
மென்புலவர். கஅசு.
மேகநாதன். கூச.
மேகமன்னவர் நால்வர். எ, ஙடி, கசஉ, கசுச.
மேருவடிவம் இரண்டு. உகடி.
மேருவிற் தயலும்செண்டும் பொறித்தது. உகடி.
மேலெஃ. அக. ககக.
மைத்துனி - அம்மான்மகள். உகஎ.
மொஞ்சுகக்கையர் - சமணர். கடி.
மொட்டைச்சிரம். க0ங.
மொழி - கணு, சொல். கூ.
யக்கிரங்கள், மந்திரங்கள். கஉஎ, ககசு.
யாய் - தாய். ஙஉ.
யானைமலையில்நரசிங்கமிருத்தல். சுஅ.
யுத்தகளம். கடிசு.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். கசஉ.
யுத்தபரிபாஷை. ககசு.
யோகபட்டம். ஙசு.
வகைத்துறையாளர். கஉ.
வஞ்சனைசெய்யலாகாது. கூங.
வஞ்சிமாலைமிலைதல். கடிச.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். கஅச.
வட்டப்பிட்டி. சுசு.
வடவையம்பரி. அகூ.
வடிம்பலம்பநின்றான் அல்லது வேலை வடிம்பலம்பநின்றான். டுஉ.
வடிவணங்கு. ஙச.
வடிவமங்கை. உஉ, க0ங.
வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம். கசச. [
வடுகவேந்தன். கஅச.
வணிகக்கோலம். கடு0.
வணிகசூரியர். கடு0.
வணிகன்மூல்லைத்தேவி. எ.
வயிரியம். சுச.
வரகுணபாண்டியர். கஎங.
வரகுணபாண்டியருடையபக்தி. கஎசு.
வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன். கஎஅ, கஎக, கஅக.
வரர். கூஉ.
வரிசைத்தூசு. க0, சுக.
வரிசைமாதர். கக. (பதிற்-கஅ,உரை.)
வல்லபம். ஙஎ.
வலப்பொற்சேவடிக்கூத்தி. க0சு.
வலாசுரனை இந்திரன்கொன்றது. சுஉ.
வலியான் - கரிக்குருவி. உகஉ.
வலிக்கண். கசு.
வலிபின்னல். டுச.
வலிவாணர் - வலியர். டுச.
வழக்குவிடுவித்தல். சக.
வழுத்தித்துதிக்கும் - சொல்லித்துதிக்கும். ஙக.
வனைச்செட்டியின்கோலம். டுஎ.
வனைத்தல் - தடுத்தல். எசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வஜ்ரத்துவாங்கல். எகூ, அ0.
வஜ்ரத்து வைத்தல். அ0, கூச.
வஜ்ரப்பு - தடை. அ0.
வஜ்ரப்போம் - தடுப்போம். டுஅ.
வஜ்ரயென்னும் ஆயுதம். ககூ.
வறுவியோர். ககக.
வன்புலவர். கஅசு.
வன்னியத்தலைவர். உகக.
வாசிசச்சுவாமிமடம். கஉடு, கஉக.
வாங்கி - கழற்றி. ககு.
வாங்குகயிறு. டுச,
வாசிகாட்டி. ககூ.
வாசியாக. அடு.
வாத்தியவிசேடங்கள். கசஉ.
வாதை - துன்பம். கஅஉ.
வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். அக.
வாரடாசிறுவ. கஙஉ. ("வாரடாவுனக்கு" பார. வேத்திர. கஉ.)
வாரம் - இழமை. கஅ.
வாரம்பட்டு. உ0ங.
வாலவாய் - மதுரையின்பெயர்; கஎஉ. "வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால வாயை வணங்கியே" (தக்க. கஎ0.)
வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ஙஉ.
வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். சடு.
வாழ்ந்துடே மகிழ்ந்து. கஎ, கஅ, ஙடு.
வாழாப்பத்து. எடு.
வான்மீகி. கஅ, உஉக.
விசயமண்டபம். உக.
விசயமாமகுடவல்லி. உச.
விட்ட - தங்கின. ககூச.
விட்டல் - விடல். கஉ0.
விடத்தரங்காய். ககக.
விடப்பாகம். கஉக.
விடுத்தல் - தங்ஙூதல். கக0.
விடுதலம் - நிலமுற்றம். சஉ.
விடைக்குறி. சு.
விடைக்குறியம்பு. எ.
விண்ணெஞ்ஞூத் தார்மணி ஆர்ப்ப.அங.
வித்து - காரணம். கஉ.
வித்துநெற்பிட்டு. கசு.
விதானித்து. உடு.
விதிர்விதிர்த்தான். கசக.
விந்து. கஉ.
விதும்ப - நடுங்க. சு0.
விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர். டு.
விமானப்புரிசை. கஎடு.
வியாதர். கஅ, உஉசு.
வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். உஉசு.
வியாழத்தோடவழக்குவென்றது.கஉ..
விரலாழிக்கண். டுச.
விருத்தவேதியர். கஙஅ.
விருது. ககுஅ.
வில்லிற்கட்டியமணி. ககூங.
விலங்கெனும்அணி. ககசு.
விழா - மணம். உஎ, ஙங.
விழுக்காடு - விழுதல். கக0.
விளித்து - நாணமுற்று. சச.
விளிய - அவமானப்பட. கஅ0, உ0உ, விளிவிலாது. கஙச. [உஉ0.
விளிவு - அவமானம். க0டு, கஉக, கங0, கஙச, கஎ0.
விறகுவிற்றகோலம். ககக.
வீணைக்கணில்லார். எக.
வீரமாறன். கச0, கடுச, ககூஉ.
வீரஹத்தி. கடு, கஅ.,
வெண்கவடி. ககக.
வெண்காடர். டு.
வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. கஅடு.
வெண்பொரிசிந்தி. கஎஎ.
வெப்பு - சுரநோய். கஉசு.
வெள்ளம் அடைத்தற்குப் பறையறைதல். கூச.
வெள்ளாை - வெண்மைகிறமுடையாளை. கஎசு.
வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம். ஙூ, ச, கக, உஎ. "கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து ணள்ளிருட் கிடந்தேன்" - (சிலப்.பதி. சஅ0 - சக.)
வெள்ளியம்பலம். உஎ.
வேகவதியாறு. உக.
வேட்டை. ககூ, ககஉ.
வேடக்கோலம். ககக.
வேணும். கக0, உக0.
வேதஞ்சொல்யாண்டு வாழ்தவென்றல். கூஙூ, கஅங., உ0உ, உஉசு.
வேதநாயகனர். சுஅ.
வேதியர். கசடு, கசசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. கo.
வேப்பமாலை. கஇஅ.
வேலைவடிம்பலம்பநின்றான் - ஒருபாண்டியன். ஙஉ.
வேள்வியெந்து. உஉச.
வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; கஉஉ, ஙகங.
"வரவந்தனன் வைதிகவாரணமே" (தக்க. கஅஉ.)
வையாளிவீதி. எங, அச.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டாலைமண்டபம்: இப்பெயருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்காலத்திற் கீழைமதிலைச்சார இருந்ததென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்டியூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலையில் கசு - கால்களால் ஆகியதோர் மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை: சைனர்களிருந்தமலை. இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; இதிற் சைனர்களிருந்தகுகைகள்பல காணப்படுகின்றன.

அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரையில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது; இது, பூதமுண்டதிருவிளையாடல்விழா நடைபெறுதற்கு இடமாகவிருக்கின்றது. இதிற் பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோதரவடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யாணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்திரேசுவரர்: இந்திரன்பெயரால் ஐராவதம் தாபித்துப் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, ஙo).

எழுகடற்றெரு: மதுரையிலுள்ள எழுகடலென்னும் தடாகத்தின் வடகரையிலுள்ளது.

எழுநூற்றுமங்கலம்: ஓரூர்; ஆலுடையநாயகர், எழுநூறுநாரிகளைக் குதிரைகளாகச்செய்த இடமாம். இஃது ஆலுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே உ - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

ஐராவதகணேசர்: ஆனையூருணிக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்றவர். (திருவிளை. வெள்ளை.உஎ,ஙo); மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், "ஆங்கதன்பின்" என்னும்பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம்: ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையூருணியெனவும் கணபதியேற்ற லெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, ஙo).

ஐராவதநல்லூர்: இஃது ஐராவதம் உண்டாக்கியவூர்; மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ).

ஐராவதேசுவரர்: ஐராவததீர்த்தக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, ஙo).

கஞ்சரீடபுரம் - பெருங்கரையென்னுமூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்மபுண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின்மீதிருந்து, தனக்குப் பறவைகளாலுண்டாகும் துன்பத்தையும் அதனை மாற்றுதற்குரிய வழியையும் கிணைத்துக்கொண்டிருந்த இடமாம்; [கஞ்சரீடம் - கரிக்குருவி].

காஞ்சனமாலைகோயில்: இஃது எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது. இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று திருநாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அவரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த காஞ்சனமாலையின் வடிவமுமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமீத் பரமேசுவரபட்டரவர்கள்முதலியோர்.

காராக்கிரகக்குகை: திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள குகைகளுள் ஒன்று; இது சுக்கிரேசுரப் பூதம் சிறைவைத்த இடமாம்.

காவண்நல்லூர்=காவனூர். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; ௪ - ஆம் திருவிளையாடல், ௬0 - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திருவிழாவில் காலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலே மாசிவீதியிலுள்ள சுக்கிரர்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டுவிக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதுண்டு; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்றுசொல்லுகின்றனர்.

குருவிந்நத்துறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே ௬0 - காழிகைவழித்தூரத்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிற்பிறந்த ஊர். [திருவிளை. பன்றிக்குட்டிக்கு. ௨.]

குலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றூமனையிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றூணிலுள்ளவடிவம்; [சூலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன்சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இதனை இராசதானியாகக்கொண்டவன். திருவிளை. திருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத்தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண்கூடையைத்தட்டிஏற்றுதற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோந்தகை: ஒரூர்; மதுரைக்குத்தென்கிழக்கில் ச - காழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; கொந்தகக்குலத்தாராகிய ஒருவகைவேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தரைக் கொந்தகக்குலத்தாரென்று ௬0 - ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிலவரும ரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாலையுரை.)

சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள்: பொற்றூமனையின் வடகாமண்டபத்திலுள்ள தூணப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள்முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தம்: சைனர்களுடைய எடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாறன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடைய திருவுளம் வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதிரைலாடவடிவத்தைவிட்டு நரிகள்சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்னுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: ௬ - ஆம் திருவிளையாட்டில்கூறப்பெற்றுள்ள தத்தனென்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகின்றது. குதிரைவடிவமொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்திநரியென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு. இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றூமனையிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத்தூணிலுள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முதலிற்கண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவணிகன்; திருவிளை. திருநகரங். ௬.]

திருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர், சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்தத் திருவாலவாயென வழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாயுத்தம்பிரானார்: பழையகணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம்; "தம்பிராற்கேதகுலம்" என்பதனாலு முணர்க.

திருவீதிகள் ஐந்து: க - ஆடிவீதி, உ - சித்திரைவீதி, ங - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி. இவற்றுள், சித்திரைவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்திரைத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தின்னனூரி: மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாததூரத்திலுள்ளதோரூர்.

தொடர்நரி: இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇடமாம். தத்தனேரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

நத்தீசுரர்கோயில்: இது மேலை மாசிவீதியிலிருக்கின்றது; சங்கத்தார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர்திருவுருவம்: இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது; உத்ஸவமூர்த்தி; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனுரைச் சிறைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இந்தமூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மரபு.

நடுவூர்: இது, இம்மையேதருவார் கோயில் உள்ள இடம். இதிலுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஷாபீஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் அம்பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுவூர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும்; சுந்தரமாறர்பூசித்ததலம்; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிமுனிவர் ஸ்தோத்திரம்: திருமணம்முகழ்ந்தபின்பு நடனசரிசனைஞ்செய்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய இடங்களில் வழங்குகின்றன; அவை பதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவர்: செய்தனிலமாக்களில் ஒரு வகைச்சாதியார்; வலைவீசின திருவிளையாடல்விழா நடத்துவிப்போர் இவர்களே.

பரிவாரமங்கலம்: சிவபெருமான் குதிரைவீரராக எழுந்தருளிய இடமாம்; இவ்வூர் ஆளுடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றரைநாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலாதீசுவரர்: ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் விருதாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியன்படித்துறை: இது பொற்றுமையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனகழ்வீதி = பள்ளத்தெரு: மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே கீழ்பாலுள்ளது.

பாணர் - தையற்காரர்: அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்துவோர் இவர்களே; "உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிந டந்தொரு பாண னெதுங்கத் திரிந்தன", (மதுரைக்கலம்பகம், கக). என்பதனால், சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு: இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையையின் தென்கரையிலுள்ளது; பிட்டுக்குமண் சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாளையம் - ஒரூர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் சைனர்களைவாதில்வெல்லுதற்குவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கியஇடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

பூதகுடி: காவனூர்க்குமேற்கே சு - காழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; குண்டோதரரால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதங்கண்டதளம்: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது; தென்காழ்க்கம்வையென வழங்கும்; இதன்

களை பூதங்கண்டகளையெனக்கூறப் படுகின்றது; குண்டோதரரால் வெட் டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை : ஓரூர்; இது, கூக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யு ளிற்கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராம மாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்ற னர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகு தியாக உளர்.

மடைப்பள்ளிச்சாம்பல் : திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் கூன் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்ததி தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூ திப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; கூ.எ - ஆம் திருவிளையாடலில் நகூ-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூர் : சூதிரைகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதிச்சயம் : ஓரூர்; சூதிரைகளை விலைமதித்த இடமாம்.

மாநகரி : ஓரூர்; மதுரைக்கு வட திழக்கிலுள்ளது; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். நகூ - ஆம் திருவிளையாடலில், கசு-ம் செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த சூதிரைகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூற கின்றனர்.

முத்திரைகள் - கூ: இவை திருவா லவாய்த் திருக்கோயிற் கருவூலமுத லியவற்றில்வைக்கப்பட்டு வழங்கிவரு கின்றன; க - இடபமுத்திரை, உ - மீனமுத்திரை, ங - இராச கரநாகர்முத்திரை.

மேலைக்கடை : ஓரூர்; இது, சை னர்கள் எறிய கழுமரங்களின் மேலை க்கோடியாகிய இடமாம்.

வளையற்காரமண்டபம் : இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாசீசுவாமிமடம் : பழைய சொ க்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்த தென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழுப்பாதராயர்:(விழுப்பரையர்). ஆவணித்திருவிழாவிற் சுந்தரபாண்டி யரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ - ஆம்திருநாளில் அவரிடமிருந்து பொ ன்னெழுத்தாணியைப்பெற்று நாடோ றும் கணக்குவாசிக்கும் உரிமையுடை யவர்கள்; 'பாண்டிபதினுஆகும் வே ண்டியவிழுப்பாதராயர்' என இவர் கள்சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேந் : இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள் ளியம்பலத்தின்பக்கீத்தேயுள்ளது.

வேப்பமாலை : முடிசூட்டுந்திருவி ழாவில்தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மாலை யை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திரு விழாவில் அ - ஆம் திருநாள், இக்காட் சிக்குரியதினம்.

வேறநிலை : ஓரிடப்பெயர்; இந்நி னைவிட்டுப் பழுகீங்கி வேறுபயின்ற இடம்; (திருவிளை. இந்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

உ. நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும்
விரசங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானைமுன் னோட முனிபணிந் தன்பர்க ளேத்த
வரவணைச் சாத்திநின் றாரு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழநந் தீசனைவா சகனுக் கொண்டார் *
சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுங் தேரோணைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவணனென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா
ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டுபாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதிரை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழநந்தீசனைவாசகனுக்கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராய்தற்பாலன: இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமூழாவைவாசிக்கும் திருநந்திதேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பதீ பொருள்; குடமூழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்திற்பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாகம ஒழுக்கம்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவாஞ்ஞையால் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசிருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய **ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம்**, ஈகூ - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய **ஸ்ரீமணிவாக்கியசரித்திரம்**, சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்றுதெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால்மூத்தியவரென்று நன்குபுலப்படுதல்காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெளியும்வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆஞடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடையபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

---

* இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-ஈ-ஸ்ரீ க. குப்புஸாமிமுதலியார், பி. ஏ. ஈான்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாகத்திற்குப் பொருளென்னவென்று கடிதமுகமாக எனனவினவியதுண்டு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாடல்.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
ங	கங	க	மூக	மூட	கஉக	உசு	ங	கொண்டப் பா	கொண்டுப் பா
சு	டு	ங	யெய்து	செய்து					
எ	கக	ச	னேமால்	னேனுல்	கங0	சுஎ	ங	சுருணறி	சுறுநாறி
கஅ	ஙடு	உ	வியாத	வியாதன்	கசச	ஙடு	ச	வாைவிங்	விாவிலங்
உஅ	சு	ச	வெ ா ண் சொன்றி	வெண்சொ ன்றி	கசகூ	கூ	ச	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
					கசஉ	ஙடு	உ	பதைத்தெ ழுந்த	பகைத் தெ ழுந்து
ங்ங	க	க	முன்ன	முன்னு					
சஅ	கச	ங	செய்த	செய்து	கசஎ	உ	ங	மீண்டியற்	மீண்டிய
டுக	க2	உ	கெனக்கு	கெமக்கு	கசசூ	கஅ	ச	யென்னே	னென்னே
டுஅ	கஎ	உ	லிந்த	லின்றிவ்	கஎசு	உங	க	பதக்கணம்	பதக்கிணம்
,,	கஅ	ங	முறுவலே	முறுவலே	,,	உச	ச	விமானஞ்	விதர்னஞ்
சுஉ	கங	க	த்தி,	த்தி,	கஎகூ	எ	க	அற்றவர் க் குற்ற	அற்றவர்க்க ற்ற
சுங	கடு	ச	சோஷின்,	சோஷின்					
,,	உ0	உ	கல்லே	கல்லேய்	கஅச	எ	க	விடன்பிற்	விடன்பின்
சுச	க	க	ஞெருவன்	ன்றேர்ந்து	கஅஎ	கச	உ	பார்த்து	பாத்து
எ0	உ2	உ	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு	,,	ச	க	மூலேப்பா	மூலேபா
கூ0	அங	உ	துளங்குரா	துளங்கிரா	ககஙங	ங்ங	ங	நாதாஜி	நாராதாஜி
கசு	உ2	ங	வாங்கரும்	வாங்கரு	ககஙடு	உ	ச	செய்தருட்	செய்தருள்
க02	எ	உ	நாளு,	நாளு	ககஅ	உ0	ங	பாயிர	பாசுர
க0டு	எ	க	இன்னியல்	இன்னிசை	உ00	ச	ச	வருத்துடெ ன்ன.	வருத்துகெ ன்ன.
,,	க0	ச	தென்ரூன்	தென்பான்	,,	கூ	க	யரக்கனே	யருக்கனே
ககக	உஅ	ச	செயதெ ாண்	செய்தெ ாண்	உ0எ	ச	உ	மேனிப்	மேனி
ககங	கங	ச	பதக்கண	பதக்கிண	உ0அ	கச	ச	பெரி	பெரிய
ககச	டு	ங	னீங்கித்	னீக்கித்	உஉஅ	க	க	சல்லி	செல்லி
			•		,,	உ	ங	,,	,,

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்*

காப்பு.

சுருதிகோன் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
றிருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
மூருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னினையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம். (க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக விருயக னூலன் றூய்மையோ
ரற்பக வினயக னறுமு கேசன்முன்
பொற்பக விருயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக விருயகன் கழல்க ளேத்துவாம். (உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானெழுகு முகின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார் வினைக டீர்ப்பா, னூனெழுகு புரம்படைத்த மக்கள் போல்வந் துலாவுதிரு விளையா டற்பனுவல் சொல்வக், கூனெழுகு பிறைக்கோட்டுப் பினைக்கை கால்வாய்க் குடவ்தரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனெழுகு மலர்க்கடம்ப வன த்து லாவு சித்திவிநா யகனிருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ங)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் வினங்குக
கால மாமழை மன்னுக காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே. (ச)

---

* திருவாலவாயுடையநாயனார் திருவிளையாடல், திருவாலவாயுடையபிள்ளையார் திருவிளையாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னினைந்துட்சிற் கனலுஞிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயத் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனுடும் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன்
றமுன் சிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் குன்றடுத் திறத்துச் சிங்கமென் கரு
த்துட் டங்குமஞ் செழுத்திச் சம்புவண், டரக்குக் கொண்பதஞ் சலிக்குத்
தென்றலந் தழைப்பத் தொந்தொமென் றிசைத்துச் சந்ததந், திருத்தச் செம்
பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண் டொடியும்பொருந்
துருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தரும் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணன்கிடந் திம்மண்குடைந் துண்ணீரந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருங் கின்னம்படும்
பன்னும்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னும்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் சதுர்வேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் படிமேவிக் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ஞ)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
விரையிதழி மலரணிதூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரழகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவளர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் றிருவடித்தா மரைபோற்றி. (ஃ)

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல வீணையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி. (எ)

பாண்டி நாடு.

ஆவியர் தென்றல் வெற்பி னைசத்தியன் விரும்புந் தென்பா
னுவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி. (அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாசைச் செழியர்திருக் குலம்விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமுய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் வினையாடு மாமதுரை நகர்போற்றி. (கூ)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ் தரும்பொரு வரும்பர மசம்புவ ருணம்பனை முலம்பொ
ளெலியார், சிலம்படி யலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, லலம்பெற நிலம்பெறு நமம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலம்பெரு கிடம்படி விரும்பிசை நயம்படந டம்புரி கடம்ப வனமே. (கo)

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடெதிர்தெ ளுடுவகை யாடவினை யாடு பெரியோர்
வேடனிடு சூடினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேட்டுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி சூடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னகரே. (கக)

மதுரை. வேறு.

வீதுவரவ மிதழிநிரி பதகைதலை பொதிசடையர் விதமாறுவ கதிய தருள்
வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சதநிகழ்தொல்
பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையதி மதுரமுறு நதிசெய்திற லதுலரு
யர் சதுர ரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதரு நிதிநிகழு மதிறழுவ
மதுரை நகரே. (கஉ)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு மூணாத மூக ராயினுங்
கருதாத சீல ராயினுங் கசியாத நேச ராயினும்
வரையாத யாவ ராயினும் வலமாக நாக ராயர்சூழ்
திருவால வாயுண் மேவுவார் சிவமாவ ராணை யாணையாம். (கந)

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

மூன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனயர்ந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (கச)

வெள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கஞ)

கான்மாறியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
றுதிசெய வாருங் காணுச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திசைமுறு மதுரை யந்தண் சிற்பர வெளியாந் தொல்லேப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கக)

வி ந ா ய க ர்.

குறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி ருலே
நிறைவற நடத்து தற்கு நீள்பணைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறப்பதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முக் கட்க ளிற்றை
யுறைவற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கவ)

மு ரு க க் க ட வு ள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த ஞான்ற
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர ஞர்திக்
கடம்பமர் மன்றற் ரெங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். (கஅ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிகிபத் தொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்ட்ய னென்று முடிசூடிப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் றிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்ந்த தென்னன் பொன்னங் கழல்போற்றி. (கஆ)

கலிமகள். வேறு.

புத்தக மக்க மாலை வராபயம் பொருந்து கையாண்
மூத்தணி யுணிவாள் வெள்ளை மூளரியா சனத்தாண் மணணணி
சத்தமோ டத்தங் கண்ட தவளமெய் வாணி யேதா
வுத்தம ப்ரேவி வெண்டி சுடையடா ரிணைகள் போற்றி. (உ0)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் நாவுக் கரசடி போற்றி மாலை
முடிகொள்சுந் தரர்தாள் போற்றி மூதுரை வாத ஊர
ரடியிணை போற்றி மற்றுமுங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (உக)

நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்ரு
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (உஉ)

ஆ சி ரி யர்.

வரந்தரும் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மடத்தி மன்னு
மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தெனை யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (உங)

அ வை ய டக் கம்.

அளந்தபே றறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னந்
தளர்ந்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்ந்தநீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (க)

அவைநடு வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் மூன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசும்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (உ)

வே று.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவிளை யாடலைக்
காய்ப சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமியே னெடுத்தல். (ங)

தூது பாலர் மழலை யுரையையுந்
தாதை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
ழாத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (ச)

பதிகம்.*

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசாபந் தீர்ந்த வாறு, மூந்துலகாண் மும்மூலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலி தொலைத்த வாறு, மூந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வைகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனுட மாமனேமண் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனுர் பிறந்த வாறும் வனையொடுவேல் செண் டளித்து மறைந்த வாறும், தென்ஞண்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கீரன் வருந்தாமல் வந்துகுரை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுணர்ந்த வாறும், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக ஞய்வனியல் விற்ற வாறும். (ங)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதவூ ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின ரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யுண்டுயர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னிடை யோன்பால ஞன வாறும். (ச)

தார்வேந்தன் றெழுமாறி யாடு மாறுஞ் சார்ந்தபடி பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீராவன் பாதகங்க ளுர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலை யெய்து விட்ட கமிமதுர மாக்கிநகர் மதுரை யாக் கிப், போற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியனு ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (ஞ)

பாலகனுல் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்ந்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனுய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதிண் ணீர்ப்பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்ப ணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (ஃ)

* திருவிளையாடற்றொகையெனவும் பிரிவுபடாதுமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண விந்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வணிசாட மிக்க மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற வாறும், பொன்னணியா டனக்கருளு மாறஞ் சோழன் பொன்றக்கொன் டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுநகர் திருநடுவூர் திருமூ டங்கல் வாலவா யாலவா யான வாறும். (ஙி)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ லோகங் காட்டி மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும் புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மாசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு மரும்புலவர் பாப்பருந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி மூலிபுல்வாய்க் கீந்த வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடி மாறும். (அ)

பரிந்துதிரு மூகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனுர்க் குயர்பலகை யிட்ட வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா யான வாறுந், திருந்துமரிக் குருணேஎளி ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வரை யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (கூ)

சிவஞெடுவென் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னையிலாம லேத்தும் பத்தி நாளைக்குச் சிவ லோகங் கொடுத்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்மூதலா முனிவர் வேண்டச் சார்ந்தசலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருளிருத யுகத்தா திக்க ணுணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே ணுரைக்க லுற்றேன். (கூ)

பதிகமுதலினேப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர ணுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவஞெ டென்றே
சுந்தரன் விணேயா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முந்திய கலிபத் திற்கு முதனிணேப் புணர்த்தி னேமால். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ.

நூல் வரலாறு.

கருத்தினிணே முடிக்குங் கங்கைத் தனிறைமணி கன்னி கைக்கன்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சூழ் வளமைசேர் வார ணுசிப்
புரத்தம ரகில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாணிட சேவகன் நிருமுன் முன்னம். (க)

மேதகு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மித்ரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (உ)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேமு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணுமதி வல்லோன் ரெல்லை யகத்திய னென்பான் வந்தான். (ஈ)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (ச)

முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனை புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட நின்போற் றெரிதர வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (டு)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கரைக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னாய்
வலந்தருந் தென்ன ஞட்டு வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (ஏ)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வழி விறைவன் செய்த
சிந்தைகூ ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
மூந்தைமா மலய மன்னு முனிவனீ நவிறி யென்ன. (எ)

வே று.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனீ மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனுடு
வாங்கருஞ்சீ ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகுதென முனிபகர்வான். (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ரூ0.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா லுணரா ஞாலம்
பெருவினை யாட்டைந் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி ஞெங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்புவ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வே று.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்க
ணடிக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சிபர்கண்
குடிப்பமது மதுக்ரங்கள் கோவெனை நீடுகிலே
வடிப்படுவ வுடிப்படுமா வஞ்சப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வே று.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலே விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும்
புரமூ ன்றை மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

வே று.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கதை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னுக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலேப்ப டுத்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாணை யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஞ)

பரிபடுந் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் றென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (ட)

வே று.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
நீளுங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கனிதெங்கம் பழம்பேயச் சாடி வீழ்த்தினையா
வாளை யாளை விழப்பாயும் வளவெண் டோள வயலெங்கும். (ண)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சிறடியிற் பண்ணனூ புரமேங்க
நெஞ்சனைபொற் பந்தனைகைச் சங்கனைகம் பலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சியையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும். (அ)

வேறு.

அன்னந் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருனை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படிவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசுப்புப் பாரவட மேரு மூலைமங் கையர்களத்துந்
துன்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம். (கு)

வேறு.

ஏந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விண்டு
வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேந்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிநீர் வெள்ளம்
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள். (கo)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய றருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிறருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மாலைப் போது
மூழுகுவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டழகுதோய் பதும நாணி யலர்வுறு குவிவு றுவால். (கக)

வேறு.

கானெருங்கும் வளாவளங்க ட்ருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல். (கஉ)

அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யானுயர்
குடிநெடுங்கும் படர்முல்லை கோழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் வீணையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்புநெரி பரன்முரம்பு தரும்பாலை. (கங)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டீர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் றகவுண்டோ மற்றோர் நாடு. (கச)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
லுலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக ழுடையது மதுரையாங் கதனை
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கதீர் பரந்து
பார மீனுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் கிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை. (உ)

வேறு.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனை
பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
மகரீத் தமரப் பெருங்கடல்சூழ் வையத் தைந்து நிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனை நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (ங)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வனையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள கிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வகுகிடங்கும். (ச)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் விளையாடு
மேமச் சுண்ண நுண்கேளா லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலை மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மதிற்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (ஞ)

சுருதியோசை முழவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ளுரைசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவ ருழவோசை
பொருவி லாலி பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிறோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வகுநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (கா)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
டோரணவீ திகள்விளங்குந் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா னிகைவிளங்கும் பொலன்கோடிதோய் மணிக்குடங்க
டோரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (எ)

ஊர்மடக்கு. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கயமாற்
காவிவருங் கொண்டலெயுற் றண்டலெயுங் கொண்டலெயும்,
பூவையர்பொற் படமலெயும் புணரிளைஞர் படமலெயும்
பாவறிமாக் கடம்பவனம் ப்டிபுகழ்மாக் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வானைச் சூடு
மியைந்தமீ னுகத் தென்று மிலங்குமீ னுகத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்துகா வேறச் செல்லும்
வியக்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (க)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வீனைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (கo)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் பரிவு மங்கய னேக்கியார்
மோக நந்துற வன்பிளுன் முனிவர் நந்துற வன்பிளுன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (கக)

கன்னி. வேறு.

ஈசனூர் மகிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாசினந் தாவி ளக்கிட் டந்தகன் றிசைகின் றேத்தித்
தேசுடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (கஉ)

கரியமால்.

நினையவெம் பழவ கீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து சூடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை வியாழத் தோடி மறைவழக் கன்று வென்ற
கனவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

காளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்;
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சூருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

ஆலவாய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்னந்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெங்கிலத் தினுமு யர்ந்த திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர். (௪)

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல னெடுமலேவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலேயிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மறந்து மாநிலத்தே. (௫)

வேறு.

முன்னெயென் டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிக் திரனூர் சாத்தும் வானிழி விமான மாகுந்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு மனிதர் மூற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே. (௬)

வேறு.

ஈனமிலா வின்கதரி தன்னு ளெந்தை யிலங்குபுக முறுபத்து நான்குண் டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னுனு மேதினிமான் முயன்ற வருந் தவத்தி னுனு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானுன்கு நானுன்கா நீன்ஞ கத்து, மானவலை தமையுணைப்ப லநாதி மும்மை யகலாத வல்வினைக ளகல வென்றே. (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அ௨.

நூற்பயன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவிளை யாடற் பானு. (க)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வங் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால். (உ)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் சூலியர்
வருபி றப்பி னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலி யாவர்கள். (ங)

காரி ருட்டிடி துந்நிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனவழன் மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (ச)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (ஞ)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
நீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (ட)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் றிருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (ண)

தாங்க ருஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்தல கின்றவள்
பாங்க னுர்விளை யாடல் பகரவே. (த)

பாத கங்க ளொழியும் பகையுகு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
றோதி மாமுனி தோன்ற வுரைசெய்வான். (ந)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூக.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருந்திய வொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானுந்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (க)

---

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானே யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா றெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வரனேர் குருவர னிடத்து சாத்தான். (உ).

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூரு வரைந்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு (ரு)

நீரிடை நுரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி மூலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
போ்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீந்தார். (ச)

மருவலீ் ததுநீ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடுவுமெத்த
ஓரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் ஙிணத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை. (ஙி)

சமீயமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் சுலவி,ஞ்சித்தா மணிதொழ விருடி ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலே நீழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (சு)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யர்த்து தேவகன் னியர்கள் பாடிப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்னூர். (எ)

மன்றுறு மலையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் களிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்னூர். (அ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விரைவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வலையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூ்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்மூள். (கூ)

நீண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரூ மவனிக் கெல்லா மூயர்புள தியானே கேழல்
காண்டகு மடங்க லெண்கு கலியுழை யூழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா லில்லை யென்னூர். (கo)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன நிர்ந்தெ ழுந்து வாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டுத்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழி சூழ்சி றந்த மண்ணி ழிந்துதா
வானெ ருங்கு நீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன். (கக)

காடி காவல் செய்து வாரொ ழுக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்வி டுத்த டிச்சு வட்டி னெற்றி யொல்லை யெண்
மாடு கண்வ லைத்தொ டக்கி னுல்வ னைத்தொ லிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு றித்தெ ழுந்த கோடிமா. (கஉ)

ஏன மெய்தி யானை யெய்தி ரும்பு லிக்கு ழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்க லைக்க ணங்க ளெய்துமற்
றூன மாம டங்க லெய்த டர்ந்து மேலை மூந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்தனன். (கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னை நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னேடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல,
மறுவற பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே. (கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே றுன துரைசெயு மும்ப ரென்றுன். (கஞ)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிகுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனைத்தெ ழுந்த நிப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு. (கட)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் கான
வண்டினை பொழில்சூழ் வாவி யதன்வட குடதி ரத்து
முண்டக வயண்மால் காணு முனைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார் (கஎ)

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் னுக
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாவிகண் டதிச யித்துச்
சந்தமார் நன்னீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரந்தரா யகனைக் கண்டா ஞலித்தான் மானுற் றுழி. (கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்தில்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த தம்மண். (கக)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னே யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றுப்
பின்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேடிக் காணுன்
றுன்பமுற் றரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (உ0)

ஆகிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நேர்ந்தா னென்றருள் புரிந்து சீத
வாசமா நீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உக)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டபிச யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகித்த தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (உஉ)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றுல் வெய்ய வெயிலினு னேவ தேயென்
றுசிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னுசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருந்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (உங)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்மூட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி றெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டாண் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னுன். (உச)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம விஸ்வ நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் சாத்திஞன் குளிர்வி மானம். (உடு)

சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வந்தகீ டால யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே கினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றுன். (உசு)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனே யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
நின்றன வுண்டே னீக்கி யருளுதி நிமல வென்ன. (உஎ)

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
நெறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுவ ரதற்க கர்ந்தாய்
நிறையுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார். (உஅ)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி லினைத்தலி ஞனு மாரா
நேயமூற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
தீயவெம் பாவந் தீர்ந்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே. (உக)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட விந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுய்ந்தன னென்றென் றூர்த்துச்
சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (ஙo)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்ரு மரைமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்ரு மரையென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்துநினைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் றெலிவின்றே. (ஙக)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனகமோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தநாத ரத்தித்
தடம்படு கங்கை நீரிற் புனிதமாந் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும். (ஙஉ)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்திரைச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலழ கணைப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (ஙங)

வேறு.

காவமர் கற்பு கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிறுக் திபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள மூப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (ஙச)

வேறு.

ஒதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ளுண்மைதரு சாரசமுச் சயத்து
மூன்ன, மேதகுநன் கதைவிரிவிற் கண்டெ னக்கு வியாதவான் மீகியெச்சன்

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, "காவமர்" என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

சொன்ன வெண்ணெண், டதில்விளை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற நமக்குரைத்தேன் யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (கூடு)

வே று.

நெறியுளீ ரென்னைக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங் குறுமதி சயமுடைத்தா மூயர்கதை விளங்கக் கேட்டே மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ னீதி யிறைவினை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென்றார். (கூகு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஎ.

உ.—வெள்ளானைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா ழழகனையிக் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வருச்சித்த விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டு மலர்க்க டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த் தடத்தை யுற்றன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னுயர்பே ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற் றன்றே. (க)

சூறுகுமுனந் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கண் டதிச யித்து, நிறைவினொடு தன்சாப நீங்கு சொல்லு நீடியவெண் டிசை யுறமென் கினியி னுள்ளோ, ருறவுதர வருமுன்னைத் தவத்தி னுலே யுயர் புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, நிறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற் ரூர் யான் பெறுமா றெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டி. (உ)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கடவு ளேநின் கோச்சீலம் போன்றிருந்த துன்றன் சில, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமையுட னவன் றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்பாற் காமுற வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், றெந்தைபிரா னுரைப்பநனி விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (ங)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக் குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யம்ப வானவர்கோன் மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மீண்டு மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வான், நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி செய்து நயந்தினிய வுபகார நல்கி னார்கள். (ச)

வேறு.

மூந்துற வவற்றை யுற்ற மூறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சீந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ ஞளுஞ்
சிந்தைசெய் தினைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று. (இ)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூந்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் ரூன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ றிந்தான். (உ)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னுனு
மானவெம் மதத்தி னுனு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்.
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டுத்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (எ)

இன்றுமா முனிவர் வானே நீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்னை. (அ)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் நடக்கை தன்னின்
மேவிய வினையி னுலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று ணென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (கூ)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் தழல்வா யாக
தன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னுலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (கூ)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (கக)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனு மாற னுலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கனனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (உஉ)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புவிமிற்காட் டியானை யாகி
வரந்தரும் பெரூங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்

வருந்தவ னருளி னுலே யலைவற நீயு முன்றன்
றரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் பிறிது சாபம். (கஈ)

வேறு.

பேறுறவிந் நெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சாபந் தள்ள, ஐறுமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னேயுமுயர்ந்த துறக்கத் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமையும்விட்டுக் குவலயத்தி லிழிந்துதர நெருப்பா னெந்து, தூறுபடு காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று முன்று திரிந்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே. (கச)

வேறு.

வந்தனே வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னே விடுவித்து விடாது நாளு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை கல்குக சிறியேற் கென்ன. (கடு)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோமு னக்கே
யின்றுநன் சுண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோலை விடாதுவா ழெனந வின்ருன். (கசு)

அங்கருள் புரிய்க் ஃண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுய்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் ப்ழுது நீங்கி
யெங்களும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசச.

கூ.—தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
நேசம் மூழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா னரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேர்
நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார். (க)

மாலைக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழற்காவி லிலங்கு மடவார் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
சாலப் பரிந்தா னருட்சொக்கன் றனையே சாலுந் தகைமையினன். (உ)

---

* 'மும்மூலைத்தடாதகையார்பிறந்த திருவிளையாடல்' என்னவும் பிரதி பேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (சூ)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
லுற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையிலுன்
முற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்றான் றவங்க ணெடுங்காலம். (சு)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டாண்
டோன்ற வினையா டலிலிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருள்கூர்ந்து
மூன்று மூலியா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினுலுந் துதிப்ப வளர்ந்து திலங்கியதால். (ரு)

வேறு.

கிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டினிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா மூலியி னேக்கண்
டிதுதகு வதுவோ வித்த வடிவினுக் கெற்தா யத்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரினைத் துயிலுங் காலை. (சு)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிவ ளெனக்கொள் ளாது
தணிதிரீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்குச் சொன்னான். (எ)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமூலை மறையு மென்றான். (அ)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முத்தட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க டீர்ந்து செலுத்தினான் செங்கோ லோங்க. (கூ)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையநுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமூலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (கூ)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகத் துக்கங் ழுங்கோ டம்மனை யூசன் மற்று

மூரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் மூற்றும். (கக)

ஒன்றிய வடிவி னனு முதித்தகன் முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னனு மகவுவே றிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (கஉ)

பொருந்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மரசர் போற்ற
விருந்தர சுரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த நீங்கி. (கங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிள.

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னுட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேழிரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயா பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (உ)

தந்தை யில்லதுஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
மும்தை மும்மலே யாயதுங் கொண்டிவண் முடியச்
சிந்தை யாகுலந் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினுன் மாற்றி. (ஒ)

மன்னு முத்தமத் துணைவனே வரத்தொடு பெறுதற்
கன்னி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெங்கி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெங்கி லத்தினு முலாவின ளெல்லையில் படையாள். (ஙு)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலைத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு மன்னர்க் கண்டா னனிநயந் தெதிர்சென் றங்க
ணசைவற நிற்பாண் மற்றே ரரங்கவேள் விகாரங் காணுள்
வசையற முனையி னேடு போகுவாண் மதியா ளாகி. (ச)

இருங்குண திசைமுன் னுக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருந்துபே ரருளிற் போந்து சியமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய தயிலை யந்தண் டாள்வளைப் புறத்தி ருந்தான். (ஙி)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் மூலையர் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே றென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தாள். (சு)

கண்டபா ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வானோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா முகுட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிர்ந டந்தாள். (எ)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்ரு ராகி
மூந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிர்த்துச் சொல்வார். (அ)

வே று.

தீர மிக்கமும் மூலெரி றக்குமோர் தெய்வ மாதரா ள்றி வந்தெதிர்த்
தார்நி லத்தில்வே றெதிரெ னக்கெனு வரிய வத்திரங் கனிவி டுத்திடும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துநம் படைமு ரிந்தவா
ரூரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்னினர்.

அன்றி னர்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடி காணவந் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ரூதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ரு சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (கூ)

வே று.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா னுசையி னீறு சாத்தி
வரைவிலார் கரத்து வேரூர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடவு செல்லப் புரிகுழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (கக)

இறைவனைக் காணு முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதலக்கண்டதிச யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
துணறபட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்ரூன். (கஉ)

அப்பெழு திகல்செய் யாத வநங்கவே னிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் தூவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்று
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனநடி விலையோ வன்றே. (கங)

கொங்கவி முலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய முகனுந் தண்ணக் கொங்குதயாப் படைத்த வேதா

வங்கது கண்டு கண்டீ தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
ரிங்களே வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான். (கச)

பொருவரும் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தான் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் மூறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர. (கடி)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரொன் பேரூர், நன்னிலைசேர் தந்தையர சுரிமை தந்து நணுகினுன் வானுட்
டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்ரு, ளின்னல்கெட மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்ரூள் போற்றி. (கக)

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெலியே ஞள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக வின்பமுறு
தடாதகைதன் பெரிய நாட்டுச், சென்றுவளந் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்திபயந் தவட்குநயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா ணலப்பட் டாங்கு. (கஎ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டுத்
தூசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் திபம்
தேசொளி விளங்கு பாளே செறிகிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலே மாணிக்க மாலே நாற்றி. (கஅ)

நிறைபனி நீரை டித்து நிலந்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கஙு)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூகநீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (உ0)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மால வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லிநல்லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தாள். (உக)

நந்திமா முனிவன் சூண்டோ தரனெனு நாமம் பூண்டோர்
வெந்திறற் பூத மாகி வெண்மதிக் குடைநி ழற்ற

வந்தனா குஞலே கொள்ள வரிவையர் வணிகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (உஉ)

வே று.

நயந்தருதாண் மிசைவீரக் கழல்பு னைந்து நன்கரத்துக் கடகங்
கணஞ்செ றித்து, வியந்தகிரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ
லணிந்தணிகுங் குமந்தோய் தோளிற், றயங்கியசண் பகமாலை கழுநீர் மாலை
சாத்திமருங் கார்த்ததகி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி
லங்கப் புதுமலர்வா சிகைமுடியிற் பொலிய வந்தான். (உங)

வே று.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆகிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
நீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (உடு)

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னுணும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னுணு
மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் ணுயக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமையே தருங்கோ வெண்ணும் பெயர்தன தாத லாலே
குணாகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும னுணன்
கருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உஎ)

அருட்புனை கீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க ளென்று முரித்தென வுவமை யில்லா
விருக்கறை சிவலிங் கத்த யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கூடத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅடு.

நு.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் கன்னி நாடு மென்றலுந் தொழுதெ முந்தா. (க)

முனிவர்கள் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனலெழு பரியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனைவரும் வாமுன் வந்த வநந்தமா முனிவன் சொல்வான். (உ)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுடுத் தில்லை
யெய்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புகிப்பதோர் நாளு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணெண்றடி தொழப்பக் கண்டு. (ஊ)

நீங்கரும் வெயிலா ஞெத்து மீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்நீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னெருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால். (எ)

நிக்குறுந் தலங்க டமமுட் சுந்தையித் தலத்
மைக்குழன் மடவா ளோடும் வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்கநீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (ஏ)

பரமுனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணுர
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுரைகெழு திதியா லேத்தி யுண்டுநல் விடையிற் போகப்
புரையற யாரு முண்டு போயினு ருனே வாழ்த்தி. (ஐ)

வே று.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும கஞ்சுகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
மூகன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடகெ டுஞ்சரம்வி டுஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
நிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லெஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (எ)

தலம்புகழ்த ரும்.....கடம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடு போயின ரரும்பெரு விழாவின்
முலைவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டுறத்தனே மகிழ்ந்துத்
தலைமை சேமொழின் மடவர தலைவனுக் குரைப்பாள். (ஏ)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாடத்தை இப்புத்தகத்தில் கூ - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி தீமதி யுகுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரசுரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (உ)

உரக நாயக ராதியர் மாவரு மண்டஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமூங் தொலேந்ததோ வில்லே
யருளி னலிது தொலேந்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில். (ஊ)

தேசி லங்குகின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் மடைமுது நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனக் தெய்வவான் வழுதிகேள் கிடப்பி
னூசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன. (எ)

வே று.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செல்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலேப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்னு முன்னம். (ஏ)

சார்ந்தவெம் பசியுக் தண்ணீர்த் தாகமு மலேப்ப நொந்து
காய்ந்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்ந்தகீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லினேத்தே னிர்த
வார்ந்தவொண் சொன்றிக் குன்றை யருளென வணைந்த தாங்கு. (ஐ)

இன்னல்கூர் பசியி னுளைந் திடருறு மெண்மை யும்பின்
றன்னிக ரில்லே யென்னுக் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் நீர வுண்ணென வருள்சு ரந்தான். (ஒ)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலுக்
தெள்ளிய வயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்ந்து
ஓள்ளதே னெய்பால் வாவி யுடைத்திவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதும டக்தை யதிசயித் தச்சங் கூர. (ஓ)

விண்ணுளோர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
ணுண்ணுமே னுமும் போதே முணவென நயந்தார் யாரும். (ஔ)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலே துய்த்துமுத ரத்தெழுசு டுந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லேப்பக்
குன்றினேநி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றுசிவ னேப்பரவி நேர்படவு ரைக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறினை வாரிதிய டுக்கனேயு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னுலறவி னுத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனே விட்டதிலே யின்றே. (உ)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வுந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குருழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லேக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி ழுங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ங)

ஆங்கதுவி ழுங்கியபி னுவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளர்ந்தூர்ப்
பாங்குளம டுக்கிணறு வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன் னுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (ச)

இப்படிகு டிப்பவுமெ ழுந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினேயி னேனுக்
கப்பினேய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன ழைத்தனர்செ ழும்புனலி யாறு. (ஞ)

கோகனக வாவிகள்கு லத்தினேமு றித்தே
யோகையுற வீசுதிரை யோடுதுரா ரிந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (ட)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் தறிஞ்சினுன் சென்ற நீரு
மண்டுறு நீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மன்னோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (எ)

ஆரவுந் தொலேயா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுரூவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றுஞ்
சேரவுண் டறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்ப ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யிள்வோன் முனில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தர்சீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க ரைக்க ணிருந்தனன் சடங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லு ரென்றூர். (கo)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரளை யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகஉ.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னுகும் வள்ளல்பின்
னயனெடென் செய்தன னெனந வின்றனிர்
பயனுறு முனிவிர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டெரதி சயமுள துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் சூழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புவியில் வேறொரு
னினைவறத் தன்னுடை நினைவி னுக்கினள். (உ)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படி மடியனேன் முய மங்கலி
யுதயியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
விதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (ங)

நயந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டலை
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சால வாடினாள். (ச)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே கைசெய்து தரும நாயகன்
மூற்றுநா மிருந்தது மோன மாகவுன்
கெற்றருந் திருமுகச் சோகங் காணவே. (ஞ)

மாதர்க டிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா ணெனவ ழைத்தனன். (சு)

தகநுளா சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டிரை
யிகலிவா ளெடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடைட மதுரையம் பதியு ளோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்து தாணுவே
யாங்களென் செய்குவ மெனத்தி கைத்தனர். (அ)

உற்றெருங் குறவரு முதகி யானவயு
மற்புத ஞாணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி மூற்றிசழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (கூ)

ஓதரு மனேகர முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளே வாழ்த்தின
ரதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த வாற்றடம்
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஉஉ.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டகு கடல்கள் கண்டு வழுத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டீநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல. (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினே யீதொ ழிந்தின்
றேங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறுங் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன. (உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வுடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனே டாதல் புதல்வனே டூத லீரும்

வரிசையான் கன்றே டாத லாடுத லன்றி வங்க
ரலியுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப ரென்றுள். (கூ)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் தனைத்தா டற்கு
மன்றன்மா கணவ னில்லை மகவில்லை யென்ற ழுங்க
வொன்றுகா தலனே டாடு முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே ளுள்ளம். (சு)

அவையுறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தணிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (ஞ)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (ரு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் ரூயை யுவப்புற
மூந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனெ டாடெனை
வாத ரித்த கணவனே டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனள். (அ)

மன்று ணுயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டுத்தம
னன்று தண்ணுல கீந்திட வாங்கவர்
சென்ற டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடி. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஉக.

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மனனாக கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே
மீன்னப் பெடையோ டரசாண் டனனே. (க)

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணிவே தியரும் பசுவுக் கிசையாள்
குணமே வியதென் னவர்தங் குலமுங்
தணியா வறமுந் தழைவெய் திடவே. (உ)

தாரார் குழன்மங் கைதட ரகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே ளெனவே பொருவில் புதல்வன்
பேரார் சடையோ டுபிறந் தனனே. (ஊ)

மெய்யார் சுரரும் விதமா கரரு
முய்வான் முழவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிந் துகிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனரே. (எ)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் றறிக் கண்வரும் பெயர்பே
றறிவுக் கிரனென் னவறைந் தனனே. (ஏ)

உளமா யாயுரா ஞமூருக் கியுவந்
தளவார்கலியா வமுணர்ந் தழகா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிஞங் கவளர்ந் தனனே. (ஐ)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ டுலிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (ஒ)

வேறு.

எண்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வருமனென லியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் விதருடுமிப் பெருவழுதி. (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகக.

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்ன மிரண் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு நம்முய சாணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று
சின்னர் யாவையு முணர்ப்பவ னதனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுளே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரணுக் கருள்சுரந் தரும்புக ழோங்க
மறுவிலோர் வஞ்சனை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்துச்
செறிகடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட னிரியைப் பந்திபோற் சுழல வடியெனச் சென்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்திக்
காதல்கூர்ந் தறத்தின் றகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து
நீதிமே வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமதி தடாதகை யோடு
மாதர முறுங்க ணூற்ப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (ந)

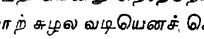
வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூடித்
தூண்டுமா வரசர் போகந் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டபி டேகச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்ன மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ. (ச)

மன்னவர் மூடிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் கான
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (இ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சிலமார் வருண ராசன் றிறத்தினுன் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலகீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
வேலையை யேவ வேலே வேலைநல் வேலே யென்று. (க)

உரனெடுங் கனத்துப் போதி னெலித்துல கனைத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவுரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ரு ஓய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (உ)

காலமல் லாத காலத் துதிவா னுறக்க லித்து
மேலெழ வாரா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே லிறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமுற் றுங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (ங

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ளுறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமூன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணன்கு மேக வேந்தரை வரவ ழைத்தான். (உ)

தக்கபே ரணுக்க ளுய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமூன் போற்றி செய்து
சொக்கனு ணையெங் னேன்றே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவிண் ணோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்த ணிந்து. (ஙி)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பணை யனைய நுந்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயிரை யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான். (சு)

மீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடமு தாகக் கற்பித் தருளினன் கூட மில்லான். (எ)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரந் தரத்தோர் பாரோ
ரேதமீ ருறுதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்சு ரந்தான். (அ)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவிற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே. (கூ)

பேசரும் புயல கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச மீங்கித்
தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புரையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (கo)

அருளின னவனைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெங் கிறம்விட் டொஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பூவி நாளிற் றிகழுளம் வாழ்த்து போனான். (கக)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாட கர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

நாடவ ரதிச யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (கஉ)

வே று.

கொண்மூ மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (கஊ)

ஆடுபவர்.....கூடனகரே" (கூ-ம் பக்கத்திற்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருள.

கஙு.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின னுலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வுருவம் புனைந்தனன். (க)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மலைகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினன். (உ)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினன். (ங)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய மூத்திரை யுந்திரு வானவொண்
டெய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (ச)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக மூற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக மூற்ற பரிவுடை யாளையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (ஞ)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பினை
ஞாழி யுள்ளவ ரேநுகு மூலோ ங்கனீ
மீழ மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (ஙு)

ஆதி நாத னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட் டுலாவினன். (஧)

வே று.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி
யுருத்திக ழும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி. (அ)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினி யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் றறிய மிப்பக்
கன்னிமா தமைம யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழப்பித்
தென்னனை மதியா ளுடி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன். (கூ)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு மூசாப்பக் கேட்டு
மூற்றிய சீற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோனை. (கo)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போளே
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தது மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கச் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன். (கக)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி லுங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னெக்கி. (கஉ)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கநா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சிறி. (கங)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டகு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை சேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டண்டரு நூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான். (கச)

இனியதாண் மலரே றிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற னன்னைந்தே ரிளமை யாலே

தனைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேதா ரேது வல்லதே தென்ரு னீத்து. (கடு)

ஆங்கது பகர வேடா வணைந்தகா ரியத்தி னேகா
தீங்கிலை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
ரேங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ விவ்வி யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (கசு)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாகி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்ரூர். (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஎச.

கச.—கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னெ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (க

இத்த லத்திய ராக்கினைச் சித்தரு யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்ருற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவி காண்பேம். (உ)

இன்று தானிது கின்றிட வேவினை யாயி
னென்று தாழ்வற வுனக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (ஙு)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுந்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லானையைக்
கன்ன றின்னென வேவினன் கண்கொடு. (ச)

அங்க ணேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (ஙி)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
பூத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி விளாவி னயின்றதால். (௮)

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (௭)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலே
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்ந்ததால். (௮)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழகிது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினன் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (௯)

அங்க டார்ந்தவர் தம்மை யடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமன்
னெங்கு மோங்க விமைப்பி னெளித்தனன்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (௧0)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வாயுறப்
பரசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (௧௧)

ஆல யத்து ளணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஅசு.

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற் கியை ந்தே, மின்னிய பலவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன் னியல் வாணர் கபிலர்நக் கீரர் பரணர்முன் ஞகவா லயத்துத், தொன்னெறி யடியார்த் தினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமென் றடைந்தார். ()

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி ழோர்நெருக் கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

மூவர்க டீலவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னெருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
வொருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலே
யிருமையி னின்லங்கும் புலவரா யறிந்தீ திடந்தரு மிடந்தரு மென்றேர்
பரிவுடை வாக்கு விசும்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங்
கோங்கருமு ரீர நிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டுநன் கபில நிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றூங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பாணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

மூற்றிய பயன்க ணுன்னுணல் விளங்கு மூத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமவ் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து
நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (டு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சேர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலே மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலிந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டுநந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னெல்லியி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினு ருறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலிந்து முன்னமே கலிந்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்து
மூந்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலே மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் றழா தின்தமிழ்ப் புலவனு யிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்தநும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லளந்து போக்குவம் புகுந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (கூ)

மூதகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கும் முத்தமிழ்க் கொத்துநீ கோத்து
விதியினி னளிக்க வல்லையே னுற்பத் தெட்டெனல் விட்டுனைக் கூட்டி
யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டிங் கடவுளுக் கியம்பி னீதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்தி சொக்கனே போலுழ் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு மூயர்ந்தோ னென்றுமூன் னிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரணைத் தம்மொடுங் கூட்டக் கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் றகவறி யாமற் பாவலர் மயங்கிடக் கண்டாண்
டோங்கிய பொருணூ லன்பினோ டிணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி
வாங்கரு னினைவிற் பிரித்தனனுரைத்தவண்பொருட்கியைந்தவொண்டமிழ்கள்.

நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணர் மகிழ்ந்தநி சயத்தோ டிவையிவை யெள்ளிய வென்னச்
சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கண் சாற்றுவா னென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைந்தாம் பனுவலுக் கொப்புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. ()

வேறு.

நண்ணியவை யிடைவியந்து நவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணிலியன் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் டுமிழினெனப்
பண்ணினெடு மூசைசெய்தான் பாவலர்த்த நாவலவன். (கச)

எயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்றி
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுன்னிசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (கடு)

என்றுமிவன் பொருமையுள னென்னுமதிங் கியாரறியார்
வென்றியுளீ ரவன்றனக்கு வேண்டுவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வுங்களிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது ணியென்றான். (கசு)

இத்தகைமை யியம்பக்கேட் டினிமையினு லேனுரு
மூத்தரமொன் றுளையாம விருக்குங்கா ணியர்விசும்பில்
வித்தகரே நும்வழக்கு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வந் தானுமைப்போல் விடும்விடுது மறிவின்மை. (கஎ)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிவொ
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிசயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்திக் கும்பிடுமு னியற்கீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினனுல். (கஅ)

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வயினெளிப்ப
வருளுடையார் சொக்கனப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தார்
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனர் பொருளெனவே. (கக)

பூசத்திருவிருத்தம் - உ.ரை.

ககூ.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழுதி வான்றோய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடுத லத்துத்
தன்னிக ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை. (க)

பேசரும் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்தில்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றே வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டேர்ந்து குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
சேர்சிறப் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ ழீகுவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சேயவெண் டரளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

பீடுடை புணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ஞ)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காணு ஞகி
யாவிநன் குருதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண முன்போற் றூங்கிய தியைந்த பொன்னும். (ட)

ஆங்கது தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனே நாளு
நீங்கலா மால் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
றூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ ணமமூந் தருமி யென்போன். (ண)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் குரவா னெந்து
சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினைத்தனீண் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்ரு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
ரூதிரா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (கஎ)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னுளை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்ரூர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிக் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (கஅ)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி கைக்கொ
டருமிகேள் பொரூது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் தரைமண் மெச்ச வெல்வதற் கைய மின்றே. (கக)

துன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டுப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
நன்புளோர் வியந்தா ரில்லை தம்மூளே நனிந யந்தார். (கஉ)

தெரியுவோ ருரைகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்ரூர் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (கஙு)

வே று.

நவையின் நிநயந் தபொருட் கியையச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கணினைந்
தெவர்சொன் னவரிக் கவியின் றினிதா
வவர்கொள் ளுகவக் கனகக் கிழியால். (கசு)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருளொன் றியதுங் களிடத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடித்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (கஞ)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனும்
தருசங் கமடைந் தனக் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
கைகொண் டெவர்ந் திடுவா னனுக. (கட)

வே று.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொரூமையா லிருந்த சோன்
சொற்பெரு ஞறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்த
கற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவா நாடி யுன்றன்
முற்கவி தைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனரூ னிந்தான். (கண)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழிருஞ் சுண்ண வல்லி ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றூர் சொலவல் லீரேற்
றூழ்வறச் சொல்லி யன்றே வென்கையிற் றருவீ ரென்றான். (கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ னுவி. (கக)

வருந்திநான் முகன்மா றேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
னெருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றன னெவருங் காண. (உ0)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
ரன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னுன்கா ணென்றான். (உஎ)

வே று.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்யென்றூர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவினித்து
சங்கமுப்ப தெங்கள்குலந் தம்பிரான் கேதென்றூர்
தூங்க முறுங்கவிதை சொன்ன னெதிர்துணிந்து. (உஉ)

வே று.

இயற்கிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே கவிறி யென்னச்
செயற்கரும் கூத்த ருறுஞ் சிக்குமே னுறு மேமுன்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னன்றான். (உங)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான். (உச)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கனீ யென்ன சொன்ன
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூத்த ருறு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்னான். (உக)

கண்டது நெடுமே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா ணுத
வெண்டரங் கங்கை தோய்ந்த விரைமுடிச் சடிலங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்மூன் வல்வினை வசத்தாற் கீரன். (உசு)

தீயவெம் புரங்க டந்த சேவகன் சிறிது சிறிக்
காய்தழ னெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமூன் கனன்று வேவா
னேயெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா ஞெகி. (உஎ)

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினைக்கே யென்று
பின்னரு முரைப்ப வெங்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலே விட்டிங்
குன்னருங் கவரி கூந்தற் கொக்குமே மற்றோர் கூந்தல். (உஅ)

வளர்ந்தரு மடநாண் முன்னு வருங்குண நித்த மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சர்தே சுரியன நித்த மாகுந்
தெளிர்ந்தறிந் திலேயோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைஞ ணுன்னுங் கூப்பிடு கின்ற வாறு. (உகூ)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னெருத் தரமு மின்றிப் பேரழற் கண்ணுல் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன ஞற்ரு ஞெகி. (ஈ0)

காமனைக் காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் செய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்று
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னேப்பொற்
ரூமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி. (ஈக)

பாந்தளுஞ் சடில முக்கட் பாவல ஞெளிப்பக் கண்டு
சூழ்ந்தவர் சொக்கன் றன்மூன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேந்திய சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலே கொள்ளா
வாழ்ந்தனன் முனிவன் றூங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே. (ஈஉ)

விரைவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பகன் கிழிய றுத்துப்
பரமனே யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னூழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே. (ஈஈ)

வேறு.

திருந்திருக் குளத்தர்ந் தெள்ளு நீற்ரெளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்க டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்துறு புனலிற் போய்விழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன். (ஈசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈஈக.

கல்.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கோனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுந் தொல்லியா லயத்தணைந் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவின்றுமுன் றுதித்தார். (க)

தூய்ய கோன்முற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்று
ணைய னேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியரை வேண்டி. (உ)

சுகன மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
மூகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுத்
தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

அங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்னந், தூங்கலர் வாவிக் கரையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பாங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்பிற், றூங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி தெடுத்தான். (ஞ)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுநி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றுங்
கேலவார் குழலி தன்னொடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான். (ட)

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் றிருவருட் பெருமைகண் டன்பிற், பூணவா லயத்திச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென நிற்ப, நீணெறி யறிஞ ரரியதாள் வருந்த நிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேங், தாணுவே யென்று பன்முறை பணிந்து போயினர் சங்கமண் டபத்து. (எ)

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

சோதிசேர் கடவு ளுளுந் தொண்டுசெய் தீரேற் கண்டாண்
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொன் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்முன்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சுங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
வின்னுறு கயிலை யத்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

தே வு று.

வாய்ந்தபுவி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வளாபயிறென் மேற்குயர
வானேர் மண்ணேர், தேர்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தப்ய மெ
ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
சங்கரா வொருவனாய்ங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ஊ)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்குண் சார்த்திப், புண்ணியமா முனிவரகம் போல நீயப் புவிமூலை யுயரா
மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா ளங்குளிர்ந்து விண்ணேர் முன்னுக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
ள்பு ரிந்த காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி னரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமி
ழிற் குரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னுன, நீதியுடைச் சூத்திரங்க
ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஙி)

நற்றமிழ்நூற் கருத்தினோநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்தனக்கு
நவில்கின் றேமென், றுற்றமுனிக் கினையதனித் தருளிச் செய்தாண் டவகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனேக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனீ நினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (சு)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லே, மன்னியசீ ரனுக்கவன்ற னுலே யின்று வண்டமி
ழ்நூ னிறைவிக்கத் தகுவ தென்று, ளுன்னுமுணர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞான வுபதேசந் திருநோக்கா லுபதேசித் தான்மை, டன்னவனே நயந்தழைப்
பத் தாழா தெய்தி யருமறைநூல் விதியின்மல ரடியில் வீழ்ந்தான். (ஞ)

வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்க்குத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க மூள்ள
வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி
யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல
போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே
கீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா வுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி
வுடையோ னுதிப், பூரணனு யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக்
கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள
மிசமகிழ்ந்து பரிசஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ
ன்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (கூ)

வே று.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப தேசி யேனென முதல்வனீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (எ)

அரிய வொண்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தந்தரு மூட்பொ ருமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேற்றருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப தேச மீகைகு ணந்தரும். (கக)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப தேச மீகைதீ காதுகாண்
மிக்க கீர னயந்து தன்னெவி யந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ருதவ ளுதை லாலவ னுக்குநாற்
றக்க வித்தைகொ டுத்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும். (கஉ)

இனிமை கூர்தரு நூலி னுக்கிய லேய முன்னுற நின்றபின்
றனெயொ வானுனை செய்த செய்யுளுந் தானு நைத்தத மிழ்க்களு
நினெயு நீதியை யாழ்ந்து கண்டுத னீடு செய்யுளே நிந்தியா
மனந லானுனை செய்த செய்யுளே வாழ்த்தி ஞனிரு ணீக்கினான். (கங)

தென்ற மிழ்க்குரு வெந்தை கண்டுசி ரித்து நல்லது நைத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு தேச வீசனே வாழ்த்தினார். (கச)

ககூ.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.[1]

அறிபவ னெங்கு மூள்ளா னுலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற் •
குறுமுனி யெழுதித் தத்த முனையினே வியந்தோர் கால
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலிந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முனைய னேத்துஞ் சோர்வற நன்னூ லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமூன் சொன்னன் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டோர்ந்து
நல்லதென் றுரைத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுனையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி ஞரால். (உ)

ஆங்குய ராள யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் ரூமு னைத்த வுனையுனை யாஅ னைத்தார். (ஊ)

தென்றழிழ்ப் புலவ ருகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
கன்றீகீர் நவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் பத்த ருகி
யொன்றிய வணிகனுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
றன்றிற முனைப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (எ)

ூலமையின் ஞானி நாம மூருத்திர சன்ம னென்போ
னனையிலா வுனைய னேத்து மவன்றன்மு னவின்ரு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லஃதுனை யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஙி)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யூமன் சொற்றர வலனே வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
ரேன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு மூண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (சு)

ஒருவரு மிகல யெண்டா வொத்திநம் மிடத்தி ருத்தி
யரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலிதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்ரூர். (எ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதீ பாதி நல்கி
யொத்துமுன் ரூமு னைத்த வுனையெலா முனைத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வளமுறு சீரன் றனைபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முனையைக் கேட்டவு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
'டளகித மெய்யுந் துளிபட கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிசயித் தியாரு [டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா வூழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினுல் விளங்கிப் போயினுன் சாபமு நீங்கி. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஎo.

உo.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணுன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் மூழுன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னுனெனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் மூற்றிய துயரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்ல லென்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
யென்னகின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (ங)

தக்கதோ வெனத்து நித்துத் தனித்துனைத் தேடக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வையு மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ மின்னு டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினர் பாதம் போற்றி. (ஞ)

மறுவறு முனிவர் வானேர் வணங்கியின் னருளே வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குக் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (சு)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினர் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினர் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ வினைந்ததே யென்னே குற்றம். (எ)

அவனிவேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நகிக் கையி லேறிக்
கவிமன சோடு மங்க ணிருக்கின்றன் கண்டா யென்றார். (அ)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன்மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லைகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னை குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (கூ)

நெஞ்சம்வே ருகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ னெனக்கு னைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (கo)

நின்னொடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையங் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் றேழன் சொல்லிய கவிதை சற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவிலா திருப்ப வோரா
தின்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (கக)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துகுளுஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (கஉ)

என்னறி வின்மை தன்னை யெங்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னொடு பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ ரறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (கங)

சேர்ந்தநன் புலவ னோடுந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலந்து திப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
றோர்ந்தது கண்ட தொண்ட ராடினர் பாடி னாரால். (கச)

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா ளுடையா னின்பி னெய்திஞ னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளினன் வரிசை கூர. (கஞ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈஅஞ.

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னெருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வாளெலித்து வளைபுரையுந் திரையெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டமரருமற் றேனெருந் தெருமரலுற்
றோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
டுழையின்மல ரணைத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்ந்தி துயிலுண
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல. (உ)

தேமளித்த நாவல்பயி றென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலியெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனைக்கனவிற்
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க ணெளித்தனனால். (ங)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னுக்கிரமாய் னனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றன் றவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
வந்தமதின் றெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனே நினைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணடுவெறிந்தா னுலகுய்ய. (ஞ)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறுமம் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனெரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழத்துதித்தாங்.

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிமபலம்ப நின்றதுஞல்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ற னெனுந்தெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளர்யார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள். (எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனெங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான். (அ)

வே று.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்குந் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனேப்பண்பி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் நிலைத்தாகு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் களைப்பங்கின் புறத்தென்ப. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நகூசை.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னெருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பாயன் றவப்பயனுந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனால். (க)

கேட்டருளுங் காலியினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டுநனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளே
மீட்டுமையாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனால். (உ)

பிடிநடையா ளுடனடுங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையமறந் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென. (ங)

வே று.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடுவிடென் னுங்கா ரத்தா
லறியநா வின்ற நூலே யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசுந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிசு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான். (சு)

மழைமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சிறித்
தொழுதுதான் முதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று ரக்கான். (இ)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
போறுப்பதல் லாலி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ ருளுய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
ப்றித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (சு)

ஆங்கது கண்டு நீயு னறிவினை மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னுகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (எ)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லியினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னெருவன்
முத்தனது கண்டிகடை விட்டதிரு நந்தியெமு னிந்தினிய சாப மிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடிபு குந்துலவி டாகமமெ டுத்தெ னுமனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டுத்து முடியில். (அ)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்குதி யாயனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவந் தனைய
மழகுற மணந்து காவனந் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்குதி யாயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ நிரம்ப
நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நரர்வடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளனு ரெனுங்கால்.(கூ)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலே வாணர் தம்முருக் கொண்டாண் டெய்திவாழ் பரதனே நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகளை யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனு யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்றான்.

துன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லைமீன் வாணிகப் பிள்ளை
வன்றிறற் றெழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுற் றுளையினு லாகா நின்றெழில் காணமீன் னீசு [டான்.
முன்றிசழ் வலையை முடியென மறைநூன் முறைதரு கயிறுகைக் கொண்

வேறு.

வெல்லவட் கயிற்று வாங்கு கயிறிட்டு வீரலா ழிக்கண்
பல்லிதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வணிக்க வல்ல

வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத்
தொல்லைமீன் வலைமூ டிந்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப. (கசு)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
னூர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மைமீ னினைத்துந் தின்று திசைதொறு நடிக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வளைபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்டால். (கசு)

உற்றவ வதனுற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க ளிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே. (கஞ)

என்றது கொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வலைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரந் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினு னும்பர் போற்ற. (கஎ)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யனங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான். (கஅ)

வே று.

காதலியோ டதியாயன் கனகமழை பொழிந்திறைஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதிலெனு நந்தியொடும் வந்துடனு கமமெடுத்துப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண. (கக)

ஆங்கவனேந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனர்வருணன்
வாங்குமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி. (ககு)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திதரு
மாதிமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி. (உ0)

வே று.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் றருளிமு த்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுருதிகுழற் கருளிச் செய்தான். (உக)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுரைத்தான் மன்றற் பேதையோ டருவங் காட்டி. (உஉ)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினன் மாதி ளேடும். (உங)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதவூ ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகஅ.

உங.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மூக்கண ஞல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குநற் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி ழந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காதீர் பொழிறிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லாந்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

அங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க னிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

தப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுபவன் வணிக ருடு
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போற்றே

யப்பெருங் கன்னி மாரைப் பரிசிப்பா ளுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (இ)

கழையதண் டேறி மூன்று விரல்படக் கடிதீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்களு சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ ளேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா ணிகொள்கண் டிகைக டாழ. (ஈ)

வே று.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ ளைந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரைபு ளைந்து சால வீழ்வி ருத்தனு
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வளையல் கொள்ளும் வளையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். (எ)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வடிவி னுல நங்களே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப ழிச்ச நின்று லாவினன். (அ)

இணையில் வண்ண வளையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க ளுன்ம னங்குலக்
துணர்வு மின்றி மீட்டு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வளையி னுல்வ ளைத்தனன். (க)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க ளைப்பிடித்
துருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக ளுண்டு பரிவொடுந்
தருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினன். (கo)

வே று.

மின்வளை தன்னையெ டுத்துவி ரித்துவி ரைந்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவரும். (கக)

இப்படி சொல்லிய தேதுப ழுத்துந ரைத்தவி ருத்தனியா
ளெப்பமர் கைகள்பி டித்தத ளுமும துற்றவர் தாமிகழார்
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோநுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென. (கஉ)

வே று.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்களைக் காண்பான் வேட்டின்·
றென்கையில் வளைநெ ரிந்த தென்னிகயில் வளைநெ ரிந்த

தன்புடை யவனே நல்ல வணிவனே யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வனெ ரித்துச் சொல்லுவார் மூடிக வாங்கு. (கரு)

இனக்கன வனெயி டாதிங் கேகுவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் சொக்க னுர்த மாணையால் வளைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடிங்
கனத்தபல் வளைக ணீட்டிங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (கச)

பூனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவனே யொன்றே யென்றென்
றீனவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண்
டினவனே விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டுத்துக்
கனவனே கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (கஞ)

இந்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சுந்தர வுருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழுத்தக் கண்டி. (கக)

பழுதிலா மாரி வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்ய லிந்த
விழுமிய வொளிவ ளைக்கு விலைதர வேண்டா நானே
யுழைதொறும் வந்தார் முரு மென்றன னுவகை நீட. (கட)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு லலையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ருரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (கஅ)

அழகிய சொக்க னும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோனு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல னினையிலே யெனம றைந்தான். (கக)

அங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணுங்குகண் ணியர்சூல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (உ0)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் ரோன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் நம்பாற்
பரிவொடும் வனைய லிட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றைக் குலத்திறு முயர்ந்தி ரென்ன. (உ1)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கிலை யுலாக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தாலும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னாலு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்ந்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உஊ)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னார்க
ணெறிதரு நீர்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உஎ)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கோயா னென்று மெய்ப்பூசை தெய்தி யொப்பித்
தொள்வளை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றோன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். (உஏ)

அகத்திருவிருத்தம் - சசஙூ.

உச.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுக ழால வாயான் பதம்பணிவான் முன்னெருகாற் பத்தி மிக்கோ, ரேங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலைவன் வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்குதனே யறிந்தணுகா வாறு கோயி லெயிற் கடைதன் னிலச்சினையிட் டழைத்து மாறன், றூங்கரிய படையெடுப்பான் முயன்றன் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதிர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற் றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் காரணமா நின்னையுநீ கருதி வாழு, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணமரர் மடங்க ளெண்ணுன் கேத்துயரா லயத்தினையு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றூம வாவா வியையுங் காண்பான் றனிவிலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. ()

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யென்தையே யென்செய்கேன் பகைவ னுய, தென்னலெடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனமற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிசியிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை மூடிப்பசலால் வாழே னென்று மதுரைவளம் பகிர்ந்கோக்கி வருந்த லுற்றான். (ங)

மருவுபுக ழானருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்கருத்தை
முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னுன்கும் பூழி
யன்மீன் முத்திரைகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமூ
ரித்துப் பாதியிர விற்சென்றே ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநடித்தென்
கையி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (சு)

ஓங்கிருளை யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை
யும்பொற், பூங்கமல வாவியையுந் தனது நீங்காப் பொருவிலுரு வையுங்காட்
டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கலந்ததொழு தாடிப் பாடி யணைவதற்
கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக்
கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைந்து நின்றான். (டு)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர்
ந்து, பொருவருநல் வரங்கள்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர்
தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடி படைபொ
ருவான் படையில்லை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக
ரப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (சு)

வே று.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி
யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னை
நீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன
ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினேயு மிட்டான். (எ)

சுரிமுழ வுமைம யிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப
விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப்
பொருவிலோர் வாயில் வேறுப்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேறுய்
மருவிய மதிலும் வேறு யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றது சொல்லச் சிறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச்
சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார்
வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாறின்
ரொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா ரொருக்கு மென்றார். (கு)

இருந்திறல் வழுதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது
பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத
வருந்தியு ணெழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத்
திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (கo)

ஞாயில்வாய் மதின்மு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி
நேயமுள் ளவனே யிங்கே வரவிட்டு நீங்கு விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே
மேயவின் றியாங்கா ணென்ன வதிசயித் தெழுந்தான் போற்றி. (கக)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டதிச யித்துச்
சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சருரு.

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராகு ரன்றே. (க)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னேர்நா
ளற்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிங் களிக்கு வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீற்தன மென்னப் போந்தான். (உ)

இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் தடனோர் மைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் திதித்தை யாண்டு
குறைவற வளர்நா ளந்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்ந்தியர் துறக்கம் புக்கான். (ங)

வே று.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறையநித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே
புவிமிசைத் தூரந் தங்குறை யறிந்து போயினர் யாரையு மறைத்துக்
கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள் கரிபரி முதலா
நவையறு படையை வெருவுறு குடியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி. (ச)

வரந்தரு மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவா னெண்ணி
யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான
வருஞ் செழுங் கனகந் தேடினுஞ் சிறந்த வணிமுடிக் காகவ மணிக
டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள மறியகி லேமால். (சி)

விதுமா பிலங்க விவற்கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா தொழியி
னதிர்வுறு முலக மென்செய்கே மென்றென் றழுங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். ()

வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுரைத் துன்
னீப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப் புனிதனே வறிகிலே மென்ன, வரும்புலை யீரேகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை, யொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுண் டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
றீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களீங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் றுவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற முரைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனேவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினே வாலே ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுந் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (கூ)

பரியவா ளென்பு வயிரநீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிசேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதியா னிக்க
மருவிய மயிர்வை ரேரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (ஏ)

சுட்டர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியபுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய வீலேயு, மிட
முறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (கக)

கருதிடின் வலவை மாவலி சங்கை கம்பளீ கல்லணை யென்னுந், தரு
சம ஞெளிசூழ் நதிகளென் கிடமாஞ் சாதிநான் கந்தணன் வெள்ளீ, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரன்சுறப் பவைதா. மருவிய பெ
யர்கோ மளங்குரு விந்தம் பதுமரா கம்பணு மணியே. (கஉ)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினுங் கர
தது, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுறச் சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால்.()

மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லேச்சுமி வெகுளி, புகை
யொடு திருகன் முரணெடு செம்ம ணிறுகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிரலுறு

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடிலீள் வெய்யகிற் றென்ன, வகைபடு சூற்ற மெண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (கச)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோபம் பரிதி தீப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தழ்ய விரத்தமா தனீவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ் சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிந் தூரங்குக்கிற் கண்ண சோகின், றளிர்நி றங்க ளாவணையோ டெழுநான் கென்பர். (கஞ)

எண்டருதே சிடையளவே வினைகோ டன்க ணியைந்தவற்றி ஞெளிபர த்தல் பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி னின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் முளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி லியாளைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கனர்திண் டோளிற், கொண்ட லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்கிற் கொக்கிலெனப் பகர்வர்வியப் பிப்பி முத் தால். (கசு)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத் திருகல், கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வண்ணி மருண்டிருத்தல் குறை பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கர மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவந் திகமா தங்கந் தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (கள)

தீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி தூனிவிந்து, காக பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித முரை மழுங்கலிருத் தெனப்பகர்வார் குறையீ மாறும், போற்றிடுநற் குணந்தாளைச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமா றெனவைந் தாமற் றிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (கஅ)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ ழுமேக மவிரிச் சாறே, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், றணிவில்சர சரப்பிரசத் தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பிணிகொளிலைச் சுமியாகுங் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியசிந் தூரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவனை முசுமுசுக்கை தளங்கு வீரைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத் தினைகல்லே முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி றென்பர்குறை பச்சை யிள்ளை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம் பொன்மையொடு பசுத்த னெய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க ளென்பர். (உ0)

கருகல்வெளி ரெருடொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக நராசமொடு குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் டியர்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற் றேனெழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரியம்பொன் மேன்மு லேப்பா லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவுவயி ரீரியத்தின் மீது ஞாய மதுத்நளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (உக)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனகொ ன்ன புருட ராக, முறுவயிடே ரியங்கோமே தகமே யென்றுங் கோதுவர்மற் றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுரைப்பி னுளபலவிங் கரசர் மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (உஉ)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலே மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி, யுறவுறப் பேசி விற்றிடக் கொண்ட வுத்தம நிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு மிழச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற் கண்டிலே மென்று மவலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உங)

அரசிளங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மனறநெறி சூட்டிப், பெருமைசேர் வணிகன் றனேநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன் செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந் துளே நகைத்தாங், குரியவா லயத்தை நோக்கிநேர் போகி யொளித்தனன் றுதித்ததி சயிப்ப. (உச)

ஆங்கணே மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி, யீங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனே தவஞ்செய்தா னிதனற், பாங் குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் தூழிவாழ்த் தறத்தி, னெங்குவ னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (உடு)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்த் திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினுல் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்துய ரறத்தின், மதிமர போங்க வீருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உசு)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னெருவன் சைவநூல் சிவபுரா ணங்கள், சிவனையு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற் றிப், புவியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையம் பதி யிற், பவநிசி யகல வருளினுல் விளங்கிப் பகையற வாழுநா டன்னில். (க)

தந்திர மிக்க மூன்தையோர் சோழன் மூனையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனே மதுரையம் பதியொடுங் கூட [து
மூந்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்
வெந்திற லமனர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டிசெட் டோலே. (உ),

வே று.

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னேலே
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னுட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனே டளிப்ப லின்று செழியனே மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே. (ஊ)

மூட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணுயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னேலே வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (எ)

மன்னுநீ டசோக னீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தூமத் தீயி னேமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழந் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ஏ)

மொஞ்சகக் கையு ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவள மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (ஐ)

ஆலகா லங்க டுப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டாற்
கோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் முகடு சாடி
மேலுடு வதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடச்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யெங்க. (ஒ)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு நாப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (ஓ)

பெருமகின் னருளி னேலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினுற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலேமி யல்லாற் காத்தரு ளொல்லை யென்றான். (ஔ)

அரசசேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
றுரசெனு மில்லா ளாகி யொல்லைவந் தெவரு நானைக்

கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (கo)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்ந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வ்ல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா றுரைக்கச் செய்தான். (கக)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப னிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி கின்றான். (கஉ)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்தபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழுவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணரு கன்னி மாத ரினவளை கிந்தி னரால். (கங)

ஊறிடு மருவி யோங்க வுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லைத்து
மாறனுழ் துயரந் தீர மதுரையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துநீள் கணைவி டுத்தான். (கச)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (கடு)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா னதத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனனைத் தந்தோன் யானைவந் தணையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (கசு)

செல்லம ரெயிலட் டாலெச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லரி மூகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்தி மூழ்கி வயிற்றுறு நினைம ருந்தி
யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (கஎ)

வே று.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரி யொப்ப வினங்க வுணாபெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (எo)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (சசு)

பிடிக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (உ0)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவிளை யாடலின்
வரிசை காண வளையுரு வாக்கினன். (உக)

வேறு.

முழுசிகையினர் விடுசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னணுகிப்
படிதருதலே பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிகொடுதலே சிதறினர்சய சயவெனநட நவிலா. (உஉ)

வேறு.

கன்றிய சமண்ர் மாளக் கவரிய னணுகி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரத்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தந்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்ரூன். (உங)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைகுவா ரொருப்ப டுங்கால்
விடிவிசைப் புரவி மேன்மூன் விளைந்திறை யேவப் போனேன்
படிபுக ழமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்ரூள் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (உச)

இவ்வி டத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னே
மெய்வர் பழிச்சு வோராக்கு வேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து தித்தான். (உடு)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியம்மா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (உசு)

அருளிரு ளிறைந்த தென்ன னடிக்கழ லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினான் புவியோர் பேரற்றப்

பரிவொடு நின்ரு னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டுவகொ டுப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (உஎ)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
மீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தோடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாம
மானிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே. (உஅ)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க முகக்கணை விடுத்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினன் வேழக் குன்றில். (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - இக0.

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அழகினுக் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் ரோன்றிப்
பொழிலுல கனைத்துங் காணப் புரவிதூற் றியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (க)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானைவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவித் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

நீதிமா மதுர நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனர் பிறந்த மூதூர்
சோதிசேர் வளுள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனர் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால். (ங)

ஆதியா தித்தன் சோம னக்கினி தமது பேரால்
வேதியர் தமைவந் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
காதலின் வணங்கக் கண்டு கடையுகம் வாத ராச
னீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (ச)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வனை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் ருனை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதிகீள் கமுகை யேய்க்குங் கன்னிலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (ஞ)

'குதிரைமீடு ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி பேத முண்டு.

மன்னுமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்திரியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கனத் தலைவர் காம
மின்னெறி வாத வூர ரென்னவந் துதயஞ் செய்தார். (சு)

மன்னுமுற் றெடர்பி னலே மாசற வீரெட் டாண்டுண்
முன்னைநா னீதி நான்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயந்த ழைத்துத்
தன்னுடை நன்ம மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (எ)

மல்லலஞ் சிறப்பி னெங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லாந் துளங்குமுற் றலைவ ராஞர். (அ)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லாந் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுகட்டத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (க)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ந்ததங் கிளைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (கo)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்ந்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நாள். (கக)

வேறு.

கோதி லாத குதிரைத் துறையவர்
தீதின் மாறன் றிருமு னணைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கினின்
றேது வார்க ளுறுபெருஞ் செய்திகள். (கஉ)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்ந்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (கங)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் சூலை யலருநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம். (கச)

துற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி யுய்யுமுய் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க விளைவிற் கொளப்படும். (கடு)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுரைசெய்தார். (கசு)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதவூர் முனிவனை யழைத்திங்
குற்றுயர் புறுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ ரானிலத் தமைச்சர்க் டம்மூட்
கற்றறி வுள்ள தலைவனே நினைக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (கஎ)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகந்தரு நோயால் வீந்தன வென்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தகும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விறங்குபட டினத்துப்
புகுந்துயர் பரிகொண் டணைந்திட வேண்டும் புரவிநூ லிலக்கனத் தலைய.

வேறு.

என்றிது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே விளைவிற் செய்வ
லின்றுநீ விடைதா வென்ன வியம்பிநல் விடையிற் போந்து
துன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்து நித்தார். (கக)

வேறு.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடுத்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படுத்து
முன்வி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக முட்ட. (உ0)

வேறு.

பொய்ம்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோரைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன நல்கினார். (உக)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருட்

டேங்கு நாதன் றிருவால வாயுமை
பாங்கி னுணைப் பணிவமென் றெய்தினர். (உஉ)

வே று.

ணண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்றூ மணையதனு
ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்
பெண்ணே யனதுதிக்கைப் பிள்ளே யுழைச்சேர்ந்தார். (உங)

ஆங்குமர னேங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமரன் றன்னேவலம் வந்தாங் குறுகனியை
வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்குபுக ழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி. (உச)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் றிருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார். (உடு)

என்னூர் வளமையிலே யெழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே
யென்னுய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்னூத வெண்ணெண் கலேபேசும் பூவையே
மன்னூர் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி. (உசு)

வே று.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொ னயத்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுசூழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (உஎ)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியத் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு மூணையலா லுதவி யில்லென்
றழுந்தமுன் னுணர்த்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு. (உஅ)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த னிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு
மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு. (உக)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைகி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் வைரி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி
நற்றுயல் லியங்க ளேங்கப் போந்தனர் மூடிக வன்றே. (ஙo)

சாலிநீள் கழனி தோறுந் தண்டலைக் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர வீற்றிரன் வெள்ளை யானை
காலிலவந் திறைஞ்சுந் தொல்லைக் காஞ்சியம் பதியு டைந்தார். (கக)

வே று.

ஆரண மூமபகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு காரதரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுங்; கோடிடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூழிய னுந் திருவோ டேழுல கும்பரவுங், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன் காணிம ணங்கமழுந் தாளிவ ணங்கினரால். (கஉ)

வே று.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னனு மாகின்முற் றெருடர்பி னனு
மருள்புனை வாத வூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திருவொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். (ஙி)

வனிமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிநிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ லர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்திவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (கச)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூர்
நிறையினின் மருங்க ணேர்ந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முன்றைப் பேரூர். (கங)

வே று.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணர் யந்தணர் முற்றைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடும்
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (கசு)

வே று.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மலையெலா முனிவர் வானோர்
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவிக் கரையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (கஎ)

வே று.

* சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகந்தரு மறையுரு வங்க மாறற
மூகந்தரு பூவக்கடன் முடிய வோடியே
தொகும்பொருள் பயம்பெரும் துறையைச் சார்ந்ததால். (கஅ)

வேறு.

அங்கக ரணையா முன்ன ரங்கநெஞ் சுளைவே ருகித்
துன்னுபே ரன்பு கீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாரூ
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வுருகினர் வாத வூரர். (ஙூகூ)

திருந்துமுற் றவத்தி னுலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யநிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே. (சஙூ)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மித்த
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுதி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரா யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (சஙூ)

வேறு.

வரர்புக ழாடிக் கிங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற்
கரைதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லே காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்லாம்
பரிநனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் குரையுமிச் செய்தி
தெருமரு வுருது சுடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய நெரிக்கிடா தென்றார். ()

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனுக் குரைப்ப விப்பா
லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ராலத் தித்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிகுவான் றனிய டைந்தார். (சஙூ)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வாளுள்
விரிந்தசா ரகைக்க னத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனூர் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான். (சச)

காசினுன் மறைமு ழங்கக் கருணையிற் கிருந்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா ணுமுன் செயலறிந் தடலங் கம்பித்
தாசிலா விதியி னைட்டா ஙஞ்சினுன் மண்ணிற் றோயப்
பாசமுன் றகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (சஙு)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னுக மேவுதா னீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா லுலக்கிநோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்னுற வமல மழைத்தான். (சசு)

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ ழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சஎ)

நோக்கினற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிச னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வேறு.

தேடு நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டுவ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சக)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டுள
மூருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (கூ)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணூன் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சார்ந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத வூர்முனிவர். (கக)

வேறு.

பதியின்வை பவத்தி னுணும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தாணு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோதும்
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வனை விதியிற் கண்டார். (கஉ)

நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நாளுஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளீ ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தெ டுத்தார். (கங)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
ரிங்கு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (கச)

ஆதி நாயக னென்றெழுந் தாயிரம்
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன்
வாத வூரர் வலியபித் தேறினார். (நடு)

குழுவி னோடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றின்
றெழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (இசு)

வே று.

மாறின் றென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புனர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தை யேத்தார். (இஎ)

அரும்பெரு நகரி னிற்போற் றவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
பொருந்துமய னினையே சுண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தெள் ளேணம்
திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோணெக்கஞ் சிறந்த பாவை
முரண்கிடி சதக மெய்யென் றேழிலு ரோதப் புக்கார். (இஅ)

வே று.

யருந்தியுட னூணுறக்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியநி சயித்தலையுன் கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னேத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாரா ராகிப், பரிந்துகொளு மெனக்
கொடுத்தார் சிறிது காளிற் பாண்டியனு ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குவையனைத்து மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிக் கொண்டு, குருந்திலொடு மறுகிலொடு மறுக விப்பாற் குணமொழித்
தித் தனமழித்த செய்தி முற்றுந், திருந்துநெறி மதியமைச்சர் திரண்டு சென்று செப்பக்கேட் டளத்தாருச் சீற்றத் தோடு, மிருந்துமணி முடிதுளக்கிச் செங்கோன் மாற னிகற்றூதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (சுo)

வே று.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னேலே தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவிகொண் டீண
வான் பரிவொடும் போனு, னென்னினைந் தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ சடிது, மன்னிய-வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால். (சுக)

வே று.

இத்திரு மூகத்தை யாங்க ணெய்திய தூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் பாசுரங் காணு முன்ன

முத்தமிழ் மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளினைத்தார் காலக் கலங்கினர் புலம்பி ரைால். (கூஉ)

தென்னவ னமைச்ச னேயா னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னசாய் வினையுங் கெட்டே னிவளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னேயு யிர்த்தே னங்தோ புகலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (கூசு)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதகா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றுங்
கோதகரும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (கூச)

வே று.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலே வரவிட்டான்
ரூமா வொன்றுங் கொண்டதில்லே தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுளையாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெய்வார். (கூடு)

பொருந்து திலேவ னங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த வுடலந் தனிவிருந்த மறையோ னுகி மறையோர்கட்
கிருங்கி யருங்கிழ் கீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் ரூள்போற்றி. ()

வே று.

போற்றியென் வாழ்மூத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்தா. லேற்றுயர் கொடியுடை யரனேயங் குணர்த்தி யினியநற் றுதிகளாற்
றுதிப்பச், சாற்றருங் கொடுத்தயர் கூர்ந்தவர் தூயரந் தணித்திடு வானருள் கூர்
ந்து, தோற்றிய தவ்வுரி மேற்றிகழ் விசும்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. ()

வே று.

கினங்கி யாமுண் டிளமஞ்சே னிலேமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் டுவிட்டுப்
பனைப்பை போலே நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினைக்க னில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலே. (கூஅ)

வே று.

ஏதுபுகற் வாள்வழுதிக் கடியேன் வாத ஆரனேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், தீதுமொழி வேளாளத்தி தாறு நாளிற் றிரளிவளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுங் தடங்கள் வெட்டி வீதிகடார் வையாளி யல
ங்க ரித்தாங், கேதமொழிக் தடியேனை நயந்து மூன்போ லெழுத்தருளி யிரங்
தருண்மெய் யென்றே தேறி. (கூக)

இத்தகவிற் றூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்விடுத் தால யத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணேந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லே, சித்தமுறு காரியநா முடித்த றிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனுள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துரைத்தி யென் று புகன்மொளித்தா னன்பர்சுமை பூண்டு சொண்டான். (எ0)

கனவுநீலை நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனை வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து விரைந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முளிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துரைப்பா னுளத்தினிய தயாமீக் கூர்ந்தே.(எக)

வே று.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாகியெவ் வளவு கொண்டீ
ரிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வுள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னை மக்கேற் றுனதென் போது நீதி
பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேரிடர் கூச லின்றி. (எஉ)

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுளு தனேகி னேந்து பகருவார் மன்ன ரேறே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைத் தவமுன் ஞான துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (எஊ)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடு மதுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (எசு)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று
முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றுப் முழுது மீங்கே
யென்னையான் வியந்து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (எஎ)

உற்றது வேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை
பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் டுவகொ டுத்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (எசு)

விளைதொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொ லுயத்துப் புக்குக்
கனையழி யன்பி னேடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுளைசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (எஅ)

வேறு.

நந்தார்கரர் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவித தீதா
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டாள்
பாகாவென தாகாபர யோகாதிவ லோகா
மூந்தாதர கங்காதர சங்காரவி டங்கா
மூலாகம நூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றூடிய பொன்றூழ்மணி மன்றூர்
தாளாவரு ளாளாகின தாளாவெனை யாளே. (எஅ)

வேறு.

மன்னு துரகம் வருமென்று வழுதி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுரையாய் கோமானே
யென்னை யடிமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவ வுமைபாகா
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுரைத்தா ரிடும்பை யுடம்பானூர். (எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானந் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுரைகே ளாமு
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீதிதம் மனைக்க ணெய்தி
யாங்குயர் நாய னூசைசெய் தமுது செய்தார். (அ0)

உண்டலுஞ் செய்தி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த மூங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கண்ணன கினூர் வந்து
பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிதூல் பரக்கக் கற்றுத்
தண்புக ழமைச்ச னுனுய் சாதுமார்க் கந்த விர்தே. (அக)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத வூரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு கினூர்க் கென்ன விடும்விடு நீரார் யாமா
ரன்னிய ரல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே. (அஉ)

ஈசனூர் மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனுல் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிசு மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைய மின்றே. (அங)

இங்குளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று கீக்கப்
பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் றூங்குத்
தங்கணைஞ் சகத்து கொந்து போயினூர் தரும மாறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனர் மீற்றை ஞான்று (அச)

புரவிவந் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றூர் கலியாண ஞகக் காண்மி
னுரைசெய்த மாற்றந் தப்பா துரைசெயு மரசற் கென்றூர். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. (அசு)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலே
கொந்தவி ழலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி லூரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லே யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அஅ)

வே று.

மல்லல் லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினே யாட னவின்றனே
கல்வி மன்னன் கனக மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன்*. (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - இகக.

உ அ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலேயி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுரைசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளாக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனே யல்லா லுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்துசெங் கனக முற்றும் போக்கினுன் செயல்வே றுனுன்
பொருந்துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்கிடேல் வணைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றூர். (உ)

---

* இது, வெள்ளிபாட்டென்றி சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லகீ யிர்த்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் தியெழ விழித்து
மைய னெஞ்சினை வஞைத்திடும் வஞைத்திடு மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிக் காரனை விடுத்தான். (2)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டுள மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னேவன செய்திலர் வஞைத்தார். (3)

மற்று மூவெழித் திஞைத்தவர் வஞைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னரு நூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (4)

வேத னைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத கீடிய கடுந்தியர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத வூரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (5)

வேறு.

மன்னுகந் தரனே வாசி வந்தன விவ்வே யென்று
தென்னவன் வஞைத்து வைத்துத் தியெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க வில்லேன் முடிப்பனென் னுயிரை நீயன்
றென்னையாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் கூத தென்னே. (6)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவிங்
ஙருகி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்கவில்லேன்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முனையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (7)

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மணிநர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுனைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுனைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவிளைவிற் றூன்றுப் தோன்றுப் தோன்றுயே. (8)

வேறு.

ஆரிய மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே சுடரே யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோதித் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (9)

வேறு.

ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி வினையாட லவனி மீது னனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (கக)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
ணண்டு ணுங்நரி காணரி யாதுகீர்
கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
பண்டை நுங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தம்பிரியா
திணங்குங் கணங்க டமக்ஃடைத்துப் புறப்பட் டாடுஞ் சிவஎிமிசை
வணங்குங் கணங்கோ மாயுஞ்மா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட் டதுதிறையா ளுடைகா யகனைப் புடைசூழ்ந்து. (கங)

வேறு.

ஆதர வுடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க வுற்றார். (கச)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதுங் காளங் கறங்குற்ற
ணுணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் தினர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் தூசி வீசியதங்
கணங்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கஎ)

வேறு.

கோலிய பொல்லெ வில்லி குதிரையோ வரவு காணேன்
காலவெங் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
னலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கசு)

காதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னுகச்
சோதிநீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போக் தள்ளத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (கஏ)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளுவரே யிந்த
மன்றிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்நீ ரல்லா லுண்டோ

வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுரைசெயு மரசற் கென்றூர். (கஅ)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்ஞ சேற்ற மொழியொழி நகரின் பாங்கர்த்
தத்துமா வந்தி வென்று சாற்றினர் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்டி பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (ககூ)

நிலவுசா மரையி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
தலமகி ழால வட்டங் தையலார் நின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ0)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிநீ டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றூர். (உ ச)

மற்றது சொல்ல கல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந்க டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (உஉ)

நீக்கினேக் கடியார் தம்மை நினைநினை வரவ ழைத்துத்
கோக்கட ஞரு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க ணேங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (உந)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னுத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கிஞர் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வேறு.

வாதை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது நிகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்களர
வோதி முடியா முனமெங்கு மூள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உடு)

வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் நூளி பகன்மனுத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்று ளெய்தின வெவருங் காண. (உசு)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
தேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (உஎ)

வழுதிகண் டதிச யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
யழுதிடி னாய னுனை யழைத்தரு ணேத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (உஅ)

வே று.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண ணூனோ டுணை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்ப [ப்ப
முழவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (உக)

வே று.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தறு மனிப்ப வொ
ருபா,,ன்டப்பன நிலத்துறு பணப்பணி றொடுகென நடிப்பன நெறிக்க ஞெ
ருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக னபப்பரி திறற்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமூட்டெ மிதிப்பன வித்தஞ்
ஞெருபால். (கo)

வே று.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டமீள், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமூறு மெட்டியாகு லக்கரிகண மத்தகமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவினெடு தண்டுவென மண்டியொழியா,
மீள்கடலு தித்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிவ மற்றுமொருபால். ()

வே று.

இசைப்படி முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினே யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், றிசைப்படி குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும றுவற்ற வகல்
வான், மிசைப்படி முடிக்குல முகிர்த்திரு சுடர்க்கமும் வெருக்கொள வுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படி மணத்தொடி பெருத்திடி மிலக்கண வகைப்படி வய
ப்ப ரிகளே. (கஉ)

வே று.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீடி லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பிலகுப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி தூற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் பொற்ற வீரர் வீரியர் சூண்டு விட்டார். (கஅ)

வேறு.

மன்னியசித் திலமாலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயில்வி ரிப்பத், தன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிலிடு குப்பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைகெறி யைத்து மோங்க முடிவல மீடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக் குசைவ லித்தீ விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (கூச)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியினு ளையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருந்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னார்க ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும. (கூடி)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கிணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் சேமி மாலயன் மகவான் மற்று
தொழுதுரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலர் பொழுது வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிமே லித்தார். (கூசு)

தூங்கெவம் பரிமேற் சேரலனுஞ் சொக்கணைக் கண்ட வீதி
மங்கைகள் சங்க ழப்பா வணகில சரிது நிறபா
ரங்கத்தற் செம்பொட் பூப்பா ரறிவரா னைவல்வா ரெங்கும்
பொங்கய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (கூஎ)

அழையினை சாரீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மரைக்கண் செவ்வி
வழுவினைப் பாரீ ரெலலாம வலலசுத் தரனே யென்பார்
படிமிசைக் காணடற் கென்ன பாக்கயஞ் செய்தோ மென்பார்
கடுவினைச பூரவி ரமையை யோட்டிமோ காண்டற் கென்பார். (கூஅ)

அன்னவர் புலமபக கண்ட வாடல்தோ பாட லன்பர்
மன்னனுர் தமமை வென மொழு யலென் றெறித்து மெல்ல
வினனிய லஸ்னே யென்னு மெலலியை பட்டு டித்துக்
கன்னல்ச னன்னைப் பத்தாங் கெழுதரு களியிற் கூடி. (கூக)

நிருநறி பரவ ழுவி பார் தெணணில்பல் லியங்க ளங்கப்
பொன்மகுடி னைடகி ழற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மலரு நவலை மேனலா வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துலாவிய கலங்க ளோடுந் துளங்கிலுன் வளங்கொ ணுதன். (சஎ)

ஆங்குறு கண்ட வேந்த னெதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும பூணு ப மழு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவர்பா லென்னக் கேட்பப்
பாங்கினை வாத ஹரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றூர் (சக)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னெருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தாளைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனுன் மாலான் மறையினு ளளக்க வொண்ணைத்
தருமநீ ருருவத் தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சஙு)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றோசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றோன்று மேருமால் வரையே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினுன் னரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடு கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரிந்து
மண்மிசை யேறி ஞனவ் வாசியை வாசி யாக. (சஞ)

வே று.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [லும்
சேரும் பாடி சேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற. (சசு)

வே று.

விக்கிதம் வற்கி தம்முப கண்ட மேவரு முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கில ணடைவெம் புனேவுனு வாளி சிறுகின மெய்ந்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாமையோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமூத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சஎ)

வே று.

மின்பரிவ கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்ஃவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சிந்திநனி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வே று.

அரனரி யயனச் சுறவர சுழலு
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம பதனித் தகவலு மலியா
வருமறை யயமுய்த் தன்ன்வய முறவே. (சகூ)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தரசர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
விளைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே. (கூ0)

மூன்றிய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பன்றமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சன்றுறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுன்தர விசைப்படி நடித்ததது சைத்தே. (கூக)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புனையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே. (கூஉ)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தெனந் தித்தி யென்றென்
றெத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் முள்வைத் ததுவே. (கூங)

வேறு.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே. (கூச)

குறைவின்மண் டலம்வ ளைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வனைத்தோர் குதிரை யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு நீண்டதோர் குதிரை யென்ன. (கூசு)

இடம்வலம் பரிவத் திப்ப விரண்டியர் குதிரை யென்னப்
படிமிசை விளங்கிற் றத்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருத்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதிரை யாவே னென்றியா னெனப்ப னிந்தான். (கூசு)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாதஷ் டார்க்கா வர்து
நண்ணுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுறத் தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்விண் மண்ணு னதுகட் நிடரா யிற்றே. (கூள)

ஏறஅ மற்று மூள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (இஅ)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேறற் கிக்தப்
படிமிசைக் கண் ட மில்லை தலைவர்யா ரென்னப் பல்கா
லடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரல்கொடி காட்டி ஞரால். (இக)

ஆங்கவற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கந்
தேங்கமழ் முடியிற் ரூமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனிதர் முற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார். (கo)

மிக்கமந் திரிகா ளிந்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்ரூன் வந்த
கொக்கினைப் பாரீர் காலந் தாழ்த்ததா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (கக)

கொற்றவன் றிருமு னின்று கூறுவான் குதிரைச் செட்டி
யுற்றகின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக முற்றுங்
கற்கிக் ளிவ தாக நம்மூளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்ஞ கொற்ற வெம்பரி கீதி கேண்மோ. (கஉ)

வே று.

புரிதீபார் தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போந்தபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலாகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுரைசேர் மண்வாழ், சுரரரசர் வணிகர்குத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (கூ)

வே று.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் கிரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு ழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வானேர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (கூ)

வே று.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படி மனமுமிவ் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்திநேர் வளர்த்து திரண்டுநீண் டியர்த்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. ()

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதவீ மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லண மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (சுசு)

வேறு.

இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளகவ்வி
மறிவிற் கண்ணு மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிடரமுங் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணுயே. (சுஎ)

வேறு.

மேலெழின் மூசமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றொடும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய். (சுஅ)

உயர்தன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மௌவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே. (சுக)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குற்ற மொன்றிலே விளம்புங் காலே. (எ0)

மன்னதி மனம்வி நிர்த்தல் பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நிற்றரூண் முகஞ்சா டிக்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் தீங்கிலே பேசற் கின்றே. (எக)

கருதின்வண் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு கடிகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (எஉ)

மூருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றூள்கள் வையா
கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தினைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்தோன் பரியு மஞ்சு
மருத்திறுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (எங)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
மூப்பலி தாயிர மோர்பழு திண்றிமு தற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிவை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி லேப்பொனி லக்கம னேத்துமு னர்ந்துகொளே. (எச)

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய ஞரூஞ் சூழ்த ருரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் கௌளவ
வாரிதி குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண்.* (அரு)

திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டுதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் விரைவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண். (எசு)

அரும்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுந்
சுரும்புசூழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எஎ)

பரியலீக யாளை நிண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகைள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரிந்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
யரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சுவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எகூ)

ஆதலா லறிஞர் மூன்று வறவுரப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ0)

அத்திறஞ் சொல்ல ருல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
மூத்தம நன்மை தின்மை யுன்கையிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டித்தான். (அக)

* எரு, எசு, எஎ, எஅ, எகூ - இவ்விரண்டிற்குரிய பாடல்கள் சில பட்
டுப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

ஏத்திமா வறிஞர் முன்ன வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்தநம் மிடத்தி ணீ டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றூர் பரிக்குநேர் விலேபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அஉ)

அய்யமில் லாமீன் முன்னின் ரூவணி மூல நன்னுட்
டெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்குரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யாரை வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அரு)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகனைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரை யாகச் செய்புதோன் ரூமல் விட்டான். (அச)

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
மூந்துற வடைப்பப் போற்றி யவரவர் மூதுபே ரன்பிற்
றந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அசு)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தாசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னூ றரஞ்சேர் செண்டி லேற்றமூற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் பூணந்து கொண்டான். (அசு)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீமொ றேடுஞ் சொக்க னீள்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேணுளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றூசென வழங்கிற் றன்றே. (அஎ)

ஆங்கது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
தீங்கில் வாத வூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேத ரெடுக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
தூங்கில் லாம னல்க வாங்கிமூன் சூடி ரூரால். (அஅ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடிதாண் மூளரி சூடிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பா
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
கன்மனி யடிவி டென்று காயக னருளிச் செய்தான். (அக)

கற்றிரு மேனிக் கீடு கவையற விட்டுக் கையிற்
பொற்றுகை வாளம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்

சற்றடி வடிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கூ0)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னுகை யுடையனு மீசன் றென்ன
ஞெல்லையி னீந்த தூசு சூடினு னும்பர் கான
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூ1)

கண்டவ ரமைச்ச னுகைக் கடவுளே வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க
ளுண்டுளி சிந்த விந்த நுவலருங் குதிரை யீடு
கண்டன மென்ரு னந்தக் கடலிடைத் தினேத்தா ரன்றே. (கூஉ)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட மூன்ரு வரிசைகள் வாத வூரர்க்
கீந்துகல் விடையிற் போக்கி யெழுந்ததன் னுழைக்கண் வேந்த
னுர்ந்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
முழுந்துசெவ் வந்தி மாலே தபனனுர் சாத்தக் கண்டி. (கூங)

குணந்தரு கணங்க ளோடி குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்த கள் பத்தன் முனும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க ணுமைமையிற் கருளிச் செய்தான். (கூச)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ ணீங்க நீங்கா
சுயந்தரு மினிய மங்கை ரண்ணுதற் கையு மின்றே. (கூடி)

வே று.

அரிய நாயக னர்வினே யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனே மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பத்தியிற கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னசென் செய்தவால. (கூக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகடி.

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதனைகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பார்த் தென்னே னென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற் முற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், சூருபடப் புண்படுவே முனவு மில்லை கொள்ளிவெர் புல்லிவெர் பாவம் பாவு, நரருமினித் தொத்துவர்காம் விடியு முன்னர் நம்முருவங் கொடுமுவங் கடவோ மென்றே. (க

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றுற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாதி நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க ணமு நுழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சள் விட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப் பச் சுழல வோடிப் போகாம லூனையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
கண்ட வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே. (ஊ)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
முற்றிய பயத்தோ டென்னுய் முடியுநீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புவரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பற்றியுள் விசேடங் கேண்மோ. (எ)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போர்சி றுத்து நம்முளோர்க் காளு முன்ன
முன்னெழ வெருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுந்
தன்னமார் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம. (ஏ)

பழுதில்கண் டியின்றே மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெழிரை மட்டித் திட்டே மிதவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவளா யோடு
முழுவது ஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கனி முட்டக் கட்டி. (ஐ)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி தன்னு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னில்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (ஒ)

இக்நெறி விளைந்த வென்ன வேங்கிநீ யெயிர்த்து வீழா
மின்னை விடுக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்கு நிங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே டுண்டோ
செந்நெறி போர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன வுளவோ வின்றே. (ஓ)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமநேர் குன்றிற் றண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
வரரழக் கொண்ட் துண்டோ மறைநெறி கோடிற் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவே யார்தான். (ஔ)

வினைகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பலீ யிரத்தி யாரு
மிருநில நோக்கி நின்ரு ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (கஎ)

தகவொடு காளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணகையொடும் வாத வூரர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் ரேய்ந்த புண்டரீ கமபோன் மிகக
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்ரூர். (கக)

மாதிரங் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
காமலிங் குனையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்ரே
கூடிய பரிசன் ரூகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்ரே தீங்குவே றுண்டோ வென்ன. (கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகைகெட வொருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் மூன்ரு
வகைகழ வொடிகைக ளொண்ட தாரறி யார்கூ றென்ரூர். (கங)

அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீ
ரொணர்ந்தமா நரியாய் நரிகொடுங் குரல் காட்டி யூருட்
பிணமபட யாவுங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுனை நிகியோ வின்றே. (ஙச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டுந் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டுந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டுஞ் சிறுமையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா வுண்டோ வேறு. (ஙஎ)

வெற்றிவேற் சிவனைய யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மற்றுனை தன்னூட் கட்டப் பண்ணினே மதிம யக்கி
யிற்றிர ஞாலஞ் செய்வ தெம்மூட னேயோ சாதி
யந்தண னலனு யான்மற் றறைவதிங் கென்னை நின்னை. (ஙக)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் கல்லோர் வீடுமார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுலகத்து வாகி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாப் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்தகின் மேனி முற்றுந் தண்டிக்க வடிக்குங் காணே. (ஙஎ)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோனைக்

தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வணத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள னேத்துந் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (கச)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டேள் ளுருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பிணித்த வாறு செய்திடா விடினை மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வணத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் தரக மெல்லாங்
குறும்பெரு கரிக ளாகி கெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (உ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடி.

கூ0.—மண் சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரந்தான். (க)

வே று.

மொகியில் வளசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
திகழ்செய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தாலு முகிலை யகனை நினைப்பிட்டான். (உ)

பணித்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநலல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குற் கண்ணே களைகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான்.()

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலக்கி வேகவகி யருங்கால் கட்ட வில்லாது
பூகந் தெங்கு பறித்தெறிந்து பொருமீன் மறியப் பரந்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (ச)

மன்ற நிகழ்தென் கைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
தன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் ஞருகுதி கால மெழுந்த காலத்தின்
றென்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே மூடி வென் றழிந்தெழுந்தான். (ஞ)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வணக்ததனு
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட கரையை விளாவினிற்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (கூ)

செருவார் கணைக ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்தூரீ
னைசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திசைசேர் கரையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வனையே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுமத்தப் புகுந்தனரால். (எ)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
நிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ளாவின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றுமற்
பதிவா யுழுன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்மீ தருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாகஇப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் தகிலே விட்டான் பெருங்கொடிக்கு. (கூ)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினு ருண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (கூ)

வருந்து மவடன் பாற்சிட்டி வாரா யம்மே வீழ்ந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றுள் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (கூ)

வே று.

நல்ல வவதாரத்தே நண்ணினீர் நாயகரே
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகல் வேந்தராள்
வல்லியினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றாள். (கூ)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலவரு மண்சுமக்க வல்லே னினையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (கூ)

அந்தித் திருக்கும பொருளில்லை யையரே
கந்தித்து வெயதாய் நறுவிதுய்க் கண்ணுகுச

சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
மூந்தத் தருகுவல்யா னென்றுண் முதுகாயாள். (கச)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வகைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே ளெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டேயிரு மாமென்றுன் வேள்வி யவியுவந்தான். (கடு)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க ணூற்றங் கையடைத் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி மூட்டச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (கசு)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லே சிவனறி குவனென் றூடி
மன்றலம் பொழில்சூழ் வையைக் கரைமருங் கடைந்து மாறு
வொன்றிய நகையி னேடு மூலாவிரு னகில நாதன். (கஎ)

இனியன பெற்ற னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (கஅ)

வஞ்சந்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்ந்திடே லம்மை சாலத் தளர்ந்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழித் தவற்று ளெல்லாந்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனு ராணை யென்றுன். (கக)

சுத்தமா வுதிரை வேண்டிச் சுமந்திடான் சுமந்தே னென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டிவகைகூர்ந் தரசே யின்றுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (உ0)

புகழ்ந்தது வாங்கி யொல்லே போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றகுங்கரை யடைந்து முன்போற் றூனியின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் றூளர் தாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வடைப்பண்மண் சுமவா னுகி. (உக)

தங்குகோ லறைய னந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டூங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கிணையக் கண்டு
வாங்குநும் வினாவி னேடுமை வந்துபோர் செயக்க னல்லா
ளீங்கெனை யொப்பா ரில்லே யென்னைமீன் சொரியு மென்றுன். (உஉ)

மற்றுள பெருங்கொற் றூளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய லீவினை யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள வீவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லே
மூற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான். (உகூ)

செம்மையின் வேலே யொன்றுஞ் செய்கில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யாரையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு னைக்கத் தகுமிவ னென்ன நாடித்
தம்மூளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (உசு)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றூளர் நாப்பண்
முடியுணை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட வேத்தித் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (உஞ)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிளரமண் சுமவா னுகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலே யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் வூரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா னிட்டவா ளெனவு ரைத்தார். (உசு)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவணீ கின்னை யாருந்
துறைசீசுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ரு ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லே
கறுத்தகி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்ரூர். (உஎ)

நல்லகா ரியம தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிகுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்ததி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்ரூன். (உஅ)

தந்தைதாய் நட்டோ ருற்ரூர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லே
யிந்தமா நகரி லியானேர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ரு
ளுய்ந்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்ததி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்ரூன். (உக)

புத்தியு ளொழியாச் சீற்றம் பொருந்தகி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை பகுந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லே
யுத்தாஞ் சொல்லா நின்ரும் கண்டில முனைப்போ லெங்கும். (கூ0)

சதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தருந்தகா தல்ல வன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யெரூப் பட்ட தில்லே

யதர்பட விளைவொ டெம்போ யடையடி படாதென் றேவப்
புதியவ னடையா ளுகிக் கிடந்தனன் போந்து மூன்போல். (கக)

வே று.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வைவிளைத்து வருங்காற் கையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக. (கஉ)

காய்ந்து விளைவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றூ ரெற்றுபுன
லூர்ந்தகளை யெங்கு முயர வுயராமற்
றூழ்ந்தறிது யார்கோ லறைவிளைவிற் சாற்றுகென. (கங)

மன்ற றிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்ற ளிவனுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடு கின்றன்போ யென்றார்கள். (கச)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெருண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
யிந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான். (கஞ)

இன்று விளைவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினன் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிமுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான். (கட)

வே று.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றுந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளுந்தோ வித்
தச் செற்றுயக் கொற்றுளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி. (கஎ)

வே று.

மன்னிட வடிப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னடிக்கின் றீரென் றியைந்தகொற் றுளார் காப்பண்
டன்றுபு வெளிதன்ன புக்குத் தன்னேரித்தான் பிடரு 3 டிக்க வண்ண (கஅ

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.* (நுக)*

இறையவ ளெளிப்ப நின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காணு ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவனைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னார்கள். (சo)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ரருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோரும் திகைத்ததி சயித்து நின்றார். (சக)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னே யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிக்குரிய விந்திரனுன் முகன்மா லாகி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டிரின் மூத்தோரி
னிற்பவற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப்
புடைப்பு ணுணுகிற் றன்றே. (சஉ)

பொருந்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வளைந்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டு
மன்னியதென் னெனமாறன் மாற னென்றாங், கரும்பெயர்பெற் றேறுஞ்
தன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த
வெழுந் ததுவிசும்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத வூர்க்காக. ()

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னுமக்கு வாத
வூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்குன் பொருளறத்
தின் வந்ததனுல் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீண்டுவிடு விடுநினக்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிதிரித்தற் கிரங்க லென்றே. (சச)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனே நோக்க
மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்பிரான் பரிமதுரைத்
தெருவி லேறுங், கொந்தகன்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கினுன் திருவாத வூர் தாளில். (சடு)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்றைப்
பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருகுங் கெழுந்தருளி யிருப்பீர் போலீர் திருவுளத்தி

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக ழருட்சொக்கர் நும்மேல் வைத்த மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேத்துதிரு வாதவூர் நாய னீரோ யெனத்துதிப்ப யாரும்வியந் திறைஞ்சி னார்கள். (சக)

செந்தெரீசேர் விசும்படையிற் ரூன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெனத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு பெற்றே னீக்ஷரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, னென்வழியிற் போகுவலின் றைய நீக்கி யிணையில்லா வெற்தையையுண் டென்று னார்ந்த, வுன்னருமிப் பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் தீங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ()

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுவகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலே வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னுவ தழிவதிங் கினிகீள் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சுத்திர மொழித்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

தொன்னெறி வாத வூரர் சொக்கனு லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா ளுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய மூடிவ ருந்த மண்சுமந் தனையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (இ0)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றுங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து ளைப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (இக)

தொல்லைமா மன்ன னெந்தை சுத்தனு விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (இஉ)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னிலுன் மேய்ந்தி யாரும்
பரவவெண் குடைக ளாசி பகுசோ மரைனு சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தரையினை யளவில் காலந் தருமரண் னெறியி னுண்டான். (இங)

வெருவரு முற்றும் பட்ட வெந்திற லடியும் வேய்ந்த
வொருதனிக் கூடை மண்ணு லுயர்ந்தநீள் கரையு மூத்த

நாமக ளுயர்து றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பாலிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (இச)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதபே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டுண் டடியுண்டு மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (இஞ)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சந்தத முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
மூந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னூடு
மிந்திரன் முடிமேற் ரூள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (இசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஎக.

ஈக.—விருத்தகுமாரபாலரான திருவினையாடல்.

சீர்விளங்கு மூன்னெருகாற் பாண்டி நாட்டிச் சிறந்தபெருங் கிராமத் தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக் கோன் பணிந்துஞாச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலாண் மகவி ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடிவாற சொக்கை, நேர வரு முயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.()

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொடிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தரு காலே யோதி மிக்க, புத்தியினேர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலுழைப் பிச்சை கொள்வா னணுகக் கண்டு, வித்தையினல் வடிவான்மற் ரொன்றுங் காணன் விளாவொடென் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற் றத் தாருந் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (உ)

குன்றமனந் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமூதல்கே ளாதினிய வேதங் கொண்டே, நன்றியினை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்றறியா யென்றி கழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரருத் திரங்கேட் பாமிங் கும்பர் பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ ன்னு னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (ஊ)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறிவே றென்னலுமே யே ங்கி கின்ரூ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னலு மவனிமீ தொருகுற் றம் யாவர் மாட்டுந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத சுத்திரங்கோத் திர ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் ரூறி யாரு நலந்திகழ்மா தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி (எ)

அந்திரதான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப் பா வாது, மூந்தவளித் தினியபல நல்லி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி னோடுஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ டின் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரி வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (இ)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி னோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழக் கண்டிருந் தும் பாவி மாதர, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு வெப் பத்தினெடுந் தலையை மோதித், தாங்கலரும் துயருழந்தா ணெடிது யிர் த்தாள் சாற்றுமா றென்னென்ரு டணியா ளாகி. (ஈ)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பலித்தினை பான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு, மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ் துயரூற் றின்னமுது படைத்து நந்தந், தளர்வகல நுதனீறு விளங்க விங் கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றுள். (எ)

மூன்னையவ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வழைகின்றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா ளூற்றமர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், றென்னனையா ளுடைமதுரைச் சொக்க நாதன் திருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிநூன் மணிமார்பில் விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (அ)

வே று.

முன்வினே தனுவன தனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மா லனநனா முடியும் வீழ்ந்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுங் கூகமும். (உ)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யகுண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்விசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன். (ஊ)

வே று.

உழையிடை யமுத படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித்
தொழுதுபே ருலகிற் றனிவினே யாடுஞ் சொக்கனே வறிவிலே னடியே
னெழினுத னீறு காணுமுன் போன நிடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே
னழகுடன் றிகழுந் தலைவரே யமுதென் றகத்தினு ளெழுந்தரு ளுதற்கே. ()

காதனே கடியுள் கொடியளென் மாமி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப்
போதிலோ ரகத்துப் போயின ளமுது படிபுறம் பில்லையென் செய்கே

னேதமே லமுது செய்யுமா றென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காற் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.()

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா
லுரணுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
விரைவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படை
விருந்தின ணுதர பூரண மாக வுண்டெழில் விரைமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிசயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (கச)

வே று.

வாசிகை மூடிபி றங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
தூசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினை றிப்ப
வாசைசூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னகங்க ணுண. (கஇ)

இந்நெறி நிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றுள்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (கக)

வே று.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டணை நிரம்பப்
பொன்னனை ஞாணு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்வினை யாடி யழுதனன் பவளவாய் நெரித்து.(கள)

அவ்வயின் வந்த தேவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடி முள்ளழன் மண்டி வெகுண்டுமுன் னிவ்வணைக் கிடந்த
செவ்விய பால னுரென வினவத் தேவியுந் தெருமர லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடனு யகன்றிரு வருளால்.

வே று.

தீதிலா வடிவி னேங்குந் திருவினு ளென்றூர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிந்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னேடும் போயினு ணேக்கிக் கொள்ளென்
றூதர மாமி கேளென் றடைவினி னெடுங்கிச் சொன்னள். (கக)

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி தைய கோவென விடித்து வீழ்த்திப்

பரந்தவொண் டொட்டி லோடும் பாலினைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (உ0)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினன் விசும்பிற் காண. (உக)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினர் நெடுமா லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னுங்கா வல்சேர் மதுரா புக்கான். (உஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகஉ.

ங.உ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (க)

குன்றவி லீச னுங்கூத் தினைக்கற்க லாகா
தென்றஃ தொழிந்த கல்வி யாவையு மூற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணம மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (உ)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்னு
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னுடி. (ங)

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றுர் கீயலா லுண்டோ வென்று
மூந்துறப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனே யனைய கல்விக் கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வனைத்தும் வல்ல நேரியற் காடு மன்றே. (ஞ)

வளம்படு கூத்தும் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா ஞகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
'மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறிந்திடா தாரு முண்டே. (கூ)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக ஞெக்கு மென்று
பின்னரு முரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா ஞகி வாழ்த்தியா சகனே ரீன்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலபு கூர. (எ)

மந்திரி கட்குச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருந்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில். (அ)

நானில முய்ய முன்ன நாயக ரூடிங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா ஞரும். (கூ)

அன்றியு மொருதா ஞன்றி யடித்ததாள் வஜைத்தெ டுத்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினேர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணுதா யிருந்திதிங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ரு னந்தோ மாறிநின் ரூடா தென்ரூன். (ஸ)

தருகண முதுபே ரண்ட சராசர மனேத்துந் தாங்கும்
பெரியவ ஞத லாலே பேசரும் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிடுக்குங் காணிற்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனந் தெளிவன் றேரூன். (கக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோனத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினு னதிர வீசி. (கஉ)

வே று.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகண்
ணூறுபாய் தரமூன மாடுங் கூத்தனுர்
மாறனுழ் தியர்கெட மாறி யாடினுர். (கங)

வர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பணை
சார்தரு நிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி

வாதுறு கூத்தினே யாடி மாசறு
கோதைசூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான். (கச)

எழிறரு மன்னவ னெழிவி லேதமும்
பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட
வழகுடன் மாறிநின் றூடுங் கூத்தினைத்
தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினாள். (கடு)

வே று.

நத்தமார் நடநெள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்
பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா
ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி
யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிசயித் திறைஞ்சி னானால். (கசு)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுளைசெயத் தொழுதிட் கண்ட
வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து
பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினன் றூழுது வீழ்ந்தா
னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (கஎ)

வே று.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்
துளைசெயி லுலகத் தெங்களுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல
வருமையா லிடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை
கருதிநின் றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால்.(கஅ)

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க
வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமிவ் வீடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த
முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்திரு வாக்குக்
கடிகொள்வான் மிசையிற் றோன்றிடக்கண் டுதித்தனன் களித்தகண் மலிப்ப.

வே று.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினே வரிசை கூரப்
பொன்னிளஞ் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவளித் தணிசி றந்த
மின்னெளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்
பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (உ0)

மதியினே நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்
கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து
ஙிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்
புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்வேண் டுவகொ டித்தான். (உக)

வே று.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடைப் மூழ்கித்
தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடியவர்க் டம்பெருந் துயரறிந் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் றன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டெவ்ந்து
மின்னெளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். ()

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமூன் மாறி யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழுத்தி னனச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (உகூ)

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றூப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு மூண்டாய்ச்
சத்திய ஞால மூற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னுண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்ந்தே. (உசு)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணாச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் றேற மதுரைமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (உஙு)

ஆருத்திருவிருத்தம் - அகஅ.

கூகூ.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னுள் வனிதையொடு மூலப் பாலுண் பால னெடு, நேசமுடன் மாமனிடத் தணையப் போங்கா னெறியி டையா தவன்வெய்ய கதிரா னெந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங் கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, யாசின்மட மாதனைத்துக் கிட ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர்கொண் டணைவா னெண்ணி. (க)

விரைவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல் வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து, பரியவீலைக் கொம்பின்கட் டொங்கி ஞான்ற பகழிமருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க ணுருவி யப் பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றியா னூற்று ணுகி யழுதுவிழுந் தலமந்தா னுவி சோர. (உ)

அழகினு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்கினியர் ருண்டென் றுறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறூர் வேட் டைவேட் டொருவேடன் வினவிற் றூன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா ரா யிந்தப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுடு குலத்தவனே கெடுவாய் கொன்ற தென்றனஞ் சினனஞ்சா வீரன் றனும். (ங)

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லே பழியையே ரூராய்ந்து கொள்ஞ் மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெருளி பொங்கி மறித்தவனே நெறிப்படிமண் ணுலகாண் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கர ளீவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் ரூனெய்தென் மாதை யென்ரூன். (ச)

மந்திரிகள்வன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லழுங்குழவி தனையு மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனே யுங் கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தணனீ யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடங்கணேவே டனேநோக்கி யருளிச் செய்வான். (டு)

வினையுறுவே டுகின்னைக் கொல்ல தில்லே மெய்ப்படனீ செய்தியுனை யென்ன வேடன், கனைகழற்ரூண் மன்னவனே நீதி வேந்தே கருணையனே நாயடியேன் கொன்ற தில்லே, மனுநெறியி ஞராய்ந்து கொள்க வென்று வணங்கியுட னடங்கியியர்த் தூரைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன் மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந்துயரந் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீற்றி ருந்தகோ ழகுல ரூவாறு நவஞ்செய் தெய்திங், காதிவித் யொருவராற் றடுப்ப வொண்ணுத் தகுநீயு மறிதியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் ரனியழுங்குங் கினேஞர்க் கூட்டி விதியின்கட் டகுந்தகனஞ் செய்தான் விமலி. (எ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண் டதென்னவன்வே டனையழைத்துத் தெளிந்திப் பேதே, யுன்னையுமவ் ருடன்கனேவன் சிறையிற் போகென் றுயர்ந்தொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா ரூடைமதுரைச் சொக்க நாத னெங்குமுளான் யாவமளந் தறிவான் முன்னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக ழாலயத்தி வந்து புக்கான். (அ)

தென்தமிழ்நா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேகின் னருளால் வைய, நன்றியச் நடக்காகு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்பழிவந் தணுகிற் றெங்கு, நின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினக்கடிமை வேண்டினறி விப்ப தோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித்தற் கெய்தெய்து னறிவிப்ப மென்ரூன் றேற. (கு)

மன்னவன்விண் மிசைகேட்டு மகிழ்ந்தா லித்து வளமைபுனை தன்னிடத்து வந்து விஞ்னான், முன்னைமுறை யுண்டிகழ்த்த் தருளாற் ரூனே முற்றியகங் குற்போதி னகர்சோ நிப்பான், றன்விளைவிற் போந்துலவுங் காலைச் சேர்ந்தோர் தவப்பிழம சாரிமனஞ் செய்யா நின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுதின் னையின்க ணியாரும வெருவமுருப் புனேந்துருவர் மேலக் கண்டான். (கo)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருளைப்பார்
விரையுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை விரைவொடு புதுமையா லின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட வென்றார். ()

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கலீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தனையே நினைந்துதன் ஞண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டனைந்தநீ யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் றெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரரு யிருந்தாய்
கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டுபோ மாகேள். (கஊ)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செம்மனே யகத்துக் கொல்லவற் ரூன திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசுவுண் டார்த்ததும் பறுத்து விடுப்பமற் றதுதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு மூட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு ணுடி. ()

வேறு.

இயம தூத ரையமில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு றுத ழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு றுது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளெ னச்சொனான். (ஏ)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத ருக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாகு மொன்று புண்ட ரீகமால். (கசு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க வும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னலு யர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெற்றை யந்த கன்ற னேவலால். (கள)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்ரு லத்து நித்த செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னேர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனே. (கஅ)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்ங னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

பெரிய தந்தை யசனை னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (சசு)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கோடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வாவி கொண்டனன்
விடுவி டின்றி கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (உo)

வே று.

விளைவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (உக)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்னூர் சிறிதுபோ நிங்கு நின்று
மெய்ம்மையோ வன்றே வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (உஉ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்தகைப் பிடியா முன்னந்
துன்னுபல் லியமூ ழக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழ வெருட்சி பொங்கி முனைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் மூட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனே. (உங)

வே று.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணணுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலைமை மோதினர். (உச)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்*
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழுத்தினன் றென்ன னீதியை. (உஙி)

வே று.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதிசயித் தந்த ணன்றன் னெடுந்தன்
னிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிந்தி தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாயினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும நூனெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினர். (உசு)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின் றிங்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தெ
ன்கொனீ, நிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி கீக்கினன் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளே வாழ்த்து மெனவாழ் த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண் டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (உஎ)

வேட னேச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கினின் னுற்றவர், தேடி முன்னரே போகெனப் போக்கியே நீதி லாத முனிக்குஞ் சிற ப்புட, னுடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து வியந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செயதொன் புதல்வனே டருளே வாழ்த்தி யிருந்தன னந்தணன். (உஅ)

வேறு.

அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றூர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (உக)

வேறு.

மூட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (ஈ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசஅ.

ஈச.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னுட்டு முன்னோர் கால மாசிலா வயர்மறையோன் றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புதல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண் டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மானவஞ்ச மூணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றெளித்துப் போந்தான். (க)

பிறரறியி னீதிகுன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப் போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புணருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, னுறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால் வெட்டா வுயிர்கவர்ந்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொடுங்கணைபட் டனந்தார்க் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெங்கே. (உ)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார் தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுணை யானினிய பாலுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லெயில் விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் கடிதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

லெடுத்தழலுக் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்ரூன் பெரிது தூரம். (கூ)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர் கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற் றென்னே யின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்கலகி னேப்பதொர்கா ரியந்தா னுருஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா னுமே. (உ)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட புண் ணீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தெரித் தொடு ந்துணிக்கோ வணத்தினுமே, நாறுமுட லகத்தொடு மடவி தோறு நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றுழன்று திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ ருரோ வென்ன. (ஙு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத் தைத் தணிப்பா ணெண்ணி, முன்னருந்தீ வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத லான தீர்த்தங்கள் விரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித் துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்னொருவர்க் காணன் முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (சு)

ஆர்ந்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்திருத்தப் போடக் கண்டு, போந்தவனி யோரிடத்துத் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை வதைபொருவில் சருணை யாயைச், சேர்ந்தகொடும் பாவமிரண் டானு கொ ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவர்வெம் பாவங்க ளீர் ருஞ் சொக்கன் றகுகடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னிதிநிகழ் பதியினெறி வச த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வந் தணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங் கையரசி லணிதிருத்தி, நோக்கியநற் றாதைசெய்வா றுமையே மார னுவ லரும்பூங் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட த்து மந்தக் கணைத்திலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னெந்தவன்ரூன் வளர்ந்த கற்பின் மனையியின்க ணின் ரூனே னிரயங் காணு, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேரல் விரும்பி னுனே லினி னமதரு முயர்துறக்கங் காணுன் மற்றும், விதங்கடரு மநங்களே யில்வாழ் வுக்கோர் வேராவா னுலெனென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும் விடா னவனுக் கென்றும் பட்டகுணஞ் சுட்டாலுங் தீரா தன்றே. (ஸ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினைமகூ ரிஞ்சுப் துய்த்து
மன்னவீற் றிருந்தங் ராலை வருதொரும் பாவி மண்ணிற்

தன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னுலே
முன்னுறச் சென்ரூன் கண்டான் மூவருங் காணு தானே. (கo)

அறமலி நந்தி தேவ ரருங்கொடும் பாவி யீயார்
முறையிலா தவனே சீசீ போவெனக் கேட்ட மூக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய ஞதலா லிரங்கிக் கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான். (கக)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்கவோர் விதியு மில்லே யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே. (கஉ)

ஒண்பொரு ணின்கை யில்லே யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புகழ் தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கணஞ் செய்மெய்ந் நோவ. (ஙூ)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோதி
நன்புமூ முருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்ழ் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்து மோது
மென்போரு டருந்தொல் வேத விதியினை யின்னுங் கேண்மோ. (கச)

வே று.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொண் புனல்பரு குசாப்பின்,
மெய்ம்மையை யுயாயா மாடிய புனலில் விதியின்மூச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டுண்டைடம் புலனெயுஞ் செறுவிடா தினற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிரும் பாவ நீக்குவை முனிவரும் வியப்ப.

அப்பெரும் பாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல்கண் டெழில்சே
சொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்தகி சயித்தடி பரவிச்
செப்பரும் பாவிக் கருள்சுரந் தறங்கள் செப்பிய தெப்படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்கிற முரைப்பான்.(ககூ)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைநே ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னுயிர் தளர்வோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுலகி லதிசய மியம்பிடி லன்றே. (கஎ)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகனு மாதிநா யகியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவ னுகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிவில்
பாதக நீக்கி விளங்கின னெவரும் பன்முறை யதிசயித் தேத்த. (கஅ)

வேறு.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனிர் முக்கட் சிவனலா
லன்னே யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே. (ககூ)

உருகாதசீச.....ஆணையால். [ரு - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுள.

ருடு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தெண்டிரைவா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்குத் திலகமெனு மதுரையின்கண் மூன்னேர் காலம், பண்புடையா ஞெருபணிக்கன் ரேன்றி யெண்ணில் பத் திநிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, சொண்டிறலா யுதகலேகள் பயிற்றி யங்க ஞெருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்சேர் சொக்கனருள் கூர காளும் வலஞ்செய்தன் பாற்ரெழுவன் மற்றெப் போ தும். (க)

எற்றிரழு முடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே கற பான் மூத்தாண், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ ய்ததமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் காலக் ரழீஇன்சட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமோடு மனத்தொன்று வைத்து காநஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறந்தோர் போல. (உ)

நீநிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் நீங்கறியா ஞதலினுற் றீமை கூரு, மேநிலா னுளக்கருத்தை யறியா ஞகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத லெண்ணில் கோடிச், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்தனே யா ரொப்பரெனக் கூற மண்ணிற், சாதனேயா லெனேயெல்லா ரில்லே யென்று தனேயியற்தாங் காரித்துத் திரிவன் சால. (ங)

வேறு.

வன்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும வேரே
ரான்றவொன்ன கொடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றமுன் சாஞ்சி த்த ரூநெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் கண்டு நீறி. (ச)

ஆயுத ஆலேகள் வல்ல வசையிலா சானே நண்ணி
சாயலே ரொரீ ரொன்று மறிகிலீர் நம்மு ளோலா
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த ரீங்கித்
தாயமாப்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ரு னின்றே. (ஞ)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
சன்றல்வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் முறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன். (சு)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணுனேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல. (எ)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்னு
மின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினர் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னுடொறு மிடம்பெ ருமல். (அ)

மிண்டிறு கயவ னோர்நாள் வேறொரு வர்க்கா னுமற்
கண்டுமா நினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளார்த லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினு ஞதறி விட்டு
மண்டியு பயத்திற் போனுன் வஞ்சகக் கயவன் முனும். (கூ)

பின்னவ மாவ வஞ்சம் பிறர்க்குநா யார்க னல்லோ
ரென்னுமவ் வுரையை நோக்கி யேதமின் மூல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றி டா ளெங்கு மூள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் முனே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (கூ0)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ருங்கிக்
கடிதிவன் வடிவங் கொண்டு கயவனே னுணுகிச் சொல்வான்
வடிவிலா யவனீ யாலெ னிழவன்மா நிலம தீப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

நின்றெனை வென்று யேனீ நினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே னைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ராணை யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. (கஉ)

பலகைவாள் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்றே டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றே றெதிரிலாப் புனித னேகிட. (கங)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம் வெட்டிதற் கியைந்து நின்றான்

காதிய புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
தீதட வல்ல னுயி ரிருந்துமே செய்யா னுயி. (கச)

வலம்படு திறத்தி னேமெம் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னேடு மிடம்படு தடியி னேடுங்
கலங்கிட வெட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கென மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கடு)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகநா யகன ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே றின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணாதாய் வரவெனில் வரவொ ணாதா
யாகம்வேர்த் தஞ்சி நின்ற னங்கநூற் றெட்டும் வென்றான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் றேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சுளோ ரஞ்சும் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வாள் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவாள் பலதை வாங்கி நடந்தனன் கடுமை கூர. (கஎ)

இலகுவாள் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளே வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினர் போன டித்தாங்
கிறக்கின கைக்கு மாறு விட்டகை யிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வடிதர நொட்பத் தூண்ட நாக்கமட் டயங்கு னிப்ப
நடுவெழ வீசச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடகுள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் பார்த்தி யென்றான். (உ0)

இந்திர னயன்மால் சோம வெனவிகல் பேசி முட்டி
மூர்த்தறை வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் மூர்த்தம்
வெந்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சந்திடன் வீழ்ந்த வர்த்தத் தலத்திடை வாளுங் கையும். (உக)

கையற வெட்டா முன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரிந்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு நெஞ்சைப் புரையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு மறுத்து வீழ்த்தான். (உஉ)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலே விருத்த ராயும் விளங்குநம் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வெண் ணூலை வென்றுமுன் ளெளித்தா னர்த்து. (உகூ)

வென்றிகொண் மைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா ணுமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னுத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிலச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனு ரென்றாள். (உசு)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னுனை நலந்தரு தாளி னுனைச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் கரமுந் தானும். (உடு)

வந்தவன் றொழுது நின்ற வாயிலிற் றொகுதி கண்டிங்
கெந்துநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்த தென்ன
மூத்துநம் முருப்போல் வந்து முன்னைநம் பகைவ னைய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன னெருவ னென்றார். (உசு)

விரைவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புரையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (உஎ)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்ரு னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (உஅ)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னெப்பி லானே
யாவிநா யகனே கின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா கின்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (உக)

கருதியென் னுயிரையின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவின்மெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னைந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட வியைந்தனே யடிமை வேறு
தாமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (கூ0)

மற்றுமன் னவன்முன் னுன மனிதர்கண் டதிச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

மூற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னே வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (நடு)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னேங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்ன
விணையிலா வலத்தி னின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (நஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகக.

நகக—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ருன்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (க)

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ருமற்
கறுவியாங் கதுகு ணிப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் ருனேர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வாபோற் ருன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (ங)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா றெண்ணி ஞனீ கூசிடா தனுதி யாங்க
ணெல்லிமா நகரி யோடி முரணுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி ஞர்கள். (ச)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் தத்திப்
பாவகப் பகுவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மூ றுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (ஙி)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
மூழ்துய்ம் வெள்ளவாள் கூற்று மகிணக்தமோ வறியோ மோங்க
வாறுறு வனபோ லின்றே ரூர்கணம் வந்த தென்று
மீனவர் குரைப்பச் சேட்டி வந்தின்ன விசையிற் கூறி. (சு)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்டு தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
துரனெடுந் தியானித் தெய்தா னெருதனிப் பாணங் காண. (ரு)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பகீரலி வெவ்வாய் வாளி
நீளுருச் சின்ன மாக வீர்ந்திட நீத்த மென்னைக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (அ)

கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா முகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் மூமற்
குடிதழூஉ மன்னன் முன்னு மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (கூ)

வேறு.

அரவா பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணந்
தனைநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணங்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணை கரனே சரணஞ் சரணம். (கo)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரணம்
மாரா வழுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே சரணம். (கக)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழலார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ராஞர் சோர்வா ராஞ
ரவரே. (கஉ)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுந்துயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடு நஞ்சத் தடினிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோவே விளாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (கங)

சடைமுடி யழுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
ளிடரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பமெய்*திக்கி னேத்து
கடவுளின் மூர்க்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (சச)

திருவம ரருள்சேர் சொக்கன் றேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுரைமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னுப் பரந்தது பாரின் மீது. (கடு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னுயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் றிருவிளை யாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வே று.

"விதுவரவ.....மதுரைநகரே" [இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தின் கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

வே று.

காணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
கேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டும்பின் றெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றுங் கவரவர் கழறிப் பேசி. (கஎ)

வே று.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்களா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
நிறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேணு வைப்ப டைத்தனர். (கஅ)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழு மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து ழக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடித்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்ந்து சென்ற தெங்கி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (கக)

வே று.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்க டுங்கிக்
கொல்லொணாப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொணா தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லகா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ0)

அநமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றகுமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வகையென முன்கி டந்த
நிறலுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேவினன் றேணு மீது (உக)

படிமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் விளர்த்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுந்து வெள்ளிமால் வரைமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (உஉ)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிணை விழியை மூடி
யாவரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து நித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (உஊ)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைந்த தாடிக்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவினை யாடல் சாணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (உசு)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தத்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவே டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பகிர்ம ருப்புச் சுந்தரத் தருமம் வேறு. (உஎ)

கொடுந்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டிமண் கொண்டு வெய்யோ
னெடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்ந் துதயமால் வரையிற் ரூவி
யடுங்கட் லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
விடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிறுத் திட்ட தாங்கு. (உசூ)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடு மதிதவ ழுயர்பி னெடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (உஎ)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் திருவி னாவாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவினை யாட றன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னெசங் கூர்ந்தே. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉஎ.

கூ எ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவினையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு நீறு பரப்பியே
மீன வற்சுடு வெப்பு மெழுத்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (க)

வே று.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனர் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலைக ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டுபெற்றார். (ஊ)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேஞெருஞ் சொல்கின்ற ரென்றழுங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னுமந்த நாட்டணுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (ஙு)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினு லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா றதுகேட்டு. (ஞ)

வே று.

அருண்ஞான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றூ வலிமானி குலச்சிறைவிண்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், விரைவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னுடி பறிதலைய ராற்சாலப் பழுதா மென்றே. (ட)

வே று.

சென்ற வோலையின் செய்தகண் டின்புறூ
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்த நாவுக் கரசுந் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிடை வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை தொல்லி விலக்கினூர். (கூ)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்னு நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை காளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற. (கூ)

வே று.

ஏயுற வல்ல முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும். (கக)

மெய்திக ழப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நேரக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள். (கஉ)

கழுமலப் பால ரேலே கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால். (கங)

வே று.

ஐயமிலை யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிசூழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநதித் தென்பாண்டி நண்ணுதி வந்தடைந்தார். (கச)

வந்துமறை வேந்தரிருப் புத்து ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திசையின் வாளிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லை புகுந்தனரால். (கஙி)

வே று.

மல்லல்சேர் நகரத் தெயெண் வகையகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லரும் தீக்க ளுக்க மென்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டுள்ளத்
தொல்லியின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரிசி மெல்ல. (கசு)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டிகை யுடையப் பாய்மூக் குடையுகக் கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க ளுத்தோள் கண்ணிடச் துடிக்கு மூர்வேம
பண்டிகழ் கூகை யாந்தை பாழிமேற் குழறுங் காணே. (கஎ)

இன்னதென் றறியே மென்னு மெனவஞ்சா வரச னஞ்சித்
துன்னியோர் தமைவி டுத்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
டின்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச ரூரு
ணன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்டுள நனிந டுக்தார். (கஅ)

இத்தவா றறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னூர்க்கு வைதிக யாண ரந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றோகை கூடத்
தந்திர வமைச்ச னுரை யேயினர் தயாவு கூர்ந்து. (கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னூர்முன்
பூண்டபே ரன்பு பீடப் புளகெழ வடல்ச மிப்ப
வீண்டுகண் ணருவி சோர வெதிர்தழுதி நிறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத் தணைத்தார் வாழ்த்தி. (உ0)

முதிருமா மறைமு முங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தச் சொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை தாழ்ந்தப்
புதியசா மனையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வாளுர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (உக)

வேறு.

சுரருலகு புகவொலிக்கும் தூன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணலையொடும்
பொரியலர்சிந் திடதொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (உட)

வேறு.

அதிர மாமுர சுருட்டரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ றிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணகைநிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல். (உங)

வேறு.

அறமுறநண் ணியருான முனிவரள விடவொண்ணுத
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டிங்
கிறைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெறுமளவிற்
றுறவுகெறி தருபெரிய தொண்டரர கரவென்றே. (உச)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள ரிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப்ப விண்ணவர்சூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனச்காட்ட. (உசு)

வே று.

மாசில்லை கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக்
கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தணைந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப்
பேசரும் துதியால் வலஞ்செய்துட் புகுந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு
நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக நீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். ()

வே று.

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேலிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (உஎ)

போது மெல்லியற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனே வணங்கவென் றடைந்தார். (உஅ)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வே று. (உக)

மையறுகற் பகக்கன்றே வாயையாயன் றிருமகளார்
தூய்யதனத் தமுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (கூ)

வே று.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குழற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (கூக)

வே று.

இன்னருள்சே ரமைச்சனு ரிடங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாகீசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல மூட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (கூஉ)

வே று.

விட்ட வாறது கேட்குமுன் வெய்யவூழ் வினைற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் யிரங்

கிட்டிஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய. (கூகூ)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்டுளம் வாடி
யெதிரி லாதாஞ் சமயமின் றிறந்தது விளைந்தே
மூதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி லேடுசென் றுணாசெய்வா ரரசனைப் பரசி. (கூச)

வே று.

மறைஞானி யென்பானோர் சோதியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன்ற னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாரும் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசீச சுவாமிடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (கூடு)

மன்னவகேண் மதியாதிக் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னின்நகர்வந் ததுகண்டே யேனோரு மூட்டானே மென்னக் கேட்கு
மன்னவனு மடிகளே யாண்கேட்டி மூட்டென்ன வருக ரெல்லா
மின்னழலே மக்கிரித்து விடித்தேக வியெமுள மெலியே லென்றார். (கூசு)

செந்நெறியி னுற்றதுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சிற்றத் தேகி
வண்ணியைமந் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றுழன்று மறுகக் கண்ட
பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிடுமெனக்கங்குல் பேர்மூன்
னுன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெரியிட்டார் மறைந்து சென்றே. ()

வே று.

இங்கது காணு முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கமபித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமுண் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியணைப் பள்ளி கொண்டார். (ஈஅ)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்டு னர்த்த
கீதியி னெழுந்து தற்குக் காரண நிருப னென்றே
காதலி னினைந்து மானி மங்கல நன்னுண் பார்த்தாங்
கோதினூர் செய்ய னேயென் றுயர்நிருப் பதிக மோங்க. (கூக)

வே று.

சண்பை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளாற்
றொண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைக் சுடாதுபோய் விளைவிற்
குண்டர் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (ச0)

வரிசை கீயெ ராடக மாளிகைப் புறத்து
விளாகொள் சோலையும் வெஞ்சுரூட் கொண்டது வெப்பாற்

கருதி மெல்லணைப் படுத்ததண் கதலியங் குருத்தஞ்
சருகெ ழுந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர். (சக)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவந் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ டுயிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு ளெளித்தார். (சஉ)

வேறு.

பழுதினுல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவுந் தணியா, தெழுமனல் கண்டீ தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தென்னச், செழியனு மவளா வெருவுற முனிந்து சிறந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முகெவிங் கழையுமி னென்ரூன். (சங)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கரும் தயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்திநின் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் திறையுமெண் ணூயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் விளைவிற் றிரண்டுவ தாற்றுத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். ()

கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னு கடிதினிக் கொடுங் டுஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வகைத்தயர் திரு ணமந் திரங்கள்
கொண்டுறப் பார்க்கு மளவினின் முனைவர்க் கெ டுஞ்சுர மாங்வை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிப்பரி தவித்தான். ()

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தி தென்கொலென் றலையைக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தலைவ ருரு
ணினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையா டரசற் கூடி. (சஎ)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றூர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றூர் வரவ ழைத்தற்
றிறைவநின் றிருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (சஏ)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுகுவேன் றன்னே நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்ரூன். (சஅ)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்ரு
தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சன்னிதி வரவ ழைத்து

மண்டழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னர். (சகூ)

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லை யழையுமி னெனவ ழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
பூசுரீ றிலங்க மூன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டகிங் காசனத்து. (ஙo)

திறம்படு கொடிய வெண்ணூ யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்களை நாவி னுணு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (ஙக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ ரெங்கு ளீரென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம ணரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருக யந்தார். (ஙஉ)

வே று.

எழின்மட மாத ரமைச்சனூர் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநும் முகத்தாற்
குழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிக்லே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதி யாது மானினோர் விழுயென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.()

குஞ்சியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வெஞ்சிமந் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கள்சான் றுக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலே மாற்றுவம் யாங்களிங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய விளைவின் வலப்புறத் தழலே யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்

இப்பொழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றுற் றுருவெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனுல்.

அங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குநின் சங்கிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற் கிவ்வழ றருமோ வெனவிழிப் புனலுக நின்று
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (ஙசு)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
விரைகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமந் திரித்துப்
பரிவுறு சிவனே நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநணு குங்காற்
பெருநிரை யமணர் நில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி. (ஙஎ)

மண்டழன் மாற்ற வல்லியேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ரூகா பகைமருந் திட்டநீ றின்று
கண்டிடிற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டது விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் மொைசெய்வார் முனிவர்.()

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட் டிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ றியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பநந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு சென்றார் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினர் வழக்கல வென்றே. (திகூ)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
சொன்னது பகர்ந்தீர் நீங்களோ ரணுகீ ரெம்மூளோர் போகவு மொட்டீர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு நமக்குப் பொருந்தினே மெக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளீ நள்ளி. ()

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டுத்து
முற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யிந்தக்
கொற்றவன் றணைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னண்ணி. (சுக)

துய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மந் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு நொய்ய பீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (சுஉ)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டிகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (சுஙு)

ஆங்கது கண்ட மன்ன னருவருத் தவரை யெள்ளி
யீங்குநீர் தொடத்தோ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றே
ரோங்கிய கொச்சைப் பால ரெளிளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூர. (சுச)

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (சுடு)

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முரைசெய்வா ரரச ரேறே

மீங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (சுசு)

ஐயமில் பதிகச் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்ந்த தங்ஙண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
போய்களள் பார்க்கும் பீலி சுருணறிப் புகைத்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (சுஎ)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவனா நீஉகிக்
கொண்டலங் குழலி ஞானக் குலச்சிறை யாரை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரே யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவனாத் துதிக்க லுற்றான். (சுஅ)

பழுதறு சத்தி மானே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிர்ஙாண் மேலிக்
குழுவுடை யமண்களைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றுற்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கிலுன் கமலத் தாளில். (சுக)

மன்னுநோக் ரபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வெண்ணெடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (எ0)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கி நல்ல
வடிவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்கிமு மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படிமிசை தனில்வ ழங்கப் படுவதென் றருள்சு ரந்தார். (எக)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் பெகொ டித்து வேந்தன்முன் விடுப்பக் கண்ட
வந்நக ரோரு மிந்த வருமபொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (எஉ)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா ளைய
சுருதிபா லிலங்கு நீதிச் சொக்கனு லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (எங)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி மூட்டுப்பட் டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யழுமு கங்கள்
கழியகீள் விரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் திரத்தி வைதார். (எசி)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டீந்தான். (எடு)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றூய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றூர். (எசு)

வே று.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி நிசியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார். (எஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஂஐச.

கூ.அ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழுன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிழ்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (க)

வே று.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச ரூருங் காழிநகர்ப் பெருமானைத்
தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழுலிலமுஞ்
சமண்மூடிம் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
தெங்ஙனவர் பலரொருவர் நாம கிழ்ந்த, தென்னனெனின் மன்னருள மறி
யொ ணாது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணித்தார். (உ)

இத்தகவென் னவில்கின்றீ ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடித்துமடத்
தமளி மேவி, நத்தகடி வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணூ யிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியும்வல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தினையல்லாற் றுணைவே
றில்லை பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ மென்றே. (ஙு)

வே று.

சோதி வேதியர் தினைசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத மீங்கிட விடியுமுன் னுலயத் தெய்தி

---

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லியோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மீதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (ஞ)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் களைந்திடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (ட)

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் விரைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் திங்களுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலை யென்றான். (ண)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மீற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணு யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் கான வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் மூரச மெற்றி யடைந்தனர் விரைவிற் கூடி. (கூ)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முரைசெழு முளத்து ளோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல லரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வக் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (கo)

வாரடா சிறுவ நீதான் மந்திர மேத நிந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னோதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வுந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லைகாண் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிகிக முன்றண் மிக்க மந்திரந் தனையு மெங்க
ளினையிலா வீர மிக்க மந்திரந் தனையு மின்று
துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணத்
தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (கஙூ)

வேகாவே டையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல,
வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தணி முரச மார்ப்பப்
போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (கச)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துகின் றுதவி செய்யுங்
குஞ்சரந் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னுகா
தெஞ்சழல் வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்முடி வாங்க வாங்கு. (கஙி)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீச
னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (கசு)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
மாதர் வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடுந்
தீதில்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
வாதினைக் காண்பா னுசை யுடையனு யடைந்தான் வந்து. (கஎ)

சுற்றநற் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்னு மென்ன
வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி விளைந்தியந் திரங்கண் மற்றுங்
கற்றமந் திரங்க ளெல்லாந் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
லெற்றருந் தலைவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (கஅ)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
கருதிகின் றெழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினர் மலர்க்க ரத்து. (கக)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
தழைவுறு பதிக மோங்கத் தனிரிள வளரென் றேறி
யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (உ0)

தருக்கமார் சமணர் தேர்ந்தென் னுயிரைத் தருகி யாக
வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னேத்து

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெரிந்து கணத்துளே நெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெ டுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளெல்லி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (உஉ)

தெளிவுறக் கண்டெந் தீயிற் றெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துரைப்பா ரங்கித் தம்பனே கொண்டு வென்ரு
யொளியுறக் காணுங் காலே மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்ரூர். (உங)

பெருகிமுன் விளைவி ஞேடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம். (உச)

சிறுவநின் னேடெ திர்ந்தி சென்றதே லின்று னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (உஇ)

அடிமையி லாசை யில்லே யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினுல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்ரு ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (உசு)

உளப்படு மமைச்ச ஞரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்துள வேற்றற் கென்றே கழுதியான் முன்னஞ் செத்திக்
குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளினு லெனக்கொ ணர்ந்தார். (உள)

அங்கது கண்டு சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்கிறீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்சு ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
வீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (உசி)

வே று.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ளல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திநெஞ் காத்திரத்
திவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வேறு.

வினைவினை முடிக்கும் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு. (கூ0)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை சூன்ரு நயந்தரு நமச்சி வாய. (கூக)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காணுறு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
சோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார். (கூஉ)

மூற்றிய சீற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வையத் தகத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்ரூர். (கூங)

வேறு.

எண்டி துஞ்சொன்மு னுந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டி துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டி துந்தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டி தம்மெனக் காளங் கொடித்தனர். (கூச)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுநுதி யணைவோ மென்று
தய்யவை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையையா நதியின் பாங்கர் நணுகினர் மன்னன் காண. (கூடி)

மேவிய திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் பயத்தி னுலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார். (கூசு)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகம்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழு மாற்றிடை யிட்டன ரிகிலமுந் தழைப்ப. (கூஎ)

கொடிய நெஞ்சுடைக் கூற்றினே யனையவர் வாவுற்
றடைவின் மூந்துற விட்டவெண் ணூயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரநீ ணகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுள். (உஅ)

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய செழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (உக)

வே று.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ ளாக்கிடுமே
டியர்தரு தண்புன னடுவுறி ழிக்கிட வரலெடு தீர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (அ0)

வே று.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனர் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் தெரிப்ப
விங்கெ ழுகுமென் றிரங்கிய மூனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (அக)

நிறங்கள்வே றுய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
ளுறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால ஞர்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணூ யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (அஉ)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தீ ரின்னு மறைகுவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் றூளே
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்றார். (அ ர)

முன்னேயூழ் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசீ தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (அச)

வே று.

கையர் தங்களைக் களையுமின் களையுமி னெனவே
தய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேற்றினர் மெலித்துயிர் பதைப்ப. (அடு)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக ரெஞ்சகந் தனினிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர் கழுக்கள். (சசு)

வே று.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி ரிங்கச்
சிவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும். (சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கண் றெறித்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால். (சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணூ யிரஞ்சமண் டலிவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக ழுக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே. (சகூ)

வே று.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணேசமுற விருந்தகழு நிரைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே. (கூ0)

வே று.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே. (கூக)

வே று.

நன்னெறி யேடு காண்பா ருகையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுஞ்சிப் நாலு கவிப்பெரு மாண்ம டிழ்ந்து
மூன்னுறக் காட்டு இன்றேம் போகென மூடுகிச் சென்றூர்
கன்னல்சூழ் புனலி யாற்றங் கரைவழிக் குடபா லேக்கி. (கூஉ)

வே று.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டுகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வழி மந்திரச் செந்தமி ழேடு
சூழ்ந்த தெண்டிரைக் கடலென வருநதித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கிய தோசனை யொன்றரை சென்று. (கூங)

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முதிர்வா
லோங்கு நாயக ஞானையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (இச)

வே று.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா ணுமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நிலையான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா னுண்டுதா னென்னூர் காட்டி. (இடி)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நணுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த ருகிக்
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனூர் கீடு கோமான். (இசு)

மிக்கபா லகுகே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே ஞதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான். (இள)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குநூன் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (இஅ)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்தகின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலே முடிகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார். (இகூ)

அவ்வுரை கேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னகுகென்
செவ்விய மைந்தர் கட்குத் தேடிவே றளிப்ப லேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை நீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (சுo)

வே று.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனீநீள் பகைவென்
றுறவா ழுகிநான் மறையோ கியநாள். (சுக)

எனவாழ்த் தியொளிக் குழுனின் பழுநுந்
தனியா னெவியந் துயர்தா னெயொடு

மனவா தரவால் வருமன் காமீ
தனவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே. (கூஉ)

வே று.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்தினன் கூத்து மாடி. (கூஎ)

இகலமண் பரிச னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரநீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொறும்வ ழுத்தித்
தகுநெறித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம். (கூச)

வே று.

விரைவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலினு றைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுசிறந் ததுவே. (கூடு)

வே று.

உன்னி மாலு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்முக வாழ்த்தகந்
தன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னே யாளுடை யானுறை யேடகம். (கூஏ)

வே று.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்ந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண. (கஎ)

வே று.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியச்
தழகா யதனு ரணகா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால். (கஅ)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிகநா ளுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனையும்
மகிழ்வா லணிநீ றுமறந் திலதே. (கக)

நயமெய் தியதென் னவனு டைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனு
ரியலோ யெர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிகா றெமே வினரால். (எ0)

வே று.

தூண்டிரும் பாக்கி யின்றூர் துரும்புதூ ணாக்கி யேமூன்
முண்டிலோர் பீதல்வ ளுலெண் ணுயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டகு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாண்டது கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே. (எக)

சொல்லா ரீ ... மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லல்வ ... டமுகி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சு ர் ல்லினீள் முலில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துதற் கைய மின்றே. (எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கoஎசு.

நகக.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரை யர்தண் புரத்தின்கண் மூன்னெருக்கான் மன்னர்க் கென்றுரு, சேமமுறு படைத்தலைவ ருகும் வென்றித் தேசுடைய வுயர்கொற்றக் குலத்துட்டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு சுந்தரசா மர்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினேர் தோலா வீரன் கதிர்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில். (க)

அங்ஙலக மனுநெறியோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன் றண்மேற், றேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ னுய சேதிபர்கோ னென்பானேர் கிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னேகிங் கூடி யொருப்படுவா னெண்ணியவா றுற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய விளைவினெடும் போந்து வாய்ந்த தருமநெறிக் கவரியனைச் சார்ந்து சொன்னர். (உ)

முன்னமது கேட்டலுமே விளைவிற் கூடி முரணடுபல் படையாள்வே மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மந்த னென்னுங் கொடுந்தி றற்சே னைபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிசேர் வடதிசையாள் கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானேர் பெரியோ னம்மேன், மின்னுபடை யொடும்பொருவான் வருகின் றானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று மிளங்கக் கேண்மோ. (ங)

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வீ ராபடையோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டி மொண்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா லென்று, புல்லியரு ளொடுங்கிருக்கைச் சிற
ப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப விரைவு கண்டு, சொல்லிலிவன்
றனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான்
சால. (சு)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெரும்ப
டைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர்
வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுங் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி
நோக்கிப் பரிப்பவரார் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, விரைவினெடும் புகுந்
தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிவரா னெ
ண்ணி. (ஙு)

வே று.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேவுவான்
விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழும்பொரு டன்னெ
திஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்கனே யங்கையாற்
றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிவரான் விருப்புறு மூளக்கருத்
தெனக்கே. (சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன்
றம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவரைக்
கம்பமீ ருடலு மம்புசோர் விழியுங் கதிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே.
சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் றனங்கள்வேண் டுபவெடுத் தளி

நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் மூழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங்
குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தரனடி யவர்தங்
கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தழுதுசெய் வித்துத்
தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

அரசனுந் திங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப்
பரிகர மெவள வாண்டனை யென்னப் பழுதுரா யாதவ னுரைப்பான்
றிருவரு ளதனுற் சொக்கரா யகனைச் சித்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப்
பொருபடை மன்னு மொருபடை யாண்ட தில்லையிது பொய்யல வின்றே. ()

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய
சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணிந் துரைப்ப
வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றகைசயித் தின்னினை விங்க
ணெந்தைரா யகனும் வருவனேற் காண்பே மின்றுபோய் நாளைவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ணீகைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட்
டிருப்பட்டக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால [ணிப்
வருத்தமுற் றென்னு மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குரைசெய்வா னெண்
பொருத்தவா லயத்துச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணினீ ராடி.

தீறனிற் திருள்சேர் கடவுளே யடைக்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய் வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுளையாய் கொற்றவன் றனமெலா மெடுத்துன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே ஞானமெய்க் காட்டெ னப் போக்தே, னுறுபூ மவுலி மாறனூர் திருமு ளுன்படை காட்டுமா றென் கொல். (கஉ)

வே று.

பன்னிய பொருளு மில்லே படையுமோ வாண்ட தில்லே
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னெப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாசே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலே யெனப்ப ணிந்தான். (கரு)

வே று.

நெறியிலே சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கினீள் விசும்பி
லறிவுற வுளைப்பா னுறுபடைத் தலேவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படைகொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேங்
திறமுறு படையின் றகுதிகண் டவந்து சேலியுந் தருவனு னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூத் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போந்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனேயவட் குளைப்பத்
தன்னுடை யச்சந் துண்ணெனத் தள்ளித் தலேவகே ணிலேமைமை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளே யுதவுவ னேசவெம் பெருமான். (கடு)

வெறிகமழ் குழலா ளுய்ந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முளைப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனு மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பல்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவாள் வாங்கி.()

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலேப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துகின் ரூர்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தாளையுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்
தன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் றண்ணுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை திடிகடி முரசம்
பார்புக ழிட்கை யுடுக்கைகன் னியாளம் படகம்வண் டிமிலேதெண் டுடுமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் வானுற முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலேக் கழுக்கோ
ரெல்கதை பாரா வனேவனே யெறிகோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்வெஞ் சூலநீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வளவில் கோடிபல் படைக்கலம் பிறங்க. (கக)

பொருந்துபூங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யீரட்டத்
திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோகைகள் வீச
நெருங்கடை யாளந் துளங்கமட் பாம்பு நெளியநுண் ணேவான் மூட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்ந்தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து.(1)

வே று.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் முன்ன
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னேடுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்ரான். (உக)

ஓடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னணிவன் றூண்டி யரகர வென்ரு லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (உஉ)

ஓதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட் டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற வீருந்தான் சால வியத்தலங் காரத் தோங்கி. (உங)

விசையமெம் படையைத் தோன்ற வீரநீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிக ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து நாத்து வகைவகை தொறுநி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானந் நானில மன்னன் காண. (உச)

வே று.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் சுச்சரர் பப்பரர்திண்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (உடு)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செஞ்செறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே. (உசு)

வே று.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனிவ் வீர னேப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொன்னுற வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினன் பரிவுட் டங்கள். (உஎ)

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை ழீன்
மறையகின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவ கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரரீ யுரைத்தி யென்ன. (உஅ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடிங் கேட்டிரீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்சா நின்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிகரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (உக)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றுயி ரளித்த சோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்னினை விரும்பா நின்ரு னெனறலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான். (ஙo)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டி
முன்னிகழ் வடிவுஞ் சொல்லின் முடியிலிற் றழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னமு னெழுது நல்ல சேவக னுனக்கெ னேப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (ஙக)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்னு நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா கின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
கின்னையான் காணுந் தோறு நிரழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (ஙஉ)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னலேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் பூணைத்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (ஙங)

வேறு.

அற்புறநி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனீள்
கற்பனைக டப்பவன டர்குபுபி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது ஙிற்றிசைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லம
சர்பமும்வெ ருக்கொளாக டித்ததும ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைந்துதா யினுந் தூண்டி
லனைவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புகுரு. (ஙடு)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடி மரசன்முன் வீரனின் வக்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனன் வேட்டைக் காட்டில். (நக)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தான் பரிவு கூர்ந்து திகைத்தநி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ராலே ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி. (நஎ)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டுவதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணையிங் கென்றான். (நஅ)

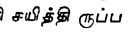
நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வங்கது சிலைத்தெ ழுந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னனு மூழ்கினு னனந் தத்துள். (நக)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேணை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினை வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் மூளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (சo)

அரசனு லயத்திற் சென்றுங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தினை யல்லாற் றெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி திதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி. (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎஎ.

சo.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (க)

தெரிய மூத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பரனையே வழுத்த
வரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவினு லொழிந்து
சுருதி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் ஜீவிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்மூதற் பல்ல ளங்க
ளானன்வ விளைவு போன் போயின வறமுன் ஞன்கும். (சு)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போளுர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்ரு மாதனங் கோத னங்க
ளோர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்னே. (சு)

ஓங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ராலை யத்து ளணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (டு)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னே யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதிய ருறுவ தென்னே
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் டியரொடுந் துயிலுங் காலை. (சு)

உத்தம னெத்தி லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னுதி லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவ னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (எ)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்யுதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாதலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழ்ந்தனே. (அ)

ஆதலா னல்குர வெய்கி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (கு)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சழ் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (கூ)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப
காமவ ராகவே காளுங் கண்டிடு
காமவ ராகவே காளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (கஏ)

நன்புலூட யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
தன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (கஉ)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் விளைவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ மூண்டாந்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலே நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (கஙு)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி. (கச)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீவியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன். (கடு)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையாணை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையிலெரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுநிலை யுரைசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர். (கசு)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதின் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுநி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே. (கஎ)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டுத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ கல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான். (கஅ)

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக ளோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித விளைவும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு. (கக)

வே று.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீவிகண் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ0)

வே று.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்டுமண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

சக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு மூற்ற சுற்றமு மமைவி னோடிவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ ழுக்கம் வாய்மைசி றக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்றொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன். (க)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னைத்தணி வால னித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி றந்தவண் மைந்த னைத்தனு வப்பொடு
மெல்லை யற்றகி றப்பொ டும்மக வாவெ டுத்துவ ளர்த்தனன். (உ)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளர்த்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைந்தன னத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காசையா
லுளத்து நல்லன பேர நங்களு வர்தி செய்தியர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினன். (ங)

வே று.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திறற் றூயத் தார்க
டாங்கிளந் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டீங்குநீ யேடி யார்கொல் போவெனவிழுந்து கூறி
யோங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னாரால். (ச)

ஆடைசோ றளவு மீயா தகற்றிட வகன்ரு ளுள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
காடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடக்க மின்றி. (இ)

மங்கல நாணி ழந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனே டிவ்வி டுக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனேயலா லாற்று வார்க
ளிங்கொரு கேளி ரில்லே யென்றிறை கோயில் புக்காள். (ஈ)

மைத்திக ழளகஞ் சோர மைந்தனே நிலத்துப் போகட்
டத்தகேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (உ)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனே மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளனவு நல்கித்
தூய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ரு ரன்றே. (அ)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லேன்
மற்ரொரு கேளி ரில்லே மன்னவ ஞணை யில்லே
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் குற்ற செல்வன் சங்நிதி யரற்றி வீழ்ந்தாள். (ஙு)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னணுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ ரோடு மெழுந்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடித்துவா தருவ மன்றுள். (கo)

மன்றிடை முன்னேன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக ரெகி யுற்றவர் மூற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (கக)

இன்னநீர்ந் துள்ளந் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருளே வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாது. (கஉ)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
வினாவொடுந் தடுப்பக் கண்டு மேவலர் சரல வைதி

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லே. (கஙு)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டுவெண் ணீறு சாத்தி
யுறுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றருஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கச)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவிக் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (கஞ)

கருணையன் முனு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமினின் றழுதான் யாருங் கலுழுமெய் பூண்டு கொண்டு. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுனை பசர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினன் போற்றி யாங்கு. (கஎ)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்றே சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக் கொண்டான். (கஅ)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனுர் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்முன் றேற. (கக)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் துணைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரை நிறுத்திநின் றனிவ ழக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உo)

மனைகுடி யடிமை காணி மாடமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநூ றூசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெனைவயுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுங் தெளியச் சொல்லி. (உக)

என்னுடன் பிறந்தாண் மைந்த னீங்கிவன் றனையெ டுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (உஉ)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதுல னினிவ்ற வாறு
நன்றென வியந்து கண்டு ஞாதிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (உங)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டார்க ணீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைதெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றீ ராயின். (உச)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டிரியநின் மருகனேடும் போதிநின் னுழைக்க ணென்றார். (உஇ)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனேடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் புக்கான். (உசு)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு கல்ல சொக்கனு மெனவு ரைத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (உஎ)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை விரைந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (உஅ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யெண்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றுங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்திஞ ரருளா வாழ்த்தி. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககசுஎ.

சஉ.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க ளிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின்ற ளையகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுளையொடு முளைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களுப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெருண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படி ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினே. (ஞ)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னுட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
மூட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (ட)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்கதில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (ண)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

ஓதிய பருதிகேட் டெவகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ரருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுரையி லிருப்ப மேம்பட. (க),

ே வ று.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட் டுங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரிணைப்பொடு மினிமை கூர்ந்து. (கo)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்கதில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கக)

ே வ று.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னெரு நாணினேந் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (கஉ)

மைப்படி கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படி சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (கங)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வ மாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து காத்தனன். (கச)

ே வ று.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
கணுகீ சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக ளெங்கக் கூறினன். (கஙி)

ே வ று.

தெரிவைய ருருவிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றுங்
குருவொடு மிடையூ றின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெ ழுந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஅங.

ஈங.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மருவு முன்னெரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியந் தைரிய முளனுய்த் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனேர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத் தோனை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ம்புடை
வழுதிகண் டுவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (உ)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கிசைய
னுய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னேடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னுகி, யனநடைசேர் மடமகனைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னுயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (ஊ)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகனு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னுய மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன்றன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதனூற் படையி னேடுந் தோலாது
சென்றவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டியிருந்
தனன்வெங் கிறங்கள்பல பிறங்கப் பேசி. (எ)

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிசை
யாதோ னடலபய னேடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னேடு
ங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, விளைமருவும் வஞ்சிமிலைந் தணு
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (ஏ)

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுஞ் சிறம்பேசித் தான்வீர
னுவி ருக்கு, மெம்பிவரு கின்றுன்யா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும்
புளகத் தோடு காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (ஐ)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லே
யுற்றநின் படையி னேடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி ணணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்ந்த வாக்கு. (எ)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து கொச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்ந்ததன் ரூனே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூடி நின்றன னஞ்சா ஞெகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (அ)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காணூ முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி ஞெடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (க)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானை யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் ணூட்புச் செய்யத் தொடங்கினன் மீலைந்து தும்பை. (கo)

அங்கது காணூ முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கோடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் பூம ஞெடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கிகனே டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (கக)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

இந்நெறி யாகுங் காலை யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றீ யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்ரு
தொன்னலர் படையி னேத்து வீழ்ந்ததவ் வுறுக ளத்து. (கங)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினுல் வாடி
யாவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (கச)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்ரூர் சேவக னுருப்பு னேந்து
தருமநேர் விளங்க வைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (கஙி)

தாதவிழ் கழுநீ ரேலஞ் சந்தன மூசோங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதூரங் கேடில்
பாதிரி மூதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிர்த்தது குடித்த சேனை. (கசு)

தெளிர்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்ந்தநீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாடிக்
களிர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானை பின்னும்
விளிர்ந்தொரு சாம முன்னின் மிலேர்தது மிலேர்து தும்பை. (கஎ)

வெஞ்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலேந்தன நலங்கு லேந்தே. (கஅ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று. (கக)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனர் போனு ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான். (உ0)

இருவரு முகமு கம்பார்த் திளைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னேடுஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர. (உக)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தாஞெ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லே. (உஉ)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெஞ்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா மூரசத் தோடெ
தந்திரத் தலேவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினுன் ரெழுது வாழ்த்தி. (உங)

வே று.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய நீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே

யைய னேயின் றிவரை யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினன். (உச)

சீல மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டு செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் ரூற்றிட. (உஇ)

வே று.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
ஙிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உசு)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உஎ)

வே று.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனு லக்தப்
பெருவளிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டு கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னுளோ னாங்கினிற் றனது தேத்து. (உஅ)

கயவனுந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்தினு னுனு னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவன் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உக)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னுர்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (ஙo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉகங.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வஜ்யெறிந்த திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ னுய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னுய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ ணாது காரண மதனுக் கென்ன. (க)

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
விளையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (உ)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னூடு
நீங்கரும் வளமை குன்று நிகரிலா வளவ னூடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாடும். (ஊ)

ணமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுங் குன்றி நென்முதற் ருனி யங்க
ளானவை வினவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற மூற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (எ)

இக்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (ஏ)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் ஙள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை நிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனெனி னேந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (ஐ)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (ஒ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி லுட னேயென் றீனையன புகழ்ந்து சொன்னார். (ஓ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினைமை கூர்ந்தான்
மிற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்தில ரொளிசேர் நாடு
மூற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஔ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்று மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

யின்றுநா மொருவன் பாற்சூழ்ந் திரக்குமா றெங்ங னென்று
சென்றவ னுபாயா ஞகி யிருந்தனன் றிறமை பூண்டு. (கo)

ஆங்கது கண்டு வாஜ்ரா யுதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (கக)

அலேவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலேவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணாக் கனமு டைத்தாய்
விலேயில தாயெ வர்க்கும் வேதனே செய்ய வற்ரு
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ராரா மீந்தான். (கஉ)

சகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலே யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்ஷனே யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேணுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணுணு மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னுர்கள் வாடிய முனிவர் வாஜ்ரா
நாணிய தேவர் கோனு நனிநயந் துதிச யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினேம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
ஞரின்மும் மூலையாள் பெற்ற வுக்கிர சூலத்து தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கஞ)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிகக சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னேங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னன். (கசு)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னே யொப்பா ரிலேயென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (சஎ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (சஅ)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழவும் மீனவ
னுற்ற காலத் திதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கசு)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சாந்தனர் சாருமுன்
சேர ஞட்டினுஞ் செம்பிய ஞட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (உo)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் ரூனி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தனை நனிவி யந்தார். (உக)

*துங்கமா னனுஞ்சேய் துர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க ணீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான் (உஉ)

*தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பார்த்
தரசுறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீனு மன்றிக்
கரையுறிற் பறவை யாருங் கரையினன் னீரி னேர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (உங)

*ஒன்றுநீர் மிசையி ழுப்ப வான்மிசை யொன்றி ழுப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னேர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ரு னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (உச)

*அங்கது கொடுபோய்க் குன்றேர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயரா ற்ரு சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை நூல்கள் சொன்னநீ தியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலும் பகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே. (உடு)

*தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவிற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னோர்ப் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (உசு)

* இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேறு.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டலை முவ்ப்ப
வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகந் திறக்கவேல் விட்டு
நயனெடு மெடுத்து வினைகடீர்த் தருளு நன்னுனை காட்டிநீ ராட்டி
யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் முலயத் தடைந்தனன் காண.

வேறு.

*இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமினீ யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுதையிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
களிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளீ வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றேங்கிற்
றெனைநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்னூர். (உ௮)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டநீ யகனே நின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்னூன். (உ௯)

வேறு.

சித மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னுனது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (ஈ0)

மூண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து தானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மும்ப தீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னுலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (ஈ௧)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ளுனர வொண்ணு
மறையுளை பகர்ந்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
றிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (ஈ௨)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வனாயினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் திண்டிறல் விலங்குகா ணுமை
யுந்து வீரர்க டம்மொடு மெங்களு மூலவி. (ஈ௩)

தக்க வேங்கைக ளழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலிக
டொக்க மானினம் பன்றிக டென்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினே யடைந்தான். (கூச)

வே று.

வன்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலே விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ ழுந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலேந்தான் சூன்ற மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த திர்ந்து. (கூடி)

இத்தக வாற்றி றக்கு மெல்லேயி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததாள் வளைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்னு மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தனை விளங்கக் கண்டான். (கூசு)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லதே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வொல்லேயி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (கூஎ)

பிடித்தனு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வினைஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டி நல்லூ ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (கூஅ)

கண்டவர் விரைவிற் சென்று ககனநா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றிருவன் கொண்மூ
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார். (கூக)

அங்கது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிடுவ தேயென்
றோங்கிய தாணை யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (சஎ)

சூடுமா லகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்தது ரியங்க றங்க
நீடிய சேட னுக நெளியமூப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ தித்து. (சக)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்வில்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தரளவெண் குடைகி ழற்ற

வளவில்பல் லியங்க ணங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனெடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரே பேசி. (சஉ)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காளைச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னுனு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (சஙு)

வாசவன் கண்டாண் டேடா வழுதியின் றெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லே புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சச)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
தாைப்பின்மா னிடனீ யான்வா ளுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினன் வாசி காட்டி. (சஙி)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாணு
தாைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டிம் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சசு)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சுவா னெருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வளையி னுலன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத நிண்ண மென்றான். (சஎ)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுண்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வளையினு ளுருத்த டித்தான். (சஅ)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்சூ ழெந்தை சுந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றனையார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் போனான்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (சகூ)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுங்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றே காணின். (கூ0)

சோகநீ யுறேன்மூற் சாப மென்னகல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகனை யொல்லை விடுவிப்பா னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் ரூழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (திக)

வே று.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுகுல மேக மன்னனாவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடுன்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (திஉ)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசுரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்ந்துபின்
மூன்றை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயர்மு கிற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினர். (திங)

வே று.

பரிந்தது காரண முன்னோர் பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைடைக் காட்டு நாட்டு
ஞரங்கொளே மூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றேகி
வருமபெயர் தம்மைத் தள்ளிப் புணைகின்றன மண்ணிற் றேறி. (திச)

விரைவொடு மவன்றன் மாட்டு மேகமன் னவனை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர்ந் தெழுமு ழங்கிக் காலங்க டோறும் பெய்யா
தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (திஙி)

நென்முதற் ரூனி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நாளிலத் தெவரும் வாழ்ந்து
தென்னவன் றனையு மந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்ந்தார் போற்றி. (திசு)

தொழுதுமுன் னினைழுந்தா ரென்று துவரைநன் னுட்டுட் டோன்றிப்
பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைகின்ரு னன்னு டென்ரூங்
கெழிலிகா லுன்றிப் பெய்யு மிருங்கள வேள்வி நாட்டு
மொழிகுவ ரவனூர் நாமுன் னெனலினு முன்னா ரென்றே. (திஎ)

வந்திருந் தாரம பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வெண்றி
யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவனே புடைத்து மற்றைக்
கந்தர வரசர் தம்மைக் கனவிலுங் கிடவுங் கண்டி
ரெந்தையை நினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் கிடவொண் ணுதால். (திஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஎக.

சரி.—பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனுட் டினியமனே கரமாந் தொல்லைத் தென்திருப்பூ வணர கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னனையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை யர்தந் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட முன்னெருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி ளாள்.(க)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட கினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ டான் வரும்பொருள்கள் சிவனே நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதினல் லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியழுங் குறநாளுங் கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த ஞகி வந்தான். (உ)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொண் டொண்டர் நாப்பண் ணினியுற வணைந்த சித்தன் ரெண்டனைப் பூசை செய்வான் றனவட வஞ்சு மந்த தனியிடை யிடைய வந்த வனிநடை மாதை நோக்கி யருள்பட மூலவல் கூர்ந்தான். (ஙு)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ணனையமேல் வைத்த கண்ணி னீங்கரும் கருணை கண்டுட் புகுந்தன னிறைவு செய்தே பூங்கழற் ரெண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா ஞகி யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்தமாத் திளைக்கோ னூன்றி. (ச)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும் போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினு ரில்லை யென்ன வேற்றருங் கனைணண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்து றைஞ்சிச் சாற்றுவா னிறைவன் ரூனே வறிகிலேன் நமியே னென்ரூன். (ஞ)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே நல்லணி மெய்வி ளங்க நாகிகா பரண மாகச் சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் ரெழுமகிழ்ந் துயர்மூத் தென்ரூன். (ஈ)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா லுண்ணிறை விருப்பிற் ரூழா துள்ளெழுத் தருளு மென்ரூன். (எ)

நற்றவன் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
மூற்றீய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனேப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்குமுன் பழைய வாள்வேல் ஙிடந்தபே ராசு சீரா
வீட்டிலீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் டுபகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் றேற வாங்கு. (கு)

மெத்திய தழலிற் ரூழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொனு மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய ஞுை யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடின் றுயரந் தீர. (கூ)

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெ ழுந்து. (ஙு)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் விரைவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணையனுற வதிச யித்தாள் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (கூ)

வே று.

அந்த ணுளர் தபநிய ராங்கது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாருலந் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனுர். (கூ)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்தியர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனள். (கூ)

வே று.

பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளே வாழ்த்தி. (ஙு)

அள்ளியுண் டிடக்கு ழைந்த வங்குலிச் சுவடு கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளலே யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன சிறக்கச் செய்தாள். (கசூ)

மணமகி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா ணுளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றுழியா ளாசி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினுள் சிவலோ கத்து. (கஎ)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினேர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்டீ
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நணுகுதற் கைய மின்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஅசு.

சசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் றூழ்த்த திருவிளையாடல்.

மூர்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னர்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யாளேர்
வெற்றிறற் பரியா ளென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சுர்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் நனைவி யந்து. (க)

வே று.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவிளை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
றேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோக்கினன். (உ)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி றேசுடைக்
கன்னிநன் னாட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
றன்னைமுன் வெல்லுவான் றூணை யோடுசூழ்
பொன்னெயின் மதுரையம் புரத்த ணைந்தனன். (ஙூ)

வே று.

மற்றவ னணைய விப்பால் வழுதிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிர்தை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதிலை யுதவி யென்று
நற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (ச)

புரவியா யிரமி யானே தூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னுயி ரந்தே ருற்றன வமையு முண்மைக்
கரியகீ லெகாள் வேந்தர்க் கீதொழிந் தளவில் சேனை
பெருமைசா ரணம தல்லாற் பிறிதுவே றில்லை காணின். (இ)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யாளு தற்கோ
ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்டு
மீதிலிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (உ)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டிய விட்டு நின்ற
பொன்னெநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (எ)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்முட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரில்லை
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (அ)

இந்நெறி யிருப்போன் றன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (கூ)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
மின்னமர் கோபுரம் விண்ட லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தணைந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (கo)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லெவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்ரான். (கக)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க மூன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
பொருவிலா னுண்ணி னைத்துப் புறம்புடைத் தீர னுகி
யுரைசெயக் கண்டு விண்மீ துரைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (கஉ)

மனநல முடைய பத்தி வழுதிகே ணினக்கே நல்லே
மினியநம் முரையைத் தேறி யிகத்திடா தெதிர்சென் றேறி

கினதுறு படையி னேடு மமர்செய்கீ லேக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்றே. (கரு)

ஷிளைவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ நினையைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்துதன் கோயில் புக்கான். (கச)

வே று.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவர்தி னத்தியா
மூற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (கடி)

வளமை யோங்கிய செழிய னுங்கது கண்டு மாறற நீறிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும். (கசு)

வே று.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வீரைக்களத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறனுர் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
மூந்துற வாற்ரு தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டோங்கு. (கள)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திர்ந்தே
யென்னையா ளுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (கஅ)

வே று.

திருந்தியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டுக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து நாற்றி வேங்கை வரித்த
ண்ணை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், றருங்கவ ணமாவேறி கெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான். (கக)

வே று.

வினைவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாணீ
குரைகழ லபயா நூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யாள்யான்
பொருவது நினக்கு கன்றே புகலெனீ நகைத்தெ திர்ந்தான். (உ0)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையன் றானம றைத்துயர்
வேற்றரசுஞ் செழியன்யா னென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (உக)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ ரஞ்சி யவனிமீ தொருவ னென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ டென்னை யாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (உஉ)

விளங்கயா னெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னானமூன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு விட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினன் மதுரை நோக்கி. (உங)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
தீதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ரூதரித் தவனி கொள்ளா வபெடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் ரெடர்த வூற்ரூன். (உச)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா ஞகமீ தளவுந் தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (உடி)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் றீரத் தேறினன் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினு னில்லை யாழ்ந்தான். (உசு)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னுக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (உஎ)

வேறு.

தின்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (உஅ)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் மூலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள். (உக)

வேறு.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னுன் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு கல்ல செல்வனே யுய்ந்தே னென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (ஙo)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் னெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரனரே விடுக்கணுக் கிளையே யாவார். (ஙக)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனே யல்லா லில்லை
பழுதின்மன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய டினித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும். (ஙஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஉக.

சத.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

மூன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுந் துளியி ஞனுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே. (க)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது மூமல். (உ)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடிச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடிவு ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச. (ங)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
கிளைபொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்

சுரர்பர னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் மூன்றினுஞ் சிங்கு லத்து. (உ)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவகுன் றுமை னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிசு யித்துத் திநித்ன னருளைச் சால. (ஙி)

நன்ருறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்ருறி யறிவா லாங்கு நகர்செப்து சயமூண் டாக
வின்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற்
பின்புதுன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (சு)

அன்பொடு விளங்கு மெந்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மன்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யின்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுணைத்தி யென்ருன். (எ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவென் செலவு சொல்லி
னெளிந்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் ருத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (கூ)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்ரு வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னுற்சூழ்ந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கி னுங்கு. (கo

ஒசனை யகல நீள் முத்தரத் திசைபு நம்பாத்
தேசுடைத் தான தத்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று மூன்ரு வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை மூன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னர். (கக

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வனமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
ளிளொளி மாடங் கூட மண்டபங் தெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு னேக்கி யாங்கு. (கஉ

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினன் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வானோர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்ஙணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (கரு)

நன்மறை யோரைப் போற்றி நலையற வறநெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்றுல வினைத்திஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதிமை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்பூர். (கச)

உருகாத நீசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப் பாகத்தை கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - கருகூடு.

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரற் கன்ப பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெடுத் தானை சூழ
மதிகுல திலக னுய வரகுண னென்பான் மன்னோ. (க)

ஆங்கவ னொருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்ன
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் தழையை நோக்கி
நீங்கரும் விளைவிற் கூடிங்கியிடை மீண்ட காலை. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றாள் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து தங்கு
நன்னெறி மறையோ னொந்து நாவெழக் குழறி யாற்ரு
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்திலனினிய தென்னன். (ங)

வேறு.

உன்னுன் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னுமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ச)

அந்நாண் முதலா வறநீ தியனவாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ஙி)

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் மூறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ளல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
மூன்னுற விறந்தா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் வீம்மி
யெண்ணுமுன் றென்ன னேங்கா வென்னிது விளைந்த தென்னு
மின்னெழ விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (எ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றுற் றணிப்பதே தரும மாகும். (அ)

பொன்பரி திலமி யானை தாதியர் புவிபே ரில்ல
மூன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (ஃ)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடர்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்கு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (கo)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி னுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம ழலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (கக)

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர வூன்றிப் பின்றொடர்ந் துணவு மூண்ணப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னையங்கள் காட்டி. (கஉ)

அப்பெருந் துன்பந் தன்னு லலைந்துட ளளர்ந்த மூங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னுடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் ருருபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (கங)

ஆங்கது கண்ட தென்ன னுலயத் தணைந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ தறியெனப் பரவுங் காலைத்

தூங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனுட் டேகி யேகாத்
தீங்கொழித் தெய்தென் றீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி. (கசு)

வே று.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்தினைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்விண்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (கஙி)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
றுற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினுந் ரூலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
வின்ன நீருவா னிருடிக ளமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்தெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கள)

ஆதி நாதனை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் ரூழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி•னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற லிரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் விசாவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கக)

வே று.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றினை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டுபவ ழங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணேங்கிய துயர்வா னத்து. (உ0)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளா யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குன்னை விட்டுப் போனது போன தின்றே. (உக)

என்றுகொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேரூர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிஞசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ டேவ தான நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (உஉ)

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்டீ தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
புஞ்சவன் பருதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (உசு)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனு ருருவ மென்னக்
காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் செல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (உச)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமூன் பரப்பு மெள்ளைக்
கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றுன் மன்னவ னயின்றுன் வாங்கி. (உடு)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான்செல்லும்
போதின்மூன் னிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலேபோ லென்ற ஞெய்த்தலை யோடு மிந்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலேந்தன னிலங்கு தென்னன். (உகூ)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர காவென் றெய்த
வள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடும்வி டமுயர்பான்மிக்க
வெள்ளைநாக் கள்ள ரென்றே விளம்புவ தெனப்ப ணிந்தான். (உஎ)

தேடரும் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடிடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (உஅ)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
றுசைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த ஞரியிற் றவளை பல்காற்
றேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிற் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துதூ வினன்க சிந்தி. (உக)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசும்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (ஙூ)

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை கல்லிப் பொலிவொடும் போந்து லங்குந்

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமநூல் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ளுடொறுங் கேட்கப் புக்கான் (கக)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதநூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கூர்ந் ததனைத் தன்னூன் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டே. (கஉ)

நீணய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ராள யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (கங)

வே று.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுகங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிசழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (கச)

குளிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடை கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (கஞ)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் தும்புரு பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க ளேவியே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (கட)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுரையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (கஎ)

வே று.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
தினைபொருங் கடலு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விளைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துன்னி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (கஅ)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடி மறைத்தி டென்ன மறைந்தன வுலக மங்க

ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுந் துதித்தார் சொக்கன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (கூக)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் றேகிவந் திராம னேக்க
ணறிவறு புதல்வன் றன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்ரு
துறைதரு கிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் றன்னை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (சo)

உறுதி மகத்தி யாலே யூண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழித்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காண வினியதன் னுலகங் காட்டி
மறைநெறி குலவு மால வாயினை வாழ்த்தல் செய்வாம். (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஎசு.

சகூ.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்ரு மனமழிந் மைந்தன் வெள்றிப்
பொருவிலா வறிவி ஞனேர் பூதியன் மதுரை தன்னுட்
சுரரடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெடும் வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (க)

நம்புற வாழ்வோன் றன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னெருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னேடும் வினைசெய்வா னடைந்தா னுரு
மும்பர்சூழ் மதுரா மூதூ ரோசனை யென்ன வாங்கு. (உ)

வே று.

தடங்கனை யுடைத்து மானிரை கவர்த்துந் தானிய நனுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் ரூது
மடங்கலே யனைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சனா வரவழைத் தனைப்பான்.()

புத்திநன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ரு
னெத்திடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லைநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிக ணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் தலவுங் கோயிலட் டாஜைச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவரீ புகலென்
ரொன்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவின் னப்பம். (கி)

பின்னமில் குணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண்டினி னினது
மன்னிய வுலகத் தடைக்தணன் கிடந்த வரையுரை காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா வினைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால். (சு)

அற்றவர்க் குற்ற சிவனென நின்னே யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனே யறிந்தனே மாசற நாடிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி நின்றனன் சாலக் குறைந்தகண் ணிறைக்தநீர் ததும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரனெடு மமர்செய் வினைவுடன் யாம்வந் ததுவுவ முதவுவ மென்றென்
றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (அ)

அவ்வுரை கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யதிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடு கவசம் பூணியென் றிட்டு மேதகு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறுந்தன் சிறுபடை தன்னெடும் விரைவிற்
பௌவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிந்தான் பத்திசேர் பார்த்திபர்தலைவன்.

வறுவிய படையூ னெதிர்வதே யென்று வருபெரு நேரிபன் சீறித்
திறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைந்தவ வெதுமுன்
றுறைபடி மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்மினூர் சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னினைத்த பூரியன் சரிபடை நடவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் நின்டிற லேவினை யேவக்
கரிபரி யடர்ந்த படையுட னுணர்ந்து கனத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
டொருவடை வளவ னறிஞனு தலினு ளளத்திதி சயத்தொடு முரைப்பான். (கக)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சோர் சொக்கநா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிடிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவனு மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன் மற்றியார் வெல்வார்
தப்பிலை யிவன்றன் றக்தையன் றனக்கு முதலினன் முரணியிய்ப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி னுணர்த்தது களத்
திதி, தொடைச்செயல் கண்டீர் மனிதரோ வல்லர் சொக்கனென் றுணரு
மின் றெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாமு மழிகுவம் விடைத
ரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளந் தெளிவுறப் படர்ந்தான். (கங)

சேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவன்றாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைக, ளோட்டிய தானை வீரனே யாராய்ந் தனைத்தவா றுரைக்கு

மென் றுவந்து, நாட்டியேர் படையை மீட்டிட வங்க ணனுகிய காரிய முண
ரா, வேட்வேர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானேயர் வெகுண்டு. ()

ஒள்ளிய விள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினே யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் ததவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் றனேயுளத் திருத்தித்
துள்ளிமுன் சிங்காதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (கூ)

வே று.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் ரேன்றி
வன்றிற லிடப மிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெஞ்சிறற் ரூனை வீழ. (கக)

வே று.

தாமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
டிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விப்மே. (கஎ)

வே று.

நெற்றியிற் பாய்கோ ணேக்கு வித்தைகாட் நேரை நேரு
மூற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு நாரை யேய்க்கு
மூற்றுமெய் புகுந்த பாண முட்பன்றி நிகரு மூடிச்
சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (கஅ)

நிரைபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னுடிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (கஙு)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் தநிச யித்திங்
கரனயந் திருப்ப வெல்வா ராரென விசைவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனே பின்வர முன்னர்ப் போனன். (உ0)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயின் மேல
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்திபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (உக)

வே று.

இந்து மன்னர் குலத்திக் னெயவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

மூந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (உஉ).

வே று.

திருமதிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் றன்னே யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னுப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டீர. (உங)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னு வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசoo.

நி0.—உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுளா வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னந்
தூய்தரு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வழுவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீடிக்
காதல்கூர் நினேவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (க)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதகே நிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கோதைதூ பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (உ)

முருகெழு வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னூறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதினின் றமுது செய்வித் தவரவர் களிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (ங)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினைத்தெழு தொண்டர் கொண்ட நினேவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளுஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (ச)

இந்நெறி யொழுகு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வினேவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (ஞ)

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி காடொறும் பூசை செய்தான். (சு)

வீறுசான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய காட்ச டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலே யென்ரூங் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா தகிகண் டாரூ
தளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்தரு வாரை யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யினைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான். (அ)

வே று.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரை முன்னையில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யோர்முறை வின்றியெப்
போது நின்னரு ணோக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் சூன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைத்த நிந்திலேன். (கூ)

வே று.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு நிங்கண் மன்னநின் னருளி னுலே
யனைத்துப் சாரத் தோடு மமுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் தருவா ரில்லை யினைத்தனன் காட்டி டின்றே. (கூ)

கடந்தரு வாரை யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பைதீர்த் திடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (கக)

வே று.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திரரு ளாமணிகே ணின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யதுசோறு பொலிய வற்றூய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கத்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளிருக்கியப்ப நின்னி டத்து
கணுகுவித்தே கல்குரவு நீங்க வென்றே. (கஉ)

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிலை
யொடு கினக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தண் டலைமெடுத்தொண் டொண்டர்க்
கெல்லா மூட்டுவித்து கயந்தபொருள் வீற்றுண் டாக்கித், தப்பாதமற் றுயர்ந்

தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, திப்படி யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற. (கஈ)

வே று.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொவ்வையங் கனிவாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் முனு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னருளே வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

வணங்கியே தொண்டர் தன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணேந்தபே ராரவத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணித்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
தணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருரைத்தவா றடைவிற்செய்து. (கடி)

மன்னிய செய்தி கேட்ட மதுரையம் பதியோ ரெல்லாந்
தன்னிய செல்வ மீந்த தெரலேவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினர் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (கக)

சூத்திரர் தலேவன் வேதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனேவி யோடுங் குவலயத் தெவரும் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி
யேத்தருஞ் சிவனோ கத்தி லேறினு னிமையோ ரேத்த. (கஉ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலேவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யீனும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டல வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஅ)

ஆரத்திருவிருத்தம் - கசகஅ.

நெ.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் முன்னெரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தளர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

தின்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டெனினனே யோட்டிக்

கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
மூன்ன ரீடிய வைதிக மூறையையு மொழித்தான். (உ)

சாற்று மீசனே யல்லது சமணரா வணிதர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று ளோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ஊ)

மீறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லேச்சமண் பாதகன் மாண்டுயர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (எ)

வங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
சுங்க ருமபயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன மூட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு மூட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (ஏ)

வட்டப் பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
மூட்டுப் பாடற மூனியுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பசன்றிரு வாக்கு. (ஐ)

வே று.

அரியசந் தனமு ணிர்தே மையனே விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமமிழ்ந் தென்று கொண்டே. (ஒ)

இங்கெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு கரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னெளி பெற்ரு ரேவு மண்மழை தன்னு லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வடுக வேந்தன். (ஓ)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலே யியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ நில்லே யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதோன் றல்ல வென்று புலருமுன் னுடைக் குன்றைப்
பிற்றரு கண்ணேக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (க)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன படியினை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்ணிகைக் கொண்ட தன்றே. (கூ)

பிடர்பிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமூற் செல்லக் கண்ட
கடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வவங் கொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழவொடு புகுந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டெங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து. (கக)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் மூற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ணென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (கஉ)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வினையந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பத்தி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (கங)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதுவே முத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைநிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியீற் காத்தார். (கச)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையும் புலனே வென்று
செம்மையி னூடி வாழ்ந்து சிவனல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஙி)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஙூ.

நெ.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் காளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி. (க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமரு லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிசைத்தரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனுய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினன் புகழை வேட்டி. (உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த னிந்து
புனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூதிமெய் பூசி யாவு

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வளாகெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுந் தண்டு மூன்றி னின்றனன் முளுந் தெற்றி. (ங)

ஆங்கவர் காணு மூன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுளாத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடுமை டைந்தீ
ரீங்குளா யீர்ந்து மக்குக் காரிய மென்கொ லென்முன். (ச)

என்றுமன் முடி சொல்ல வேடனீ யென்ன சொன்னு
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குளைக்க வற்றே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
கின்றவு வுனத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (ஞ)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனே
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமஃதான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுளாத்தீரே நாணுது. (ட)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொனு லொழியவழி சொல்லாவென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோவின்றீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது னேமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைத்த
காட்டிடையன் பாட்டனேத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுமையா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்று ருடல்வியர்த்தார். (கூ)

நல்லவடி வணுமகி யிருக்கின்றுய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றுருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (கூ)

மட்டவிழ்பூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு மூட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்றுடி கான்மாறி யாருவேன். (கக)

பெரும்பொருளி னைசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்திடுநங் கவிதைகளிற் பாதிபகுந் தின்றெண்மேற்
றிருந்தநவின் றிடவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (கஉ)

ஆங்கவர்க ளியையாரு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தணைந்து
தாங்கருமன் பொடுபகுந்து சாத்தினுர் தமிழ்மாலை. (கஙு)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புலிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னனையுங் கண்டறிஞ
ரேத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்த மியனுட்டே. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசசஎ.

நிகழ்—புலிமூலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமிலங்க மூன்னெருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலியெருங்கி வருமீபுல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமிலங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதவன்று முதுதுற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றீர்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னேயமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிநிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (உ)

கணைபடுங்கான் மறியைநினைந் தழுதுதனி கலந்துவிழுந்
தினையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாயாகித்
தணிவறவெங் கணுகிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமூலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (ஙு)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமூலைப் பாலளிப்பா
னேயமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணுமற் றவர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தாயமூலைப் பாலுண்டு துள்ளிவினை யாடியதால். (ச)

வேறு.

மலைய ஞணி முன்னர் வரும்விதி மூற்றல் கண்டு
சிலைமலி வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று

தலையினல் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமூலை புல்வா யுண்டு பொலிவற வளரு நாளில். (இ)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ருருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மல்ர்த்த டஞ்சூழ் மாமண லூரி னின்றுங்
கருதிய பொருள்கண் மேலுக் தேடுவான் கருதிப் போனான். (உ)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான். (எ)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்தழி வணிசனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி
லெழின்மிகுத்தொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே
சொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன். (அ)

கண்டவந்நகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்சளி நெட்டிமவாழ்
பண்டையாபத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்ப.டி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந்
தொண்டுசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன். (கூ)

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலிலிவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்கரித்தபி னளறுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலெலுங்கிய கோயில்கண்டெடு தைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலெலுங்குமு ணற்புரத்தர சற்குவக்கறி வித்தனன். (ஐ0)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவிழ்ந்த வெல்லா
மூன்றுற நடின்று காண்பா னுசையான் மூடின் யாங்கட்
டென்னைய னடைத்தா னென்றுஞ் சித்தனைச் சித்தங் கைக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (கக)

வேறு.

குணமோ டடைந்திக் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிசே ரத்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுக்
துணைசே ரத்த வாலய த்து ளிருக்குஞ் சொக்க நாதனையும்
பணிகோ யிற்றென் றீத்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி. (கஉ)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் றிருவருளாற்
புற்றிள் புல்வாய் புலிமூலைப்பா லுண்டு பொருந்தி வினையாட்டல்

கொற்றந் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்னுன் சயங்கூர. (கஉ)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனே யடைந்து துதிசெய்ய
மூன்றைக் கையைந்த மயனாலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக. (கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளே யதிசயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்சு தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான். (கஎ)

வேறு.

செங்நெறித் தாணே சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னநீர்ந் திருந்து தென்ன னெண்டிசை விசயஞ் செய்தான். (கஅ)

ஆசத்திருவிருத்தம் - கசஅஉ.

நெச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய முன்னோர் சால முயர்வினு லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் கிம்ப மாலைத் தென்னவ னொருவன் றெண்ணீர்
வாங்கிருங்கடல்சூழ் வையக மதுமையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன். (க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெறிற் செல்ல நீர்ந்தி ளெளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

பலர்புகழ் செல்வ மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்றோர் பாணன்
றலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கண்டு பாடினன் மதுர மாக. (கூ)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கரனே வியனுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னே நெறிந்த லியதிசைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விசைவல்லா ரில்லை யுலகி லெனவுரைத்தான் (ச)

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி யுளம்பெருக
காணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனு யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (இ)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடு கின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்வினவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (ஈ)

பதரு வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்ன னழைத்த தென்னெனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னுட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைசூழ வரிவைக் குழாத்தி னெம்வந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைகீர் விழுக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (உ)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
றீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை கீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (கo)

அஞ்சே னஞ்சே னெருவர்க்கு மஞ்சா தின்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சும் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுரையென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (கக)

வே று.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னுனைப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையிறல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினன் றனது தேத்து. (கஉ)

இத்தக வறியா ராகி யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய ருளம் வல்ல பாலோ னுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா லரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள். (கஉ)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொகுமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தருப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததற் திரிதி ருத்திப் பாடினர் மயங்க வெங்கும். (கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்ரு வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் றிருமு னின்று
சற்றல வுரைத்தே மென்னுய் முடியுமீ தெனத்த ளர்ந்தான். (கடி)

மிஞ்சகெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரக் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ லுமென் ரூலவா யரன்பாற் சென்ரூன். (கக)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிநன் னுட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கஎ)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னுய
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கஅ)

வே று.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யாணையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
மூடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணுதோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சிவ சுற்றினன். (கக)

நெற்றியிற் றிலகமீ ரொளிர நீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
கூற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினன். (உ0)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினன்
காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் காந்தளம்
பூவினே டாவினைப் போதுஞ் சூடினன். (உக)

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களே விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினன். (உஉ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுகியிட் டிரண்டுகை யாண்டி பாடினன். (உங)

வேறு.

பரிவினன் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் மூஉமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சுற்றி மற்றுந்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை மூடுகிச் சென்றான். (உச)

மறுவறு முயர்மென் ரோளிள் வலிபகொ டாரி மன்ன
மூறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்மபமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யாளை வேண்டி யீட்டுதாழில் பூண்டு கொண்டாண்
டுறவொடு கின்று மெல்ல வுலாவினு லுலக நாதன். (உஞ)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டுத்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருந்திய நாணி ழப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் வியமபுகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (உக)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சுந்தரள் பாட மண்ணிற் றனிவிளை யாடல் வல்ல
சுந்தரன் றானே யோமற் றியாவனே வெனத்து திதார். (உள)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவத்திரு முகலத்தரு முமைபங்கனும
வரமொன்றும தாயம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
ரிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி தொடுவெந்தனா
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உஎ)

வேறு.

உரவிது நெடிதுநீன் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவிழுங் கொன்மினென் றினைய கூறுவன். (உக)

ஆடுவன் விறலிய ராருக ணேந்துபண்
பாடுவன் வள்ஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்மூன்
ஞெவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்றிலன். (௫௭)

வே று.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்தில கங்க டோறும்
வேறற நின்ரு ன்யாவுங் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (௫௮)

வே று.

பாதார விந்தஞ் சோதி கீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காணு வின்னவ னுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ரு னையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினன் தரணி யுய்ய. (௫௯)

வே று.

ஒடுக்குள் ளாளம் விந்துநாத மொலியு ருட்டித் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குடில மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடுத்துக் காட்ட நாதாதி யிமைபோர் முதலா வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையத் தனிப்பாடப் பதினு லுலகு முருகியவால். (௬௦)

வே று.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சகீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டீ தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
விரைவொடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
முருகிடப் பாடு வோய்கீ யாரெனக் குரைத்தி யென்ரு ன். (௬௧)

அத்திறங் கேட்டி நீத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் கரச ஞய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணைய டிமை யான்காண். (௬௨)

என்றிறை கூரு முன்ன மெண்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிதரு ஐஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியான் பாடற் கொப்பிலை போற்று நாயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டுமோ வேண்டா வின்றே. (௬௩)

இத்திறப் பாடல் யாரே யறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவசாற் பாட வொண்ணு
செத்தலத் தோரு காணப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்தியா ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும மென்ரு. (௬௪)

வளையறு சிவிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
மூருவடை மாத ரோடு முதலிய கிளைஞ ரோடு
மனையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னேறு
நிளைகளி ரூடும் போது னெஞ்சறை பறைமுன் னுக. (கூஅ)

வே று.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி ளைந்ததன்
மிக்கபோவலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டவுரில்வி டாதளந்
திக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டுதூற்றகு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினன். (கூக)

வே று.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினு லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் தருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனைத்து ணித்தான். (சஅ)

மூன்புரந் தரனே மாலே யடிமையா வுடையநாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுரைப்ப தேதின்
மென்பசுங் கரஞ்சி வப்ப விறகினே வெட்டிக் கட்டித்
தன்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னான். (சக)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுத்தபா டி வானைப் பணிவில்வா தபாட
வழுதுடி மன்ன ரேறே யென்றுமுன் னுங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோனா யேவினுன் றடிணி வேந்தன். (சஉ)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனே மனைக்கா ணுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்துக் கூறுவா றறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிரை விளக்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி. (சங)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா றெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு ரைப்ப ன் யானல னெனுனைக் காங்கும்
றன்றிரு மிடற்றுன் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருனைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி. (சச)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனைப் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்படை விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு மூலாவினேன் றன்னை யானுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு. (சடு)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் சூர்ந்து காண்
[illegible]

தூசணி முதலா நல்கித் தம்பிமீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னே வலம்வரு வித்தா னேங்க. (சசு)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுளு தனேயே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (சஎ)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டதிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்னுன் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு. (சஅ)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போனல் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும. (சக)

ஒதரு மனத்தால் வாக்கா லுனைமொனுன் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்டீ
ராதலா லடியூர் தங்கட் கெளியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்டீ துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின். (இ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிகூ.

நிநி.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணுளு மேவாது சுந்தரன்பான்
மேவி யஞ்சி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா ணுத மெய்ய னுதார்த்த னுத்துக்
கினிய : தி, ளின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடு மிவன்கண்டத்
திசைக்கனிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரத்து
வந்திருப்ப னந்தரத்து வானோர் வாழ்த்தி. (க)

கானகெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலைக் காசொருகா லணியொருகான்
மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கா லின்னதெனு
தெடித்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து
காளுமகிழ் மிகவினாவிற் கொண்டு போந்து, தீனமற வண்டுடித்து வந்தோ
ர்க் கிட்டஞ் செய்தருட்கிற் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர. (உ)

இத்தகவு தனிகடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்கும் தனக்குமுத
லில்லை யாகச், சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லா

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்தமிடி யினுமிருப்போ ஞெருகா ணடி
விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா வீவான் பொருளில்லே யென்றறையிற் றுயின்றான் புக்கு. (கூ)

அறியுமிவன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங்
கூர்ந் தறையிற் சென்று, மறுவறுநல் விசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறு
மையடைந் தனேந்தம் பொருளு னக்கே, பிறதொருவ ரறியாமற் றருத லா
லே பிறங்குபெரு ளறைசாப்போர் முதலா யாரு, குறைவிலுயர் பண்டா
ரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனகண் டிலமென்னக் கொதித்தெ ழுந்தே. ()

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுத்
தப்பிய முரிவா யில்லே தாளுறு கதவுஞ் சென்று
கைப்படத் திறந்தா ரில்லே கள்ளர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னே யொழியவே றில்லே யென்று. (கி)

இன்னகூர்ந் தைய சோவென் றிராப்பக லெயுற் றென்னே
மூன்றுற நாடி நாடி முறையிடத் தொடங்கா கின்ருர்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று மோருவர் வழக்கு மன்றே. (சு)

உனக்கினி யளித்தற் கெண்டா ழுறுபொரு ளில்லே யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றூயன் மகிழ்ந்தநம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன கொடுக்க வல்லா னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறிந்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டுபெ வளிப்பன் றூழா
தகர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் வோலையை யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றூர் வணிகரு திருமு கத்தை
முதிர்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூடிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளே வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நந்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லே. (கூ)

பழுதிலா நாயன் சொல்லே மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லே
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிசயித் திறைஞ்சி யொல்லே
யுழைகடந் திரவிற் போனு ஞெருவரு மறியா வாறு. (கூ)

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கு மாமலே நாட்டு ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ லூரிற் சென்றனன் சிறிது காளில். (கச)

தாங்கரும் பசியா னெஞ்சு தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னெருவ னொன்று நியாவரு மிகழ்ந்து கூற
வோங்கிசை யுருவ மெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மெல்ல. (கஉ)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைச் சொக்கன் சென்று பாடுநம் பத்தன் காண்பா
னின்னது ரடைந்தான் றேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி கனிவி டித்தான். (கங)

நயந்துறு கனவின் செய்தி நவின்றுமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயின்றநீண் மறுகு தோறும் பரந்துறு கவல தாக
விளையர்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்ந்தவன் றன்னை யந்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (கச)

அரியமா தவத்தீர் காண்பா னுசையா யிருந்தா னும்மை
யுரைசெழு மரசன் றன்பா லுவந்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிநீ ரழைப்ப மேவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுரைத்தும்பி பிறங்க வென்றான். (கஙி)

பணிவிடை யமைச்சர் போந்து பகர்ந்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கனத்தி னேறு
னணிபொலி மணிகள் சித்த வடியிணை நோவச் சார்ந்தாங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கசு)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைந்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டுத்து
மன்றிலு ளாடுஞ் சொக்கப் பாடினன் மதுரைப் பாணன். (கஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டுருகி யந்தோ
பரிவினல் குரவ லேப்பப் பசியொரு புறத்த லேப்ப
வுரைசெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாரா ராதிப்
பரமனே யிவர்வே றல்ல ரென்றுபன் முறைது திதான். (கஅ)

பத்தரெ னீ குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மூ ருன்றனக் கென்று கல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தொ துங்கிப் பத்திரன் புனைந்து நின்றான். (கக)

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
தினைகெழு பாயிர வுரையைக் கண்டெழும
பரிவொடு சூடினன் பாடி யாடினன். (உ0)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனை யெடுத்த வணத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (உக)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட நீடுதன் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி லிருத்தினன். (உஉ)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னுகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சுட்டிச்
சுரும்புசூழ் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரிந்தறு சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி. (உங)

பேணுற்ற காவற் றொல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி. (உச)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புண் டதிச யித்துக
கருதிய தனமு னேத்துங் கண்டுகைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரிபன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான். (உடு)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்தி றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான். (உசு)

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி நாக்கு
நன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா நின்ற
தென்கொனன் இலாத யாரே நிகிலலப் பாண னென்றான். (உஎ)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பீற தாக
நயந்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக ஞதி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்றல் கண்டீர் தாழ்ந்ததே துயர்ந்த தேது. (உஅ)

இரந்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ ஞணை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
விளைந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (உக)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிச னத்தா
லுற்றெளி யுடம்பு பெற்றுங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (ஙo)

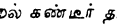
வம்பவி ழலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிச யிப்பத்
தும்பிசெ டெடுத்தத் தோங்கத் தோரைசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி ழற்றப் பார்மக ணெளிய மிக்க
செம்பொனே டணைந்த செல்வன் சொக்கனு லயத்துச் சேர்ந்தான். (ஙக)

ஐயனே நினக்கு ரல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வளாபுரா தனமு னேத்துங்
கையினின் றிரமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் றுங்கு. (ஙஉ)

வந்தரா வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
மும்முறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னூழி வாழ்த்து
சுந்தரன் றனையே பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (ஙங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙிசசு.

திரு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி றனத்தொடு.
கன்கு மிக்கவர் காளும் வியப்புற
மன்னி றக்க மதுரையில் வாழுநாள். (க)

நீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொருளம்மையைப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
றாடி யாரு மிருப்ப ருரைத்திடார். (೭)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புன்னிய னின்றுமுன்
றேயல் கோலைமுச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழுத்துவ லென்றனன். (೮)

வே று.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுகாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நாண்
மைப்படு மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி டென்ன. (೯)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைத் தச்சங் கூர விருண்டிற விடித்து மின்னி
மல்லல்வான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் தனிக நெங்கச் சொரிந்தன சோனை மாரி. (೧೦)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (೧೧)

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர நின்று
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்ஙது மருத்தே தா டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திழிந்தது பயம்வி ளைத்தே. (೧೨)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா வம்பிளுன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோவோன் றங்கிரி யாழ்ந னேந்து
மிக்கசூ ருதிர்ந னேந்து வீரனுக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்ற பாடினுன் சிவனே யுள்ளி. (೧೩)

அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யரக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்
கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பாடினுன் சால வாழ்த்தி. (೧೪)

மூற்றவெந் தையெரி ணெப்பார்க் கெதுமுடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றுமு குவர்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாலனர் வாக்கோ தென்றான். (೧೫)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரந்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற்கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளே வாழ்த்தி. (கக)

வே று.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையிளி விளரி தாரமென்
றீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினன். (கஉ)

மூன்றிக ழிசைத்துதி முடியப் பாடுமு
னொன்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால். (கங)

வே று.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினன். (கச)

ஆல யத்து ளணைந்தற் றவரொடு
மேல வர்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினர். (கஙி)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டினக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்கனே
யலது வல்லவ ராரெனப் போற்றினர். (கசு)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டின்னயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய நீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர். (கஎ)

வே று.

மின்றிகழ் தென்னன் மூன்று மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னிழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னேப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுதயியின் விளங்கிற் றன்றே. (கஅ)

சித்தைசெய் தலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னே யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா ளுள்வ ரன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுசுடு.

ரூள்.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தரையிற்பழு திலாநெறி தருபத்திரன் மனையாள்
பரிவற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ளுருகிப்புகழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடிவள் பிரியாதொரு நாள்போல். (ச)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
லாலோலி தானேவயி றரவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேகுழல் சிலையேநுதன் மலராள்
போலேதிகழ் வானேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (ஒ)

வே று.

இரதியு மொவ்வா வடிவினு ளுருக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச் சிதந்தா
டரையில் சாதித் தருமமீ தியினுற் சசிகுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கடைதொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேகடை தீதி,
யையனே நந்தஞ் சுந்தர ஞணை யவ்வுரை யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவியுளோ ருடன்பிறந் தவரென், றையதுண்
ணிடையாண் மறுத்தனண் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விளிய
மூறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் மூற்றிசை பாவொட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுரைத்துத் தெரிந்தியர் தூதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் கறத்திலோர் கரத்துபோய் விசைந்து
தாமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லாள்
பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் சூழவொன் சிறப்பிற்
கரிபரி நெருங்கு மதுரையுட் புகுந்து கண்டன டிண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்லித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
மல்லலேசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடுதற் கின்று [ருள்.
வல்லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் றொழுத
பொங்குகற் பினனே வியந்துநீ தோற்பிற் புகலினந் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனே வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளேன்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னனீ யிருப்ப வென்னையார் வெல்வா ரென்றனண மன்னவன் கண்டு [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி னென்றுவைத் தொன்று கவின்றுபின் போவென விடுத்தா

வெ று.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுரு தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வளையறப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (கo)

வரன்முறை மற்றை ஞான்றோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைகேள் லிசைபா டுங்காற் சென்றவள் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருவிட வைது கீதம பாடினுள் கற்பி னுளே. (கக)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியகீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை கீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சுமக்க வென்றே. (கஉ)

இப்படிச் செய்த லின்று தகுமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் ஞங்கி யைந்து நிறியாழ் திருத்தி வந்த
திப்பிலா மாது பாட வியைந்துமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்நி ருத்திப் பூடினு ளுயர்புண் டாக. (கங)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெளு சுரம தென்றுங்
கோதில்நற் புடையாள் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுங்
கீதவ வலையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதினை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றவ கொண்டே. (கச)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா வணுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தினைநி னைந்து மாதுர மூக வந்த
விறலியே பாடி னுளென் றறைந்தனர் வியந்து சால. (கஞ)

மற்றது கண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டுளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்ரூன் மெல்ல. (கசு)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவந் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (கள)

வேறு.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தணைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித், தனாமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரான் பெங்கண் மேல் வைத்தா, யுரைகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய் தாள். (கஅ)

வேறு.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ ஞானே
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான் (கக)

வேறு.

நின்றதிரு வுளாவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவனை மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின் னிசைவாது கண்ட வைக்க, ணெஞ்நியவர் தம்மொடுமுன் னேயினஞ் சால வுண்மைமறைத் தோரங்கூர்ந் தினிய நெஞ்சங், குன்றவின் றிடத்தோலாக் கற்பு மாது கூறுவாள் கிறியுளங் கொதித்து விம்மி. (உ0)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யாறுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக் கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப் பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெய்கியவா ரிறைத்திதனே வென்ரு ளென்ற நங் கியாரொருவர் சொல்கின்ரு ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகமற்றிங் கென்மு கத்தி விளம்புமது செற்றங்கொண் டென்ரூன் மெல்ல. (உக)

ஒள்ளியவ டள்ளியுரை செய்யா முன்ன ரயர்புடைய வுலகத்தைப் பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங்ஙன மேலி னுல்யாம் வேறிரூரு வாவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெனி யவர்க்கெளிய சொக்க நாதன் மண்டபத்து ளெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளுதமிழ் வாண ரிசை வாணர் சூழச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (உஉ)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்மைக் கின்று புவிகான நமைச்சமப்ப ளென்று கொண்டே, யகமிழ்வி ஞெலிம்வர்தாங் கறிவி லாதா ளவையேற

வறிவுடையா ளெங்குந் தானுஞ், சகமுதல்வன் றனைநினைந்து மெல்ல வொல்
கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்ந்தோர், முகமுகம்பார்த் தனரென்
னுய் வினையு மிந்த முன்னவன்றன் செயறெரியா தென்று கொண்டே. (உஉ)

வே று.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாது முன்னர்
நிரைந்ததந் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனே வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினு டீரம் பேசி. (உச)

வே று.

வேர்த்தன ணடுங்கினள் விதிர்வி தித்தனள்
வாய்த்தில விசையென வாயு லர்ந்தன
டீத்தரு மூளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டும் பாடினுள். (உடி)

வே று.

புனைபெருக் குரல்க டத்தல் புரைத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
வினைபடி காக வோசை காருளி விலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்டை யெட்டின் றருகியிற் றிகழும் பொல்லா
வினிமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லே. (உக)

மூத்தவெண் ணனைது ளங்க மூவுல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்நி முத்தித் திருமலி களத்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடு மெல்விரல் சிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினுள் பண்ணி னேங்க. (உஎ)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க ளுருகிடப் பாடி னீதி
தூங்குமூ விசையைக் கண்டு தூதித்தன ரிருந்தோர் யாரும். (உஅ)

தணிவின்மாத் திரையொன் பானுந் தானங்க ளெட்டி னுறு
நணுகிய கிரியை பத்து நன்பதின் மூன்றெ முத்தா
லணுகிய தொழிலா றேங்கு மைந்தினுல் விளங்கு மும்மைத்
தினையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார். (உகூ)

வேந்தனுர் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது நெகிழ்ந்த துள்ளந் தும்புரு நாத தாகி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்தி. (கo)

பரிந்தது புதுமை யேயோ பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
நிரம்பியோன் முன்னின் றுவெந் நெஞ்சக முருகா தங்க

ணுரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சமி லாதாள். (சுக)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
சுற்புவீ றுடையாய் தோற்றுள் கழுத்திடை வளைத்தே றென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளே வாழ்த்திப்
பொற்புற கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (சூ)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலினின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவர் நிறைஞ்சிற் கூட லிறைவனே யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (சுக)

மறுவில்சுந் தரனைப் பாடு மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்ரு ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணூனைக் கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். (சுச)

வாடிய மாலை வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலை யென்று
சேடுறக் கொடித்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
நீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலைநில் லாவே. (சுஞ)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தான் வென்ரு ளுலகினே யாரு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்ரூண் மற்றென்
பண்டுறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (சுசு)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேவிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விதலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் ரூனு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (சுஎ)

பத்திரன் ரூனு மிக்க பழுதில்கற் புடையா னோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோரு காண வேகினன் சிவலோ கத்தே. (சுஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுசுஉசு.

திரு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரணடு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மாபினி லிலங்கு வானேர்
வன்னியர் தலைவன் றேன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டு. (க)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னே யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராறு மைந்த ரவன்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினுல் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யீழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லியம் பதிவிட் டொன்னர் துரபபமற் றியாவும் விட்டு
கல்குர வலிப்பப் போனேர் நாடொறும் வருந்த மேனிப்
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் வினைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா வினிவ சத்தாற் சுழன்றுழன் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஞ)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதகு முணர்வி னுனே
ரொப்பிலா முனிவன் றூற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினர் சால நக்கு. (ட)

வே று.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சிறியாங் கவனைப்
பற்றியெங் நிலமு முழும்பழ மையினுற் பரிவுடைத் தழுந்தொழி லுமக்கே
யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் றுழுமின்வெங் குரூஉக ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். ()

முனிவரன் சபிப்ப வெஞ்சக மஞ்சி முதிர்தரு பத்தியிற் கூடி
யினையடி தொழுதே மாசிலா தவனே னீள்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்

தனைவரும் வணங்கக் கண்டதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.()

வே று.

இக்நெறிச் சுபிப்பப் போந்தாங் கெல்லைசூழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்திறக் கூனற் கேழ
றன்வயிற் றுதியா முன்னந் தாயையொண் புலியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (கூ)

வே று.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
காய்துயரங் கொண்டழுங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னேயவுளா யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கo)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வனைதுண்ட
நெட்டை முகமிலங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முழுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கஉ)

வே று.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வமுதபா னத்தினு லன்றே
குருபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாரப்
புனையற வழுது கிரிந்தன வியைந்த பொலிவுற வலியினு லோங்கி. (கங)

வே று.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தநற்
பெரி கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

அகத்திருவிருத்தம் - கசுகஎ.

நிகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமங்கை
தாபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
தருகியபே ரருள்கண்டாண் டதிசயித்தன் புறத்திதித்துத்
தெரிதாகின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (க)

வே று.

விலங்குகள் கொன்று காட்டி வேட்டையா டுதலைப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனற் பாவ
மலைந்தவர் மேற்செல் லாது வதிதிவெவ் விலங்கு சாக
நலந்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (உ)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலயோ னிகளிற் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவர்நீ ரிழித்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை. யோருங் காலே. (ஊ)

அப்படி யிருப்ப வித்த வங்ஙங்கொண் டுலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் தின்னித்
தப்பற வெறும்பீ ரூகத் தறுத்தொறு நிற்பேம் யாமே. (எ)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுருவங் கொண்டே
யெவ்வுயி ராயும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (ஏ)

வே று.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித னளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண மூன்ன மொருபெருந் தவமுனி சபிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் துமிழு னிறந்தது தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த முருடமா மிலைதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
மேங்கற வுலாவி யிவ்வடல் வீட்டோர் தீங்கிலா வினியருத் திரணைக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிநல் லொழுக்க முயர்புக ழுறிவுற வுதித்தே
யாங்குநென் னவற்குச் சேனைநா யகரீ ளாடகம் மாணையா லென்றான். (ஐ)

வே று.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம ளகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொய்புட னக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

வே று.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் நும்பெரு முலேப்பாற் கடல்குடித் தலைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குரைக்க வேணுமோ நினைத்திடி னென்ன.()

வே று.

திருந்துகா யகன்ம ஞிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (கo)

கனலுமிழ் செங்கட் டெங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால முலாவிமீண் டருளால் வெற்பிற்
பூனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (கக)

பிறந்தபின் ரும்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (கஉ)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னெருவர்போ லுருவங் கண்டே. (கங)

இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து திக்குத்
தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (கச)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாம்பரி தேர்ப தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பழுதிலா னினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் காட்குந்
தழைதரா மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப வீந்தான். (கஅ)

நெறிப்படு மதுரைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
வறத்தினே ரொழுகிச் சொக்க ஞணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புகழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராதி. (கசு)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைக டந்தே. (கள)

வே று.

கொன்றைச் சடில முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாறற் கிரவின்க
ணென்றிப் புகுந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (கஅ)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுருசு.

சுo.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காகைக கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழ்துலர்த்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (க)

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்ந்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
தீங்கதல வெல்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (உ)

வென்றிப் புரம்வென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வானே ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (ஙு)

காணி னினியிதற்கோர் காரணமுண் டெங்கிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டு பூசைகொளு மீசர்களிற்

சேணிமிருங் கோயிற் றிருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா ரிலைபிறங்க. (சு)

என்று கருதி யிரணியத்தண் டாமையிற்
சென்று விளைவின் முழுகிச் சிறகடித்துத்
தோன்றுபுழ் கொண்டானைச் சூழ்துலகோர் கொண்டாட
நின்ற பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (டு)

வேறு.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய கினைவு கண்டு பொருவின்மூன் றெழுத்தா லோங்கி
விளைந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (கூ)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிரமமா முருத்தத் துன்ற
ணுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேகின்
பெருங்குலக் கினேக்கு மப்பாற் பெறுமபெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதுயிப் பவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்த்து பயமாகத் தினிவ ருற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நாத்த
மூயர்வினோ யாடல் காண வுமப ரு மகிச யிப்பச்
செயிரற பாலைக் கெல்லாஃ பேமே யனைய வுன்னான்
பெயரது வ ரிபா னென்று பேரிடக் கடவ தென்றே. (கூ)

கருணையிற் பரிசுந் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
குருவியு மாசித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
விளைவொடு புகுந்து காட்டிலை வெல்லுமந் திரமோ பிறரும். (சஎ)

மறுவற சிகரம பன்னுள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வலங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவ ரஞ் சாதிச் செல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (கச)

கன்பரி வெய்தி யாவு நலையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லான் னினைவு தோன்ற
முன்பதி கண்ட பின்ன ரலையலை முடுக்கிக் காக்கை
யினபுற தலேயி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்குமே. (கஉ)

கோக்ஷய நோர்கை நீக்கிக் கூர்க்குமூக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டலிபி ளக்கக் கத்தமூற் பகைகி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று விரைவொடு மாறி மாறிப்
போக்குதத் தொடர்ந்து குட்டப் புருந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஙு)

ஆங்கது கண்டே போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
நீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா னென்னூர். (கச)

வே று.

செங்நெறி நாயன் றேவர்க டேவன்
மூன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
நன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (கஞ)

வே று.

சொற்ற ரும்பெரிய சுந்தர னருளா
னன்க ருங்குருவி நாமிசைத் தோன்றும்
விற்பொலி மன்னிர மித்தியுஞ் சயத்தின்
சற்ப னையின்றங் காணப் படுமே. (கசு)

ஆசத்திருவிருத்தம் : ககஞஉ.

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா ளீண்டுத் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்து
வாரிசு முலக முற்று மதுரையி லிருந்து காத்தான். (க)

மன்னுயிர் காப்போ னெர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா ரல்குர வற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டிழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (உ)

ஆங்கவர் நீங்க இல்லா வருமபெரு வேள்வி முன்ன
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிந்லா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் முனி யங்கள்
பாங்குற வினையில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (கூ)

மாநிலந் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெங் துயருற் றேர்நாட்
டானிருந் தாைக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
றீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மிற்றோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்திலோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனுற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்ல ரென்றுநள் ளிருட்டி யின்றுன். (டு)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படையு முன்றன் பீடைடைக் குடியு மற்றே
ரொருவரும் வாடா வாறிங் குசாைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (கு)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று னர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டிய தறித்தெ டுத்தாங்
கொண்டிரி நின்ன தாக வனதுறு குறியு மிட்டுப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

நின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடித்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்குந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்கு நல்கிடு நீயங்கள் கூர. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடின் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (கூ)

வே று.

தூணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனைவை
யுணர்வு ளானெழுந் தநிசயித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தனவி
றணிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் விரை ர. (எ0)

அடர்ந்த தானையோ டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமு நானிடைப் போக்கி
மடங்கல் யானிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (எக)

வே று.

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வனகர் ழேலி யங்க
ணுற்றதா னையயி ருத்தி யோங்குதன் றிறலி ஞெ

முற்றிர விற்சென் றீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடிஞன் பாணிச் சென்டால். (கஉ)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமர்மெய் புனைந்து வந்து
செங்கணே றனைய மன்னன் றிண்மையை யதிச யித்தின்
றிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்ரொன் றுண்டு தாபர மென்ரொன் றுண்டால். (கங)

வே று.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டுசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (கச)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படி வாையென வெடித்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ றித்தனன். (கரு)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் செண்டினற்
கன்றிரும் னடித்தவன் பாவச் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றியீ சங்கம வுருக்கொண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (கக)

வே று.

ஒருவரா லணுக வொண்ணு வுயர்வட நிரியிற் செம்பொன்
கையறத் தறித்தெ டுத்துக் கயலொடு செண்டுக் கீட்டிப்
பெரியவ னருளா வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
விரைவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (கள)

மன்னிய மனிதர் மூற்று மற்றுமோர் மேரு வெண்ணக்
கொன்னுறு ராவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ னினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (கச)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்ரூட் பகடியர் சகடு முன்ன
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (கக)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்

சுந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாரு லத்தான். (உ0)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசிடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (உக)

ஆண்டியாண் டொன்றிற் குள்ளீண் டகிலமுக் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (உஉ)

மாகிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானிரை மாட்டு மீச ளளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரேன்மற்
றூனமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (உங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஎடு.

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஓங்குதன முடையானோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின த்து மூன்னோர் நாளி, னீங்ரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின் வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யீங்குலகி னுணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குகிழ வறுமொரு பெண் ணருமை யாகப் பயந்துசிறப் பொடுவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைகரிருப்பானோர் மரும கற்குப், பொருத்தமுறச் சொடுப்பலென வறுதி யிட்டுப் பொருவிலருங் குல வணிகன் விருத்த னுகித்,திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்ச் செட் டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துதிகழ் செய்தியெல்லாந் தோ ன்ற வோலை விசைவினவன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (உ)

உண்ணுடைய மாமனைநிற் பின்னை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட் டாந் தவங்கள் செய்து, பின்னொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெற்ற ரிய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வுறவுரைத்தி விருத்த னுகித், தன்மனைவி யொடு நிறந்தான் விளைவின் வந்திக் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொ ன்னே. (ங)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னங் கிருங்குலமா தொடும்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினுற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னளிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக ரடைந்தனவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் தனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (சு)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னுண் மனைக்க ணிருந் தறநெறியை மனத்தி னெர்ந்தின், ரோதமணஞ் செய்வதுநம் மதுரை மேவ முற்றவர்முன் னுவென்றே யுரைத்து வான்றோய், போதுதிகழ் பொழி னம்மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டா னெருப்பட்டான் றனக்கட் டோடும்.

வே று.

செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை
யிந்திரை யனையா ளோடு மினிமைகூ ரடிமை யோடு
கந்துபல் பொருள்க ளோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும்
வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலை. (சு)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த
வுத்தமன் பொருள னேத்து முற்றவர் கைக்கொ டுத்து
மெத்தென முகைக்கொண் டுருகுவல் வினாவி னீங்கண்
முத்திதயின் மதுரா தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (எ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங்
குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து
கிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம பயம தென்னும்
பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (அ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்தத்
தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட்
டாங்கருங் கண்ப டுப்பத் தையலு மரபை நோக்கி
நீங்கவோர் புடைத்து யின்ரு னெருங்கடி யார்கள் சூழ. (கூ)

நிறைவினு லறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர்
குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குலப்புகழ் வணிகன் றன்னைக்
கறவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே
முறையிடா வீழ்ந்தார் சூழ்ந்த வடியவர் முதிர வாங்கு. (கூ)

விளைவின்மின் னசனி யன்னர் வெவ்வலிக் கரட னெப்பா
ருரணடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர கேர்வார்
பொருநரு லத்தை யேய்வார் பெரருவிலெண் குக்க ளிப்பார்
கருதிமுன் பார்த்துஞ் சாகக் கண்டனர் லகவிட் டார்கள். (கூ)

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி ஞெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொமே ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னைந்து புலம்புவா ளரனை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் தீலையோ வின்றெ
ஞளரி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கஙு)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
ன்றியிற் ரெழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லை
வென்றியி னுணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருரையு மென்ன வுளைசெய்வா னிலனை நோக்கி. (கச)

வே று.

எத்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முத்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து ளனெறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளா
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டணைந்திரவிங் கிவன்மகன்டா ரைவு
தீண்டி. (கஞ)

வே று.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கக)

வென்றிகொ ணஞ்சுண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா ளுற்ற வருத்தமீக் கிடுவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க ணேக்கா னுன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினர் புதுமை கூர. (கஎ)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்து றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியந்துற வெத்தி னுர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுநே ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புகு ழணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினர் காழி வேந்தர். (கங)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடி வாகவே
கன்னி மாதினைக் கைப்பிடி யென்றனர். (உ0)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவள்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி ருயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முரையென. (உக)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணியி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (உஉ)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
தய்ய வந்தெ னுயிர்தரும வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்ந்தனன் முண்மிசை. (உங)

மற்ற வன்றணை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குநின் காதலி தன்னொடு
மூற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெனின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (உச)

வேறு.

மாண்டுகன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதினொடு நல்லடியார் போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரடைந்து பொற்பிற் கரு ணையுட னெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்கு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாந் தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்ந்து மாம, னீண்டியநன் பொருளொடுந்தன் பொருளுங் கொண்டாண் டிருந்தனன் னயம்படவா ணிகஞ்செய் தோங்க. (உடி)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையாளோர் மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னேங்கிப் பொலி வினுடன் வளருங்காற் பொருமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டகுல மா கின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னோடுங் கூடி, மின்னிபபாஞ் சாலிக முன் னுன நல்ல விளையாட்டி னெருப்பட்டார் வீதி யேறி. (உசு)

வேறு.

கூவிளை யாடு நாளிற் றகவிலாப் புதல்வ னோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டலும் விம்மி யாற்றாள்
பகைப்பட வடித்த தென்கொல் கெடுவிர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (உஎ)

வேறு.

ஆங்கது கேட்டு விளைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
னீங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரினைய
நீங்குள நீயோ மைந்தனைச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யாளை யெழுவிழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (உஅ)

இன்னன விளிய முன்னவ ளேச விளையவள் சாலநொந் தழுது
பின்னுற நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்பு னடைவின்
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றாள்.
வன்றுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனை வுரைப்பதிங்

இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணைகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
ரூப்பிலாச் சிவனும் வன்னியுங் கிணரு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா ரூரச் சான்றது சான்றோ சிறந்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட டூ ரவிழுமேற் சற்பார் மெல்லிய லலலவேற் கணிகை. (உ0)

வேறு.

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையவ ளெங்குந் தானுய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனண் மண்ணில் வீழ்ந்தது. (உக)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தரைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நான மூன்று யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னியல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றூர் மற்றே. (உஉ)

மறுவினீ யறிய யானேர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையில்வந் துரைத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (உங)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குளாள் செயல்கண் டுள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவ ழைத்தான். (உச)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டெவ்
தெய்வ யலலதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த ரநிசயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாருல கீர்ந்தன டேதிமோ நி. (உடு)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளினையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்ருள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (கூசு)

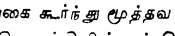
உத்தமத் தலேவன் கண்டாண் டளங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்ந்தே
யத்தனே நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெற்ற
பத்தினி மாதி னேடும் வாழ்ந்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (கூஎ)

மூல்லேசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றண்ணே நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினே விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி வாழ்ந்தனள் பழிச்ச யாரும். (கூஅ)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலே மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டுத்து
விளைத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்பூவம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (கூக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களகச.

கூகூ.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்.

மூர்த்தியகா லத்தொருகான் முதுநாரா வடதிசைக்கட்
கூர்த்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சித்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் வரிவாணே
வர்த்தனயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மழையின்றி. (க)

ஆழியுரு வனேயபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுழன்றுதுக நிரைதேடித்
தாழ்வகல நயந்தரஞ்சேர் தவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தணேந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (உ)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்திலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினெடுஞ் சென்றிரப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமுயர் வடிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கணேந்து வினையாடிப் பயமின்றி யுலவினவால். (கூ)

வேறு.

தவவள வலியி னுலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட்
நவமுறு நாரை வாழ்த்து நனிமனத் ததிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை. (உ)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமருண் டிகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
விரைவொடு நணுகினர் விடியு முன்னரோ. (ஙி)

அங்கவர் தங்களத் தளவு நீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கமா முனிவனைச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நாரை யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நிரையின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (ஏ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்த்து
புனலையே யுண்டு சூழ்ந்து பொய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி றந்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய இனைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் ணுது
பெரியமீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (க)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முந்து வேட்டியர் மூத்தியை வேட்டது. (கூ)

வேறு.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைநா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா

ருற்றுரை செய்யி னெண்ருங் குயர்தவ மூனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நாரை. (கக)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ ழுந்து
தரைபுக ழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
விரைவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதரு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத ருலயத் தணைந்த தன்றே. (கஉ)

உத்தமக் கணகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (கங)

எங்குமோ நிறைதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கையர் நின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தாள். (கச)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்ருரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா ளுரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா ருலுவை யார
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவிளை யாடல் கண்டு. (கடு)

சாதிவா தனையி னுலே தருமநூ னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (கக)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னெரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (கஎ)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றே வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்தகிங் கெனை யந்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (கஅ)

நலமலி யறிவான் மிக்க நாரைவந் தணைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னேத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலதலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்திறு ரதிச யித்தே. (உக)

வேறு.

உடலி னோத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ லோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்முழை. (உ0)

வேறு.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாளை
வரனுறு தேவ ராகி வான்முழை விருப்பக் கண்டீர்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரனெவ் திப்ப ரேல்வா ளுள்வதற் கைய மின்றே. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களஉடு.

சுசை.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்குக வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திந்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுகங்க ணின்கின் முதலுகத் தாதி தன்னில். (க)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமூற் கலியு கத்தி னிருக்குமூன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (உ)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைந்து மாதிரு லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார். (ங)

தொன்மைநன் னிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
கன்மறை யோதி னேரு நயந்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடோர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னெரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (ச)

வேறு.

மறந்திக ழுவ்வுக மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக ழிவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்றரு ளுமுன். (ஞ)

வேறு.

வரணுறு மண்ம கட்கு மணிமுடி யாருந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பரா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் றீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (ஊ)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ரு லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சுந்தையே வடிவாம் வேத புரு-டனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க டீரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்ரூர். (எ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணேத்துயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
வினங்குநூல் வேதி நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பினங்குத லறந வின்ரூன் பிணங்குநூ லினங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொனு லிலங்கு வான்ரேய்
திருந்தூமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (கூ)

வேறு.

அன்னே யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
கன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கென்னி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினூர். (கo)

எட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோகியே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
தீர்ட்டி னெங்கு மயக்க விரித்தனர். (சக)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெற்றுக டெங்கனல் கொண்டழி புங்கடைநாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வந்தலி ரும்பிர மன்ரு புத்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களசள.

பயன் முதலியன.

சொக்கனென் றெருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் றெலிலிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் சுருதிசொல் யாவு மோர்ந்த செல்லுஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விதைவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னணைவதற் கையு மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ ..... சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின் மூழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் கடக - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

தீதில்வண் டருமை பூபத் திருவிளை யாட லன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கையு மின்றே. (ரு)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நிமைமலர் குவியச் சித்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
கனையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து
நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிருடிக
ளெய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் க
மதில்சூழ் மாமதுரைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர்
கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (கூ)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றுய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்கக்
தூய்தகு கவிக டம்மைச் சுருக்கிமூ வாயி ரத்தி
னேதிலு னைத்தி யண்பின் புனைத்தனன் தமிழா லின்றே. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கலகூ.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
மூற்றுப் பெற்றது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சில சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில்வணாயப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

சித்திவிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்த னுர்வினை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வெண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினியானைக் கற்றற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

கூ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனியானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினியானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ச. ஆடகஞ் கின்றுறையு மன்னமே கின்னுடைய
பாடகமுஞ் சேடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
லற்புதமே யம்மே யணங்கே மணாறுங்
கற்பகமே காயேனைக் கா.

[இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள் இல்லை.]

வெண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினேம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பியிசந் - தெம்பெருமா
ஞதிவினோ யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து. (க)

விருத்தம்.

கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டைத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தருதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினோயாட் லறுபத்து நான்கன்றே. (உ)

பாடபேதம்.

காப்பு.

க. படைத்தான் மாக்கள்போல். திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனுகணினைந்துட் சிற்குண ஞகி. அறங்கட்குப்புலனுரும்.

உ. சம்புவொண்டாரக்குக்.

ஙி. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுரைமாநகர்.

கo. சம்புவெழி றங்குமொழி நம்ப னெலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கஙூ. சிவமாவராவராணையால்.

கச. முன்வழி.

கஙி. போற்றும்பதஞ். பொருவரு மமரர் சூழப் பொன்னின். நடம்புரி யும்.

ககூ. யாருங்காணச். சிற்பரவொ ளி.

ககூ. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உகூ. அருந்தமிழ்முனி.

அவையடக்கம்.

கூ. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வினைசெண்டு வேல்கொடித்து மறைந்தவாறும். முன்னுர்கல்லிபங். மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

கூ. தமிழ்வர்க்கமுனைத். ணமனுனாத்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டுமண்.

ஙி. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்த.நாக மலைசெய்து; நாகமலையெயி. பூழியன்றன்.

ஏ. ஆரம்பூணு விந்திரன்றன் வின் முடி.

கூ. கரந்திருந்தேழிசை. கருணையு றுபன்றித். தீருந்தேனுக்குருணை. கரு ங்குருவிக்கு.

கo. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமீன். தவமுதல். ஓரேதா யுகத்தா திக்கணு யாத்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

கூ. ஒமுற.

ஙி. முன்புவித்துயரந். தெரிதரவறி வாரில்லை, நன்குற.

சு. பெரியதானமைவபவம். தலம் புகழ்தரவிளக்கந். சிவன்றலங்கள்.

ஏ. சிந்தைகூர்தருதானத்தின்; சிந் தைகூரபதானத்தின். மூர்த்திமா.

அ. சீர்நன்னுட்டவளஞ். முனிபகர் ந்தான்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. திருவினையாட்டுநாட்டுச்.

கூ. இருப்பவன்முக். கிற்பவ, னரசன்.

ச. நித்திலம்பெற்றநாடு.

ஙி. காரணவானையேத்தவரும்.

ஏ. தாண்முரித்து; தாண்முரிந்து. சாடிவீழ்ந்து. வனைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

கo. பாய்ந்தகண்ணீராற். சேர்ந்த. சந்தனத்தண்சேறு.

கஉ. வளன்கடருவதென்றும்.

கஙூ. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. முனைந்துகானை, வெண்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. உலகனைத்தினுநிறுப்ப.

உ. ஓங்குநீர். மதிற்படை.

கூ. பகார்தற்கரிய.

ச. மணிக்கண்டன்.

ஙி. தருமச்சுருதி. அகல்வானுலகெ ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

க. மீனுகத்தொன்றும்.
க0. வீணைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற விட்டனீய்விழும். எம்பெருமாக்கட மதுரை.
ககு. பரிவினங்கயஞேக்கியார்.
கஉ. வினையிருள்.
கங. பாவநீங்கும் பதியெனநினைத் திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடு மரை வளக்கன்று.
கஙி. மற்றைமந்திரங்.
கசு. நிரம்பப்புலவர். உலகெங்குஞ்.
கள. மனிதர்தாமுங். ஒருங்குங்கா லே.
கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினுனும். வினைகளகலுமாதோ.

நூற்பயன்.

ங. அமங்கலிமங்கையர்.
ச. மாமிருத்தி. உடற்குறி. சோர வஞ்சனை.
ஞி. செழியநாதர்.
அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்.
க. பகையுறுது. உரைசெய்தான்.

க - ம் நிருவினையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.
ச. பாரிடைமரங்கள்.நீக்ககண்டி.
ஞி. வடிமித்தத்த, ஓரனெழு. கருவி னுண்.
சு. சுரபி.
எ. அணியபல். பேறுற. கூத்துப் போலும்.
க. பாங்குறும்.
க0. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ னிக்.
கக. எழுந்தவானவன்.
கஉ. வேறுதொண்டுசெய்குறித்து.
கங. எய்துமா, ரூனமா.
கஙி. இவ்வனத் தலையா மூன்னம். கோடிபல்லிலங்கு. உரைசெயுமமரர்.
கசு. செவ்வையின்மூனைத்து.
கள. ஆழ்ந்ததெளி. கன்னவண்ட னி. மற்றதன்வடதிசைத்து.
கக. கடியகாட்டின்.
உ0. கறுமல செங்குண்டென்றுய்ந் து. எனச்சோதித்தான்.
உஉ. சிறந்தநல்ஞி.
உங. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.
உஙி. ஒல்லியிற்கொணர்ஞி. யானை யாற். சார்த்தினன்.
உசு. அந்தவாலயத்துக்கேற்ற வணி யுறவியந்திருந்த. அந்தரவாலயத்துக் கணி.
உள. காத்து. நீக்கியாளுஞி.
உஅ. முறுவல்கூர. அறையினுஞ். அறிகுவர்.
உக. இனைத்தலுமன்றி. நேயமூற் றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.
ஙo. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன னென்று.
ஙக. செழும்புனல். சென்றவராயி னுமின்னுந். நினைத்தாமெவர்.
ஙங. அமசோசனிம்மையின்.
ஙச. தர்துமிகளார்ப்பத். மூவர்க ண்முதலாவுள்ளமுப்.
ஙஙி. உத்தமபுராணம். சாரசாமுச் சயத்து. சதைவினாவிற்.
ஙசு. கேட்டே.

உ - ம் நிருவினையாடல்.

க. ஒருகாலி தடிஞ்சன் பாவ்மெல் லாம். மன்னயிராபதங். பொன்னி கர். இதட்செங்கமலம்.
உ. தன்பாபநினைந்து.
ங. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி ப்பதே. என்பார். இபமெண்ணியம் பும்.
ச. இழிந்தகாண. உபசாரம்.
ஞி. வடிவான்மிக்காய். முனிவரு ருஞ்.
எ. வினையினுனை. மதத்தினுனை.
அ. விலக்கியவாறதென்னை.
க0. காட்டானையாதி.
கஉ. பிரதிசாபம்.
கங. அலைவற வெனக்கும். பிரதி சாபம்.
கச. இழிந்தாகம்.

பேரன்பைகல்ஞி.

ஙூ - ம் நிருவினையாடல்.

க. பேராசனிழலே.
ங. இத்தகவன். வடிவின்மங்கை.
ச உற்றங்கவர்பா லின்பமெலாம்.

இ. எழில்சேர். ஒருமகனே. தளங்கியதால்.
ஈ. அதிபயமுற்று.
எ. தணியுநீரேதம்வர்த்தனமும்.
அ. இயையுநாமம். கணவர் கண்டால்.
க. செந்தமிழ்க்குரவன். என்றுசாற்றி.
கக. கல்விமுற்றும்.
கஉ. முகிழ்த்தத்.
கஙு. பொருந்தவேதவங்ஙள்; பொருந்துபோதங்ஙள். இவ்வயிற்கொடித்து. பந்தநீக்கி.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொன்னினுனையர் நாட்டிடைப் போயினிதிருப்ப; பொன்னினுமுயர். அருங்கடன்.
உ. முத்திமும்முலே.
ஙு. உத்தமத்திலேவினே. இக்கிலத்திடை யிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.
ச. மன்னர் கண்டால். கிற்பார். இறையினேடும்; முறையினேடும்.
ஞ. தன்னைக்கொள்ள வாஞ்சையாய். தாழ்வணப்.
சு. செம்மலேயென்ன.
எ. மற்றமுற்ற.
அ. ஞாட்பினின்ற. அயுதங்கழற்றி.
க. வக்கே, தார்நிலத்து. விடித்திடும்.
கஎ. வன்னரியானே. துன்றியே. தள்ளியேயினன்.
கக. வன்னவெஞ்சிலே.
கஙு. இகல்செயக்கண். டொப்பிலாவ்ஙூர்ந்து. அறிகில்லேனென் ஆலியாவிலேறே.
கச. முனிளர்தன்னே. வேதன்.
கஞ. மருமலரிதழி.
கசு. வானாட் டென்னல்யாயுங். காணுமாறெங்கென்று.
ஊ. கதலிகட்டி.
ஊஉ. பூன்டோன்.
ஊஙு. கான்மிசை. மார்லிடை.
ஊச. செறுத்தினன்முகூர்த்தத்தொப்ப.
ஊஞ. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததோன். வேந்தர்பொன்.
ஊஎ. எர்தருங்கோ. கேதுமாதன்ம ருகனுனன்.
ஊஅ. உருத்தருமாசர்க்கு. இருக்கினற்கிவ.

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மணத்தபின்னர்.
உ. கற்றிருவர். பசியாற்பொங்கி; பசியாற்போகி.
ஙு. பொகிப்பது.
ச. உண்டிருப்பது.
ஞ. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.
சு. முனிவரினுமிக்க.
எ. கஞ்சுகன்வருஞ்சயில. சசிமலர்ந்தசடை. பதஞ்சலனிறைஞ்சடி.

சுரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொகித்தே. போயபின்.
ஙு. யாவரிம்மண்ணில்.
ச. சிலங்க. மடை முதனூல்; மறைமுதனூல்.
ஞ. யாவருந் திரண்டே யேினர். செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.
சு. மூற்றவார்த்தநன்சொன்றிக்.
எ. இடருறுமென்மையும். தன்னிகரிலாதவர்த்தடாதகை. முறுவல்கூர்ந்தாங், குன்னிடைத்தாகை.
அ. மலியேபோலும் வெள்ளியும். அகமுட்கூர.
க. உண்ணுமுணவையும்.

எ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைதுற்றும். குன்றினம். குற
உ. வாரிதிகடித்தனே. [ட்டனும்.
ஙு. தோன்றியிடனன்கு.
ச. தளர்ச்செப், பாங்குளமடக்கள் ஐணருவிகள்.
சு. குலைத்தலே; குலைத்தணி. தூசாசித்த.
எ. கடியாற்றுட். மண்டிரிருஞ்சென்றங்கண்.
அ. சார்வரு; சார்வுறு.
க. கண்டிடென்று. கண்டுமீண்டதுவெம்பூசம்.
கம. கழனிகாதிற், தாவில்பல்பதிகண்டிப்பால். ஓதவிளக்குவித்தான்.

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. உளாப்பச்.

உ. கானவன்; காவினன்.

ங. அதர்வுறுமடியனேன்.

ச. நயந்தன; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகஞ்.

ஞ. மோனமாகியுள்.

கூ. பொழிலேழுவாரியும்.

எ. மகரகேழை.

அ. ஆங்கதுகண்டுகண்டு. செய்குவேமென.

கூ. உற்றெழுங்குற.

கஅ. மஞ்ஞரதம். எண்கடலென.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. மஞ்ஞ்தாயின்.

ச. மன்றமர்கணவன்.

ஞ. தணிவிலா தகங்கோ டாமற்; தணிவிரதங்.

எ. அந்தையாய்மகட்கு. தாயையுறுப்புற.

அ. கடலிடையாடென.

கூ. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. திகழோர். அன்னப்புடையோன்.

உ. தழைசெய்திடவே.

ங. பேரோர்சடை.

ஞ. அறவுகிரம். உரவை, யிறை. நெறிக்கணவற்பெயர்.

எ. முடிமுன்னினனே; முடிசூடினனே.

அ. விதுக்குடுமி.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பர்கண்.

உ. கந்துகம்போலவடியென.

ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்கிற்றன்றே.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அழகார்சொக்கன். வேலியையேயவேலி.

உ. கணத்தினுலித் தலகனைத்தினையுங்கொள்ள.

ங. சாலநாமுறுங்காலத்து.

ச. உறுதுயர்.

ஞ. மனுக்களுய்ய.

சு. உறைசிக்தி.

எ. மழைத்தளியால். கூடலில்லான்.

அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.

கூ. இடையிற்பொங்கும்.

கஅ. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும்பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை. புனாக்கட்டேகும்.

கஉ. தம்மைப்போற்றி.

கஙு. கூடலினிரிணும். நகரினை. மாடக்குழற்கீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கஙு - ம் திருவிளையாடல்.

க. அரவமெய்யினன். சித்தருருவம்.

உ. வென்றகீள். மஞ்ஞரதமாகிய.

ங. இட்டதிலதம்.

ச. திருவானவெண், மெய்யமுண்டச்சிரமுங்.

சு. ஒங்குலகங்களோ. யாவருங்காணவே.

கூ. இன்னருட்சாந்தன்காந்தன்.

கஅ. முற்செறிசிற்றங்.

கக. என்றுமழையேவப்.

கங. வெய்யகாஞ்சுகியர்.

கச. கேளான்போலுமனச.

கஞ. செழியமாறன். தனித்தெரிருந்ததேது.

கசு. ஏவா, திங்கெலாம்.

கஎ. இறையக்கதிருவினை.

கச - ம் திருவிளையாடல்.

க. இலேயிலேயுயர்ந்தவுலகில்.

உ. அருச்சனைச்சித்தராப்.

ச. ஏல்யானை.

ஞ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால.

எ. ஏசாவடத்தையும். ஓல்லெனச்சென்றனர்.

அ. வாங்குமுன்னர். மயர்மேலே.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இருப்பதறங்கையேந்த. காரணமானன.

ங. இருக்கவாசனர், இடத்தாமோர்ந்துபோமென்றேறர்.

ச. கோரிருந்திட. தாங்குதலாகவளாயிட.

இ. கொடித்தசிற்றரும்பலகை.

சு. தலைமயங்க.

எ. கடவதென்றெண்ணிநயன்றரு.

அ. முன்னமேகலந்து. அளவினிற், என்செய்தோமென.

கூ. இருந்தசெங்கமலம்.

கo. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ தேர்ந்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.

கக. கூடக்கூட்டினர்.

கஉ. மயக்குறக்கண்டி. நினைவில்லி ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன். வண்டமிழ்க்கள்.

கசு. இயலுறு வாணர். இஃதில் தொள்ளிதென் றேத்தச். தளித்தமி ழில். அஞ்சாம்பனுவல்.

கச. வியந்தரும்பொருளால். கவி தைகொணர்ந்து.

கசு. நன்கவிதையதிங்கு.

கஎ. சேட்டிருமையினுல். வழக்கு வீடறுப்பான்.

கஅ. உயர்கீரன்.

கக. மீபாருளலங்காரம்விளங்கிற்றி றைவனுர்பொருளெனவே.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.

உ. நேசமார்தேவி.

ஙு. வேண்டாமிப்பொழிகுவன்.

சு. ஆசிரியர்வைகுஞ்.

எ. வாழ்வோன்சிவமுனி.

அ. கர்தர்கோவே. பொருள்வேறில்லை.

கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு. குலத்தலையழியவோ.

கக. அவர்முன்காட்டி. கவிதைகைக்கொள்.

கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளுவரக்கனைகடிழிதான்.

கடு. இன்றியதுங்களிடத்து. விசை விண்றிநடந்திடும்.

கசு. ஒளியா, கைக.

கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். நமது வல்ல.

உo. நெருங்குநீர். நின்றனன்புல வர்காண; அவருங்காண.

உஉ. சோலவிழிந்து.

உங. நயத்தவொண்கவிதைக்.

உச. சொல்லக்கண்டி. ஒக்குமோ வென. குழற்செயற்கை.

உடு. இயையுநங்கவரி.

உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.

உள. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். நேயனேசுற்றமுற்றும்.

உஅ. அஞ்சினேனினைக்கே. விளக்கேகாணுய். ஒக்குமோ.

உகூ. சிறப்புறுகேசியென்று, குளுந்த.

ஙo. இன்னுமாமஞ்சகேசி. தண்ண நீர்வேட்டி.

ஙக. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகாலன்.

ஙஉ. ஒளிப்புக்கண்டி.

ஙங. தன்பணியிற்கொத்த. பழுதறச்சிறுவர்.

ஙச. எழுபுனலில்.

களு - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தஇல, நன்குசூர்தமிழ். நலின்றுபின்.

உ. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீள்.

ஙு. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினினிட்டத்தினின்று.

எ. அந்பிற். போவதெங்கேயென. கிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. இன்னராதிபாவையர்பரிய.

சு. ஒப்பாமகத்தியனேத். நம்போலு கீயம்புவிமூலே. விண்ணமரும். உளங்குளுந்து.

இ. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கூர்ந்தே.

ஈ. தமிணூற். முனிக்கதனையளித் தருளிச்செய்தி.

எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. நூலறிவிக்கத். மெய்யானவுபதேசந். அடியில் வீழ்ந்தே.

கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ்வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே, யார் வினெடும்.

கo. அருளிச்செய்வான்.

கக. குணந்தகும்.

கஙூ. இனிமைகூர்ந்தரு.நின்றபின். நிலைவதீதியை. ஆய்ந்துகண்டு.

கசு. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த செய்ய.

கஙூ - ம் நிநுவிஞோயாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி தைசான்றோர்.

ச. பத்தரீசி. வணிகர்.

ஙி. சருமன்.

சு. சொற்றரவற்றோ. செட்டியா தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரஓறக். மறைதல்விட்டு. இல ங்கநம்பேரூம்வர்தி.

அ. பத்தியிற்பொருந்தி. அழைத் துச்சங்கச்.

கூ. வளனுறு; வளர்வுறு. அதிசயித் தாரும்.

கo. சாபமுநீக்கி.

உo - ம் நிநுவிஞோயாடல்.

க. யார்க்குமிக்கோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ரூ. என்னுமதற்றும்.

ச. எண்ணெண், டிக்கும்.

ஙி. நின்றேடென்று.

கூ. சென்றங்கு.

கo. வேருய்மால் போல.மன்னவர் திதிக்குநல்லோன்.

கக. செற்றமுண்டோ நெறிதொட. கவிதைமற்று. இருப்பதோராது. ஒட் டிஞனென்னை.

கஉ. உரைத்தலின்றபோ தமோ. நொந்தநென்றலுஞ்.

கரூ. மின்னுந்தானில். பொறுப்போ ஞதி.

கச. கண்டுதொண்டர்.

கஙி. அன்பினெய்திஞ னென்று. அருளினுரைஞோவாழ்த்தி.

உக - ம் நிநுவிஞோயாடல்.

க. வாருதி.

உ. துயிலுணர்ஙியெனவெழுப்பிப்.

ச. கண்டனமே. நகர்வரக்கண்டு.

ஙி. அர்தமிதுன்றெனக் கேட்டஞ் சலிசெய்தேயெழுந்து. ரனி வேல். உண்டுறவெய்திந்தான்.

சு. அப்புடைத்துபங்கப் பட்டலறி விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஓங்குயர்சங்க. காவலர்துதிப்ப.

கூ. நிலத்தாகும்.

உஉ - ம் நிநுவிஞோயாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பிஞன்.

ச. மறவலியிழி.

ஙி. தாடுங்கையின்றி; அநாடுதிக் கையின்றி. அழஙிங்கென்று.

சு. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

கo. பலத்தினுற். புடையுழை.போ ற்றரும்வைபவம். வடிவின்றியே. இவ டனுங்கியைந்த.

கக. கொண்டேயெய்தி.

கஉ. உயர்ந்தவன்கேட்டு.

கரூ. வாங்கிக்கயிறிட்டுவிரலாளிக் கண்.

கச. மலிபோல்.

கஙி. உற்றதுவதனுல்; உற்றதாங்க தனுல். அளிப்பல்வேண்டுப.

கசு. ஒன்றுபோகாமற். எஞ்ஞனும் பார்வாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெனும்.

உரூ. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றெழின்மங்கை. இலங்க யாங்கும்.

உரூ - ம் நிநுவிஞோயாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

உ. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

ஙி. பரிசிப்பின்.

எ. நரைபுணர்ந்து; காைபரந்து. வஞைகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவிஞு னவன்கணே, யிந்த மாயை. பந்தமற்றியாவரும்.

கo. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண் மடித்துவிடாதிவண ங்கி. அச்சமுறுதி.

கஉ. பழுத்த.

கரூ. என்கையில்வஞையன்றது.

கச. இனக்கினவஞை.

கசு. சேழித் தோன்று. அவரவர்.

கஎ. பழுதிலான். என்பனீர்ஓவ கைகீட.

கஅ. வணிகரூரேது.

உ0. தீயிற்சாவதற்கு

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தா நீங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே. உடையவ னழித்திடாத. கடையரேம்பயந்தோர் தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உஙி. புதல்வனில்லை. மெய்யுனைந் தெய்தி. விடைமேற்.

உச - ம் திருவிளையாடல்.

க. வடதிசைத்து.

உ. எண்ணுன்கமமா.

ங. நீங்குசெய்தல்.

ச மதிலொரு. பாதிங்சியிற். கரிய பெரியோன்றனை.

ஞ அவ்வளவில் ஆங்கவனுமகிழ்ந்து. புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதுமபக்

சு. தொடுத்தணைத்தாற்போலப்.

எ. பின்னுலவ்விடை மேவியெங் கும். யாவருங்காணுத்த னேற்றிலச் சினை.

உடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவ னதருளால். ஐந்தியா ண்டு. குறைவறவளர வாழ்ந்த.

ச. காவலரையழித்தி. குடியை அறிவுற.

ஞ. அரசகுமாரனுக்கு.

சு. அவிடேகம் விரைவொடு. பெரியபட்டணம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

கூ. கடலினுந் தீயினும்; கடலினு நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்தன.

க0. பரியவானெண்பு. மொழிசேர் கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற்கையும் பெயருஞ். இடமுறவத்திப்பாய்தலுமென்னும்.

கஉ. வலைமொவனகங்கை. தோ மளங்குரு வந்தம்; குருபந்தம்.

கங. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்துப ராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; சூச்சை. மரதகசுத்தி.

கச. மிகவுறகாசம். வெச்சமிலச்சு மியெகுழி. பகையொடிருகன். நெய்ப்பிலி சுந்தை.

கஞ. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி ரஞ்செவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவ னையோடு.

கசு. வலைகோடின்களியைந்த. வத்திபாய்தல். ஒண்டிறன்மங்கையர்கள த்தில். இப்பர்மூத்தால்.

கஎ. திருகல்தோணம். சிப்பியிற்பற் றுக்காகவர்ணி; காகவர்ணமண்டிருத் தல். துங்கவாலக்கமவந்திதம்.

கஅ. கேடுறுதறுளை; கேடுறுதல் கரை; கெடுதல்சரீ. சுத்தி நொய்ம் மை.

கக. தவளை வண்டேயாகுலிக்கண். உயர் பூனைப்பூ. தணிவில் கரகரப்பு. பிணிகொளிபச்சுமி; இவக்சுமி.

உ0. ஈச்சங்காயே. பைங்கருப்புத் துளை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபாய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவதுதேரா வல்லி கனகதேராவல்லி.

உங. மறுவறபிறப்பிற். வாய்ந்தன. மறையறையுலகிற்.

உஙி. ஆங்கனமறையோர். ஊழிவாழ்ந்தனின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினல் விளங்கு.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தென்னவன் றேர்ந்து.

உ. ஒன்பொருள்களுங். கட்டிகீட்டோலை; கட்டியேயோலை.

ங. அடிகள்காண. செம்பொனுடனிப்பன்.

ஙி. மன்றனீடசோகம். ஒமத்தியின் அடர்க்குமேரு.

சு. மொஞ்சைகைக்கையர். வெஞ்சினத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொளமித்து. சால வெரு.

அ. மதுரையூர் கூப்பீடென்ன வட
கீழ்மூலைக்கோணத்து. கீடைத்து கூப்
பீடென. எமக்கணிந்த.
கூ. பெருகுநின்.
கo. உரவொடும். கண்டான்றேற.
கக. தொழுதான் றிருவாக்கென்று.
கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.
கச. உரனிடிமுழக்கங். வானுறக்க
லித்து. குறித்த நீள்கணை.
கஞ. எண்ணிமந்திர. தேனலந்தொ
டை.
கள. வில்லரிக்கணைவான் மூட்டும்
வேழத்தை; வில்லுறுகணை. ஒல்லை
மாசிலத்திலாயால்.
கக. கடிகைமோதிக். மாமகளும்
முன்.
உo. அச்சந்தணிந்தனர்.
உஉ. படர்தருகலியுறியமணர்கள்.
உச. கடவளங்கண். விரைத்தருள்
புரியப்போனேன். பணிந்துபோந்து.
உஞ. பழிச்சினோக்கு.
உஅ. வழங்கிற்றன்றே.
உக. பாவிகள். அவதானங்கள்.

உஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயான்மழித்து.
உ. தளங்குமாமதரை.
ச. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.
ஙி. பங்கயப்பழனம்.
சு. முனிவராயமாத்தியர்.
எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத், தன்
னுடைமன்னுமத்தாற்.
அ. சேணைக்குற்ற; சேணைக்கேற்றத்
தாழ்வு. துலங்குமூற்.
கூ. பரிவொடுத் தென்னன்.
கக. மழிச்சி செய்யச்.
கஉ. மூனடைத்து. ஓதுங்கின்று.
கஙூ. தீதைவெம்மையிற்.
கச. சூலமலகைநோய். பிறமேகத்
தலைக்கணங்.
கஎ. உணர்த்தவல்.
கஅ. அறைபடுங்காசமைதூசு.
கக. என்றது சொல்லா முன்ன
றிறைஞ்சியான் சொல்ல தானேன்.
சொலலவாழ்த்தச்சால்பினனென் றே.
விரைவிற்செல்வல்.
உo. கணக்கினுட்படுத்தி.
உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப்.
களிப்பத்தரகலினர்.
உஉ. பாங்கினுளைப். எனினர்.
உசு. பொற்றூமனாத் தடத்துள்;
பொற்றூமனாவி.
உச. தேங்குபுகழையனே.
உஞ. இனியதருஞ்.
உசு. கோகுலமே.
உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே
யென்றடிதொழுது வீழ்ந்தார்.
உஅ. அழுந்திமுன்.
உக. களிக்கப்பெற்போந்து.
ஙo. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது.
பல்லியங்கறங்க.
ஙக. தண்டலங்கதிராய். நித்திலம்
பிறங்கும். கானலம்பதி.
ஙஉ. நாரதரும். தோடைமா.
ஏழுகும்பரவுங். காரணன்வண்.
ஙஙூ. மெய்யார்பொய்கை.
ஙச. நித்திலமேயார்க்கும்.
ஙஞ. அமராடும்.
ஙசு. புந்திகடந்து.
ஙஎ. புயலெலாக்கூடுமாடம்புறம்;
மாடப்புறம். வாவிகளை.
ஙஅ. சகம்பரவுறுகலைச்; புரிவுறு
லைச்; பரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.
ஙக. அங்கணைஞ்சு. மயிர்சிலிர்ப்ப.
சo. இதுபோலின்றின்றே.
சக. உறுதியிட்டு.
சஉ. வளைபடலடித். உளையுமின்.
கழிதுபோநீங்கள்.
சஙூ. ஒப்பர்போல.
சச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய
வாணன்.
சஞ. தேசிகன்றனைக்.
சசு. தேடிநீள்சிவ.
ஞo. மன்னிடக்கண்டுள, முருக.
ஞக. கவிகுமுதுக். சார்ந்தமெய்யும்
புனைவடமும், மரித்தவுரோமபுளகமும்.
ஞஉ. மேதருங்.
ஞங. நன்குளீர். சார்தருமதனைப்
பெற்றீர்; சார்தரங்கருணைபெற்றீர்.
ஞச. அடைந்திடுங்காலை.
ஞஞ. மேவும்புனிதர்கள்.

இசு. குழுவினோடு. அரற்றியுரற்றிநின்று ; உலற்றிநின்று.

இஎ. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமாறி னின்றென்னே யென்னும், தேறலொண்.

இஅ. பொருந்துமின் னியமேய்சுண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஒதுவாரோ தப்புக்கார்.

சுஒ. அனைத்துமழித்து. பாடிக்காணக், குருந்தமொடிம. நெறிதருமமைச்சர். மூடிதளங்கச் ; மூடித்துங்கச்.

சுக. பிரமாதிராயன்காண்க ; பிரமாதராயன்.

சுஉ. வாங்கிப்பாயிரங். புத்தியினினைத்தார் ; புத்தியுளிழைத்தார்.

சுஙு. என்னகாரியத்தைச்செய்தோம். பொன்னேயேயளித்தேன்.

சுச. மாலளித்து. ஒப்பர்போல். தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

சுசு. நீணீர்காட்டி. மறைக்கோவே செம்பொற் ; சிற்பொற்றூள்.

சுஅ. பனைப்பேயோலை. விடுவாயெனக்.

சுகு. ஒதுபுகழ்மாறனுக்கிங்கு. உணரக்கொள்ளாய் ; உணரக்கோளாய். பத்திகட்டி.

எக. பேசலப்போந்து. தயாவுகூர்ந்தே.

எஉ. பேசிடுங்கூசலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமை பூண்டு.

எசு. குடைகாளாஞ்சி ; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா மூதார்கள மீதேயணி யாலாகுண கீலா.

எகு. அடிமையாட்கொண்ட.

அக. செய்தியென்னும்முடியுமென்று. காலைக் கண்ணினைக் கினைஞர். பண்பினினுளாத்தி.

அஉ. அல்லான்ஞானத்து.

அசு. ஐயமின்றி.

அச. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்தியேயுநீருமென்றவர்.

அடு. எனையுமின்றோர்.

அள. பக்கிவைகளி.

அசு. வீணையாட்டுநவின்றனை. கன்கமளித்த.

உஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய்.

உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்கிடலழைத்துவாங்கு.

ங. அன்னதுசொல்ல.

ச. மேனியைநோவன்.

டு. ஒழிந்தினைத்தவர். எழவைதவர்.

சு. அலர்கணீர்.

எ. மூடிப்பனின்னுயிரை. ஆண்டனையேல.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருஞ் லிரு நிலியமபுரம். வெளியினுதியாயே.

கூ. மொழியிலுரும். சோர்வறு பொருள்கடோர்த்தி. தேவதேவர்.

கக. நாட்டுணரியனைத்து மழைத்தித்திரட்டி. இன்னுஞ்சொல்வர்.

கஉ. அண்டம்பிள்ள. நரிகாணலியாது.

கஙு. கோமாயுவயர்மாயப். உடைய நாயகனேக்குழ்ந்து.

கச. நீதறவாழ்ந்தவெந்தை.

கடு. வாசித்தூளி.

கசு. காலன்வெந்தூதர்.

கஎ. வேதனையுருமல்.

ககூ. ஒழிபொழினகரின். வந்ததென்று.

உ0. தலம்புகழாலவட்டங். அலகிலாமணியாற்பொங்கும்.

உக. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளனைத்தும்.

உஙு. நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. போதுபொழிபூம்பொழில். கோகுலங்கடமைப்.

உசு. செவிடுதாக்கி. கடைஞாட் பொங்குமைமுழக் கென்னக்காட்டப்.

உஎ. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமால்; மல்கிமால். அழுதுயர். பொழிமழைக்.

உக. கவுள்பொருசெவ்வாய்க் கலினவெண். விழுமுசாமனாகள்.முகமோடுமைசைய. விண்ணெழத். சுற்றிமூற்றையுங். வந்ததுமூரிமாச்.

ஙூ. கொந்தத்தெனமிக்கெவருமூட்கெட மதிப்பன.

ஙூக. குலக்கிரிகண்.

ஙூஉ. வசைப்படுமனத்துடல்.

ஈச. மெய்ப்பான்மன்ன. பரிவத் தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.
ஈஇ. சாத்துவர்கள்.
ஈஈ. அடிசேவிப்ப.
ஈஎ. பொங்கியபொருமல்.
ஈஅ. அடியிணைக்கானீர்.
ஈக. கேட்டபாங்கணைமுனிவர் முன்னேன்வாம்பரி யுகைப்பனென்னூர்.
ஈங. தருமக்கிருவத்தானும்.
ஈச. மேருமாலவனாயொப்பென்னுத், தள்ளிவெண்.
ஈஞ. இமையாதநம்மைக். ஏறுவான்.
ஈசு. குசைகசைகுரலும். தேரும் விலக்கும். மற்றுச்.
ஈள. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதண்டமேவருமுபசுமஞ்சலமாஞ்;உபவசம். சிக்கினடை. அத்தபுளகயம்.
ஈஅ. வெல்விடை
ஈக. சுபதக்கிரமுறு.
ஐ0. தனத்தனவெனத் தனிதுகைத்தே, வீணைப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.
ஐக. சந்தறு. சுந்தரனிசைப்படி.
ஐஉ. புனாவற்றுருகிப்.
ஐங. தத்தொந் தொந்தொந் தித்தி யென்றென்று.
ஐச. கிரியைமுட்டார்.
ஐஞ. மண்டிலம் வினைப்ப. வட்டமின்றி.
ஐசு. பரிவர்த்திப்ப. இரண்டுபோல் குதிரை.
ஐள. பண்ணுறத்தாண்டும். விண்மண்ணுய்க் கடறிடலாயிற்றன்றே.
ஐஅ. நாதர்முற்றும். வீறுளமுயலின்மார்க்கம் வெறிகணைமார்க்கம்வீறி.
ஐக. படிமிசைக்கண்டதில்லை.
ஈ0. அவர்க்காணு. மனிதரொல்லார்.
ஈக. போலெமக்குத்தோன்றிட.
ஈங. பொருந்துபெருந்துறை.
ஈச. கழுதையோரி.
ஈஞ. திடம்பநெலமும். மெத்து தோல்வனேர்து.
ஈள. இறுகிச்சிவந்த கரக்குரம்போ விருகாற்குரமும். அகன்ற தனிமுதுகும். செய்யகாணுயே.
ஈஅ. ஆலியமனஞ்.
ஈக. பேராணுரானளான். மௌலவல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.
ஏக. மன்னநிமனம். மசகல்கான். இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்தன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்முகஞ்சாடித்தல். மற்றுத்தீங்கிலே.
ஏஉ. வன்கதி.
ஏங. கருத்தெனில்.
ஏச. மூப்பதொராயிரம். மூத்தற்ரமானதுகாண்.
ஏஞ. இடத்தல்கேணல்.
ஏசு. திண்பகைமன்னர். கொண்டு ளேமன்னராளக்.
ஏஅ. பரவரும்யாணை. அன்றுமன்னும்.
ஏக. பொதுவினுளாறலாலே.
அ0. அழகுறப்பேசிக். நன்மைதீமை, யோதுவர்.
அக. நல்லவறிஞரீ. நன்மைதீமை. என்னதுமுற்றுமென்னுச்.
அங. ராகுத்தராயன். மெய்யுடையமன்னன்.
அச. *ஞாறுசெய்வோன். வாள்யேறி. செம்புதோன்றுமல்.
அஞ. அடைவிற்போற்றி. வகையிற் சேர்த்து.
அசு. இனிமைகூரிராகுத்தற்கு. முற்காம்பிறகோத்துத். சடைமிசையணிந்து.
அள. பாடலமுனிவரோத்த. தூசெனத்துளங்கிற்றன்றே.
அஅ. தீங்கிலாவாதகூர். வாங்குமுன்.
கூ0. பொற்கரவாளம்.
கூஉ. கடலிடையலைத்தான்றே.
கூச. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.
கூஞ. நல்குரவுநல்குமூத்தவணீங்கி; நல்குரவுநீங்கிமூத்தவணீங்கி. இனியநங்கைகணுருதற்கு.
கூசு. பங்கியிற்கூடிய.

உகூ - ம் நிரவினோடல்.

க. மதுமையினுணின்ற. இனித்தொற்றவர்.
ஏ. மிடற்றிறருங்கயிறு.
ஈ. மண்டியகழ்வன.

இ. நம்மூளோர்காணும்.
ஈ. எழிறருமட்டியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிதள்ளுமழிகளும்.
அ. உயிர்த்துழன்று; உயிர்த்தழன்று. மின்னன்றி; மின்னிற.
ஊ. வரர்கணக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. நிங்கதிலுண்டோவென்ன.
கஇ. உண்டோவென்றே.
ககூ. மற்றினை.
கள. வீடுமாறஞ்சாதிப்போர்.பெருமாளெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ. தீரவுற்றழைத்து. சாருறும்பொருள்; சாருமப்பொருள்.
உ0. குறும்பரிகரிகளாகிக் கொடுங்குரல்.

ஈ0 - ம் திருவிளையாடல்.

எ. சிறையகத்தேகாமுன்னஞ்.
ஈ. மணஞ்சேர்புனல்கொணடு.
ச. ழீனுகளப்பாய்ந்தழுங்கி.
ஙி. இன்றேமுடிவென் றழிந்தொழிந்தான்.
சு. இன்னருள்சேர்முனிலைய.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கினரால்.
அ. முதுபொன்னகரில்.
க0. பஞ்ஞறியாட்டைப்பருவத்துப்.
கக. பரந்துதிரிகின்றனேயென்ன.
கஈ. சாலமுடிமேல்.
கச. என்றணைமுதியாள்.
கஇ. திருவளத்துக்கொப்பாகீ.
ககூ. யாற்றங்கரை.
கள. உலகுதான்.
கஅ. அயிலினல்வாற்.
உ0. *வித்துநெற்பிட்டுச்.
உச. செம்மையன்.
உஇ. குழப்புகொற்றூளர்.
உள. இன்றோர்கூடை.
உக. சகோதரர்பிறரென்றில்லே.
ஈ0. பணித்துணக்கு. உனைப்போலிங்கே.
ஈஈ. கோலறையென்று சாற்றுமென.
ஈச. கொற்றூனவன்.
ஈள. தள்ளிநடையிடக், தென்னன்முறை வாரியர்கள். கொற்றூளின் னகையின்றூற்றும். உடைப்பனடைப்பனெனப்பிடித்து.
ஈக. யாற்றி, லடிபட.
சக. முன்னின்றருளினுல்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சஈ. மாறினென்றேங், கரும்பெயர்பெற்றேனதனது.
சச. யாண்டும்வாழி
சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி.வேந்தர் புகழ்தருசொக்கர். கண்டதில்லே. யாருமலிழுந்து.
சள. தட்டக்கறுத்தேன். உண்மையீதால்.
சக. நீர்வாரி. அமைச்சுகன்னுல் வேதியராகாது.
ஙி0. இனப்பரியிலெதன்றி. அன்னமாமேனி.
ஙிக. மங்கைநகரினுமுருவங்காட்டி; மங்கைகழக்குன்குருவங்காட்டி.
ஙிஈ. காளாஞ்சி; களாஞ்சி. தூசென்றுங்கு.
ஙிஇ. பிட்டினடியுண்டு.

ஈக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
ஈ. ஒத்ததாயின்.
ச. நன்குதரப்பெற்றேமென்றூறியாரும்.
எ. தயருற்றியாமமுதுபடைத்து.
அ. மின்னெளிதால்.
ஊ. மின்னமாகன்னமாமுடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புதமில்லே. சோதிகீள். துணிந்துதியன்புகர்ந்தெடுத்தேத.
கஈ. கதவஞ்சடனெனத். விசாவொடுபுகுந்து.
கச. இருந்தநிறுதரபூரணமாவுண்டெழிறரு. ஆண்டிற்பின்னேயாய். அதிசயித்திறைஞ்சி.
கஇ. மார்பினீண்மாலே. அகங்கனென்ன.
ககூ. வேலே யேந்திழைதன்னம் மாமி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையின்றி.

கஎ. தொட்டிலும். துளங்க.
க்அ. வெருண்டுறுமிவ்வணைக்.
ககூ. ஓதுங்கிச்சொல்வாள்.
உo. அடித்துவீழ்த்துப்; அடித்துவீழ்ந்து. வருந்திவன்கதவு.
உஉ. நெடுமால்வாழ்த்த; மால்போற்ற.

ஈஉ - ம் தீருவிளையாடல்.

ஈ. கற்பனென்றிகலிற்கற்று. என்னைச்சாற்றி.
ச. புகழவாழ்ந்து.
எ. விளிவிற்கூடி, மன்னவன். வாழ்த்தும் யாசகனே.
அ. மூற்றுங்கற்றனன்.
கo. ஒருதாளன்றி. இங்கென்னை. மாறின்றுடிலொன்றே.
ஙக. அண்டஞ்சராசரம்.
ஙஈ. பேறுசார். வீறுசார்.
ஙஞ. வலியும்போக்கிய.
ஙஅ. இடப்பொற்சேவடியாலுள நிருக்கூத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிங்கு.
உக. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டுப.
உஉ. பொருந்தடியவர்கள். தன்வயிற்சேர்த்த.
உஈ. மாறியாடக்கொடியிட்ட.
உச. புத்தியும்புகழும். மும்மலமாசு.
உஞ. கோடையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

ஈஈ - ம் தீருவிளையாடல்.

க. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
உ. பருவவிலக்கொம்பின்சுட்டொங்கிநின்ற பகழ்மாருதத் தசைந்தி. உருவியாவி.
ஈ. ஆரூ, வீழி. வேட்டுவேடன்; வேட்டனவேடன்.
அஞ்சாதீசன்ரூனும்.
ச. பழியையுதீர் வேரூய்ந்து. இவ்வெய்வேட னெறியிடையிற்கொன்ரு னெம்மாதை.
ஞ. மன்னிரேயருந்துகண்டவாறு. எய்தாதிற்கும். அருங்கனே.
ஙு. வெயர்த்துமாப்ப.
எ. இயம்புமதி. கொலநின்றேம்; கொல்கின்றேமப்பால்வீர்த. இந்த, வாதிவியொருவராற்றப்பவொண்ணுது. போய்த்தனியழுங்குங்.
அ. உயர்ந்தபெருஞ். ஆளுடைச் சொக்கநாதனெங்கோன்.
கூ. எய்தேயதறிவிப்பல்.
கo. தன்னிடத்திவைத்து. உண்டிகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து.வெருவவுருப்புனைந்து.
ஙக. தெரிவுறுமிவரை.
ஙஉ. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.
ஙஈ. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.
ஙச. கொட்டிலாமொட்டை. விடிதலும். வெருட்டிமுட்டிட.
ஙஞ. வீறுகவில்லனென்று.
ஙஎ. மறைத்திடச். உற்றயாக.
ஙஅ. உதித்தசெல்வி.எய்துதொங்கி.
ஙஙூ. கருதினீங்கது. எனுஞ்சொல்.
உங. போதேமேல்.
உஉ. மேவுமின்னுயிர்.
உஈ. வெருட்டிப்போங்கி.
உச. கண்டுநாவுற.
உஎ. நோக்கியிங்கென்றனே. புகலுவதென்.
உஅ. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வனேடு.
உஙூ. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிகஞ்சிச்சொக்கன்.
ஈo. குட்டிப்பார்ப்பான்.

ஈஈ - ம் தீருவிளையாடல்.

உ. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கணையேபட்டுழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கணையேபட்டாலஞ்தோ.
ஈ. செருத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்ந்தார். பெரியதூரம்.
ச. புடைப்பவிடித்துக்; புடைப்பப்பிடித்துக். கவர்ந்தினமாதையுங்.
ஞ. அவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு ணமின்றி. நிரிந்தழுன்றுதின்றான்.
ஙூ. முன்னிருந்தீவினே. பல்லிறுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரிதரிதெவ். உண்டோவென்ன.

கூ. அநங்கனேவில்வாழ்க்கைக்கு.

ஙக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே.

கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்யாம்.

கஙூ. கேண்மோநின்னைப்பரிந்துநா மூனாக்குமாறு. மண்புகழ்கோவிஞ க்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிர தக்கணம்.

கஙி. உன்னேம்புலனையுஞ். நீக்கு வைமூவரும்.

கசூ. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மை தேர்; வாய்மைசேர். * இங்கிவர்தம் மைக்.

கஅ. விருப்புடைட்யறத்திறம்விள ம்பி. மறையவனிகழ நிகழ்த்திய. பா தகநீங்கிப்போயினன்.

ஊரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருஜி. நிலகமன்ன. பயிற்றி யங்ஙோரொருசாமப். அன்பாற்றுழ்த் தெழுவன்.

உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத்.வை த்துத்தானும், சிறந்தவன்போல்.

கூ. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னேவியர் தாங்கரித்தித்.

ச. தூய்நெறிச்.

கூ. கேட்டங் ஙினையிலான். காண நம்பே. வேண்டாதமக்கோர். நன்று கூர். போதுநாளஞ்சாகெஞ்சன்.

எ. சொல்வனினறுமெல்ல.

அ.நாதனெங்கடைந்தானென்றால்.

கூ. மிண்டொரு.

கo. தன்னுயர்.

கஉ. நின்றெனேவென்றுயேல்.

கஙூ. இல்லையென்று.

கச. புரங்கடிந்தோன். வெட்டிவீ ழ்க்கத், தீதற வல்லாஞகியிருக்கவஞ்.

கஙி. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட் டிப்பு.

கஙூ. வேறின்று. நூற்றெட்டு-

கஎ. முன்போலின்று. வெட்டுமோ. டத்தினன்கடிமகூர.

கஅ. விதிர்த்துக்கண்ட.

கஙூ. சிரித்துமெய்விதிர்த்துக்.* அறு த்துளான். அஞ்ஞெற்போல். இறக்கி னன்.நிலத்தையுங்கூறிக்கொள்வான்.

உo. துண்ட நூக்கமட் டங்க ழி ப்ப, நடுவெழு விச்சை சரரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள கோச ரக்கை வெட்டக்காண். பார்பரென் ருன்.

உக. சோமவென. மூந்துறத்தொ ட்டு. சுந்தொடும். தலத்தொடுவாளுங்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட் டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உஙூ. பணிக்கராப்போல்.

உஙி. கேட்டோரவாவற. செவ்வை யினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுந்தாமும்.

உசூ. தொழுதிகண்டி. புதல்வரெல் லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெல் லாம். அணைந்தீரென்ன. நம்மூருப் போல். வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருந்தனஞ்செல்வாவென் னக். கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

கo. இன்னுயிரை. வெட்டவிநாந் தனை. தாமிசையில்லையாயோ.

கஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

ஊசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ் சியாங்கண்.

தி. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சோர்ந்ததி.

கூ. வானுறைவளிபோல். விசாவிற்

எ. தெரிவுறச். [கூட்டி.

கூ. கடியவாயுமிழ்ந்த.

கo. புரமுண்டவனே.

கக. வானவர்கட்கினியாய். மெய் யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புகழா. அயர்வார் சோர்வார்.

கஙூ. தடினியினுரனுங். விருப்பினி ற்றடுப்பான்.

கச. சடைமுடியிருந்த. அணைந் தோர்யாற்றுள். கீக்கிப்புக்கு. இன்ப மேமெய்நினைத்து.

கஇ. தேவன்பைவாய். மதுரமாக
ஈரி. பரவுற.
"கஎ. மதுரமாநகரி. கழலம்பேரி.
கஅ. தந்தமிஞ்சும்.
ககூ. காலவேகமென்னவே.
உ0. வல்லாயக விதற்கென்செய்
குவேன் மாற்றற்கென்னுன்.
உச. தளர்ந்ததாடிக்.
உசு. இட்டிறுக்கின்றதாங்கு.
உஎ. இடபவெற்பெனப்போவென்
னத்.
உஅ. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம
ற்று.

ஊஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரப்பி.
இ.விளக்குவிக்கவேணுமென்னுங்கு.
எ. விண்ணப்பமென்று.
அ. இன்புற.
கூ. அரசுந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலக.
கஉ. பொய்யிலாயானே ஞானமத
ம்பட்டுப்.
கஙூ. குழுத்திகழ்குண்டர்.
கச. விடித்தினிய.
கஞ. எந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரியெ
ல்லே.
ககூ. நகரகத்தெண்.
உ0. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.
உக. பொருவருமதனா; பொதுவ
ரும்வாதி.
உஉ. வரிசைகள்கண்டு.
உச. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு
ங்கேதெனும்.
உஞ. வான்முகத்தோஞ்.
உகூ. கைகூப்பக்.
உகூ. வந்துகாவலிற். அன்புறநின்
று. செய்தனனென்றே.
கூஉ. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்த
ரிப்ப. சமணராண்டறிவான். மூட்டி
ச்சஞ்சலம்.
கூஙூ. புத்தமண்ருரத்தியர்.
கூச. வழுதியற்கெனவே.
கூகூ. மெலியவென்றூர்.
கூஎ. எவஸ்போகாது.
கூஅ. தங்கியலங்கங்.
கூகூ. கொண்டுரைப்ப.
சஉ. குண்டர்கேள்வியாங்.
சஉ. நீமெம்மடஞ். ஓடிவாழுந்தம்.
சஙூ. மருங்கினிற்பார்ப்பவுந்தீராது.
சஞி. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை. வசை
க்கியந்திரங்கண்.
சகூ. என்றறையச்.
சஎ. சொக்கையொத்த.
சகூ. தண்டலமன்ன. மாற்றவல்ல.
இ0. பூசிகீறு.
இஉ. குழுவொடுநின்ற.
இச. மன்னன்வலப்புறத்தழலே. வி
லாவினிடப்புறத்தழலே.
இஞி. செப்பியவாறு.
இஎ. சிவனேமனமுற.
இஅ. பலமருங்கிட்டீறு.
இகூ. செந்தமிழ்பரவுஞ். வெந்தின்
சாம்பல்.
ஈ0. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினேர்நமக்குமாம். வந்தனர்வெந்த
கீறு.
ஈகூ. மந்திரமாவதீன்றே. ழுதிர்ந்
தமாடண்டி. எறிந்தனரிடப்பரண்ண
ணி.
ஈஉ. பன்முறையடர்த்துப்.
ஈஙூ. மந்திரத்த.
ஈச. கண்டுமன்ன னருவராத்தவ
ரை. எறியும்பக்கங்குருந்தது.
ஈசு. அப்பால்வெப்பக்.
ஈஅ. என்றுபரிபவித்த; பரிதவித்து.
ஈகூ. இந்நாண்மேனிக்.
ஈ0. இண்ணருள்கூர்ந்து.
ஈக. கூனிமிர்ந்தெழுந்து. வடிவொ
ழிந்து.
ஈஎ. அரும்பொடிப்பாலன்.
ஈஙூ. வரிசைகொண்மானியாருமற்
றியாருமிக்க, கருணையினிலகக்.
ஈச. கொடிற்றிடை.
ஈஞி.சுந்தரன்றன்னைத்துதித்தான்.திரு
வோடீதே.
ஈஎ. கீங்கிலேயிடை.

ஊஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நாங்கொளத்த.
ச. ஓங்கியதேரங்க.

கூ. விளிவிற்கூடி.
கக. வாருநற்சிறுவ.
கஉ. காகஞ்சேரப்.
கஙி. எஞ்சழல்வாழ்சேஞ்கோணத். விஞ்சுயர்செருப்பு.
கக. ஒழுகின்முன்னற்றிருமுறை.
உ0. மறைமுழங்க.
உக. ஆயிரந்தருதி.
உச.எதிரேயேறும்.இடவாதேர்ந்து
உள. உயர்கழு.முன்னஞ்சோத்திக், குளத்தளவு.
ஊ0. வினைகடிவேதநான்கின்;வினை கடிகங்கைகீரின்.
ஊஉ. நாணுவீர்.
ஊஊ. இயைந்திப், பொற்புடைக்கழுக்கள்.
ஊச. வாழ்த்தலிர். தனிக்காளத்தர் வாதுமேற்.
ஊஙி. துய்யவையியைந்து.
ஊசு. மேலியவறங்களோடும்.தீவினை பயத்தலாலே. கீட்டியிட்டார்.
ஊஅ. அனையவையுற்று. இளரவின் னனுக. கடியகீர்வுழி.
சூ0. பதற்தொறும். நடனவில்.
சக. கரதமுஞ். அலர்த்திருமழை.
சஉ. பாதப்போதில்.
சச. வினையாலேடார.
சசு. வயிற்றினேக்கிழித்து. எறின.
சுஉ. கவிப்பெருமான்.
சுஙு. ஆழ்ந்துசெல்.
சுஙி. உண்டுபோ.
சுசு. தேனுறைவன்னி.
சுக. வந்தான்வணங்கி.
சுஉ. வருமன்னர்கரத்து.
சுஊ. சிவன்மேன்மூத்து. பணிக்தானன்பால்.
சுச. நாண்ருதரும்படைவீட்டைச்
சுஙி. பரவேடழகன்னெவே.
சுக. மாலுமயனும்முவணமும்.
எக. தூண்டுரும்பாக. எற்றல்கண்டீர்.

ஊஊ - ம் திருவிளையாடல்.

ஊ. முரண்டருபல்படையாள் வோ மெனத்தனித்துக்.
இ. தலைமேடி. அடைந்தோர்போ கலோக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
எ. சம்புதீரென்ன.
அ. மண்ணர்பொன்னெனுது.
கஉ. கொற்றவர்தனமெனுதழித்து; தனமெலாமழித்து; தனமெலாமளித்
கச. மனத்தொடுமடைடீ. [து.
கஎ. தம்மின்.
கஅ. துடியடிமுரசம். ஒண்டுமை. வானெழ.
கக. பாரூவளே. கொல்லெழிற்றண்
டு. முன்னெடுத்து.
உ0. நெளியவெண்ணிலவான்மூடப்.
உஉ. ஆடவனீனவணண்டி.
உச. பரிகலத்தை.
உஙி. பப்பரர்மாச்.
உசு. தூலக்கரிலக்கமில்.
உஎ. இன்னணம். மன்னியவீரனே ப்போற்.
உஅ. தலைவன்யாவன்.
உக. அமைச்சரோடுங்கேளுதி. நினைவினுங். தனக்கப். பரிகலங்.
ஊ0. நன்றெனவீரனேச்.
ஊஉ. என்னதின்னுடலங். சொக்க னென்ன.
ஊஊ. துனைல்கவாங்கி.
ஊச. அடக்குமவன். நடத்துபு பிடித்துறு.
ஊஙி. விளாவினில்.
ஊஎ. உம்பர்கோன்செயலைவாழ்த்தி
ஊக. நிறுத்துதறருமமென்படையைச்சாற்றிச்.
சக. மாணிக்கக்கோளகை.

சூ0 - ம் திருவிளையாடல்.

ஊ. இழித்துபின். அறங்ணுன்கும்.
ச. நிசநிசபோக. யாலையுஞ் சுருங்கிற்றன்றே.
சு. வணங்கிப்போத.
எ. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
அ. தமைமறந்தனே.
க. நல்குரவாகி.
கஉ. நன்குடையதத்தினர்.
கஊ. நன்குகூர் னைக்கு; நன்குற. கீக்கமற்றோர்.
கச. தொலையாதென்றன். தமக்கு மிக்குத். வாழத் தருவுவல்.

கடு. பஞ்சிமெல்லணைப். வஞ்சமா றற.

கள. கருத்துட்டங்கி. தணிவதில் லாது.

ககூ. சுருதியும்விளங்கி.

சக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நல்வினைத்தனிலாளளித்தவொர்ந்தனந்தவிலாமையால்.

டு. வாடிமுனுவற்பிடித்து.

அ. மகன்மைக்கொண்டு.

கo. தருமமென்றே. [றில்.

கசு. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

கச. கருஞ்சிறுக்கன் ; தருஞ்சிறுக்கன்.

கசு. சொல்வதோவென ; சொல்வதேயென்று. யாருமிரங்க.

கஅ. விற்றதென்பயனே. மருகலேகுமரணுண்டே.

கசு. கானல்வீதி. கோனுர்பயணமீண்டிலரோ.

உo. தனபாலன்சொல்.

உசு. நன்றெனவுவப்பக் ; நன்றெனவியப்பக்.

உச. மாற்றலர்.

உடு. போகநின்னுழையின்.

உசு. கனகமாமினைபுட்.

உஅ. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்கயத்தலே.

உகூ. கண்கணீர்சொரியவாய்.

சுஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சிறக்கவல்லி.

கூ. யோசனையோடி.

அ. இன்றரம்பிழை. சாபமது.

கூ. ஒதியதருகி.

கo. இணைப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

டச. மஞ்சமர். அஞ்சனீர்.

கடு. நணுகும்வசித்து வமீசத்துவரன்குள.

சுசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. செந்நெறிவளவ. எண்ணியோர்சாரியத்தேனை.

எ. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

கூ. வீரருந்தீக்கொடுங்கடல் தெளர்ந்தென்ன.

கo. ஒன்றியசங்காதம்.

கச. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

கடு. கடிதுறச்சேர்ந்தபத்தன்.

கள. நல்குவர். வினைத்தசமரமுன்னின்.

உo. முடிந்துமாண்டார்.

உசு. தந்திரித்தலைவரோடும்.

உகூ. செயிர்த்தமாறன்.

சுச - ம் திருவிளையாடல்.

சு. மானிடர்முற்றுமுற்ற.

கஉ. தொலைவிலாவிடும்பராலும்.

கச. வினைப்பேராரம் ; விலைப்பேராரம்.

ககூ. கண்டிமகிழ.

உக. பல்வளங்களெங்களூரும்.

உஉ. சேய்கன்னி.

உச. நீரிடையிழுப்பவறன்மிசை.

உள. வினைகடிதீர்த்தன்.

கூo. சீதமண்டிலக்.

கூக. கண்டிறைஞ்சி மிஞ்சுநெஞ்சு நாணு.

கூஉ. வரிசைமாமுனிமாறன்றன்.

கூச. பன்றிகடின்றிய.

கூசு. இத்தகவினிற். மேகநாதனை.

கூள. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

கூஅ. சிறையில்வைப்ப, விடத்தினைக்.

சஉ. தானையோங்க, வளனெலாம் பொருவான்வந்தான்.

சகூ. கயனுறை.

சசு. பொருதுதுஞ்சம்.

சள. வலைக்கையாலுன்.

சஅ. வலைக்கையாலுருத்தி.

சகூ. கோன்போக.

ருஉ. எய்தநன்மழை.

ருகூ. பாயிரம்.

ருச. சேரற்காய்ந்து. பினைநின்றான்.

ருடு. அருமழை.

ருகூ. நென்முத்தம்பல்வளங்களெங்களணு.

ருள. நாமுண்ணுரெனநவின்றமுன்னோர்.

ருஅ. வர்ணிலாரம்.

சரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. என்றறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பியரான். புத்தியழுங்குதல்கண்டங்கிரங்கிமிக்கபுகழ்ச்.

ரு. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத்திரையூன்றி.

டு. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமியேனுமை.

கூ. கீலவேற்கட். நாசிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச்சூட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றுவெண்ணிலாயென்னே.

கூ. பசனையவாள்வேல்; மனையவாள்வேல்.

க0. தழலிற்சூழச்சொருகிடு; சொருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.

கஉ. விரைவிற்கூடி. புயல்வரை மேரு. நடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெழுந்தே.

கஞ. தபத்தியநூங்கதி; அதிபதியாங்கது.

கள. சித்தரென்றேயாளாகி. எறிஞர்சிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தாவர் நயத்தயாவையுமுடித்தே.

சசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சக்தையாமறைக்.

ரு. நன்னூடுடைக்கருணைத்.

சு. ஓதருஞ்சொக்குலை.

எ. வண்பொருடனனே.

கூ. இருப்போன்றன்கண். துன்னியவலியும்.

க0. மின்னுயர்கோபுரம்.

கஉ. புறம்பிடைத்.

கரு. வென்றுருருவல்.

கச. கோயில்சேர்ந்தான்.

கஞ. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென்று.

ககூ. மாசறதிறிடா.

கக்கூ. காதின்கணனிமருப்புத்.

உ0. பொருவருனிகு. புகலுனவறைந்தெந்திர்.

உஞ. தம்பெருங்கருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.

உள. பெரும்படையினுமே.

உஅ. இராகுத்தன்.

ஊக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதிப்ப தரிதுவையத்து.

சள - ம் திருவிளையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியாலே.

ரு. நன்றிகொளுலகுக். படிவமாய்.

ச. பெருமைமிக்க, திரை.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

கூ. உரகராசன்.

க0. இடத்தினினமருமாங்கு.

கக. யோசனையகலம். தானத்தந்தத்; தானந்தந்தத்.

கஉ. நோக்கினுங்கு.

சஅ-ம் திருவிளையாடல்.

ச. உயிர்விட்டனன்மே, லென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வினைந்தென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்தினுள்ள.

கஉ. கருநிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. நீங்கொழித்தேகென்றீசன்.

கள. திருவானமரர்களிருடிகள். மருடைச்சென்றனன்.

உக. ஈண்டியவினை.

உஉ. தெய்வத்தானம்.

உரு. பருத்தியில்லென்று.

உச. காம்புவீழ்த்தி.

உஅ. பாடிவென்று.

உரு. நின்றனைத் தமராக்கொண்மென், றுசை. அளித்தத்தென்னன்.

ஊரு. துர்த்துமி.

சக. பிறவையுமொழிந்தென்னன்.

சசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சுரரடி பரவுமன்பார்.

ரு. தடங்கையுடைத்து. அதர்மறைத்தும், வெங்கிறன்மாறன்.

ச. அத்தியேன்றெய்த.

டு. தத்துயர்கீக்கும்.

எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணிறைந்துநீர்ததும்ப.

கூ. அவ்வுரைகேட்டு. செவ்வியசி
றை. பாத்திபர்தலைவன்.
கo. செழியன்மெலிவுற.
கக. கனத்திடைக்கணத்திடைக்.
கஉ. மெய்ப்படவவனுயிரினை.
கசு. படைக்குலர்தெளிவுற.
கச. கொடும்பெரும்படைகள். ந
ணுகியகாரணமுணரா.
கஅ. வாளியொற்றை யூதுநரை. பா
ணமெனைமாகிகர்க்கும்.
ககூ. கிரன்படுங்குருதி.மன்றவண்டு.
உo. சென்னிமன்னும். தானளத்த
திசயித்து.
உக. கருநடர்முதலாக்கூட்டி.
உசு. அமைச்சர்முற்றும். மை ம்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

நிo - ம் திருவிளையாடல்.

ச. நிலைத்துறத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.
ஙி. இந்நெறியொழுகுவோர். வல்ல
ரென்று.
எ. வீறுசார்மழை.
க. நோக்கினன்முன். மாயையா
மிடி.
கக. இடும்பைகீங்கிவொன்.
கஙி. மணங்கமழ்தொண்டர்.

நிக - ம் திருவிளையாடல்.

ஙி. பயத்தோடு நற்கோயில்.
சு. முன்விசையிற்.
எ. சந் தணிந்தேமஞ்சேலையனே.
அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.
அ. நரம்புமூளைஞ்சேர்ந்து. மன்னு
மக்கண்குற்.
கo. கிளைந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.
கக. நடவியலமைச்சர்முன்னு.
கஉ. பூணெண்ணின்.
கசு. மூர்த்தியையியந்தவேந்தை.
கச. சடைமுடியாகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநனிகிழற்ற.

நிஉ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. காரியமேதோ.
எ. கவிதைசொல்வார்.
அ. கேட்டருளீர்.
கo. மற்றொருத்தர்.
கஉ. பரிந்துள. பகுத்து.
கச. நற்கவிதைகொண்டு.

நிசு - ம் திருவிளையாடல்.

க.இன்றியுலர்ந்ததாற்;உலவியதாற்.
உ. இலாதொரு.
எ. அச்சமுற்று.
அ. வனத்தின்வந்துறு.
கஉ. கணமாவிழிந்திரன். பணி
சேர்கோயிற்றென்பாற். பதுமத்தட
முங்.
கசு. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்
குறுகி.
கஙி. ஒளித்தலுமே. வீ தி தடங்க
ழனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

நிச - ம் திருவிளையாடல்.

சு. பாடுகின்றமுறை.
கூ. ஈங்குமூங்கிலிலீழ்த்தி.
கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச்.
கஙி. நமக்குநன்று.
உo. விடத்தலங்காயுந்.
உக. தரித்துத்தோண்மிசைக்காந்
தனம், பூவினையாவிசாப்போகிற்.
உஙி. கோடாலி. அடியாரை.
உசு. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.
உகூ. இனையகூறினுன்.
ஊஉ. சொக்கீண்முடி.
ஊசு. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.
ஊச. விளாவினினெழுந்து. யாரெ
னவுனைத்தி.
ஊசு. அடியான்பாட்டுக்கு.
ஊஎ. இத்திறப்பாடலாரே.
ஊஅ. அளையிருளோமெ. பறைகற
ங்க.
சo. சாளகசங்தேம்.
சக. மென்றிருக்கரஞ்.
சஉ. பண்ணிசை வாது. என்ன
முன்.
சச. என்றதுசொல்லத்.
சஙி. செய்திகண்டு.
சசு. ஏதினி.
சஎ. இனியாலங்கி, மன்றுளையினே
யே.
சஅ. ஈசன்பத்திகண்டு.

ருடு - ம் திருவிளையாடல்.

ங. நாதாந்தத்துக்கினியகாதலனே
தும். வானோர்போற்ற.
உ. அணியொருகாலமளியோர்கால்.
கண்கொளாநாளுமவாவறவிளைவிற். உ
ண்டுடுத்தும் வன்தோர்க்கிட்டுஞ்சிறந்த
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.
ரு. ஒருகானுடி.
ச. அறியுமவன்.
டு. போகின்றதின்றுந், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று ; வேறுகா
தென்று.
சு. நோவார்கள்.
எ. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
கிலத்துவாழுயிர்த்தரங்கள்.
அ. தனங்கள்வாழ. இதமுறவிளை
விற். ஓலையைக்கொடீயென்று.
கு. அன்புறுகின்னை. மேகென.
கச. பயின்றுணீண்மறுகுதோறும்பக
ர்ந்துரு.
கஅ. கல்குரவசைப்ப. புறத்தசைப்ப.
ககு. கௌத்தொடெங்கிப்.
ஙூ. மீதேற்றி.
உக. கண்டுவாழ்ந்தனன்.
உஉ. எடி லங்கு தவிசி லிழிச்சி
னன்.
ஙக. அதிசயித்து. பாரராநெளிய.
செல்வச்சொக்கன்.
ஙங. மூக்தையினளித்து. தனையே
நாடி.

ருசு - ம் திருவிளையாடல்.

ங. வழுத்துவம்.
அ. சிக்கெனவுடனே.
கங. வன்றிறல்வாரியும்.
கடி. அணைந்துட்டவரொடும்.
கசு. ஆரெனச்செப்பிஞர்.
கஅ. எனக்குகல்லார்
ககு. யாண்டும்புக்கு.

ருஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நாட்போல்.
உ. ஆலேலில.
ச. இன்றெனக்கடாது.
கூ. என்றனுமன்னவன்.
கூ. பரிவருதென்முன்.
கங. ஆங்கிருந்து. பாடலியர்துயின்
கச. நீதறுமலவை.
கடி. அனுமதோதருமம்.
கள. இசைத்துப்போக.
கஅ. கருணைசேர்சொக்கன்.
ககூ. என்றனனிறைவன்.
உ0. ஓரம்பட்டி.
உக. செற்றங்கோவென்னூள்.
உஉ. எனப்போதென்று.
உச. வந்திருந்தானிப்பாற்.
உசு. பெருங்குரல்.
உங. தாளங்கள்.
ஙக. பகைத்தவர்நெஞ்சோர.
ஙஉ. பொலிவுகூர்ந்து.
ஙச. கழுத்தினினிறங்க.
ஙள. உயர்பூணல்லி.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஒங்கியபுதல்வரீராறு.
ங. உழையிடையிறந்தநல்ல.
ச. அலைப்பப்போனநாட்டிடை.
உழுதுநாளும்.
கூ. கொட்டியாடினர்.
ஙூ. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

ருகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க0. திருந்தாயகன்.
கஉ. பிறங்குபன்னிருதாய் தந்தை.
கச. இந்தவோர்பருவமைந்தர்.
கசு. அறத்தினினேங்கிச்.
கள. பகைகடிந்தே.

சூ0 - ம் திருவிளையாடல்.

எ. வழிபடுவோர்கணின்போன். மு
யிற்றத். உழையில்.
கூ. பெயரையும்.
கங. கோக்கைகீழேக்கை ; கோக்
கியகோக்கை.
கசு. மிருத்தியுஞ்சயத்தின்.

சூக - ம் திருவிளையாடல்.

க. குலத்துள்.
உ. கல்குரவாகியெங்கும்.
ங. கீங்க நில்லா.
சு. பீடுசேர்குடியுமற்றும்.
அ. நயங்கள்கூர்ந்தே.
கூ. வழிபடு.
கக. மடங்கலாளிகள்.

கஉ. இருத்தியோங்கிய.
கங. திண்மைகண்டு.

சுஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கீள்விதியின்.
உ. வளர்க்கின்றகன்னி. விளைவில் வணிகனுக்கெழுதி.
ங. பின்னொராண்மகவின் றியினி மைகூரப்.
சு. இனிமைகூரடியாரோடும்.
எ. முத்தையின்மதுரை.
கூ. ஆங்கரன்றனைப்பணிந்தே யருளுமனையிற்றங்கித், தீங்கறவருந்திமுன்னர்த்.
கஎ. குலப்பெருவணிகன்.
கக. நகுலியமெய்வார்.
கச. இறைகடையரற்றுமூன்னம்.
கஞ். பட்டணத்தோர்.
கஙூ. தொடாதி கீங்கி, நிற்பது கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுந் தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென் றேத்தினர் காழி வேந்தர்.
உசு. உயிரற்பொடி.
ஙசு. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ளறிவமென்று.

சுஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வாணி.
உ. வந்தறஞ்சேர்.
ஙூ. மரவுரியிடையினர். தருமகண்டிகையொடு.
கூ. பரிவற.
கஎ. சந்திமாமடத்து.
கச. இனியதோருடலம்.
கள. நெறியறியாநாமும்.
ககூ. நாரைவந்தனையை.
உக. பரிவற. கருதுதிரென்றும். கொல்லாமல்.

சுஙச - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.
அ இனியவங்கங்களோடு.
கக. எட்டைநீங்கும்.
கஉ. கண்டுகடம்பவனத்தரறுத்நி கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.
உ. கார்வளவன்முண்டிலத்துக்; காரவளமண்டிலத்துக். அர்வானவினையாடல்.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்

பயகரமாலை.

காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றாளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவிளை யாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறற்று காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மர மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்பொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

உ.—வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றருவாச னிட்ட விணைமலைச்
சிந்திவெண் சிந்துரந் தீங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
மூன்றுறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேசுர தேசி பயகரனே (உ)

ங.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சிராலீ வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணீ தியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ங)

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடு மூன்று முலையா டடாதகை மேவிநின்கண்
ணுண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னாசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ச)

ஞ.—பத்தஞ்சலிக்த நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புசியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதனை லில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஞ)

ட.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் தலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை யெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்'
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ட)

ண.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டு வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ண)

த.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் றிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
மூரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னீ மூழ்கமூக்கீர்
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (த)

ந.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்மூக் கீரைவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்வசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ந)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரணும் புதல்வனே மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கo)

கக.—வளைவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டுஞ் சடைமன்ன னேதரு காட்டளையன்
கிரிகட லேபகை கிட்டி வளைசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஉ)

கஙு.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக ழுன்தென் மதுரா புரியிற் றமைமதிக்க
வகந்தொறு ஈசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்தறின் ஞமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கங)

கச.—கல்லானே கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னுட்டி னிறைபுனியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதவைத் தோன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லானையினும்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கச)

கசு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னுட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தமிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கசு)

கஙு.—கீழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கஙு)

கஎ.—நக்கீரனைக் கையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுநக் கீரனை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கஎ)

கஅ.—தமிழாராய்ந்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிற் காட்டி லிசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஅ)

ககூ.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிறிகழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனே
வழிபடு சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வந்துகிற்க
வொழிவிலில் வூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னூமன்றன்னுற்
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ககூ)

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்கர்ப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் றிகழ்சவமு
மருவே தனையுட னீங்கணைக் காரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனை பிடித்தெறிகின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியரை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணுளோத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்பலு மங்குற வீசையு மாபகரப
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஉ)

உஊ.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

நிகரற்ற தாரு வனமட வார்நின் மதுரைதன்னிற்
றகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவர்நாண்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஊ)

உச.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சினை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னீட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உச)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவரு மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தகற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உரு)

உசு.—பூனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினன்
மிகையாகி வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையாகி யெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உசு)

உஎ.—ஞானுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தீர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெருமீ பழி கொள்ள பெருந்துறை கூடியகா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற்
பாலித தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (உஅ)

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

வரிபயின் மீனத் துவசன்முன் னெதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டி வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருகலின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி கேரென்றபின்
பரிகரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே (உகூ)

ஈ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்தத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஈ0)

ரூக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னே
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூக)

ரூஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலிவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா ரூடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா ரூடித்தனே யெத்தனே கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடிஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூஉ)

ரூங.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசுரன் றேவிவடத்
திழியுமம் பாலுயி ரேகிற்றென் ஞதிந்த வேடன்கொன்றுன்
மொழியும் பரிசிவை யென்றுற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூங)

ரூச.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
தீதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூச)

ரூரு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்பணிக்கன்
றிடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினுற்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ரூரு)

ரூசு.—மதுரையான திருவிளையாட்டல்.

கதியன்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
ததிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதனைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூசு)

ரூஎ.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வன்றித் தவர்த மண்ணுயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சென்றித் துயர்கதி சேராமற் றீதெனச் சேர்ந்தபொல்லா
வின்றைச் சமணும் வழுதிவெப் புற்கெட வீடச்சம்
பன்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ரூஎ)

ரூஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணூயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூஅ)

ரூரூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணுடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வரத்
தண்ணரு மந்திரிக் கொர்த்தக ளர்செய்த தன்மங்கள்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் றெதிர்த்துவெம்
பண்ணமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூரூ)

சஅ.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சரு.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பரீர் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருங்கை மகவாக்கிச் சென்றபி ணதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சரு)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
ளிலங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஉ)

சரூ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டி மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் முன்றேற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சரூ)

சஎ.—இந்திரன்முடிமேல் வஜ்ரயெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காளைச் சிறைவைக்க ரீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு ளாளி லவன்முடி மேல்வஜ்ர யாரதின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சடு.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தரோர்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டனைர் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் றணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சடு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழ்த்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டுகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சசு)

சள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரணைத்து மலிகோத்த நீங்குமக் காளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லை விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சள)

சஅ.—வரகுணஞக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியகாட்
டிரமூட னையிடை மாமரு தூரிற் செறுத்தகனை
யுரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சகூ.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்தமுற்றும்
படத்தொலி வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சகூ)

ரூ0.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ நிலாவும் வயல்சூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடி வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வமுதிட் டினைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூ0)

ரூக.—ழர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்தயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயண்பர் காதலினு
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன மூட்ட வுரைத்தச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் சூழ்வதலே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதுத்தி திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்றன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பகுத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஉ)

ருங.—புலிமுலிபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடு தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியைமுலைப்
பால்கொடு வெண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருங)

ருச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

புயறவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழுவர்தோ
ளியலிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசமை
பயனுற வேத்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருச)

ருஞ.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழ்ழியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஞ)

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னீமுப் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுத்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருசு)

ருஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலிதன் னெடிலசை கூறென்றகாள்
வடிவர் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெலலும்
படிவர் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஎ)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் றாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாண்டியன் முய்போல வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஅ)

நிகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமூன் றான்குகின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்செய்க னேபர தேசி பயகரனே. (நிகூ)

சுஅ.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றும லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதனைவந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்செய்க னேபர தேசி பயகரனே. (சுஅ)

சுக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழ்ஞன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடிகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுக)

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த னெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுகா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஉ)

சுஊ.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் காலையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினை
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிற்சென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (சுஊ)

சுஎ.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லாக் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஎ)

திருவிளையாடற் பயகரமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

கடம்பவனபுராணம்

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூருக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கற்கண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்ளானைக்கச்சாபத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், நேசபெறு குருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிசூ டாதிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசறுமா முடிபிளக்க வெற்று ணென்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்சாபந் தீர்ந்தே கிற்ருல். (உ)

ரு.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலேபி ஞலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கனவற் கண்டான், மன்னுமுலே மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ரு)

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலேயாள் கனவினேவெட் டெழுந்தெண் டிக்கு முயிலிவிச யஞ் செய்து கயிலே மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் ருது வந்து ளாப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண் பளவின்மற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுங் திருக்கண் சாத்தித், தம் முறையான் மணந்தமுடி சூடி வையந் தனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (ச)

டு.—பத்தஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைமீ ராடிச் சென்மினிவ ணெனமூழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் றில்லை மன்றினடங் கண்டல்லாற் புகியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைசூழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புகித்தான் கண்டு. (டு)

சூ.—பூதழண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னே டிங்குத் தாவில்பலர் வருவரென வமைத்த வண்ணம், விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டு மிகவளருந் தொகுத்திலே யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தரனுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லேக்கிரிசே ரன்னக் குன்றை வாரியின் றதுகொடியின் மங்கை நாண. (சூ)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரன்தாங் கியநான் சிற்றூண் புசித்தினித்தே னென்றன்னங் குழிக ளுன்கின், வருதலுநாற் றிரையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடிப்பொய்கை வாவி கூபப், பொருபுனலுள் ளனலுடித்தும் புனிதா நீரென் றோலிட்ட பூசநதி யழைத்துக் காட்ட, வொருவஞிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வறிஞ்சியது மனல்பிறங்க வாயங் காந்து. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிசேட் டீசனைத் தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுளாத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைநின் முகவாட்டந் தீண்டு காண்பா னெண்ணியிரங் தேனைவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடலி கடவா தவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடத்துறவேழ் கடலென் றார்கள். (அ)

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருறியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனகம் மிறையருளா லாடு கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிப் கொண்கன் பிறங்குசத குன் கன்றே டாடி னல்லாற், சாறுறவா டாரென்பர் வரென் றியாய்முன் சாற் றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீறுதவு கணவலெடா டிப்போற் சூழுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (கூ)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலாக புரிந்து காக்கும் புலிமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிகன் மரபோங்க விருங்கோ மாறன் மாறறுகந் தரமாற ஞதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னருளால் வேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமூற் பலிக்க மோலி சனிகவித்தான் கோச்சடில வரும மென்றார். (கo)

கக.—வளைவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவறமுக் திரன்றலியிற் புலிவன் பாரார் தாங்கெனவைத் தருள்புரிந் தங் கிமையோர் வேர்த், தேவமுடி சாடுசெ வளையுக் தந்து தூக்குகடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் திகம்போலி விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினே யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலே யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான தீநுவிலோயாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரர்சித்தர் மனி தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த முதற் புயல்க ணன்கை, மாணுறுமா மழையையே வறகான் மாட மாக்கி வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நாணுதொழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றூய நகரிதனே நான்மாடக் கூட லென்றூர். (கஉ)

கஊ.—சித்தரான தீநுவிலோயாடல்.

மாத்திரைபொக் கணம்யோக பட்டத் தோடி மதுரையிலெல் லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவளிசெங் கிடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் னுள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத் தின் றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர் கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா நிருந்தான் சொக்கன். (கஊ)

கஎ.—கல்லானே கரும்புவாங்கின தீநுவிலோயாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினஞ சித்த ஞயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலேக்காட் டாமுன் வாங்கியயின் றிதுகமல் காள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் தூனே வினழின் றநிரம்முழங் கிடமுன் சீறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில் விரைவினெரு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கஎ)

கஏ.—சங்கப்பலகைகொடுத்த தீநுவிலோயாடல்.

தவிசுவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மாப் பாவறிவ தொருபலகை தக் தே பின்பு, புவிபுகழ்சே ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருந் ததமிழ் வைத்தாங் செய்தி, விவிதமெனுங் காலசீ ளத்தாற் செய்யு டலே மயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பொருள் செய்து கூட்டித் தானு மேறிஞ னரனுற்பத் தொன்ப தென்றூர். (கஏ)

கஐ.—கிழியறுத்த தீநுவிலோயாடல்.

திருத்தியெ மூனிசருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொரு ளியென் றேத்த வங்குப், பொருத்தமடக் தையரொடியர் தலத்தி லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமனங் கண்டு தென்கொ, லருத்தமிழா லிதுபொருத்தப் பாடு வாரே லளிப்பலென்றூர் பொற்கிழிதற் சபையுட் டீக்க, மருத்தனே யான் கொங்கென்றூர் கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கிழ் கின்றே. (கஐ)

கக.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின தீநுவிலோயாடல்.

காலவல சண்பர்பிழை பொறக்குஞ் சொக்கே சக்கீரன் பிழைபொறுத் கின் னுதற்கட் டீயால், வேலறச்சுட் டிடுதியர்தீத் தருனே கல்லி வினங்கிய சொல் லெனும்புகழ்த் தாதி கேட்டிப், பூலைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடித்துக் கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி னானே.

கீஅ.—தூறழனிக்குத் தமிழாளித்த திருவிளையாடல்.

ஒன்கவிருன் றும்பின்ன மூறுதே ரற்கிங் குரைதமிழ்நூ லருள்பவர்யா ரேனவெம் மன்னே, திண்புலிப்போர் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்மூனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழாளைத் தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண் வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென் றியன்மூனிவா வெனவழைத்துள் ளூபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனூர் பொருட்டே ஞேருந் தகைமைபெற வுரையெழுதி மலிந்து மூன்சென், றெங்கட்டே றறிபவனே கல்ல சொல்லென் றியம்பவெல் லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவருத் திரசன்ம னூமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னன்மைக், கங்கமுறும் புளகெனப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன் முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். ()

உ0.—இடைக்காடன்பிள்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகான மன்னிகந்து தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தனுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லி யென மறைபுகலு மிகந்த தின்னே, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலேயென் றேத்தி வணங்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் றூர்கள். (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சேமமது மையையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண்ஞா னக்கண்ணுற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேகின், ரேலமொடுங் கழியவருங் கடலே யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துசுவற் றென்னப் போதம், வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந் தா ணமம் வேலைவடிம் பலம்பகின்ரு னென்ரு ரன்றே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக் கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்திதிபோ கெனவு தித்த மெல்லியைக் கொள் வாணருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்புதநிக் கோலிமகர வலை யொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குலமென வம் முறையி னேடி நளிமகரம் பிடித்தடைவின் மணஞ்செய் தானே.(உஉ)

உரு.—வலையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழுநர் சவிப்பப் போந்தே, கோதையர்கீள் வணிகர் குலத்திதித் நிலங்கக் கோல வலை வணிகனுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சு லாக்கித் தியில் வீழ்ந் நிவோ ஞெருப்பபிங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதியுரு மறைத்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வயர்குலமென் ருருளிச் செய்தான். (உரு)

உச.—இலக்கினையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானேர் பழுதில் சோழன் கனப்படையோ டெய்தி வையை வடதீ ரத்தி, னுடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகையல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடு மதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்த்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் றிகழுமிலச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (உச)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளினு லுதித்தோர் மைந்தன் செலுமிபருவ மைந்தினடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றே யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உசு.—பூனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனெனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட்டான் சடனர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவளமாகப் போந்து விழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலே மீது நின்றே ரேவிடக்கண் டியானைமலே யென்ற ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலே யென்றார் கோறுட்டா னட்டாலே வீர னென்றார். (உசு)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மழிவாத புரத்து வாழ்நர், தனராமத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னேடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகினுன் றென்மதுரை வேந்தன் றன் பால். (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறனுயர் சிறப்பின் வைகி, யொருமையொடி னவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுளைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலனெக் கொடுத்தண்ட மாற்றி ராஜி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட் டுசைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (உஅ)

உக.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பக் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் கலைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புலிமாறன் பொருமி யேங்கக் குதிரை யாய் நெடியகுரல் காட்டப் போத்து, மருளாருந் துறையாள ருரைப்பச் சால மழிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத வூரர், வெருளாதுண் மழிழ்ந்தறி யாப் போன்ம செல்ல வெதுக்கு நெஞ்சி னிறைவனத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

ரூ0.—மீண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைகெழி யுடைப் படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்சு மந்தானுட டிடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், ரோதுங்கான் முனியையிடி விடென் ரோர் வாக்காங் குயர்வான்ரோன் றச்சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாத மல ரிறைஞ்சிறும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்ரூன் மாற னென்ரூர். (ரூ0)

ரூக.—விருத்ததமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ ஞெருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்டீந் திடச்சீ றுற்ரூ, ரூரைசெயவுண் டென்ரூறி விடுப்பச் சென்ரோ ணுறுசைவன் மகளென்று தொடானம் மீச, னாவிருத்த ஞய்ப்புருத்துட் டுமார ஞெ ணிமாமி வரவழும்பா லணமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்ரூன் வியக்க யாரும். (ரூக)

ரூஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவர் தறுபத்து மூன்ரூய்ந் தெண்ணெண் டிண்கலிவல் லா னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்ரூங், குன்னுமுன்னோர் தால்வருதம பொருளேய்ந் தீச ஞெருதாளி னின்ரூனென் றழுங்ரு டான்கண், டர்ப் வட மீப்பாலிக் திரற்கு முன்ன மாடினுன் கான்மாறி யாடி னுலல். (ரூஉ)

ரூங.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழுக்க ணுன்மேல் வசைசர்ன்மூன் கிளி யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்துத் தீலக கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னுடு, கனியிருளின் மணமனைபோ யரளா னிற்ப கமன்படர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு வாற்கொல் லமெனக கொல்ல வெழில்வழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (ரூங)

ரூச —மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனை மண் கொட்டால் வெட்டாக், கனியிருளிற் கொடுபோய்வால் வேடர் மா தைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துனைவினின்மண னுலலினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேனைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (ரூச)

ரூரி.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும் பணிக்க னிடத் தடைத்து கற்ரூர், தென்பரவா யுதகலிகள் பயில்வோர் தம்முட் சித்தனெனு மொருதிம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்மனைகை தொடக் கண் டீசன் விருத்தனென்ரோ விதுனினைந்தாய் வெட்ட வாவென், றென் பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ விச்சென் றில்லினுட்போய் மறுதேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (ரூரு)

ரூசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகரன் னெறிபொ ருது விடமரவை நாகமலே
யென்ன முன்னம், பஞ்சவனேர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும்
விடம்பரந்து நராாற் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க
ணல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடை
யேயே வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்றூர். (சுசு)

ரூஎ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசீ பந்தரென்
ருார் புதல்வர் தோன்றித், தகவுடையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டி தந்த
ருண்ஞா னம்பெற் ரு மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால்விட்ட மடத்தி லிட்ட
படிதழன்மா றறுக்கேவித் தணியா வெப்புத், திகைபமணர் காணவொழித்
தொழியாக் கூனுக் தீரகிமிர்த் தார்புனிதத் திருவெண் ணீற்ருல். (சுஎ)

ரூஅ.—கயவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா வேடுடை
யார் வென்ரு ரென்ரு, முரண்டருவா துரைத்தேறி யழலார் வன்னி மூடுஞ்
மிசை யேடெயையும் வேவ வேவா, தரண்டருகல் லேடெடுத்தார் தம்மோ
டாவென்றுற் றிட்டுத் தங்கள், கரண்டருமே டாழிசெலக் காழி யாரை டெதிரேற வேறினார் கழுவாய் மீதி. (சுஅ)

ரூகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டி மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி
யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலேவன் கொந்த வீரன் சுந்தர
சா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா
வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுரைத்தோ னுக்காத், திடப்படு
புள் ளியும்வடிவுங் காட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்
காட் டிட்டான். (சுகூ)

ரூ0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி
வேள்வி குன்றி மானம், பிசகலந்தம் பொருட்டியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி
தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, கெசமு ரி வனமறுத்த தானின் ரூடு நீலே
ளிர்த்த தவமாகம்போற் பதிச்சி தென்றுந், தேசொகா ணப்பொலியும்
பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிகனவில் வைத்தான் சென்றே.()

ரூக.—மாமருகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகயிலா வொருபுனிதன் றங்கைமைத்தன் மைத்தனெனத் தன்செல்வ
நல்கி யிங்குந், தகமைபெற விருமெனவைத் தேகத் தள்ளித் தாயத்தா
ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழப்போம் வணிதைமக வொடுங்கோ
யிற்போக் கிறைவனெச் செய்ஞ்சொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், மிகையதுமா
கிலுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டாரை விடவென்ரூண் வியப்ப
யாரும். (சக)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகரிந்த திருவிளையாடல்.

அரன்கயிலே யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தியெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச கீர்போய்த் தென்னுட் டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தரணுறுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத் தீறைகுவம்யா மவணுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லுரு நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (சஉ)

சஊ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய ணெடுங்கூ டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும் வென்று வந்ததமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக்கண்டு, தெரிவேகத் துடன் முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலே யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனே யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெலீ வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (சஊ)

சஎ.—இந்திரன்முடிமேல் வளையேறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வருமவரவிர் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை யென்று போற்ற, வன்னமுன மூதவியுரை கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பானுர முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகி னருள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிகள மிடவவனெந் தோலே போக்க வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமலி கிற்றூல். (சஎ)

சஏ.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னனையாள் பதியி லாண்மூன் புனிதனுருக் கும்பிடி வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெறுள் சொக்குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றுண்டி, மாவணவல் லிரும்புதரச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் றந்தி, பாவணத் தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (சஏ)

சஐ.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழைத்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்றடர வெங் தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், றம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக் கன் முண்டபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்புவிசைப் போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகு சை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டாழித் தத்தடங்கொண் டாழியென்றூர். (சஐ)

சஒ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலேயா வாறிங் குயர்ந்திடநிற் றலினடுவு ரென்றூர் மாறி, நீங்கியபி ணெருசெழியன் றேன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல்லைகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாந்தள் படிவாய்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்குபுகழ் மதுரைதனைத் திருமுடங்க றிருவால வாயால வாயென் றூர்கள். (சஒ)

சஅ.—வரதணஞக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீள் வாசித் தாளிற் றிகழ்நிசியில் வழியுற்றங்கு மறையோன் முஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணுன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம் பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, டினமார்நின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி ஞனல்.

சகூ.—விடைக்குறியம்பெயித்த திருவிளையாடல்,

அன்புடையோ ஞெருசோழன் மதுரை கொள்வா னணுகலுங்கண் டுளந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு மூளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேணை மாளக், கொன் பரவ வேணந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போஞன். (சகூ)

ரூ0.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ ஞஞ மரனடியார்க் ககமகிழ மாதுந் தானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித் தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசுந் தருவா ரில்லை யீபவகைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கனவினன விற்கா னைப்போய்க் காட்டியுல வாவுரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரூ0)

ரூக.—பூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் தையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழுதியைவென் றுலகை யாளுங், கைதவக்கன் னடனையுமண் மழையான் மாற்றிக் காதலினுற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடும்வணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ ணீறு முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித்தான். (ரூக)

ரூஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் டீசன், றிலகவடி விடையருளுய் நினையான் மேய்த்துச் செலும் வனத்திற் ரேன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலருபுக ழூரியதென வவின்று காட்டி யுடன்பருந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (ரூஉ)

ரூங.—புலிமூலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை மணற்புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன் வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமூ லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள, நித்தியவிப் பதிக்கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ்ந்த னெனவெல்லை காட்டி ஞனல். (ரூங)

ருசு.—சுர்தாரிபாடின திருவிளையாடல்.

'இசைவல்லா னெனும்பாண் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா யவனெபொ டுகவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யயிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைகில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனுன் றிறற்பாண் னிளைஞொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (இச)

ருரு.—திநமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டும்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவநிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வளைந் தொர்திரு முகங்கனவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் மூடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனுன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் செர்க்கை வாழ்த்தி.()

ருசூ.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்டுமனம் பொறுது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுகள்ளும் பாடு துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கன் மாரியேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையிய பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருக)

ருஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனேவி மூல்லை மாலை நனிவழுதி நினைவதனைத் தள்ள நாணிப், புவனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றுந் தேடிப் பொருவிலொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றேற் முள்சுமக்க வென்று பேசி யறுதியிசைத் திடவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனருளால் வரும்விறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை சழுத்திலிடப் பெற்ரு ளன்றே. (ருஎ)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழ்வினையாற் காட்டுறை வன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுறூற் றிருப்பமூனி வன்சூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயிறுநிமி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றுஞ்ச, வியலுறுதா யிழந்தகுரு ளோகரீ ராறு மிரிதுயத்தாய் வழிவின் ~ ~ ~

மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் இனிக்களொடு முச்ச ரித்து வெம் பகைவென் றிருக்கினவர் இனங்க ளோடும், வடிக்குங்கூர் மூக்கல்காற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியா னென்னூர். (சுo)

சுக.—ம்மேநவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தங்கு மவனியுளோர்மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்செண் டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டி, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லூழி வாழ்ந்தான். ()

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக னுக்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலிவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமனம் பொ ருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்முச் சான்றீசன் இணறு வன்னி.

சுங.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுண், புதுநீரா றுறுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்த்து போந்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனெழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (சுங)

சுச.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போந்திறைசே தாயுகத்தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணைந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுத வின்றான். (சுச)

கணபதிதுணை.

திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்த மும்முலைத் தடாதகை பிறந்துழி
நி யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரநட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா தண்டகற்
காறழைத் ததுமுய லேலகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் தவசினை யழைத்தது
க0 முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
கான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்பு வாங்கியதுஞ்
கநி சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
தங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி ழூமை யறிந்ததுந்
உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததுந்
வலைவீ சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேணுறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிப மெய்தது
உநி முரிய ஞான மூபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமா றியதுழ் பழியஞ் சியுத்து

கூ0 மதிபா தகக்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்மூன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடுத் துயர்வழக் குரைத்தது

கூடு மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிக் திரன்முடி மிசைவலீ யெறிந்ததும்
பொன்னனீ யாளுக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனீ யாழியில் வீழ்த்தித்

சo திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினீ
விரைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்ததுங்

சுடு காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பருந்ததும்
வார்புலி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலலக யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதுங்

நo தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு வீக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததுந் தனியிலயந் தருள
வாட்சி நாணச்சீ கரும்பத மளித்ததும்

நுடு வேதங் கானகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை

சூo நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமூட் டிடமுழங்கை தனையுளைத்தார்க் கினியவர சளித்து நூலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமூலையைச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாசீர்க்
கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை.

காப்பு.

க. சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர். (க) உரு.

உ. சொல் பகவினுய். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனூர். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனுகிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானே, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் பின்னும்; (உ) கரு, (கஞ) டு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

ரு. முகின்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நினைந்து. சித் கணன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்திரகாயம் - புலி; வியாக்கிரபாதர்; அ, உலகறிசுட்டு. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். தெரிந்து திருந்தக் காண. 'வாழ்த்திவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வெண்டுமிடத்தும் இப்படியேகொள்க; போற்றி எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். கரப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னுடு. புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வனையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னுள்ளவைகருமிப்படியே.

ரு. திருவம்பலம், அருள்மூதலியவற்றைத்தரும்; சந்திமுதலியவற்றைத்தரும்.

சு. நைந்துறும் - நைந்தறுவர். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவரை. இன்னம் பயில் - இன்பமுறுவர். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், மூன்னிலேப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மண்குடைந்து உள்நைந்துறும்; அன்னம் பதந்துன்னம்படும்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

டு. அ-அ[illegible] காத்தருள்க; வியங்கோள்.

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ. பசுபதி-சிவபெருமான்.

அ. ஆவியர்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். நாவலர்தீவம் - சம்புதுவீபம். மூவர்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் கிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருந்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) கூ; (கசு) உ; (கள) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, நான்கு யுகங்களையும்; திருநக. கஅ.

கo. இரசதம்படர் சிதம்பரம்-வெள்ளியம்பலம். அலம் - நிலையு.

கக. மறை ஏடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு. வேடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மன்மதனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

---

* இந்த ( ) அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களின் எண்கள்; ஏனையவை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

ம்பு. சேடனையும் மதியையும் ஒடெ
ன்றநதியோடு தலையோட்டினையும் மு
டியிற்சூடும் உரவோர். கூடுமிடம் கூடனகர்.

கஉ. விது-சந்திரன். கிரிபதகை - கங்கை. விதம் - சாலோகமுதலிய நா
ன்குவகை. திதிபுதல்வர் - அசுரர். கர
ளநதி - விடநதி; விடநதியை மதுர நதியாகச்செய்தவரலாற்றை, நகும் திருவிளையாடலாயுணர்க.

கந. மூகர் - ஊமர். கருதாதசிலர்-நினையாத இயல்பையுடையவர். வரையாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுரையின் எல்லைகாட்டிய பாம்பை; தெவராசருமாம்.

கo-கந. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின் காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவால வாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

கச. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நண்ணடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரனண்ணடம்' என்று பாடங் கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (கூ) கூ - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலிபவர்கள்பொருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினரென்பது, பழையநூல்களிற் கண்டவாலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்.", "கூடன்மாநக ராடிய வமுதை.", "பூந் துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குள வுயிரு மின்பநிறைந் தாட, நடகமிதி யோ டாடிய பெருமான்." (கலி. கக, உo, உஅ.) என்பவற்றாலுமுணர்க.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னத் தொடர்ந்து. சூர் - சூரபன்மன்.

ககூ. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என் பர்பின்னும்; (கூ) ச. குடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

உo. வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

உஉ. சரியையாதிநான்குமார்க்கம்-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணாயிரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெறுவர். இப்பெயர், திலிலைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை மூந்நூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞூற்றுவரென்பதுபோன்ற குழூஉப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சீபுரம், திருப்பூவணமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டுபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த சிவனேசச் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

உக. கடவுள் - முனிவன்.

அனவயடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர். ங. முனிவன் - அகத்தியர். திருவிளையாடலை நவிலுதல்.

பதிகம்.

க. பூதம் - முண்டோதரன். உந்திவயிறு. அன்னக்குழிகள், நான்கு; (எ) ங.

உ. சடைஉக்கிரனூர் - சடையையுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (கo) ங; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிமலன்." (கலி. எஅ) கல்லிபம்-கல்

லானை. "பாவநிசங்கப்பலகை" என் பர் பின்னும் ; (கஞ்) உ.

கூ. கீரன் - நக்கீரர். நோக்காஅ னாத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல் ; "பார்வையினு ளுபதேசஞ் செ ய்தபின்னர்." (கஅ) கூ. ஊமன் - உரு த்திரசன்மனுர்.

சு. விடைக்குறி - ரிஷபமுத்திரை. வாரணம் - யானை.

டு. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து ; (கூசூ.) கசு. கடி. விடம்.

சூ. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனுர். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டிலிசேடம் ; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த-தன்னேப்பணிந்த.

எ. மேகமன்னவர்நால்வர் ; (கஉ) ச ; (சச) கூசூ, கூக ; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓ டை ; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள் ; (சசு) உடு, உஎ ; "மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, இள் ளியுங் கோயுங் கொர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக நிருஞூட் டுவுக், குலக்கொண் டாழி குறியு டன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்." (கலி.அஉ.) நகர் - மதுரை. திருநடஞர்: (சஎ) கூ. திருமுடங்கல்: ஷை கச. வாலவாய், ஆலவாய் : ஷை கக.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த் திநாயனுர். புலவர் - காரியார், நாரி யார். பருந்துகொள்ளல் - பங்கிட்டு க்கொள்ளல் ; (கூ0) கூ0 ; (டுஉ) கஉ. புல்வாய் - மான் ; "புல்வாய் புலியின் முகையுண்ணும்." (திருநாட். கூ.) இ வ்வருமைச்சரிதம், "புலிமுகை புல்வா யக்கருளினை போற்றி" (திருவா. போ ற்றி.) என்பதனுலும், "தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பை ங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கலி. சஉ) என்பதனுலும், "பொன்னெயிற் சட ம்ப வனத்புல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம்போல்" (திருக் காளத்தி. பரத்து. டுசு) என்பதனுலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

கூ. சேரன் - சேரமான்பெருமாள் நாயனுர். பாணனுர் - பாணபத்திரர். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர் கள் ; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும் ; (ஞான. அயி ந்த. எ.) ; "கருமுகிற் கணிகிறத் தழற் கட் பிறையெயிற், றரிதரு மூட்டி யா யபன் னிரண்டினைச், செங்கோன் மூளையிட் டருணீர் தேக்கிக், கோலே களை வெண்ணுப் படர்களை கட்டுத், திப் பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகுபெற வீளைக்கு, நற் படைவன்னிய ராக்கிய பெருமான்." (கலி. சo.) பொறித்தல் - எழுதுதல் ; "கயலொடு செண்டுக்திட்டி" என்பர் பின்னும் ; (சுக) கள.

கo. முல்லை - கற்பு.

கக. பொழிப்பெனினும் 'பதிகமெ னினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நாலவ்வலாறு.

க. வாரணஞ்சிப்புரம் - காசி. அகில நாதன் - விசுவநாதர்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர்.

கூ. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

உ - கூ. 'முனிவர் யாவருந் திரண் டார்' எனவே அகத்தியருடைய வர வும் அடங்குமாயினும் தலைமைபோ ன்ற வேறுகூறினுர் ; இங்ஙனங்கூறு தல் மரபு ; 'முனிவர் வந்தார், அகத் தியனும் வந்தான்.' (தொல். பா. விரு.) என்பதனுலுமுணர்க.

டு. முதல்வன் - சிவபெருமான். ந ன்பு - நன்மை ; (கசு) கஉ ; (கஎ) க.

சு. தாணவைபவம் - தலவிசேடம்.

எ. சுருக்கமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுக்ஷ்மதேஹத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவிளை யாடல் ; வடமொழி.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. மதனமாமன்னன் - சோமசுந் தரக்கடவுள் ; (சு) டு ; (சூ) எ. விளைப

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டொட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஓப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-நைந்தறுவன, விடம்போல்வன. மது - கள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப்பிச்செல்வன, வளைவன. வடி-குற்றம், (மா) வடி. உடு - நக்ஷத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

ஈ. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனை. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபாண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயல்புமென்பதை, "யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் றேனென் னறிவீன மன்றேவன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்" (மதுரைப்பதிற். சகு) என்பதனுமுணர்க; தேவாரம்வளர்த எடுகள்.முறையே நெருப்பில் வேவாதலும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (நஉ) கடி. மான் புலியின் முலைப்பாலுண்ணுமென்றதை, இங்-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அ-ம் பாடலின் குறிப்புரையாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், 'நதியிதழிமணக்கும்' என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கனவு. கிளை - குலம், மூங்கில்; (உஉ) ககஉ: "பிறந்தேனல்ல கிளையிலே யெனமறந்தான்." கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவனா - இமயம். மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. 'மரகதஞ்சேர்' என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

ஞ. குரங்கு இனம். சூலை - கனா; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (ச) உ0.

ஙு. திரை - கடறறுறைகள். கடல படும் பவளமுத்தம்: கூ.

எ. தமிழ்நதி - வையை. நரந்தம் - நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

கூ. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளேநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

கo. கண்ணீர் - கள் நீர்.

ஙக. பொழில் தரும் - பொழிலெவளரச்செய்கின்ற. கனாக்கண் செல்லுமாதர்.

ஙஉ. ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

ஙச. மேற்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டியார். ஆர - ஆறுதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர்-புலவர். வாழிடாது - குறையாமல்; "வாடாதவென்றி" (சீவ. பதி. உ.) கிருத்தாதை, "கைத்தல நான்கு" (திருவிளை. தலவி. உo.) என்பதனுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்-நக்ஷத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதர - போய்.

ங. ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய, 'பஞ்சவன்' என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; "கொன்றையுஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம் பலம்." (சில. பதி. சo - சக.)

ஞ. எமச்சுண்ணம் - பொற்பொடி. சுண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் புகைகள் ஒப்பியா.

ஙு. அரும்பொருள்கள் - அரியநூற்பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிற். கஅ - உரை.) வளநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு அம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்களையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படும்படி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம் - பாக்களை அறிகின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகளை, அலசகிலேப்பொருளன; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிச்சூடி - நெல்லரி. வான் - மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும் - நக்ஷத்திரங்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றுகின்றும்; இங்ஙகரத்தின் ஒளிமிகுகூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். கா ஏற செல்லும்-சோலையில் ஏறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்களையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. சூஉ.)

கo. சூரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போரையுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தளை - கட்டு; மட்டை அனைதற்கு விழும்வண்டுகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தளையவிழும். புனற்கு கயம் ஆடும் - நீரின்கண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும். கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது, உரை இலங்கும் மலர் கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குதற்கு இடமாகிய, பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுரையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (ககூ) அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஓர் மோகம் நந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகெட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினல் - வன்பினையே, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய நுண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய—, ஆகமம் - ஆகம நூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் ஆம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் 'அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தசேர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயற்கண்ணியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) கo - கூ.

கஉ. அந்தகன்திசை-தென்திசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கங. குடதிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமாள். 'கருமாணிக்கப்பெருமாள்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கங. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை,.....சூழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கலி. சுஉ.)

கச. செல்வியென்னும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லத்தம்மை யென்று வழங்கும்.

கடு. (க) கசு-"மேதினி தோன்று மூன்னஞ், செவ்வியின் முளைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்", "முளைத்தா னெயெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.?' (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) டு: "தருமநாயகன்". மற்றைமாந்திரம - ஏழககுதிரைசை.

கஉ - கடு. "கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி" என்பது, (டுங) கசு; "கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" என்பது, பயன்முதலியன; டு; பக்கம் - உஉசு; 'நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்' என்பது, நச்சினார்க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; "பூழியான் பூணை" என்பது, கம்பர்பாடல். ஒரு தடம் - சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; (ச) கஉ:"இருமைமும் மூலையிலொன்று". யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; 'கூறுதற்கு வன்மையில் லேமென்றபடி.'

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். ஆனை, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம்.

நாற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பானு - திருவிளையாடலாகிய சூரியன்.

ச. உடற்குறை - குட்டநோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநாள்-அனுபவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டாநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

கக. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.—திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

டு. மெத்தல் - நிரம்பல்.

சூ. சுரவி - காமதேனு. கமலம் பதுமநிதி. சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கo. ஏண் - வலிமை. 'கடம்ப வனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஒற்றி-உணர்ந்து.. எண்மாடி-எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலி-கண்ணையுடையவலி; (உஉ) கங: "வீரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்."

கச. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; "மிகலாகவம்புரிந்து." (திருமயிலை. சுச.)

கடு. நிற்பவும் கொன்றிட உள்ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பர், அண்மைவிளி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. கானம் - இசை. வடகூட தீரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சங்காகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு - உழுவை.

உo. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றுமனை. இலங்க அலர்வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உங. நோவதே - நோகின்றதே.

உடு. உம்பல் - யானை. அசையா னை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்: (டு) ச - "தேவவிமானமீதால்".

உசு. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; கo - "சேனையுந் தானும், வாழ்ந்து." அணியுற - அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். 'சுந்தரேசர்' என்பது, வடமொழியாதலின், 'சொக்கன்' என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது நூல்களிற் பரக்க காணப்படும்; "திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்"; "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தருளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருஞா. தேவாரம்.)

உடு - உசு.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருந்தோர் திரு வீருத் தான்பெரிது கிறத்தி,யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலி யிருநான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி ருயிற்றிய சிக ரக் கோயினு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறை தரு மூல காரணன்." கல். ஈஉ,)

உஅ. திறலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ: "மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதருமம் பழியால்." காஞ்சி - விளங்க அறியார்.

உகூ. ஆரா - தணியாத.

உகூ-ஙo. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தட க்கை வசைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுக் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதுடன் நீர்த்தருள், பெம் மான்." (கல். கூ.)

ஙக. வாரம் - கிழமை.

ஙஉ. (திருவிளை. தீர்த்த. ககூ.)

ஙஙூ. சித்திரைச் சித்திரைத்தினத் து - சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை ந ட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்த ரேசர்.

ஙசூ. நிறைவு - மகிழ்ச்சி; (உ) உ.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கினைகள் - யானைகள்.

உ. கொளுவுதல் - பொருந்துதல். முன்னேத்தவம்.

ங. தும்பை இபக் கடவுளே-தும் பைமலர்போன்ற வெண் மை மகிழம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

ச. இயம்பக் கேட்டருளாய். உப காரம் - கையுறை; காணிக்கை.

ஜ. சுந்தரவடிவ, வினி; (ஜ) ங.

ஞ. தோன்றி நின்ற மத்தகம்.

எ. வாரிஜித் துகைத்தோன்.

கூ. பூழியன் - பாண்டியன். வஜ்ர - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன், வினி. எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப. இலீலா. உ.)

கo. அமைதியினூற் காட்டு யானை யாகி உழல்வாயாச.

கஉ. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்; கங; இது, 'மறுசாபம்' எனவும் வழங்கும்; (ஜஅ) அ: "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

கங. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

கச. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஜாடராக்கினி.

கள பழுது - சாபம்.

ஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியை யுடையவன்; (ச) க. இப்பாண்டி யன் அகத்தியமுனிவர் அருளாற்பிற ந்தவனுதலின், அவருக்கு இருப்பிட மாகவுள்ளதும் துவசம்போலே, உயர் ந்து தோன்றுவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவ னுக்கு இட்டனமென்று அஷ்டமிப் பிரதக்ஷிணமான்மியம் தெரிவிக்கின் றது.

உ. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற் கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

ங. ஆகிமரபு, மரபின்பெயர்; குரி யவம்சமென்று கருதற்கும் இட மூண்டு. வடிவமங்கையென்பது அப் பெண்ணின்பெயர்; (கக) ஙo.

ச. முற்றுதல் - வளைதல்.

ஞ. அல், ஒடி.

எ. இணையிலான் - சிவபெருமான். எதம்-தன்பம். ஆஸ்ரம் - ஆஸ்ரவாள்ச

அ. மிகை - அதிகம்.

கூ. அவர் இயைந்த. தொல்லைத் தந்திரம் - பழமையாகியதூல்; வே தாகமங்கள்.

கo. வாரிக்தலம் - பூமி.

கஉ. முருத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடி - தலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; "எருதோடு கலையோடு சிலையோடு மலையோட விப மோட நேர், விருதோடு பொருதீறு புலிநேமி கிரிசூழ வினையாடவே" என்னும் தக்கயாகப்பரணியும், 'பருவதத்தைக் கொடிக்கணெழுதும் பாண்டியன் முடபதி நிலாத்தனையும்' என்னும் அதன் உனாப்பகுதியும் இங்கே அறியற்பாலன.

கூ. வெந்திட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாரம், திசைவிசயம் - திக்குவிசயம்.

ஙி. மதுரைமாண்ணன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; (சு) எ. தாள் வரை - மலையின் அடி; 'பாதசயிலம்' என் பர்வடநூலார். மதுரைமன்னன் இருந்தான்.

சு'. கொம்மை' - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டுகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞரட்பு - போர்க்களம்.

கூ. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

கo. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிகுழல், எழுவாய்.

கஉ. இருமை-பெருமை; (திருநாக. கசு.) மந்திரி, எழுவாய்; அனைசொல்லியதை, (கூ) அ - ம் செய்புளாலுனர்க.

கசு. முறுவல் செய்தவர், சிவபெருமான்.

கச. முருளம் - அரும்பு [மான்.

கள. பயந்தவட்கு - நாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களிற் பூரணகும்பத்தின்மீது கமுகம் பாளைகளைச் செருகிவைத்தல் மரபு; "கீழ்பாற் றிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ளிக்கும்பத் தினுங்கமுகின் பாளை போன்று விரிக்கள தால்." (கம்பரா.பால.திருமலை உ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து அது, பல்வரிக்கூத்தைச் சார்ந்தது சொன்னநாள், பங்குனி உத்தரம்.

உசு. துகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உடி. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட. மைந்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, "மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றிய தென் னன்மகளாய் மவுலிசூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் மூலப்பூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் துறை குமர குருபரனே யகத்துள் வைப்பாம்." (கடம்ப. பாயிரம், டி.) என்னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, 'சடங்குக்கந்தன்' என்பர்பின்னும்; (எ) கூ.

உடி. "நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதத்தொடை யேந்த, மூட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணெய் யிறைத்து மணவழலோம்பப்,புயிலளக் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மகிக்கிப் பெறுநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றுண்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன் கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளியிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் வினைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வருப்பசி மூதலோர் முன்வாழ்த்தெடுப்ப, மும்மூல யொருத்திகையை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்." (கலி. கூச.)

உசு. "பெருநீர் வையைவளநீரிக் கூட, லுடலுயி ரென்ன வுறைதரு நாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப் பலர் சூழ்,யைவாய்க் காப்புவிட் டணி பூணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்.", "மதுரை மாநகர்ப் பூழிய ரூகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்." (கல். உ, உ.கி.)

உ.எ. எழுத்து-கையொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொழுது, 'சுந்தரமாறன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினார்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ ரூகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணடுவூர் நகர்செய் தபேவந் தடைக்கு, மருட் குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழ்தை." (கல். கசு.)

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அநந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத் தரும் - மேன்மையைத் தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. கீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்ததி, அளவில்கால முண்டி. பணிந்து அளித்த.

ஞ. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தின்வகையினுள் ஒன்ரூன சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இது, நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்தென்பர்; (சிலப். பக்கம், சுச.)

எ. கஞ்சுகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையென்றது, சோற்று மலையை.

ச. முதுமடைநூல்-முதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி, விளி.

ஞ. தேவி, விளி.

எ. சொன்றி - சோறு. பூதம் அனைத்து.

ஏ. எண்மை - எளிமை.

கூ. மிதலை - சோறு.

ஏ - ம் திருவிளையாடல்.

க. துய்த்தும் - உண்டும். குறள்-பூகம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடிக்கனி - மடைப்பள்ளி. அற - மிக. ஆவி - புகை.

ங. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லை.

ஞ. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வையைநதி.

எ. சென்றநீர் - இழக்கேசென்ற வெள்ளம். மண்டுறு நீர் - மிக்கு வரும்வெள்ளம்; மண் துறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆரவம் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

கூ. கண்டது - செய்தது. பந்தரையும் நீராவியையுமுடைய வாவி.

கஅ. காவணம - பந்தர்.

கக. ஒலிட - முழங்க. "பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதியை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்று நனி தொலைத்த, காருடற் கிழநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ரு தலைந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்." (கல். கசு.)

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; (கஉ) கக. மனத்தினைத் தன்னுடைனினைவின் ஆக்கினுள்.

ங. சதமுறை - பலமுறை; (கூ) ஙக. அதர்படும் - வழிப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உததி - கடல். திருநீளத்தடைத்து - அங்கீகரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ஞ. மோனமாக இருந்தது. முகச்சேடகம் - முகவாட்டம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

கூ. அங்கிமூலே - அக்கினிமூலே. "மாமியாடப் புணரி யழைத்த,காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உகூ.)

கo. மனேகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வழுத்தி - சொல்லி; "வழுத்தீர் மதிச் செங்கண்மால்" (அழகர்கல. எஎ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

கூ. காதலன் - கணவன். நரலே - கடல். மடந்தையர் ஆடானென்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கல்யாணம்.

ஙி. அவை - சபை. நம்ம - நம்முடைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்லோலம் - அலே. மாமடிகளென்பது மாமனுரென்னும் பொருளைக் குறுதொழில்; (உஉ) கஉ : "நின்பால் வந்தனன் மாமடி."; "ஊத்தைத் தலேநீத் துயிர்தொழுந்த வொருமா மடிக ளொருமுருட்டி, மோத்தைத் தலே பெற்றமைபாட மூரிக் கபாடந் திரமிலே" (தக்கீக. சசு); "மாமடிகளிடு சாபமும்." (மீனுட்சி. அம்புலி. சு.)

எ. உந்தை - உன்தந்தை.

அ. தடாதகை, எழுவாய்.

கூ. தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.

கo - ம் திருவிளையாடல்.

க.—(கக) ஙி.

கூ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையோடுபிறந்தனரென்பதை,"பஸ்தலே ப்பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரி த்துல களிக்குந் திருத்தகு நாளி, னெ டுநொட் டிருவயிற் றருகுட னிருக்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரற் பயந்தரு ணிம லன்"(கீல். எஅ) என்பதனுலும், "வே லோன் விமலேதடா தகைவயிறுக் கி ரனு ரென்ரேர், நன்மகவாய்ச் சடை யொடுமூற் பவிக்க" (கடம்ப. இலீ லா. கo) என்பதனுலும் உணர்க.

ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்யாட்டல் - நெய்விழவு.

ஙி. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு.

எ. முடிசூட்டியவர், சுந்தரமாறர்.

அ. சடிலம் - சடை. விதுருமிப் பெருவழுதி - சுந்தரமாறர்.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலத்திற் கடப்பர்.

உ. வனீ, செண்டு என்பன ஆயுத விசேடங்கள். அறிவடகிரி - எல்லாராலும் அறியப்படும் மேரு.

கூ. 'வடிவணங்கு' என்பது பெயர்.

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடேகம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழங்குகின்றது.

ஙி. இச்செய்யுள், "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்பன்" (திருவா. திருவம்மானை. கக.) என்னும் திருவாக்கின் பொருளைத் தழுவியது.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வேலே-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

கூ. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்றுக்கோடு; "தம்பத்தினே நிந்தித்தோ ருவேள்விதொடங்குக், தக்கன்" (தந்துவ. பிள்ளே. சிற்றில். ஙி.)

ச. மேகங்கள் நான்குவகை; "மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ" (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடி. கசக.)

ஙி. அணுக்கள் - உயிர்கள்.

சு. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள். வள்ளுறை - பெரியதுளிகள்.

எ. சுடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி, வஞ்சனே.

அ. நீர், முன்னிலேப்பன்மை. ஆதரம் - அன்பு.

கூ. கருவி - தொகுதி.

கo. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை - திசை. சடைப்புரை - சடையின்உள் வெளி.

கஉ. போற்ற - பாதுகாத்தற்கு.

கஊ. கொண்மூ, விகாரம்.

கஊ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வென்றுளிள்சுழல், ஆருஞ்சுழலென்க. மனேகரம் - மகிழ்ச்சி.

ங. சற்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; "சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்" (திருக்சிற். உசஉ.) எனவும், "சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்" (திருவிளை. எல்லாம். ங.) எனவும் வரும்; பின், "பொக்கணச் சித்தன்" என்பர்; கஎ

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

ஞ. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. காந்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

கo. முறைசெய்வோர்-ஏவலாளர்.

கக. தக்கரம=தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

கஉ. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

கங. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்டோர்.

கச. பூண்தகும்நீற்று மூண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றுருவாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

கஞ. அனுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

கசு. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

கஎ. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆசையற்றுமொழிந்தான். அறிவோமென்று அரசன்கருதி.

உ. ஆக்ஞைசித்தர் - ஏவலிலுல் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குற - தெளிய.

ச. சடக்கென,ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னெனை இயைக்க; "சடக்கென, வாங்கியின்று." அ. கண்கொடு ஏவினன்.

இ. அழல் விழித்து - நீப்புறப்பட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம்-கரும்பு, யானை.

கூ. "நகிமதந் தறுதண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிய மதனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீல நிறை கண்டன்." (கல். ஙஉ.)

எ. தந்து - தூல். நாளம் - தண்டு. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்த மாலை.

கூ. உளமழன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இயல்வாணர் - புலவர்கள்.

உ. தவிசு - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: (பதி) உ. (கக) அ. "

ங. ஆய - ஆரிய. மீடி ஆசனம். பெரிய ஆசனம. பரிவு - அன்பு.

ச. மண்டபத்துடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, ஏழாமவேற்றுமையுருபு; இடைநடி - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம. தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாது; (கஎ) இ.

இ. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்நூல்களின் தொகுதி; கூ, கo; (கச) எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

கூ. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களே; எ. உயர்ந்த, மூற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மலைந்து - பூறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்திர் - இருந்தனிர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

கo. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரண னல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக் கணம்; பொருள்நூல் - அப்பொருளில க்கணநூல். "அன்பினைந்திணை" என் பது, இறையனாரகப்பொருளின் முத ற்சூத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; "உல கிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடி ங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு கா லே, முந்தறுமும் பெருமறை மூனேத்த ருள் வாகக, லன்பினைந் திணையெ ன் றறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடு த்துக் கையில்வைத் ததுபோற், பர ப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவ ர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென் றமிழ்க் கடவுள்.", "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்கு, கருத்துறை பொ ருளும் விதிப்பட நினைந்து, வடசொ ன மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழுவா தகப்பொரு ளமு தினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமு தற் புலவீக,ளேழெழு பெயருங் கோ தறப் பருகவும், புலநெறி வழக்கிற் புணரு கவர்க்கு, முற்றவம் பெருக் கு முதற்றே பதர்க்கு, கின்றறிந் துண ரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத் துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்" (கல். ங., சுஙு.)

கச. ஒருகவிதைதொடா - ஒருசெ ய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர், சி வபெருமான்.

கஞ. கிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திரு ந்தார்.

கள. விடுவிப்பான் காரணமா-விடு வித்தற்பொருட்டு.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர் வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே நெடுநாள் எழுந்தருளியி ருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாயர் என்பது; (கஅ) அ.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. விடுதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. இழி - துகிற்பொதி; ஆகுபெ யர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் - சிங்கம். தூக்கினன் - தொங்கக்கட் டினன்.

இ. சமாதி - சங்கற்பம்; (உங) சு; (உஅ) உக; (சள) உ.

சு. அகில் - அக்கவிகளில்; சாதி யொருமை. ஆவிநன்கு - மனமகிழ் ச்சி; "என்னுவிமலர்மேன்மிதித்தொ திங்குவாய்." (சீவக. கனக. ஙஉ.)

எ. நீங்கஙில்லாமல் - நீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான்.

கo. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னுங்கவிதைவருமாறு: "கொங்கு தேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி மோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூந் தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும் பூ வே" (குறு. உ.); "பொதியப் பொ ருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங் குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புடனுதவி, யென்னுளங் குடிகொண் டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கரு ணையெம் பெருமான்." (கல். க.)

கக. கவிதை ஏடு - செய்யுள் எழு தப்பெற்ற ஏடு. வாய்மையுரியவர் - சங்கப்புலவர். கீவி - இழி. கொள், ஏவல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

கங. வேதியன் - தருமி.

கஙு. அரவம் - முழக்கம்.

கள. இதை - இக்கவியை. நீ கொ ண்டுவா.

கக. கற்றுச்சொல்வோர் - கற்றுச் சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலை க்கட்டு; (உங) சு: "தனிமுடிச்சாத் தஞ் சாத்தி". ஆழிகள் - மோதிரங் கள். தேத்து - இடத்து.

உo. பிழம்பு - திரட்சி.

உக. வாளா - சும்மா.

உஉ. கவிதைகளிரண்டும் வருமா ... று;—வெண்பா. "அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்தடவிப், பங்கம் பட விரண்டு காற்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனே வென் கவியை, யாராயு முள்ளத் தவன்." "சங்கமுப்ப தெங்கள்குலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்னற் பழுதாமோ - சங்கை, யிரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனுரைப் போல, விரந்துண்டு வாழ்வ தில." '; 'சங்கரனுர்க் கேதுகுலம்' என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உங. செய்யாவிடின், மேற் சிக்கு நாறுமே.

உச. ஒக்குமே - பொருந்துமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்கை இலை.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிலம் - சடை.

உஎ. எயனை - விரைவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டு - சொல்லே யறிந்து. இல்லேவிட்டு வழக்கைக் காணுயென்க.

உக. சிற்புட்பகேசி - ஞானப்பூங் கோதை; இது, கோளத்திரிலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; "இன்னபூ வாசகேசி" என்பர்; கூ0. கூப்பிடுகின் றவாறு தெளிந்தறிந் திலேயோ.

உக. நார்ச - அச்சமற.

கூஉ. வாய்த்ததென்று வாழ்ந்தனன்.

கூங. மிக்க தேவியை. ஊழி - பல நாள்.

கூச. திருந்து திருக்கு உள் அத்தர் - திருந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற தலேவர். திருவளத்து - அழகிய நெற்றியி ல். திருவாபொறும் திருக்குளத்து - அலேகள் மோதுகின்ற பொற்றமரையில். உளத்து ளிருந்திருக்கு உள்ளான் - உள்ளத்திற் பெரியமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

கூ. ஓர் அந்தாதி - கயிலேபாதிகாளத்திபாதிரியந்தாதி.

ச. பழிச்சி - துதித்து.

ஞ. மேற்கூறிய அந்தாதியின் மூதலெண்பாவின் முதல், "சொல்லும் பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமருந்தமிழ்' என்றூர். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடித்து நின்று தடத்தினின்று இனி தெடுத்தானென்க.

சு. வண்ணியென்றது நெற்றிவிழித் தீயை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

எ. பூண - தொண்டுபூண. 'அங்கு' என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. போதம் - போதித்தல்.

கூ. தென்றல்வனை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

சு. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கூ. பரிசஞ்செய்து - நீண்டி.

க0. அன்னுழை - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

கஉ. பிறர்கண் அக்கரம் பொறுத்தவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சுமையாதவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

கங. தமிழ்க்கு ... செய்யுட்களும். இருளுக்கினன் - நக்கீரர்.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. (உ0) கூ: "ஆலவாயமுதே", (உஎ) க: "ஆலவாயமுத வாயான்" என்பர் பின்னும். பொருட்சுத்திரத் திறகு - இதையனுசுரப்பொருட்சுத் திரத்திற்கு. ஒருகாலத்தில்.

ச. இயல்வாணர்,விளி. உப்பூரிகுடி கிழா ரென்பது உருத்திரசன்மனுருடைய தந்தையார் பெயர்.

சு. யாதொருசெய்யுள்-எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்றுவழங் கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய மூரையெனப் பெயர்பட், டிருக்குமெ ன்றெண்ணுக செய்யுளி னியல்பே" (இல. கொ. ஒழி. சரி.) என்றும் சூத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும உணர்க. உணடோ - உண்டாமோ.

க0. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (உஉ) கூ: "செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்."

உ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. "சோழனுங்கபிலன்" என்பர் பின்னும்; கு. இதவியோன் - இன் பத்தைச்செய்பவன்; (உக) சு: "இ தவிய புல்லு மிட்டேம்."

உ. பாண்டியன் இடைக்காடனைத் தள்ளியது, கக. "உன்னுடை மதத் தாற் றள்ளி யோட்டியதென்னே" என் பதனுலும் தினையப்படும். பொலாம ணி=பொல்லாமணி - தனேயிடாதம ணி; சிவபெரு மான்; "புகவே தகேகு னக்கன்பருள் யானென்பொ லாம ணியே." (திருவா. திருச்சத. கo); "என்பொலா மணிமன மிரங்கு றென் பவே." (பிரபு. முனிவர். சு.)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, "என்னே யிகழ்ந்தனேசொல் வடிவாய்கின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன் னேயுற்சொற் பொருளான வுன்னையு மே யிகழ்ந்தனன்" (திருவிளை. இ டைக்காடன். கo.) என்பதனுலுமு னர்க.

ஙு. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள; "முன்னி டைக்காடன் பின்னெழ நடந்து." (கீல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

கு. கால் நடை.

கo. இஞ்சில்=இஞ்சித் - சிறிது; இது, மலேநாட்டிவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெ நுமானீதிருவந்தாதியினை; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனு கிய கபிலன். என்னை - யாது.

கஉ. உனக்குப் பொதுமோ - உன க்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகு மோ.

கூச. கன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கஙி. பன்னியதமிழ் - இடைக்கா டர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஓடைப் பருப்பதத்து ளருத்தம்-யானேப்பிடர்.

உக் - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம - நாவி லந்தீவு. நாம் அளித்த வேலை அற அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றுப் பாடி. சென்று எறி.

ச. பரவை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்த-கோபித்த. அடிவழம்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. எத்தி - வலி, மேல்.

கூ. கினைக்குங்கண் - கினேக்குமிட த்தி. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலேயையு டையதாகும். கங்கைக்னை - பொ ற்முமனாக்னை; கங்காநதியின்கனை யுமாம். ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம், கந-வது லீலே, சசு-ம் சுலோகமுத லியவற்றைப்பார்க்க.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்கனேத் திருவாய்மலர்ந்த னன்.

உ. நனிவெகுண்டு.

டு. தந்திமத்தகப்பிள்னே-விநாயகர்; மத்தகம்-தலே. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பல கை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புத்லவன்-ஊமைப் பிள்னே.

அ. கணநாதனெருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உல விடு. புத்தி - ஞானம்.

கூ. அதியமாயன் - வலேச்சாதிக்கு அரசன்; 'அதிபத்தர்' என்பதனுலு முணர்க; கo, கஅ. இவ்வரசனுடைய வரின்பெயர் விக்கிரமமென்று திரு வித்தரகோசமஹிகைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நத்தி. செ ட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலேவாணர் - வலேஞர். பரதன் - வலேஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனூர்; வினி; (கூ) டு - ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார் க்க. மறைனூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண் டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கஉ. வாங்கு கயிறு - குற்றக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். "ஒரு சிறுகுடிப் பரதவஞ்சிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாத்தி, தெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு ணூய கன்" (கல். கக.)

கஙி. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; "இடைமிடித் தார்த்தமைத்தேடி." (திருவெங்கைக்கோவை, ஙக.)

கசு. சிலைத்து - முழங்கி.

கஅ. "அதியாய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை" (திருநா. தே. திருவதிகை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியாயன் திருமகளை விரும்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

கஎ. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ0. ஆதிமுனி, வினி.

உஉ. புரியா - புரிந்து. "எண்ணெணுத்தமப்பத்தர்" என்பர் பின்னும்; உங. மன்றற் பேதை - மங்களேசுவரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ் செய்த முனிவர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநாயகரென்றும் கூறுகின்றது; பார்ப்பதிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உங. பத்தர்தங்கண்-பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

உஙம் திருவிளையாடல்.

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

ஞி. துப்பு - பலழம்; தூய்மையுமாம்.

ஙி. கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டிகைகளும் தாழ.

ஙு. வனைத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

ஙூ. மாலை - மயக்கத்தை.

சச. வனைப்போம் - தடுப்போம்; "வள்ளனீங்கப்பெருவெள்ளத்தேனை" (சீவக. குண. ஙூ.).

சஞி. தனம் - கொங்கை, பொன். "இதழியுந் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வனிலவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் ஞானமறை மூன்றுந் தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விளித்த மூன்வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் திணியிருள் விடிய, வடிறைறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்டனீன் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுதனூயகன்." (கல். சசு.)

சஙு. செட்டியார், வினி.

சஎ. பாலலோசனம்-கெற்றிக்கண்.

சஙூ. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, நிலேலடை. இனே - நல்லகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுளின், "வந்தவர்வென்னை" (சீவக. சுர. உசு) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிவந்தது.

உ0. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாதி - பொறுமல்.

உக. 'அஞ்சி' என்னூர், பழியஞ்சியாதலின்.

உஉ. 'உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலே' என்பது ஒருபழமொழி.

உச. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சிமாலை.

உசம் திருவிளையாடல்.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீன முத்திரை.

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அஃதி, அ - யானை, கை - கணநாதர், ஙஉ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; "கரியெட்டுஞ் சினமடங்க வூலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுஞ் சீங்க." (திருவிளை. இந்திரன். அங.)

கூ. 'தென்னனெடு பேராறும் வாரா வாறு திங்குசெயக் கண்டனே' என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வையை யும்பகை யான தென்று வருந்தினன்" (திருவிளை. விடை. கக.) என்பது தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

ச. முரித்தி - இடித்து. இயந்திரத்தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதும்ப - உடல்நடுங்க.

கூ. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அன்பு. தடினி - ஆறு.

ஙு. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்திரை.

கo. போத - மிக.

கக. வாய்மதில், வினைத்தொகை. சேவுறுகுறி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த வரலாற்றை யுடையவாயில்.

உடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்லநடை.

ச. காவல்லாற - காக்கப்படுதலையுடையபொன்னன்ற. யாராயுமறைத்து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க ளென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்துக்காத்தவமைச்சர்." (கடம்ப. இலீலா. உடு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

கூ. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம் நடுங்கும்.

எ. புரை - காரபாதம்.

கூ. தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

கo. வலனுடைய என்பு வைரம், இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம், கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்கம், மயிர் வயிரியம், நிணம் கோமேதகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்கணமுடைத்து; இவற்றை, "மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச், சமனெளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடனும், நால்வகை வருணமு மவிண்முவிப் பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறுகுற்றமு, மிருபத் தெண்வகையிலங்கிய நிறமு, மருவிய வீலியும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிய வியல்புணர்ந் தோரே." (சில. ஊர்காண். கஅசு-கஅள. உரை) என்னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனெளி - இலங்கைத்தீவி லுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்கா தீவத்துச் சமனெளி யென்னுஞ், சில ம்பினை" (மணி. உஅ - ம் காதை, கoள-கoஅ.) என்பதனாலும், அம்மலை யை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவென்பதை, "குடிமிச் செக்கர்ச் சமனெளிருஞ்ந்த, நிலாநதி நான்கி னிகழ்ந்தனகுறியும்" (கல். சள.) என்பதனாலுமுணர்க.

கங. இதிற்கூறிய மாணிக்கத்தின் பன்னிருகுணங்களை, "தேய்க்கி னெருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், றூக்கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற், குச்சையின் மத்தகக் குறியினே ரத்தி, னெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து சிவந்தாங், கொத்த நற்குண மூடைய பன்னிரண்டும்." (கல். சள.) என்பதனாலும்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின்குற்றம் பதினெனபதை, "கருஞிகொய் தாதல் கீற்று வெகுளி, திருகன் முரணே செம்ம ணிறுகன், மத்தகக் குழிவு தராச மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புகைதல் புடாயுஞ், சந்தைநெய்ப் பிலியெனத் தருபதி னைறும்" (கல். சள.) என்பதனாலும்தெரிக.

கடி. அங்கியும் அதில்விழுதழலும். சாதுரங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தின்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப் பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு நிறங்களை, நால்வகைப்பகுத்தி, சாதுரங்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும் குரு வின்தத்திற்கு எட்டும் சௌகந்திக்கு ஆறும் சோவாங்கத்திற்கு நான்குமாகக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகழு நீர்" (சில. நசசு - ம் பக்கம்.) என்னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும் "கதிர்நிலாபரப்பும்" (கல். சள.)

என்பதையும், "சாதுரங்கநிற்ம்" (திரு விளை. மாணிக்கம். நகூ.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும்பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவுள.

கசு. தேசிகடையளவே விலைகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக்கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்றிடத்துப் பிறக்குமென்பர், பாஞ்சோதிமுனிவர்; (திருவிளை. மாணிக்கம். நகூ - நகூ). இங்கே, 'காகவாகனர்திண்டோள்' என்றவிடத்து, அதில், 'ஐவாய்மான்ஸை' என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

கஎ. "உடித்திர ளணைய காட்சியுருட்கிமா கின்மை கையா, லெடித்திடிற் றிண்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன, வடித்திடு குணமாறு" (திருவிளை. மாணிக்கம். நிஅ.) என முத்தின்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்குமிடம் எட்டு.

கஅ. வயிரத்தின் குற்றம், கஉ; குணம், நி; "சமாமலங் ஙீற்றுச் சப்படி பிளத்த, றுணைகரி விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன மூரித, ரூரை மழுங்க றன்னே, டீரா றும் வயிரத் திழிபென மொழிப", "பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே" (சில. ஊர்காண். கஅ0-கஅசு. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோள்களாலுமுணர்க.

கக. ஆலுலக்கண் - பசுவின்கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளி வகையை, "கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்பு, ராகுலக் கடகளவி நிச் சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குண மும் பத்தென் றூமே" (சில. ஊர்காண். ககூ0. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோளாலும் உணர்க.

உ0. மீனை - ஒருவகைமரம். பவழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை, "கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை மூடங்கலுந், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்" (சில. ஊர்காண். ககூ - ககஅ.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, "நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, றோத்தித் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே" (சில. ஊர்காண். கசச, கஅடு. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

உக. பச்சையின்குற்றம் எட்டும், "கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுத்தன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப" (சில. ஊர்காண். கஅச, கஅநி. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்ந்துரியன.

உஉ. தோராவல்லி, சோரமல்லி யெனவும் கனகதோராவல்லி, கனக புஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

உங. நவம் - புதுமை, ஸீன்பது. மறை பறை - வேதம் சொல்லுங்குறை.

உசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பவங்கிசி - பாவமாகிய இருள்.

உ. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டனன்.

ங. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகூட்டுக.

ச. எண்கிரி - எட்டுமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர் கனை, சைனர்களுள் வழங்குவதாகிய, "பரங்குன் றிருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடித்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டி மோபிறவித் தீங்கு" என்னும்பழைய வெண்பாவாலும், "அஞ்சனங் கௌஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, ருஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வகைக ளெட்டும் வைகுறு மமணர்" (திருவிளை. யானை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்த எட்டு

மலைகளென்பாருமுளர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென - விரைவாக.

இ. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடியமன்றின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், 'மன்றுநீடசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தியைந்தும் தம்மூடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வானபெரு மன்றத்துப், பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சீல. நாடெகாண். ககூ - உக.) என்பதனாலுணர்க.

கூ. மொஞ்சகம்-மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவிளை. விருத்த. க.).

அ. கீட்டு - தூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'மூடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தனவென்பது அறியப்படுகின்றது.

கo. அட்டாலை - மதின்மேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமதிதவழ் எயில் - கிழக்குமதில்; கo: "கீழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவிசேடம்: இஃது இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

கஙூ. எழ - மிக.

கச. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷ்யம்.

கசு. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற, யானை ஆலயம்-யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

கஎ. செல் - மேகம். அரிமுகமால் வாளி - நரசிங்காத்திரம். குளம்-நெற்றி. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற்சீரணியாமலிருக்குமுனைவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

உo. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

உஉ. தலை பறி - தலைமயிரைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

உஙூ. கல் - மலை. [ரேசர்.

உச. வடிவுடைக்கடவுள் - சுந்தர.

உசு. கச்சம் - அளவு.

உஎ. பிறங்கு நின்றார்.

உக. பருப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் - தொழில் வரலாறு; திருவிளையாடல். காவலன் இந்திரனை.

உஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சாத்தவர்கள் - சென்றுசென்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகர்திரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புராணிதூல் - அசுவசாஸ்திரம். குதிரையிட்ட - குதிரைகளையளித்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (ஙo) திரு. திருவாதவூர் புராணத்தில், 'குதிரையிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

ங. மதுரகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடைப்பிடியின், கோடேய்க்கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிரவின் சீரேய்க் கும்மே." என்றது. இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விருக்ஷங்களென்று தெரிகின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. உஎ.). அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினார்; "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திருவா. சிர்த்தி. ஙூ - ஙூ.) என்பதனாலும், இங்ஙனம்,

உஅ - ம் திருவிளையாடல், கச - ம் செய்யுளாயுமுணர்க. வேதநாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின், 'வேதநாயகனுர்' என்றார்; "வேதியர்" என்பர்மேலும்; ச. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாஹமும்" என்றசுருதி, சிவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்து தோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைந்ததென்று அத்தலத்துவட மொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

ட. ஆதியாகிய ஆதித்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயுதேவன்.

ஙு. வளை - சங்கு.

சு. மானமங்கலமென்பது, திருவாதனூருடைய முன்னையோரிருந்த ஊரின்பெயரென்று தெரிகின்றது; இந்நூல், உஅ - ம் திருவிளையாடலில் அ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநிலமின் மானபுர மென்னுங் கொடிமை பொருக்கலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒருகணநாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாதவூரராக அவதரித்தனரென்பதை, "கணநாதர் தமிலொருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்மதுர மிகுவாத புரத்தி வாழ்ந், தணராமாத் தியற்குலத்துட் டோன்றி" (கடப்ப. இலீலா. உஎ.) என்பதனுமுணர்க. இந்நூலில், (உஉ) அ: "இத்தகைமையிற்றிகழு மெல்லியினி லுட்புக விலங்கணநாத னொருவன்" என்றது இங்கே அறியற்பாலது. இச்சரித்திரவிரிவை, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பாப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

எ மூன்றனுருபேதமுதலியன. தன் ஆட்டன்னை மடியில் தலைமை சேர்ந்தாடுதன்மையன் பிறமாயனென்க; அன், ஒடு; "தன்னை வண்பிறமாயனைக்கை" என்பர், பின்னும்; கூ; பிறமாயனெனினும், பிறமாதிராயனெனவும் சிலசாசனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

அ. எற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புகுந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

க. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கச. கோடகம் - குதிரை.

கஙி. துற்ற - நெருங்கின. கொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்ற வினை.

கசு. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்தரும், தேற்றவினை.

கஅ. அகம் - பாவம். வீற்தனவென்று பகர்ந்தனர். அறை - பொன்னறை. புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனுலும், சாலிகோத்திரராலும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கக. மாற்றம் நன்று.

உ0. புஞ்சம் - தொழுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனுல்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னுட்டில் வழங்குகின்றது.

உக. பரிக்கும் தெம்மையோர் - சுமத்தற்குரிய கவ்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவனை" என்பர்பின்னும்; சக.

உங. பெண்ணை அன தடிக்கை பிள்ளை - பனைபோன்ற தடிக்கையையுடைய பிள்ளை; விநாயகக்கடவுள்.

உச. ஆம் குமரன் - பெருமையையுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

உசு. என்று ஆர் - சூரியன் பொருந்துகின்ற; சூரியனை ஒத்தவென்பதுமாம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

உஎ. ஆய்த்த தேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

ஙo. மற்று மன்னர் - வேறு அரசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

ஙக. காலை - சிவபெருமான் திருவடியை. கானை - திருக்காளத்திபேர்; காளியார்கோயில். ஐராவதம், தனக்கிருந்த சாபந்தீரும்பொருட்டுச் சிவ

பெருமானை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; "மானமா மடப்பிடி வன்கையா லலகிடக், தானமார் கடகரி வழிபடுங் காணப்பேர்" (திருஞா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப்பெரிதான தடாகமொன்றும், யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

ஈஉ. பகல் - சூரியன். அந்தணன் - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடுடைமாமுனி - கலிக்கோட்டுமுனிவர். பூமகள் - பூமிதேவி. பூழியன் - பாண்டியன். காரளவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காளீயீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளீயீசரென்னு மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மகள் சுகந்த கேசியை மணம்புரிந்த வாருணபாண்டியர், அவளுடைய அழகிண்மிகுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

ஊஉ. 'மொய்யார் பொய்கை' என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" (திருவா. திருவெம். கக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

ஊஎ. வலை - சங்கு. நாகம் - புன்னை; நாகம் நித்திலம் காட்ட.

ஊஅ. மூன்றுநூறுமறையவர் - மூன்றூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் குரியோர்; தில்லைமூவாயிரவனாய்போல. இறையினின் அமரராக்குமென்க.

ஊக. சந்தை - வேதம்; சிவ்பெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிலகாளிருந்து மேற்கூறிய முன்னூற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஓதுவித்தமையின், 'சந்தைபடிந்துறை' என்றார்; "வேதகாயகற்கு" என்பர் பின்னும்; ஈஅ. ஓதுவித்த நிடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தலவிருக்ஷம்.

ஊஅ. கலைசங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; ஆடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மறையுருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

ஊஊ. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

ஏக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

ஏஉ. நீங்கள் போய் உரையும்.

ஏஊ. ஒப்பார்போல - இராசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவரைப்போல; "பெரிய செல்வரொப்பார்போல்", "மனமகிழ்ந்து வினைத்தொப்பார் போலச் சென்று" என்பர் பின்னும்; ஊஎ, எக; "ஒவ்வாதார் தாமினைவ ரொப்பார்மற் றெனினைவர்" (சீவக. கேம. கஊ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

ஏஅ. காசு இல் நான்மறை, எட்டால் - அஷ்டாங்கவர்த்தனத்தால். அஞ்சினுல் - ஐந்து அங்கவர்த்தனத்தால்.

ஏஅ. நோக்குபதேசம் சகஷுர்தீக்ஷை.

ஏஅ. மூதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

ஏக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

ஙிக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நினைத்த; நிறந்தவென்றுமாம்; "மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே" (தாயு. பரா. கஊ).

ஙிஉ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபந்தமோதுதலைச் சாத்துமுறையென்

ணும் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்து கின்றது.

டுசு. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞான புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

டுடுி. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவ பெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண் ணூற்றொன்பது மாணாக்கர்களுடன் ஞானுசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த னரென்றுணர்க; திருவுத்தரகோ சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி தவம்புரிந்தஅத்தியாயத்திற் கூறப்பெ ற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண் டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. புதல்வர் - மாணாக்கர்.

டுஅ. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய வி னோயாடுக்கள். 'மெய்' என்பது, திரு வாசகத்தில், திருச்சதகத்தின்முத்த ரிப்பு.

டுகூ. ஊண் உறக்கமின்றி உடல் வருந்தி, நேட்டன அல்ல.

சுக. தென்னவர் - தென்னாட்டி னர்.

சுஉ. பாசுரம் - ஓலைப்பாசுரம்.

சுஙூ. மன்னவற்பிழைத்தல்-இரா சத்துரோகம்.

சுடுி. தேமால் - தெய்வமாகிய திரு மால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

சுசு. வேந்தன் - பாண்டியன். உட லம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இங் கேகூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பேரு ந்துறைப்பழையபுராணத்திள்ளது; இக்கதையிற் சிலபகுதி, திருப்பேருந் துறைப் புதியபுராணம், பெருந்து றைப்படலத்தால் நன்குவுவப்படும்.

சுஎ. உளர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

சுஅ. உளம் அஞ்சேல். வேண்டுப இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர் த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை, வினைக் கண் நில்லார். கட்டு ஓலை - கட்டினை யுடைய ஓலை.

சுகூ. கேளாது உணர்ந்துகொள் வாய். வையாளி - குதிரை நடத்தும் இடம்.

எ0. பாரத்தை ஆலயத்து விடு த்து. மெத்தன - மெல்ல.

எஉ. உயர்பு எவ்வளவுபோதும் உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும். கூசல் - தாணமுறல்.

எச. வகை - குறுந்தெருக்கள்.

எசு. அணியல் - ஆபரணம். களா சி - காளாஞ்சி.

அக. தவிர்ந்து அமைச்சனுனுய்.

அஉ. இளைஞர்க்கு இனி யாருண் டென்றுசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர் உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

அசு. தனிசு - கடன்.

அச. மங்கலமுறைசெய்வோர் நற்குணமுடைய எவலாளர்; "நன் னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர் மேலும்; அஅ.

அடு. கோடிக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - நல்லநடையையுடைய வன்.

உஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வளைத்து - தடித்து; "வள்ள னீங்கப்பெரும்வளைத்தேனை." (தீ வகை. குண. ஙக.)

அ. இரு, நில், எவல். மானபுரம் - மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெயரை க்கூறியிகழும் இழுக்கிச்சுட்டிப்பு.

கo. 'குழைத்தாய்' என்றது, கு ழைத்தபத்து. 'சோதியே சுடரே' என்றது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெ ருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அ திலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை மிழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

கஉ. நரியாது - நரித்தன்மையில் லாமல்; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பே னே." (திருவா. கோயின்மூத்த. கூ).

கங. சோமாயு - நரி. துறை - பெருந்துறை; ஆளுடையநாயகரென் பது - ஸ்வாமிதிருநாமம்; திருவாத வூரை ஆட்கொண்டருளினமை பற்றி இப்பது இவருக்குண்டாயிற்று; திருப் பெருந்துறையை ஆளுடையார் கோ யிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதவூர்.

உo. சூதர் - நின்றேத்துவார்; மா கதர் - இருந்தேத்துவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவபெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே. சம்பு மா - நரியாகிய குதிரை.

உங. கீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய ஏவலாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஓழுக ஒழுக.

உசு. சூரம் - சூளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டுதன்மையுமாம்.

உள. இணங்கன் - நண்பன்; (கீம்ப. திட். மரா. கo0).

உஅ. நாயனூர் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கடிவாளம். தார் - கிண்கிணிமாலை. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

ஈo. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு. ககனம் - ஆகாயம்.

ஈக. தூறு - புழுதி. தண்டிவன - பொருந்துவன.

ஈங. தலேக்கீடி - தலேச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை.

ஈச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப"; என்பர் பின்னும்; ஞசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

ஈஞ. சாத்தவர்கள் - குதிரைவாணிகர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திரு.வா. கீர்த்தி. உள - உஅ).

ஈசு. குதிரை ஈடு - குதிரைகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

ஈள. சங்கு - வளையல். அறிவும் நாணும், காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலே, "விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார்." என்பதனுமுணர்க; (ஞச) உசு.

ஈஅ. காண்டற்கு ஓட்டமோ.

ஈக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

சo. தோரை - பீலிவிசிறி.

சஉ. தவ்வும் - தாவும்; "தவ்வு புனல்" என்பர்: (ஈo) ஈஉ.

சங. தாணு - சிவபெருமான், கட்டை.

சஉ - சஈ. இந்த இரண்டு செய்யுட்களின் கருத்தை, "அண்டமெலாமாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டத் தாங்குஞ், சண்டமதைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்குழ் புணைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ் சிறிது காண்டியென்றார்" (திருவிளை. நரிபரி. எசு.) என்பது, தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

சடு. வாசி - குதிரை, வீசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொடுக்கிறதடை. அணுமணியா - ஒலித்து. மறை அயம் - வேதமாகியகுதிரை.

ஙo. மருத்தை - காற்றை.

ஙக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

ஙஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரைமுதுகிற்றலிசி.

ஙச. வெய்யோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

ஙஞ. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

ஙசு. இடபமால் - இடபவடிவங்கொண்ட திருமால். என்று - எக்காலத்து.

ஙள. கடல் திடாரயிற்று.

ஙஅ. பல்கால் தலேவர் யாரென்ன.

ஙக. கொக்கு - குதிரை.

ஙஉ. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

ஙங. பெருந்துறை - பெரியகடற்றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலகம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய ஏழிடத்திற் பிறந்தன என்பதை, "வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினே, யேழிடந் தோன்றி யினனூற் கியைந்து, வீதி போகிய வாலுளைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழு மறைநாவிற் கமல நாதன் வீழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர்

தம்பான், மைக்கடன்மேலெமிர்த்தித் லங்கி மீதின் மல்குகருப் பையிலுலக வண்டந் தன்னிற், றெக்கவெழு பே தமெனு மிவற்றிற் றோன்றுந் தொன் மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ணை ற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுள வாய் வானீ லொண்புனலிற் செல்லு நெறி யுளவுமாகி." (திருவாத. குதி ரை. சூ) எனவும் வருவனவற்றாலு ணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; "பரி க்குமிப் பரிமா மொத்தம்." என்பர் பின்னும்; எ.

சுச. வாயதம் - காக்கை. வெருகு - பூனை. எனம் - பன்றி. நாய்முதலிய வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை கள் பொல்லா; மயூரமுதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல் லன. திருவாதவூரர்புராணம், குதி ரையிட்டசருக்கம், சுசு, சுஎ - ம் பா டல்களைப்பார்க்க.

சுசு. ஷெபுராணம், ஷைசருக்கம், சுஎ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

சுஎ. வாலதி - வால். மேட்டிநரம் - ஆண்குறி. ஷெபுராணம், ஷைசருக் கம், சுக - ம் பாடலைப்பார்க்க.

சுசு. ஷெபுராணம், ஷைசருக்கம், சுச - ம் பாடலைப்பார்க்க.

எ0. ஷெ புராணம், ஷை சருக்கம், சுசு, சுஜ - ம் பாடல்களைப்பார்க்க.

எக. மற்றும் நீங்கு இலை - வேறும் உள்ளனவாகிய நீங்குகள் இல்லை.

எஉ. கதிவெங்கால - நடையையவி ரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந் துகம் - பந்து.

எசு. 'சம்புவாணை' என்பது சிலே டை.

எச. இதிற் குதிரைகளின் விலே கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

எஜ - எக. இவற்றாற் குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எக. ஆடலாலேதான் தாமதமா யிற்று. 'ஓர்பொழுதும் நில்லாது' என் பது, சிலேடை.

அ0. நன்மை - நீமை; ஒதுவன வாகிய நன்மை தின்மை; "அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவன்." என் பர்: (சுதி) சுக; "தின்மையும் பாவ முஞ் சிதைத்தது தேயுமே." (கம்ப. பயன், உ)

அக. 'சித்திரமா' என்பது சிலே டை.

அசு. இராவுத்தராயன் - குதிரைச் சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; அசு: "இனிமைகூர் ந்திராவுத்தற்கு."; "கலாபத்தனிமயி லேறு பிராவுத்தனே." என்பது கந்த லங்காரம், ஙo.

அச. கரபு - நாற்று. இச்செய் யுள், "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங் கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்" (திருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவி வந்துள்ளது.

அசு. செண்டு - ஓராயுதம்; கொ ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

அஅ. தூங்கல்லாமல் - தாமதியா மல்.

கo. திருமேனீக்கோடு-கவசம். கை வாளம் - கைக்கத்தி; "கரவாளம்" என்றார் முன்னும்; சுச. அடிவடிம்பு - அடியின்விளிம்பு.

கக. ஆசையுடையன், சிலேடை.

கசு. உழை - வீடு. செவ்வந்தி மாலை, சிலேடை.

உகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கட்டுண்டேம். தொத்துவர் தொத்திக்கொள்வார்.

உ. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (சசு) உச. கயிற்றைநீ மன்று. அங்கணம் - கல் தாரை. சள்ளிடல் - நரியின் ஒலிக் குறிப்பு.

சு. தொண்டைவிடுவன - கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

டு. யாணர் மாக்கள் - புதியனவா ய்வந்த குதிரைகள்.

சு. மட்டித்து - கலந்து. இதலிய - இனிய. மொக்கணி குதிரைக்குச்

கொள்ளுமுதலிய உணவுகட்டும்பை; "மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்." (திருவா. கீர்த்தி. கூ. கூசை.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி.

அ. 'மின்னுமலிடிக்குமா' என்பது ஒருபழமொழி.

கூ. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர். அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொருளிலும்வரும்.

கஉ. 'கல்ல கல்யாணனன்றே' என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அதி: "என்னையின்றோர் கலியாண ரூகக் காண்மின்" என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கசு. சிவை - நரி. மந்தரை - குதிரைச்சாலை. இந்திரஞாலம் - இந்திரசாலம்; "இந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்." (திருவா. கீர்த்தி. சகூ.)

கஎ. வாசிவாரியப் பெருமான் - குதிரைக்கு சேவகர்களின் தலைவன்; வாசிவாரியர் - குதிரையையத்தடித்துச் செலுத்துவோர். திண்ணிமை - வன்மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேதமோதியது. கோரம் - கொடுமை. சிறையறை - சிறைச்சாலை.

கூ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. அறையகத்து - அறையில். 'இரும்புதருமனத்தேனை' என்பது திருவாசகத்தில், திருவேசறவின் முதற் குறிப்பு.

உ. 'பொய்யாவையையமாநதி' என்பது, "வையை யென்னும் பொய்யாக் குலக்கொடி." (சீல. புறஞ்சேரி. கஎ0.) என்பதைத்தழுவியது. முதுமாமங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில் நாயகன் - வருணன்.

ச. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின் தலைப்பிற்படலிட. பயம் - நீர், அச்சம்.

ஙி. வெள்ளமிருத்தவிடத்துப்பறை யறைவித்தல் மரபு. சும்மை - ஒலி. மன்னம் கன்றி. என்னுகுமோ.

கூ. கோல் - அளக்குங்கோல்; அறை - வளையறைசெய்த கோட்டம்: கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்; "சூரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்ன" (திருவாத. மண்சுமந்த. கூசை.)

அ. விதிரா - நடுங்கி

கூ. நாதமடங்கிய பறை; 'நாதப்பறையன்' என்பது, "நாதப்பறையினர்" (திருவா. அன்னை. க.) என்பதைத்தழுவியது. இச்செய்யுளில், சிலசாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க; நஞ்சுண்டோனென்பது, கள்ளர்வகையில், ஒன்றன்பெயர். பிட்டு உதிர் - உதிர்ந்தபிட்டு. கொடிக்கு - தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்றூர் - மண்வேலைசெய்பவன்; "மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையகை, கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றூ ளாகி." (கலி. சக.); கொற்றூ - மண்வேலை யென்பதை, உரு: "கொற்றுளவிவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமக்தாரில்லை." என்பதனாலுமுணர்க.

கச. அங்கித்திருக்கும்பொருள் - முடித்துவைத்திருக்கும்பொருள். கந்தித்தி - மணம்வீசி. உண்டு-உள்ளது.

கஞி. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடிவமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அமைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ: "கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு.". அம்மை, விளி.

கசு. உழப்பாது சுமந்திடும்.

கசூ. அம்மை, விளி.

உ0. என்ன - என்றுசொல்ல. உதிரா - பிட்டு. 'வித்துநெற்பிட்டு' என்றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலாக்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலறையை. கல்லாள் - நண்மையையுடைய ஆட்கனி. வாங்குதல் - கொள்ளுதல்.

உஞி. குழம்புதல் - கலங்குதல். கொட்டி அணைத்தி - மண்வெட்டியைத்தழுவிக்கொண்டு. இடை - இடத்தில்; ஓப்புமாம்.

உள. வடிவன் நீ - அழகுடையவ னுகிய நீ; உஅ: "மெல்லியவடிவனீ". கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்.

உஅ. நயந்து அவரோடும்.

உக. பந்து-வந்து; திசைச்சொல்; இது, 'வைத்து' என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

ஈ0. பகுந்து - பங்கிட்டு.

ஈக. சதமுறை - பல்முறை. அதர்ப்பட - வழிபட.

ஈஉ. தீரக்குறை - கையின்குறையை. கவ்வை - துன்பம்; ஓலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

ஈஅ. கங்கைக்கரையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண்.

ஈக. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

ஈச. பிட்டுவாணிச்சி ஏக.

ஈஉ. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

ஈஅ. இவன்முகத்தால் - இவன் வழியால். விடுவித்தற்கு - சிறையினின்றும் நீக்குதற்கு. தன்வழி திரிதற்கு இவனை விடுவிடு.

ஈக. மதுரைத்தெருவிற் பரியேறும். கொற்றகன் - படைத்தலைவன்.

ஈஅ. 'நமச்சிவாயவாழ்க' என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அகவலின் முதற்குறிப்பு.

ஈகூ. தூயருத்திரர் - சற்சூத்திரர்.

உ0. அன்ன, நெஞ்சறிசுட்டு. மாஅழகு. என்ன-என்று திருவாதவூரர் தடுத்தீக்க.

உக. சித்திரக்கோவை - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

ஙஉ. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மனச்செல்வி.

ஙங. மேய்ந்து - வேய்ந்து. எறும் ஆனும்.

ஙச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

ஙஞ. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

ஙசு. அவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

ஈக - ம் திருவிளையாடல்.

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்நூறுகுடிகள் நிறைந்தவூர்; (சூடா.இடப்பெயர். ஈக.).

உ. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப் பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

ஊ. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவள்; "அகவை யிரு நான்குடையாள் கன்னி" மாயூரப் புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெற்றிக்குறி.

ச. வேதசுத்திரம் - வேதசம்பந்தமான சூத்திரங்கள்.

ஞ. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பா வாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தாரை. இனியபல - ஸ்திரீதனம். பந்தம் - உறவு, முறை.

கூ. தனு - வில், உடம்பு. மரல் அனை - மரலநாரையொத்த.

கக. படை, எவல்.

கஉ. அமுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுதுசெய்யுமாறு ஒதுமெண்ண.

கஎ. பட்டுஅணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கீண்ணில். அீன்னை யில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

ககூ. திருவினுள் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து தூங்கச்செய்தவைத்தி.

ஊஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. அீந்து - பரதநூல்.

ஊ. மிக்கசீர்த்தி, பாண்டியனுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி - மாறுபட்டு; உஊ: "இகல்விட்டு" என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

சு. உளம்பட - மனமெலிய.

எ. விளிவு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண்கலையல்லானென்பது. புயங்காட்டம் - ஒரு வகைநாடனம். வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

கூ. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன்மீதுள்ள கோபத்தால்.

கo, நின்றல்-நிற்றல்; மெலித்தல். கெட்டேன், ஐயோ.

கஉ. ஈசானகோணம் - வடகீழ்மூலை. அதிரவீசி ஆடினுன் என்க; "அதிர வீசி யாடுவாய்" (திருஞா.தே).

கச. பிணை - வாத்தியம்; உடுக்கை. "மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்" என்பர்பின்னும்; உரு.

கள. பண்டி அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும் - இசையைத்தருகின்றவென்றுமாம்.

ககூ. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உo. முன், "தென்மதுரைமாநகர் சேர்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி" என்னூர்; (கட) கச. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

உக. மாணிக்கத்தாள் - மாணிக்கக் காம்பு.

உஉ. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

ரூரூ- மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆதவன், - சூரியன். படைரு - ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொங்கிஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

கூ. உடல்நடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - தன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

கூ. 'அஞ்சினவீசன்' என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

கo. விள்ளான் - சொல்லானுகி.

கக, படர் - யாதனுதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

கச. வற்றுன - வன்மையையுடையதான. ஆர்த்த தும்பு-கட்டியகயிறு.

கடி. அயம்=ஐயம் - ஸந்தேகம்.

ரூசு. உயர்த்தனுதன் - இருந்தவனுகிய பெரியனுதன். கூறும்-கூறுவான்.

கஅ. கீக்கத்தை-இளியை. கோல் அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

ககூ. பெரியதந்தை எழுவாய். அசன் - அசடகாராசர்; இரகுமகாராசருடைய புத்திரர்; திகீரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உo. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிற்புனைந்திருந்த பூமாலை காற்றுல்வீழப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இரகுவம்சம், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரகுவங்கிசம், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், சஉ-ம் செய்யுள் முதலியவற்றுலும், "நன்னுண் மதியக்குடையோன் குலோத்துங்க னுகையெற்பிற், பொன்னுளையோத்தியி னுண்டாய பாவம புனைத்துமுண்டோ, வந்நாரதரும் பெண்பழி கொண்டது மாலையென் றுரைத்சொல்வா, நிந்நாளும் பெண்பழி கொள்ளவிம் மாலை யெதிர்ப்பட்டதே" (குலோத்துங்கசோழனுலா, களி.) என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க. தேறுவால்-பசுவினுல்.

உஉ. மருப்பு இல் சோ-கொம்பில்லாதபசு.

உரு. முளைத்தனை - முளையிற்கட்டியகட்டி.

உச. நாம் - அச்சம்.

உசு. யாமினியில் - இரவில்.

உஎ. யாவையும் அறத்தது ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உகூ. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்கஞ்சியதை, கூ: "தென்றமிழ்நாடு" என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

ரூசு - மீ திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; "அமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்களல்லோர்" என்பர்பின்னும் (ரூரு) கo.

உ. கொட்டி - மண்வெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்பீ. ஆரோ வென்னத் திரிந்தான்.

சு. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இழுத்து.

கூ. 'பட்டகுணம் சுட்டாலுந்தீராது' என்பது ஒருபழமொழி.

கo. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றேம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல்லுதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை. கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கஙி. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

கசு. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

ஊரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வஞ்சிசேர்ந்து.

ஙு. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொண்டு.

ச. அங்கம் - போர். கெருடி - வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூடம். மைந்தர் - மாணாக்கர். சிரமம் - யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு விறற்குரு குலக்குமர ருக்குவரு சிரமமிலை காண்மி னென." (பார. வாரணவத. இச).

இ. நாயனீரே - தலைவரே. கெருடிகட்டி, நம்மூலோரைகீக்கிச் சாதிப்பிக்கின்றனென இயைக்க.

ஈ. அடியார்க்குநல்லான் - சோமசுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல். பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வளம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றுதேயாவரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இடம் - சமயம்.

கூ. மிண்டி - இடக்கரானமொழிகள்.

கo. மூல்லை - கற்பு. சொக்கன்தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர் இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம் விண்ணப்பிக்கவேண்டுவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பாடை - சபதம்.

கஙு. மற்று ஒரெகிரிலா.

கஙி. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி. ஒட்டி - சபதம்செய்து.

கசு. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ. தோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யாதம்" (ரகு வம்சம், சு-ம் ஸர்க்கம், ஙக) எனவும், "உரகமாநகரான் றென்னனிவன்" (இரகு. மாலே. கoச) எனவும் வருவனவற்றுள், 'உரகாக்யஸ்யபுரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' எனவும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கள. நெஞ்சுளோர் - தைரியமுடையோர். கஞ்சவான் - வெண்கலத்தாற் செய்தவான்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆசிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக் கொண்ட மாணாக்கர்கள். சித்தவே வென்றமையின், 'வன்றிறனுதர்' என்றார்.

உசு. எந்து - என்ன; திசைச்சொல்; "அதெந்துவே யென்றரு ளாயே" (திருவா. அருட்பத்து, கo).

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெத்திய - நிரம்பிய.

ஙூ. 'உண்டென் றேத்தும் வெற்றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, ஆஸ்திகனென்றபடி.

ஊசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ஙு. இக்நாகம் திட்டிவிடமென்பார், 'நஞ்சங் கண்படவிழித்து' என்றார்.

இ. பாவகப்பகுவாய் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உரத்தில் சேர்ந்தது - மார்பால் நகர்ந்தது; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

கூ. அழல் - விடம்.

கக. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

கo-கக. விடத்துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணாகரனே' 'அருளாகரனே' என்றுகூறி யிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம்பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

கங. தடினி - ஆறு. கோள் - விடம்.

கச. அமுத இந்து விந்துவை - அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளியை.

கள. இங்கே சமணரை, 'நாணமிலாதோர்' என்றதுபோல் "மானமில் சமணர்;" என்பர் பின்னும்; உஙo காண - காணும்படி. கழறி - சபதங்கூறி.

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவருபு. தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்துமேகம்.

உo. 'கொல்லொணாப் படையெவர்க்கும் வெல்லொணாது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரி னைத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஞானநீ தலகரீ, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்து.

உச. தார் - இண்ணிணிமாலை, தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உஙி. சந்தம் - இயல்பு.

உக. காற்சிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; "ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்" (நீதிநூ நீதிநன், கூஉo.)

உள. தண்டலைமலை - சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸங்நிதியிலெழுந்தருளிய இடபமூர்த்தி.

ஈஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்நற்றவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சைவயம், கழுமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: இஎ. வரிசைகள் - பொற்றூளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கஉ.

இ. 'சாதிமுறை யறியாத சமணர்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; "குழுவுடைய மண்" என்பர் பின்னும்; சுகூ. உணருங்கால் - ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல். (ஙஅ) ங: "நத்தாடு வெழுத்துணர்வார்."

எ. மானி - மங்கையர்க்கரசியார். பறிதலையர் - சமணர். பழுதாமென்று ஓலைவிடுத்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ. சென்ற - வந்த.

கூ. நாள் - நக்ஷத்திரம்; திதியினும் நூறுமடங்கு வலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்: (ஙசு) உஙி.

கஙி. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிரி; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரத்து ஏய்.

கள. பண்திகழ் கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமூகம் - ஓலை.

கக. வைதிக யாளன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் கீறும்.

உக - உங : "சதுரானனஞ்சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிந்த்ரா தி்பரும், மதுரா புரிவா தறிவா மென மேல் வரவர், தனன்வை திகவா ரணமே" (தக்க. கஅ2.)

உஙி. (திருநகர.) ச.

உட. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல்.

உஅ. காதலம் - துன்புறுத்தும்.

உஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவான் - அறியும்பொருட்டு. மூட்டு - கேட்டுமூட்டு.

ஙங. கட்டி - கல்லைக் கட்டிக்கொணடி. ஞான்றனர் - தொங்கினர்.

ஙச. அதிர்வு - நடுக்கம். 'இறந்தது' என்னூர், துணிவுபற்றி.

ஙக. கைவிதிர்க்கொண்டி-கையை உதறிக்கொண்டி. உணர்த்த-எழுப்ப.

சஉ. பாய் உடை-பாயாகியவுடை; "பாவுடையார் விடுத்ததலை" (திருவிளை. திருவால. க)

சட. அறமலி-தருமமலிந்த; ஆமிகவுமென்றுமாம.

ஞ. கரம் - கருமை.

ஞஉ. கழுமலம் - சீகாழி. 'பிரமபுரம்' என்றது, திருச்சக்கரமாற்றென்றும் பதிகத்தின் மதற்குறிப்பு.

ஞங. மெய்ந்நகர் - சீகாழி.

ஞட. நீறுக்கோயில் - வியூகியை.

ஞஅ. நின்வழுகனைக் கொணடே மாற்று.

சுஙி. 'பொருந்திஞ்' என்பதை, எமக்கும் பொருந்துமெனப் பிறவுங்கூட்டிக. ஆம், அசைநிலை.

சுஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

சுங. பிண்டி - அசோகமரம். தண்டு - பிரம்பு; "தண்டாலே பாணடியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல்பாடி" (திருவா. திருப்பூவல்லி. கசு). இச்செய்யுளும், "ஆலி வெந்து மதிரம் வெந்து யந்திரம் வெந்தமைந்தகைப், பீலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டீயேற மண்டலே (தக்க.கஎஙி) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காணக.

சுச. கொச்சை - சீகாழி

எ0. வென் - முதுகு.

எச. பாழி - குகை. கதுப்பு - கன்னம். குரத்தியர் - தவமுதுமகளிர்.

எடி. வாசி - திருவாசிகை. கற்பகதரு - வாகனவிசேடம்.

ஙஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி-பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது; "நாமமையாமத்தென் னேலுவந்து" (திருத்தில். கசுச); "நெருநலடந்த வரோ நாமென்ன" (கம்ப. கூ. ககக). தென்னனெனினின் மன்னனென ஒருசொல் வருவிக்க.

ங. இறை உண்டி - நிவபெருமாளுளர். அஞ்சல - அஞ்சற்க; வியங்கோளெதிர்மறை.

ச. 'ஏவதமேவல்' என்பது அந்திப்பிறைதலை மேற்றலிடு; இது காலமேலவைப்பு. 'ஏம்' என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வடசொல்; "ஏற்றுங் கற்றுமுடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி" (பாரதம். கிருட்டி. சo).

ஞ விணைக்கணில்லவர் - வினைகளிடத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இலர் - தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிநாடு, கன்னியாகுமரி, அந்தியமை.

கூ. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; "வாரடாவுனக் கியாதுதானர்த்தம் மகளுடுக்குமோ" (பாரதம், வேத்திர. கஉ).

கஉ. காக்கையேறப் பனம்பழம்வீழ்ந்தென்பது ஒருபழமொழி; இது காகதாலீயமென்னு நியாயம்.

கடி. எஞ்சு அழல் - குறையச்செல்கின்ற நெருப்பை.

கங. தம்மைமறித்து ஞானமிலாதோர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாகுமோ. எற்றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி - ஒழுங்குபடுத்தி. வகுத்த - விதித்த. 'போகமார்த்தபூண்முலை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ0. 'தளிரிளவளர்' என்பது, திருநள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு' 'ஆதிமெய்' என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உக. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிசயித்துச் செழுமலர்மாரிபெய்தார்.

ஊ. நீர் தெளித்து. அங்கித்தம் பனை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வாது மும்முறை உண்டி.

உச. 'விளாவிஞேடும் பெரும்புனல்வையை' என்பது, வேகவதியென்னும் பெயர்ப்பொருஞேப்புலப்படுத்தியது; நூச: "தாங்கருந்திறலோடும் வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும். பத்திரம் - எடு.

ஊடு. பறைதல் - சொல்லுதல். பாடை=பாஷை - சபதம்.

உசு. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை' என்றது, அவனை அஞ்சுவித்தற்பொருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்பதை, சுஉ-ம் செய்யுளாலுணர்க.

உள. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழுகளம் - கழுகது. செத்தி - சீவி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்திரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

ஈ0. தெவ்வு - பகை.

ஈஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமாலை.

ஈசு. கழுவேறுவோர் அஞ்ஞைவாங்கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்மரபு.

ஊசு. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச் சென்றதூது; உம்மை - அசைநிலை. இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞானு ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு புடைத்தல். காளம் - ஒருவகைவாத்தியம், கழு.

ஈடு. மீகை - அனவுகடந்தசெய்கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்மையையுடையவை.

ஈசு. எட்டில் கிட்டி.

ஈள. "வாழ்க வந்தணர்" என்பது திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஈக. எதிர்த்து எறியது.

சo. பதடி - இன்பம்.

சஉ. இருந்தீராயீனீர்.

சடு. கறவிய - கோபித்த.

சசு. எதிர்புகல்வதேது. மூட்டுடைப்பட்டினியிறு - கண்டுமூட்டு, கேட்டுமூட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும் வயிறு; முகம் - கழுவின்முகம்.

சள. பாறு - பருந்து. சிவை - கரி. கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். கன்று - பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்கும்சிரிப்பு; "விலாவிற நக்கு" (மணி. ஈச - ம் காதை, ஈசு).

சக. தளம்புநெஞ்சு - துளும்புகின்றமனம்.

கூ0. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரென்றும் ஒருபெயருண்டு.

கூக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம். இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

கூஉ. ஆசையாய்த் தூதிப்ப.

கூசு. "வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலிலமுற்றும்" என்பதன் முன்னும்; (எ.) அ. ஒசனை - யோசனை.

கூச. தடினி - ஆறு.

கூசு. "தேனுறை வண்ணி" என்பது திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனூர் - திருவேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்ததலமாதலின், இப்பெயர்பெற்றது; ஈஈ - ம் பாடலிற்பார்க்க.

கூள. புக்கு - புகுந்து. கல்க - காண்கொடுத்தற்கு. [லால்.

கூக. பனுவல் முறுவல் தருவதல்

கூ0. மெய் - உண்மைவழி.

கூஉ. தனியானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; எழுவாய்.

கூச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

கூஇ. இகலா - (சைனரோடு) மாறு கொண்டு.

கூசு. சாத்தன் - ஐயனர்.

கூள. பாடித்த - பேசிய.

கூக. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்த தழுவியது; (கூள) சூ - ம் பாடல் பார்க்க.

ஊகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கக்குலம்; இக்குலத்திற்பிறந்தோர் சேனபதிகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [ஈ - ம் செய்யுள்பார்க்க]. இராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

ங. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

சு. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கறை-பொன்னறை. படைஆள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு - எனுதிமோதிரம். விரைவுகண்டு - (சௌந்தரசாமந்தன்) விரைந்துசெல்லுதலைக்கண்டு.

ஙி. விதிர் விதிர்த்தான் - விரைந்தான்; "மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்து" (திருவா. திருச்சதகம், க).

எ. உம்பர்தம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கண்-அடியவரிடத்து.

கூ. பரிகரம் - சேனை.

கo. வந்தனை அடியேன் - பணிதலையுடைய அடியேனது.

கஉ. நியதி - நியமம்.

கங. தண்டம் - தண்டனை. ஆசு ஆற்றுவார் - ஆர் பொறுப்பார்.

கச. சாதலலாது நெறியிலை; பின், கo. "இன்றுயிரளித்தகோவே" என்பது இதனைவலியுறுத்தும். அசைவுமெலிவு. தமக்குச் சன்மானமாகச் சேலையையும் அரசன்தருவன்.

கஙி. அச்சத்தைத் தள்ளியவள் மனைவி.

கசு. வீரன் நாம் அற்று.

கஅ. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவணை - வணைதடி.

உo. பூங்கொடி - அழகிய துவசம். தோரைகள் - மயிலிறகாற்செய்தவிசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

ஙக. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினர்.

ஙஉ. கம்பித்து - நடுங்கி.

ஙஙி. தாரை - கதி.

ஙஅ. தந்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

ஙக. சிலைத்து - முழங்கி.

கo - ம் திருவிளையாடல்.

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. மூச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. கல்குரவினுல் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்தி.

சு. மாதனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம், சோலை.

ஙி. உலகு எதம் - உலகத்தின்துன்பம்.

கo. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

கங. நீக்கவற்று-நீக்கவல்லதாகிய. ஙிழி - முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன்னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ, சாடகநீவி" என்பர்பின்னும்; உo. புக்கில் - வீடு.

கஙி. நீவி - ஙிழி.

கள. தணிவதில்லை - குறையாது.

கக. செல்லல் - துன்பம்.

உo. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

கூக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முன்னிகழ்ந்-கொடைமு, யலைகள் விளங்கப் பெற்ற. நந்த - பெருக.

சு. இறந்தானென்று கினைந்து.

ஙி. தலைப்பிடித்து - செம்மைமிற முள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [கo - ம் பாடல்பார்க்க.]

எ. போகட்டு - விடத்தி. அத்தம்கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
௪0. தருமமன்று - நியாயசபை.
கஙூ. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
கச. அறவை - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.
கஎ. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.
கஅ - கக. ஆங்குவந்துள்ள வணிகர் கனைநோக்கிச் சிவபெருமான்விளவல்: 'வணிகருரியர்' என்பது முதலியன, வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள். பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது வரும். பணையம் - ஈடு. 'என்' என்றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்தைப்புலப்படுத்தியபடி.
௨0. அவதரம் - சமயம்.
உக. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம்-வெண்கலம்.
உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.
உரூ. அஞ்சி ஒளித்தனர்.
உச. ஏற்று அலைசெய்தோர்த்தம்மை-எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.
உடு. தருமமோவென - இவர்கள் செயல் தருமமாவென்று சொல்ல. உளங்கடோறும் விளங்கினை. வகை - இடங்கள்.
உசூ. கன்றினர் - பகைவர்.
உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்கைந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை. சாண்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

ஐஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இயக்கமாதர் - யக்ஷமகளிர்.
ஙூ. உமையொடு-பொருளொடு; ச. ஙி. மெய், இலேடை. மேல்-இனி. ஒப்பு - பொருத்தம்.
சூ. கோடியோசனைபோந்து - கொம்புகள் யோசனையளவுநீண்டு.
எ. தூங்கில் - ஓய்வில்லாமல்; "தூங்கில்லாமல் வானிற்சுழன்று" என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற தடையற. விழும், ஏவல்.
ஙூ. பகுதி - பகுப்பு; இயல்பு. இயற்போதம் - இயற்கையறிவு.
க0. நீறை, எழுவாய். சாபானுக்கி ரகத்தால், மூறையே இணைப்பும் இனிமையும் பெற்றனர்.
கஉ. வடிவும் அறிவும்.
கஙூ. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.
கச. சொல்லொடும்பொருளொடும்விரித்து.
ககூ. உருவொடும் உலாவினர்.

காூ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. வினை - பேர்.
ஙி. பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவாகமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம் செய்துகொண்டவன். வஞ்சி - பகை மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.
சூ. தும்பி - யானை.
எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சேனையவழப்பாயாக; ஏவல்.
அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமாலை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்குரிய வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்சி - காஞ்சிப்பூமாலை; இது, பகைவர்க்கு எதிரூன்றிநிற்போர்க்குரியது.
க0. ஞாட்பு - போர். தும்பைமிலைந்து.
கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்வீரர்களும்.
கஙூ. இனன் - சூரியன்.
கச. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டாதாகி - வலியில்லாததாகி.
ககூ. உரோம் - விலாமிச்சவேர்.
கஎ. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொக்குமருந்து; மிருதசஞ்சீவினி; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே" (புறநா. கஅசு). விளிந்தது - வெட்கி. முன்னின் - முன்பொருததிபோல.
கஅ. வையம் - தேர்.
௨0. கவந்தம் - தலையில்லாத உடம்பு. போஞர்போஞர் - தப்பிப்போனவர்கள் பிழைத்தார்கள். முளிந்து - உலர்ந்து.
உக. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர் முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உக) க: "இனப்புரவி முகமுகம்பார்த்து".
உஉ. மனிதவுருவங்கொண்டதற்கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், 'அரு

ந்திரு மேனிவேர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்னுர்.

உங. வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி.

உச. 'வள்ளல்' என்னுன், உயிரையும் அரசுரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உஅ. தரம் - தருகி.

உக. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வே னென்று. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அலேத்தி.

கூ0. கூபம் - கிணறு.

சதுர - மீ திருவிளையாடல்.

க. வெறுப்பு - பகைமை; கூஉ: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கெங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (உஎ) அஉ: "ஆர்வெறுப்பாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; கூஉ: "மறையுளாபகர்ந் தாய்" என்பர்.

கூ. ஒளி - தெய்வத்தன்மை.

ச. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

சு. பொறையன் - சேரன். இள்ளி-சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமா லையையுடைய பாண்டியன். துஞ்செ யாது - (இந்திரனேத்)துதியாமல். உடன் - இந்திரன்கூட.

எ. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

கo. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவாள் வழுதி" என்பர்பின்னும்; கூஉ, ஙஉ.

கக. அதகண்டி - குறைபிரவாமையைக்கண்டி. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் நன்மதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு வியாருமென்றுமதிக்க.

கஉ. வற்றுப் - வல்லதாய்.

கசு. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனுகிய ஹாரம்.

கச. பேத்திரை - பாதாளம்.

கஞ. நேர்கண்டி - பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டி.

கக. மாசறு-இரத்தற் குற்றமற்ற. உற்ற - துன்பமுற்ற.

உஉ. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

உசு. பாரம் - கனை. அரசு - அரசமரம். பன்னம் - இலே. அப்பு உறின் - நீரிற் பொருந்தினுல்.

உஞ. முழைஞ்சு - குகை.

உசு. தண்டமிழ்முருகன் - செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம் பேர் முருகனென்பது.

உஎ. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'கிழவனென்றனே' என்பதை திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலே கிழவோனே" என்பதனுலுணர்க.

உஅ. 'குன்றமெறிந்தாய்' என்னுங் கவி வருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குளகடலிற் சூர்தடிந்தாய், புன்றலேய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இனேயா யழகியா யேறூர்ந் தானேறே, உனேயாயென் னுள்ளத் திறை".

உக. பரமென - அடியேனேக்காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்று கூறி.

கo. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரனுடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனுடு.

கக. முண்டம்வெம்ப-தலேயெரிய. பகர்ந்திலனுகி இருந்தனன்.

கூஉ. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றதி,முதற்செய்யுளிற் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

கூக. வனை - பக்கமலே.

கூச. கயங்கள் - யானைகள். கான் மேதி - காட்டெருமை.

கூஞ. சத்தி - வேல். முகத்திடை மலேந்தான்.

கூசு. தாள்வரை - மலேயடி; பாதசைலமென்பர் வடனூலார்.

கூஎ. பரிவால் - அன்போடு. செருவுயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவனை - மேகவேந்தனை.

கூஅ. சடக்கென - விரைவாக. தடிப்பு - அசைவற.

சo. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

சஉ. வீரமாறன் - வீரத்தையுடையபாண்டியன்.

சஙூ. தனுமணி - வில்லிற்கட்டிய மணி. (கம்ப. மூலபல. உஉஅ)

சச. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரினை அழிப்பவனென்பதுபொருள்.

சஞி. வாசி - வீசேடம்.

சசு. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சஎ. வஜ்ர - ஒருவகை ஆயுதம்.

சஅ. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச்செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

சஈ. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; "அந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; ஙசு. தனித்துவென்றதை, சசு: "இரு வரும் பொருவோம்", சஅ: "சிங்க மிரண்டீரூர் மூண்ட வென்ன" என்பூவை வலியுறுத்துகின்றன.

ஙo. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

ஙக. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

ஙஉ. இரவாமையால் மான்த்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வழுதி' என்றான்.

ஙஙூ. புணை - ஈடு.

ஙச. ஒருவன் நாமுன்னென்றேறிப் புணைகின்றனென்க. 'வரும்பெயர்' என்றது, துவளாநாட்டாரை.

ஙஞி. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மழை' என்றார்.

ஙஅ. பூண்டி புடைத்து விலங்கிட வென்க.

சடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். கூக) இறைவன் - திருப்பூவணமுடையார்

உ. பரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நாலும் புத்தி அழுங்குற.

ஙூ. துனி-பொன்னையாளுடையதுன்பம். கo.

ச. துய்த்து - உண்டு.

சூ. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இவள்மூக்கணியாகியமுத்து, கண்ணெளியால் மேற்பாற்கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப் புதைத்துக் கண்ணேமூடிக்கொண்டு இவள் அஞ்சலித்தபொழுது அதுமுத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவண்மூக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற, துவண்பதும ராகத் தொளி".

எ. காமனேக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. நீரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினள்.

அ. கொல் தரும் இருப்பு மூட்டி - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

கூ. அசு-கவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

கo. நாயஞரை-சோமாஸ்கந்தரை; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; கச.

ககூ. நாயனீரோ - தலைவரே.

சஙூ. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

கஞி. கபோலம் - கன்னம்.

கசு. அங்குலிச்சுவடு-விரற்றழும்பு.

கஎ. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; கஞி-ம் செய்யுளிப்பார்க்க. அழகியபெருமானென்பதி திருப்பூவணமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

கஅ. பிரமாணம் - ஆஸ்திகபுத்தி.

சசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் குதிரைவீரர்க்கு. பரி

யாள் - குதிரைவீரன். சந்தம் - சந்தஸ்.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். மூத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

ஈ. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

இ. அமையும் - போதும்.

சு. பூ - பூமி. உயர்ந்த் - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. கின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கத்த ; வியங்கோள்.

கூ. சென்னி-சோழன். சங்கரன்-சுகத்தைச்செய்பவர்.

கக. புரவியாள் அவன் - புரவிவீரன் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - கிறிய. புறம்புடைத்தீரஞ்கி - வெளியே தைரியமுடையவனுகப் புலப்படுத்தி.

கச. ஆலித்து - முழங்கி. உளையச் சேலித்தலைமிசைமுடிந்துகொண்டி - அகாயவாணியை அடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டி ; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

கசு. கீறிடா - திருகீறிட்டி. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. கிள்ளி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன்வார்த்தை.

ககூ. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவடித்தாமம் - பல கறைமாலை. இருமருப்புத்தோடி - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடி. மயிற்கழுத்தி - மயிற்கழுத்தாலாகியகோவை. வேங்கைவரித்தண்டை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோலாகிய, கோடகளையும் வாலியமுடைய மேற்போர்வை ; தண்டை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மாலை. மார்பிற்பிறங்கவென்க; "மார்பிற் கிறுதந்த மணித்திரண்மாலை தாழ" (பெரிய. கண்ணப்ப. கூ0). வாங்கி - கைக்கொண்டி.

உ0. வேட்டுவப்பரியாள் - வேடராகிய குதிரைச்சேவகர். அபயா - சோழா.

உக. இடும்பையன்றனைமறைத்துதன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றுமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானெபாண்டிய னென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதிரை.

உஉ. அசை - விருப்பம், திக்கு. வாசி - குதிரை.

உசு. மேல்விட - மேலே குதிரையைச் செலுத்த.

உச. தாதகித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். திங்களாதம் - திங்கமூழக் கம்போன்றமுழக்கம்.

உஇ. இதழி - கொன்றை. சனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. ஒளிவுற-அவமானம் அதிகரிக்க; மேல்பால் - மேற்றிசையில். நாகம் - நாகருலகம்.

உசு. வருத்தமின்றித் தீரத்தேறி ஞன்; தீரம்-கரை. குசை-கடிவாளம்.

உஅ. குதிரை இராவுத்தன் - குதிரைத்தலைவன்.

உக. விளித்து - அழைத்தி. அலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

கூ0. பூடணம் - ஆபரணம்.

கூக. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிக்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

சுள - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

கூ. படிமம் - ஒப்புவடிவம்.

ச. சுரர்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

சு. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

எ. படைவீடி - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பரம்பு.

க. 'நேர்குன்றுத' என்பது, சிவபெருமானுக்கு அடை.

க0. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந்துசெல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆரமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சிசெய்யுஞ்சாலை.

கச. மதிற்மிருக்கால் - மதிலின்மு டக்கத்தால்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - மான்; லீமமாம்.

ஊ. முறைசெய்வோர்கள் - வேலை யாளர்.

எ. விம்மிமுறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

கூ. நிலம் - எள்.

க0. அகமருடணங்களாகிய மந்தி ரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந் தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பரட்டிற்காண்க.

கக. பிரமஹாயை - பிரமஹத்தி.

கஉ. குஞ்சி - தலைமயிர்.

கஊ. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். ஏகாத்தீங்கு-நீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடி. காயிறு - சூரியன். சந்தி - சந் தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவபெருமானுடைய திருவாக்கை.

கஎ. பொன்னி - காவிரி. திருவி டைமருது - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஜ்யோதிர்மயமஹாலிங்கமூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமமாதலின், 'கோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேறேர்வாயில் - மேற்குவா யில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென் று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரி சை - கொடிமுடிமதில். அகரம் - அக் கிரகாரம்.

உஊ. பதக்கிணம் - பிரதக்ஷிணம். நாய்க்கட்டம்-நாய்மலம். அவனிபாதி கொடுப்பலென்று நெஞ்சினுல் நினைத் தனன். பருதி - பருப்பு.

உடி. வரும்பிறவியின்கண் அடி மையாக.

உசு. தலையோடி - மண்டையோடி. கிடக்க, வியங்கோள். கிலேந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூடிக்கொண் டான்.

உஎ. விடைவிடும், முன்னிலைப்ப ன்மை. வெள்ளரை - திருநீற்றுரல் வெ ண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளனைப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உகூ. ஆவி - தடாகம்.

ஊஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லா ம் உயர்ந்துளதென்பதை, ஈ எ - ம் பா டலாலுமுணர்க.

ஊச. நின்றமர் - நின்னடியார். நி னைவு - கவலை.

ஊடி. கோடிகாயிறு - கோடிசூரியர் கள்.

ஈஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

ஈஅ. மகிழ்ச்சியடைந்தோர் மங்க லப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

ஈகூ. உளம்கண்கிலைநந்தன - உள் ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

சo. இராவில்வந்து. உதவியமறை யோன்றன்னை - இணற்றினின்றும் எ டுத்தமறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முத லியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய் யுளாலுமுணர்க.

சகூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னேதெரிவித்து; சூளுரைத்தென் றுமாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத் தலீயர். வினை - போர்.

ங. ஆன்கிரை - பசுக்கூட்டங்கள். அகர்மறித்தும் - வழிமறித்தும்.

ச. அத்திஅன்றுவைத்தசேவகன் - அட்டாலைச்சேவகர்.

எ. "அற்றவர்க் குற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே" என்

பதி தேவாரம். நீயலாற் புகலுண் டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

க. பூதி - விபூதி.

கo. நேரியன் - சோழன்.

கஉ. தந்தையன் - தந்தை.

கஙு. விடைதரப்பெற்றோம், சிலே டை.

கச. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

கஞ. இள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

கக. வாளி - அம்பு.

கஎ. துரகம் - குதிரை. இபம் - யானை.

கஅ. நோக்குவித்தை உடையோர் தம்வித்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி லே கம்பொன்றை நிறுத்திக்காட்டு தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தி யம்.

ககு. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

உo. வாங்கி - பின்வாங்கி.

உக. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

உங. என்று வந்தித்தான் - எந்த நாள் வந்தித்தானெ.

ரூo - ம் திருவிளையாடல்.

க. தூய்தகு - தூய்மைபொருந்திய. ஒருமனமுடையாளென்பார், 'காதல் கூர் கினேவின் மேவுங் காதலி' என் றார்; "காத லிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு, பட்டதே யின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

உ. பூசிசாதனம் - விபூதியும் உரு த்திராக்கமும். கோதை - மாலே.

ங. உணவு: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன என நான்கு வகைப்படும்.

ஞ. செம்தி - செய்கை.

ட. வருபோகத்து - பின்உண்டா கும் விளேவில்.

ண. வீறு - வேறொன்றற்கில்லாஅழ கு. பேறு - இலாபம்.

அ. களக்கம்=களங்கம் - குற்றம்; கலக்கமுமாம். ஓங்கல் - மேருமலே.

கூ. வாதை - துன்பம்.

கo. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்றுஞாட்டிடு.

கக. இடும்பை - துன்பம். உயர்ந்த வாக்கு - அசரீரி.

கஉ. சூளாமணி - முடிமணி; 'சூத்தி ரர்தலேவன்' என்பர் பின்னும், கஎ; 'சூத்திர சூளாமணி' என்பதைப் பெ யராகவேகொண்டனர், பயகரமாலே யுளாயாசிரியர். வற்றுய் - வல்லமை யுடையதாய். கந்தம் - மணம்.

கஙு. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட் டை. தண்டலம் - அரிசி. விற்றுப் பொருளேயுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல் யாண்டும் - நூறுவருடமும்; "வேத நூற்பிராயம்நூறு" (திருமாலே, கூ.) என்பதனேலுமுணர்க.

கச. மெய்விதிர்ப்பு - உடம்புநடுக் கம். செங்கைகவ்வியன் - செவ்விய திருக்கரத்தில் மானேயணிந்தவர்.

கஞ. புகா - புகுந்து. உள்அரங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின் உள்ளேயுள்ள மற்றோர் அறையை; "எழினி வாங்கிய வீரறைப்பள்ளி". (முல்லேப்பாட்டு, கூச) '

கஎ. மனேவியோடிம் சிவலோகத் தில் எறினனென்க.

ரூக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கருநாடமன்னன் - கருநாடதே சத்தரசன்; "வடகக்கரு நாடர் கா வன், மானப்படை மன்னன்." என் பது பூர்த்திநாயனர், புராணம், கக. கையர் - இழிமக்கள்.

ச. மிறை - நடுக்கம்; "அந்தம் மி லவா மிறைசெய்யவும்" என்பது ஷை புராணம், கஞ. பரிதலே - உரோமங் களேப் பறித்துக்கொள்ளும் தலே. ஷை புராணம், கஅ - ம் திருவிருத்தத் தைப்பார்க்க.

ஙு. "நட்டம் புரிவா ணிகற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று, மூட்டும் பரிசா யிஞந்தேய்க் குங்கை மூட்டாது" என் பது ஷை புராணம், உo.

சு. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்; "வட்டச் சிகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஷை புராணம், உஎ.

எ. சலம் - துன்பம். என்றகொண்டு இளைத்ததென முன்னேகூட்டுக. ஷை புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

ஈ. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

ஈ0. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்திநாயனாரை.

ஈக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட்களிற்றின் மிசை நின்று மிழிச்சி" என்பது ஷை புராணம், ஈ௭.

ஈஉ. தந்திரவிதியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி-கிரீடம் சடைமுடியாக; ஷை புராணம், சக - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

ஈங. யாவருமிலையந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், திருநீறு.

ஈஙி. "மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்" என்பது, திருத்தொண்டத்தொகை, ஈ.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

ஈ. களங்கனிக்கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒருவகை மணி. பூதி - விபூதி. யாவும்-எல்லாம்; 'ஆவும்' எனப் பிரிப்பினும்பொருந்தும்; ஆ - பசு. வளைகெடுங்குழல் - வேய்ங்குழல்; வளை - மூங்கில். தெற்றி - பின்னி.

ஙி. மன்றுடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் எருமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள்படும்; பசுமந்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழியைச்சொல். காவனேத்து - சீழ்க்கை ஒலியைச்செய்து; ஈன்றவன் ஆவினத்தைனப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

ஙி. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது காணுது உளத்திரே.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அறக்கிழவன் மனிதன்விரில்லாக் கொச்சை" என்பது ஆன நீதி லகரி, ஈக. விடமன் - விஷமன்.

ஙி. ஒன்றையும் மீட்டொளார்.

ஈ0. இல்ல - இல்லை.

ஈக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ம்பொதுவில்உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். மூட்டாமல் - குறையாமல், மூட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றுடி-சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி-கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், "பாசநீக்கிமூவகைப்பசுக்களே, யாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்திடு, மீசன் மின்னேநேரிடைச்சி காதல, ருகில் பால்வணத்தண்டார நாதனே"(திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, எக) என்பதும, ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பகுத்து - பங்கிட்டு.

கங. இயற்சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ருங - ம் திருவிளையாடல்.

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர் நீலை - ஒரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றிளமறியை - ஈன்றஅணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் நீர்ச் - புற்கள் கரிக்க. ஒளிநிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். பட - இறக்க.

ஙி. பிரியாத-பகைமையினின்றும் நீங்காத.

ஙி. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிவபெருமானுடைய அச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் யாந்தமாக இங்கே கூறியிருத்தல்போல, (சுo) கஙி - ம் செய்யுளிலும், (சுஉ) கஉ - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலைமலை வில்லான் - மலைகின்ற வில்லாக மேருவை வுடையவன்; சிலை-மலை. சசிபதி - இந்திரன்.

சு. சிறந்துகீடிய. பொருள்களைப் பின்னுந்தேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்றிசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

கூ. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கo. மணற்புரம் - மனலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

கக. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில்; (திருவிளை. இந்திரன். கூசு).

கச. மயன்நூல் - சிற்பநூல்களுள் ஒன்று. எல்லே அடைவாகநடந்தான்.

கடி. கழகம்-கல்விச்சபை. நயப்பவிரும்ப.

கசு. கன்னி மால் காளி ஈசன் காக்குமா நகரி - மதுரை: (திருநகர. கஉ-கடி; பயன்முதலியன, டி.) எத்தவாழ்த்திட இருந்தென்க.

டுஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நிம்பமலை - வேப்பமலை.

ச. மலயாசிலம் - தென்றல்.

டி. காளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில்வேணும்" (பார. சூதுபோர். கசுடி). விடித்தற்கு - தங்குதற்கு.

சு. பீடி ஒன்று இயவன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதரூ - பதறி. பெருமாள் - பெருமையையுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபண்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன்குத்திக்கு நவி. பறவை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலைநீர் விழுக்காடு-அருவியின் வீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்வி ழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைகிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கானிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு." (இசைமரபு.) என்பதனுலும் விளங்கவுணர்க; "வண்டின் முரியுங் கஞ்ச நாதமுஞ், சிரல்வா னிலையுங் கழையிலை வீழ்வது, மருவி யோசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியு, மின்னு மென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், உடி.

கo. கீதநாதன் - பாணபத்திரர்; "கானநாதா" என்பர்பின்னும்; கஉ. ஏட்டை - இளைப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கஉ. காயகன்-இசையில்வல்லவன்.

கங. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய சங்கீதம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம்-வேடுரூர்திராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகமெனவும் சாயாலகமெனவும் வழங்கும்; சo: "சுத்த சாளரசங்கீதம் பாடுதற்கு".

கச. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணைவேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழுமென் றிவையன குறைவ்ய." (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடு. கீ). தக்கிரி - தீந்தி.

கடி. நமக்கு சுன்ரு உற்றது - நமக்கு ஒரிடையூறு மலையாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையேமல்லேம்.

கஎ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இது பூண்டி. மாண்டக - மாட்சிமைபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செடி - நாற்றம். துணி-திண்டம். சீரை - கந்தை.

உo. குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தைமரத்தின் காய்.

உஉ. விலாவொடிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (நூஅ) சஅ: "கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால்". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத் தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சை புனைந் தநிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்ரூர் முன்னும் (நூo) கூ.

உங. துறை - இசைத்துறை. கையாண்டி - ஒருவகை இசைப்பாட்டு.

உச. உரன் - வைரம்; "உரவித"; உக. ஊன்றுகட்டி-ஒருவகைக்கட்டு.

உஙி. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலை அணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலையர் - விறலியர்; விறலியரை மாலையரென்றுவழங்கல் மரபு; (இள) ஙஙி. மாலை எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூள்கொள்ளுதலே, "சொக்கனேக் கண்ட வீதி மங்கையர்.....,பொங்கிய பெருஞ் சூல் கொள்வார்" என்பதனுலுமுணர்க; (உஅ) ஙஎ.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள்-வேதங்கள்.

உஅ. இடை இடையும்படி. இருதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதல்-மெலிதல்.

உக. உரவிது - வன்மையையுடையது. எரி வீழும் - தணல்வீழும்.

ஙக. தெற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புழாம்.

ஙஉ. சாதாரி- ஒருவகைப்பண்: இது, வடமொழியில் தேவகாந்தாரியென்று கூறப்படும்.

ஙங. இதிற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், "உள்ளாளம் விந்துவுடனுதமொலியுருட்டித், தள்ளாத துக்கிகெடுத்த முன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடில, மொருபதிற் முென்றென் றுனை." என்னும் இசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

ஙச. மஞ்சம் - கட்டில்.

ஙடு. கொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணுறை அடிமை - இசை அற்றவனுகிய அடிமை.

ஙசு. இறை - விடை, தலைவன். நாயன் - தலைவன்.

ஙஎ. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணுக்கர்கள்.

ஙஅ. மடிதருகவிகை - மடக்கிய குஞ்சை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால், அதனைப் பிறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; "தீத்தரு மூளம்பறை யுறைய" என்பர் பின்னும்; (இள) உடு; "இருவர்மா மனமும் பறையறைந் தயர்வுட னடுங்க" (பார. இராச. உச).

ஙக. மூட்டு - வாத்தியங்கள்; சஙி. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடு தும்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி - பாண்டித்திரன்.

சக. கனத்திறை - விறகின்சுமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச்சொல்லியருள. பனிப்புஅற - நடுக்கம்நீங்க. வாங்கி-விறகுகட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

டுடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-இருவருனைச் சிந்திப்பன்.

ங. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈதற்கு; உசு, ஙங.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. மூரிவாய் - கன்னவாயில்.

சு. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவுயிர்களும் சொல்லுகின்றசொற்களே அறிந்திகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. "மதிமலிபுரிசை" என்னும் திருமுகப்பாசுரவகவல் வருமாறு:—"மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், ருரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குல விய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக் குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வல பாண பத்திரன், றன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிழிப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் - மேற்கம்.

கஉ. பகியும் வறுமையுமுடைமை யை, “ பரிவினல் குரவ ரேப்பப் பகியொரு புறத்த லேப்ப” கஅ. என்பதனு மூணர்க. ‘ இசையயருவம்’ என்றது, அவருக்குள்ள ஸங்கேதப்பயிற்சியின் மிகுதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீர்ப்பந்தரிடத்தே.

கஙி. அரசன் உம்மைக்காண்பா ளுசையாயிருந்தான். உளா - புகழ்.

கசு, விரைந்துவந்தமையால், மணிகள் சிந்தின. சேரர்நாட்டுசென்றமை, கூ0 - ம் பாடலாலும வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்ப்பந்தர்; கஉ.

கக. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உன்றனக்கு என்றும் நல்லசொக்கனென்பதுமாம்.

உ0. இருமை - பெருமை. ஈடிகொண்டி - மனம்கனிந்து. சூடினன்-தலை மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

உக. திருமுகப்பாசுரத்தில், “ தன்போ லென்பா லன்பன்” என்றதனுல், தன்வயின்வைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

உஉ. ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம்.

உங. மெய்முழுதும் எண்ணெய் பெய்து. மாலேசூட்டித் தூசுசாத்தி.

உச. பெரும்பொருளறை - பெரிய பொன்னறை.

உஙி. கோதை - சேரர். ஆணை-கட்டளை.

உசு. அதுகண்டி - திருவாணைகூறியதைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின் தெளிந்து. விதரணம் - கொடை.

உள. என்னை - என்னைநோக்கி.

உஅ. பொறையிர்கோமான் - மலை நாட்டார் அரசர். நான்முகனுகியாக எறும்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முதலாகத் துன்னித், தப்பறவெறும்பீ றாகத் தணுத்தொறு நிற்பேம் யாமே” என்பர்பின்னும்; (இக) சு. ‘ பிரஹ்மாதி பிபீலிகாபரியந்தம்’ என்பது வடமொழிவழக்கு.

உக. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை - சொல்வதுயாது. எம்பெருமக்கள் - எமது பெரியோராகிய தேவீர். அருந்தவன் ஆணையாலே - சோமசுந்தரக்கடவுள் ‘வரவிடுப்பதுவே’ என்றருளிச்செய்த கட்டளையால். நல்லாட்கூட்டி - நல்ல வீரர்களைச் சேர்த்து; “ஆட்கொளாஞ் செப்பினன்”; (சிவக. கனக. உ0).

கூ0. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோதைதன்பரிசனத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்ததை, உக-ம் செய்யுளாலுணர்க. பரிசனங்களோடும் - பரிவாரங்களோடும்.

ஙக. வரிசை - சன்மானம். தென்னன்கண்டி அதிசயிப்ப. தோலா பீலியாற்செய்த விசிறி.

கூஉ. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணுமுன்’ என்றார்.

கூங. வறுவியோர்-தரித்திரர். என்றும் பொழிந்த நாளும் வாழ்த்து பாடியாருந்ததிப்ப இருந்தனன்.

ரிசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஊடி - வெறுத்து.

ங. பொய்ம்மை - மனம்வேறு வாக்குவேறு. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

ச. யாமினி - இரவு. துப்பு - தூய்மை; நெஞ்சன் - பாணர்.

ஙி. காற்கால்விலங்கு. இல் - இடம். ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

சு. யான் இன்று அழியினும்விரதம் ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்து - காற்று. மழை கண்ம

ழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

கூ. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்க னென்றபாடத்திற்கு இராவணனென் றுகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள், "அ யன்றலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி யருக்க னெயிறுபறித்தல் பாடிக்,கயந் தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலாலு தைத்தல் பாடி, யியைந்தன மும்புர மெய்தல் பாடி பேழை யடியோமை யாண்டு கொண் ட, நயந்தனைப் பாடினின் முடி யாடி நாதற்குச் சுண்ணமி டித்து நாமே" (திருவாசகம், திருப்பொற்சுண்ணம், உஅ) என்பதைத் தழுவியது.

கo. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவலர்-சங்கப்புலவர். முன்வரக்கொ டுத்தான், இப்பொழுது சென்றுஇட் டான்.

கஎ. வெய்யபாணர் - அழுக்காறு டையபாணர்; எழுவாய்.

நே - ம் திருவிளையாடல்.

ங. அருவமாகிய இசையானது உ ருக்கொண்டு உலாவுவதென. விறலி யர்கள் அரசனிடம்சென்று பாடிவர வேண்டியது மரபாதலின், 'சாதித் தருமமீதியினுல்' என்றார்.

ச. கைகுறைத்தகதையை, சிலபி. பக்கம் உஉ, கடு - ம் வரி முதலியவற் றுஉமுணர்க.

டு. வலிசெயாது - பலாத்காரம்செ ய்யாமல். கறுத்து-கோபித்து. விளிய-அவமானப்பட.

சூ. அகற்றியோர் - வேலைக்காரர்.

எ மூல்லைசேர்மாலை - மூல்லைப்பூ மாலையையணிந்த; இம்மாலை கற்பிற்கு உரியது. இங்ஙிதம் - குறிப்பு.

அ. தரம் - தருதி. புகலின் நம்தோ ல்வியாய் இருக்கும்.

கூ. அது - அக்கற்பு.

கo. எய்திய மாலை - வந்தவிறலி.

கக. மூல்லைத்தெரிவை - பத்திரர்ம னைவி. பேசி - சபதம்செய்து; மு ன்பு எசிவந்துசென்றுமாம். கருகிட - கோபிக்கும்படி. கற்பிஞ்ஞைவைது.

கங. துப்பிலாமாது - வந்தவிறலி! 'துப்பின்மாது' என்பர்பின்னும்;ஙச.

கச. காகசுரம் - காகம்கத்தினுற் போலப்பாடுவது; அது ஓசைத்தொ ழிற்முற்றம் எட்டினுள் ஒன்று;இதனை, "பெருக்குரல் கட்டை சுழுவல் வில ங்க, லொருக்கி யொதுக்கம் புரைத் தல் - விருப்பிலாக், காலுளி காக சுர மென்னு மிவ்வெட்டு, மாகா வெனச் சொன்னு ராய்ந்து" என்னும் இசை மரபு வெண்பாவால் உணர்க. 'மா றன்' என்பதற்கு மாறுதலையுடையவ னென்னும் பொருள்புலப்படக் கூறி யிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

கடு. வாரம் - பக்ஷபாதம்; "ஓரங் கூர்ந்து' என்பர்பின்னும்; "வாரம் பட்டுழித் நீயவு நல்லவாந், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவா, மோரும் வையத் தியற்கையன் மேலுவெறு, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்." (சீவக. குணமா. நஅ) என்னும் செய்யுள்மு ன்னும் உணரற்பாலது. இராசா அறமெ திதருமம்-இராசாவுடைய அறமதியே தருமம். மாதுரமாக - இனிமையாக.

ககூ. சொல் - புகழ். எல் - ஒளி.

கஎ. ஏறும், முன்னிலைப்பன்மை.

கஅ. எங்களென்றது கணவரையு முளப்படுத்தி.

உo. ஓரம்கூர்ந்து - பக்ஷபாதம்மிகு ந்தி.

உக. கைதவம் - வஞ்சனை.

உஉ. என - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

உங. முகமும்பார்த்தனர் - ஒரு வர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்தனர்;"கண் மல்கு நீரார் முகமுகங்க ணேக்கின ரே"; (சீவக கனக. உடுஉ).

உச. பரந்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிறலி.

உடு. உளம்பறைஅறைய - நெஞ்சு நடுங்க.

உசூ. பெருக்குரல்-வெடித்தகுரலா யுவெள்ளோசை, கடத்தல்-ஓர்ஓசை

யானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புனைத்தல் - ஒருதானத்தே பீடை ஒருதானத்தே நழுவுதல். மேலொருக்கல் - ஒதிக்கிப்பாடுதல். காகவோசை - காகங்கத்தினுற்போற்பாடுதல். காகுளி - பேய்கத்தினுற்போற் பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணேப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலகின்று இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தானமும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை ..... சொன்ன ராய்ந்து." என்னும் இசைமரபு வெண்பாவானும், "நாகி காகுளி வெடிகூரல் வெள்ளே, பேசாக் கீழிசையொருபுற மொட்ட, னெட்டியிர்ப் பெறித லெறிந்துகின் றிரட்ட, லோசையிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி". (உரி) என்னும் கலிலாடச்செய்யுளானும் விளங்க உணர்க.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை.

உஅ. அரிமுரற்சி - வண்டின்நாதம். மூவிசை - மூவகையோசை; "துய்ய மொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வைய முழங்கும் வலம்புரியும் - கைவைத்துத், தும்புருவு நாரதரும் பாடியமூ வோசையென, நம்புரீர் நால்வேதத் துள்." என்பது இசைமரபு.

உக. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட்பொருளே, "மாத்திரைக ளொன்பானு மன்னுன மோரெட்டு, மேத்துங் கிரியையென் றீர்ந்துங் - கோத்துப், பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலேந்தும் பண்ணின், மதியோர்க ளோர்ந்துநிற மாம்." என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

உ0. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மற்றொரு பொருள்; இதனை, உக - ம் செய்யுளானுணர்க.

உக. பகைத்தவனெஞ்சம் பரிந்தது புதுமையேயோ. 'எங்கும் நிரம்பியோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாது' என்பது, "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ." (பெரிய. திருவாரூர்ச்சிறப்பு, சள) என்பதைத்தழுவியது. சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம்-தணியாக்கோபம்; சலனம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

உஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

ஊங. மாலேயை - விறலியை; பூமாலேயை யென்பது மற்றொருபொருள்; "வாடிய மாலே வாடா மாலேதான் வீழக் கண்டே" என்பர் பின்னும்; ஊஙி. ஊஙி. சேடி - பெருமை.

ஊசு. பண்டிறல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, உள, உசம் செய்யுட்களாலுணர்க.

ஊள. நற்றமிழ்நிறைவன் - சிவபெருமான்.

ஊஅ. அளவில்காலம் வீற்றிருந்து.

இஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முரண் அடு - பகையைவெல்லுகின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர் - ஒருவகைச்சாதியார். காட்டு நாடு - பாண்டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, 'களவேள்வி நாடென்றும் பெயர்பெறும்; "மூன்னூர் பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து; பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைடைக் காட்டு நாட்டுள்." என்பதனாலுமுணர்க. (சசா.) ஙிச.

உ. அன்று, எ, அசை நிலைகள்.

ஙூ. உழை - வீடு.

ச. துரப்ப - ஓட்ட. மேனிவருந்த. நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

ஙி. ஞாளி - நாய்.

சூ. தூறு - புதர்கள். தப்பு - ஒரு வகைப்பறை.

எ. உழுந்தொழில் உமக்கே பரிவுடைத்து. குரூஉகளாகி - குட்டிகளாகி. முன்பிழை - தப்பெனக் கையைக்கொப்புடிப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

கூ. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

கo. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போத கங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங் கல் - வருந்துதலை. உளையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. தண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கங. அன்றே - அந்நாளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனிவராைநோக்கி முனிவர்கள் விரைவியது.

ருகூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நலந்தா - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச்செய்யும். துப்பு - பவழம். தழுத்தொறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (ருருி) உஅம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ஞ. யாம் எவ்வுயிரையும் வளர்ப்பேம்.

சு. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, சாதியொருமை.

எ. நம்மாணையால், இவைதாம் சேனைநாயகர்களாகும்.

கூ. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்ந்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்ற - பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனைபதிப் பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களாலுமுணர்க. போலும் உம்மை, அசைநிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம்தொழில்களையியற்றுதலியல்பு; (சுக) கo - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனைபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பதிகம், கூ-ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் சூமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கக. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

சுo - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்றவாறும்" (தீவக. பதி. கூ). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

ச. சேண் நிமிரும்.

ஞ. இரணியத் தண்டாமரை - பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்.

எ. முருத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில், உஞ - காழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஒது. உவணாசன் கருடன்.

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம் பார்ப்பு - இனையகுஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரிந்தவையாவும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - தீஅன்புற்றென்றுமாம். திரிவதற்குப் போதி.

கக. நிகரிலாமந்திரம் - பகையில்லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம்; "நிகரடிவிலையே" (சிலப். பக்கம், உகூஎ).

கங. கோக்கையம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள். நோக்கை நீக்கி -கண்

ணைட்டத்தை ஒழித்தது. மேக்குறீஇ-மேலேசென்று.

டுகச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள வர்களே பாருங்கள் ; அதிக்குமாம். இறைஞ்ஞின பின்னரேவண்மையுண்டாயிறீறென்று வருவிக்க.

கடி. (திருஎ) டு.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக் கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஒவ்வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிஹ்யம் ; **காஞ்சிப்புராணம்**, பன்னிருநாமப்படலம், சoச : " ஆற்றல்வேண் டெருசெலா மரனே யன்பினுற், போற்றியீம் மனுப்பல் கல்கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய மந்திரந் தன்னைக் கார்க்குரீஇ, வீற்று வீற்று முரிருந் துரைத்தன் மேயின." (விடியல்வருணனை) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

சுக - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரகுலத்துத்தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத கர்மங்களே.

ங. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட் சிறந்தமையின், படையும் குடியுங்கூறப்பட்டன ; சு : " பெருகிய படையு மூன்றன்பீடைக்குடியும் "

டு. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே: ஏகாரம், பிரிநிலை.

எ. தறித்தி - வெட்டி. உனதுறு குறியென்றது மீனமுத்திரையை. போதி - வா. பகடி - யானை. நன்று - மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, சகூ-ம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

கூ. நந்தம் புரமதாம் - நம்மூடைய வடிவமாகிய. இகழ்தலால் மறுத்த.

கo கனவை ஒருவருக்கும் உரையாளுஞ் அணைய.

கக. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யானையாளிகள். காஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம் ; " செண்டுகொண்டு கரிகாலனெருகாலிலிமையச் சிமயமால்வரைதிரித்தருளி மீள" ; கலிங்க. இராசபா.)

கங. சங்கமவுருவும் தாபரவுருவுமென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்ளன.

கச. 'யான்' என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலே.

கடி. சிகரி - மலே. கயற்குறி - மீனமுத்திரை.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. காவற்கெம்பொன் - சாம்பூநதமென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொன். ஈழம் - பொன் ; மேருவைவீளுகச்செய்து அதிலுள்ளபொன்னையெல்லாங் கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

உo. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா - பொன்னுக.

உஉ. ஆண்டு - அப்பொழுது.

சுஉ - மீ திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்தி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ; " மூட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும் " ; (**பட்டினப்பாலை**, உசஅ).

உ. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் - அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அதனைக்கட்டிவிட்டார்.

ங. கைக்கொளென்று ஓலையெழுதிக்கட்டிவிட்டாரென முன்னதனேடுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மகள் ; எ : " மைத்துனிநடக்க மாட்டேனி லீத்தனனென்ன ".

டு. தனக்கட்டு - பணப்பொதி.

சு. இந்திரை - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெயில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமைவேலைசெய்பவர் ; டு : " அடிமைமுன்னு ". டுச

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 'பாஹ்யாம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

கூ. மரபு - முறைமை.

கo. கறுவி - கோபித்து. நிசிக்கட் கடித்தலும்.

ககூ. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலோடுகூடிய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்சு - கரடி. இச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

ஙஙூ. காளம் - கருமை. ஆளரி - ஆண்சிங்கம்; என்றது வணிகனே. இச்செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும் கணவனேயிழந்த மகளிர் தன்பத்தையும் ஏளிதில் மாற்றியருளும் அற்றலேயுடையவரென்பதுபற்றி புலப்படச்சிவபெருமானேத், துதித்திருக்குமழகு மிகப் பாராட்டற்பாலது.

சூ. கின்றவர், வினி.

சுஙி. மன்றல் - கலியாணம்.

சுசூ. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் - ரண்பு.

சுஎ. வென்றிகொள் - மற்றத்தேவர்களை வென்ற. அஞ்சு எழுப்பினர்.

சுஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை ஏத்தினார்கள்.

உo. சிவன் வண்ணி கூவம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வண்ணிமரமும் ஒண்ணும். நடுவாகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசூ. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழ எழ - மிக மிக. பரிபவம் - துன்பம்; அவமானமுமாம்.

உகூ. சான்று - ஸாகஷி.

ஙo. சுற்பார்ந்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள், சொல்லாவாயின்.

ஙங. 'பத்தினிமாது' என்பது கற்புடையவளென்னும் பொருளில்வந்தது; "பத்தினி மாதினுேடும்" என்பர் பின்னும்; ஙஎ. சண்பை - சிகாழி.

ஙஎ. பரிவு - அன்பு.

ஙஅ. மூல்லை - கற்பு.

ஙகூ. மருத்து அயில் - காற்றை உண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு - "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடந்தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள்ள சஅக - ம் திருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

சூசூ - ம் திருவிளையாடல்.

ங. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

சு. சூழ்ந்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

எ. உறை - நீர்த்துளி.

அ. சூழ்ந்து - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபசி. வரத்தை - விசேடத்தை.

கo. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறல் - குற்றம் நீங்குதலே.

கங. கனகப்போதார் ஓடையில் - பொற்றுமமையில்.

கச. அன்புதன்னேப்பார்.

கஙி. உளுவை, ஆரல், பனையென்பன மீன்விசேடங்கள்.

கசூ. வாழனை - பழக்கம். அலகு - மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றே - ஒருவகையான நலந்தானு.

சூஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலம், எழுவாய்.

ங. வேள்வி, ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறங்கங்களாவன: நிருக்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்பன.

எ. சந்தை - வேதம்.

கக. எட்டை - இனைப்பு.

கூ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்றுவெண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல். பல் அக்கு மேல் இட்டோம் - அநேக மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின் மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி - பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல் அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலருடைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறையுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற படி.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதமத்தார் - தாமரைப்பூமாலை; அத்தகைமார்களுக்குரியமாலை தாமரைப் பூமாலையென்பது நூல்வழக்கு. சல்லி ஆண்டான் - சல்லியூரையுடையான்; இவ்வூர் பரசுராமசதுர்வேதிமங்கல மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணி யர்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத் திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்த வர். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி, என் பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென் பது மதுரையம் பகிக்குக்கிழக்கே யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புணைகொடுத்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென் றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூ றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினை முற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமா யிற்று. சொல் - புகழ். தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. ஆர்புனை வான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தரு ளுகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய. விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லை நம்பி, விளையாடல் அறுபத்துநான் கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத் தானென்க.

திருவிளையாடற்புராணச்
செய்யுளகராதி.

அ.	பக்க எண்.
அக்கவிதைகேட்	186
அக்கிழியிற்	147
அங்கங்குலு	44
அங்கடர்ந்த	39
அங்கணிவ்வா	74
அங்கணேவ	38
அங்கதுடண்டு	215
அங்கதுகாணு	155
அங்கதுகேட்டு	203
அங்கதுகொ	160
அங்கருள்புரி	21
அங்கவர்கொடு	82
அங்கவர்தங்களுத்	222
அங்கவணி	128
அஞ்சலஞ்ச	147
அஞ்சியநெஞ்	116
அஞ்சேனஞ்சே	190
அடர்ந்ததானே	214
அடிக்குரிய	9
அடித்தபுளி	99
அடிமையிலா	134
அடியவர்க்கெ	104
அடியவர்நன்	115
அடியிணைகாணீ	84
அடுகுறவர்	10
அடைந்ததுசிறிய	210
அடைந்தவர்	17
அடைவினித்தக	207
அண்டம்வில்ள	81
அண்டமடங்கலு	225
அண்ணலேய	47
அணிபொலிதே	155
அணிபொலிம	110
அணிபொழில்	63
அணிமாமகிமா	153
அணியார்தமி	33
அணைந்திது	93
அத்தனப்ப	111
அத்தனர்வினையா	227
அத்திறங்கேட்ட	145
அத்திறங்கேட்டி	193
அத்திறங்கேளா	82
அத்திறஞ்சொல்	89
அதர்படத்	64
அதிரமாமுழ	124
அந்தணரமை	174
அந்தணாளர்	166
அந்தநல்லுரை	225
அந்தமன்னவன்	161
அந்தவுயர்	99
அந்தித்திரு	95
அந்நகரானை	73
அந்நாண்முத	173
அப்படியிரு	209
அப்பெருந்துன்	174
அப்பெரும்பாவி	113
அப்பெருமை	182
அப்பொழுததி	35
அப்பொழுதிகல்	24
அப்பொழுதிறை	152
அப்பொழுதெவ	35
அம்பதமத்தார்	228
அய்யமில்	90
அய்யனேசெய்	146
அய்வதுசிறப்பி	212
அயன்றலையறு	200
அரசகேள்	65
அரசனஞ்சி	39
அரசனுலயத்	145
அரசனுஞ்சிவ	197
அரசனுந்திக	141
அரசிளங்குமர	64
அரம்பையங்	103
அரவாபரனு	119
அரனரியய	85
அரியசடை	2
அரியசந்தன	184
அரியநாயக	91
அரியபெரு	141
அரியபேரவனி	158
அரியமாதவ	197
அரியயர்	60
அரியவெ	110
அரியவொண்	48
அரிவையை	24
அருட்புனை	26
அருடங்கிய	192
அருண்ஞான	122
அருந்தவம்	56
அருந்தவர்	72
அருந்தவனதி	212
அரும்பெறுஞ்	89
அரும்பெறுகரி	75
அரும்பெரும்புத்	212
அரும்பெருவிர	200
அருமையா	202
அருவமெய்	36
அருள்சுரந்தெழி	208
அருள்பொழியு	209
அருளாருந்	53
அருளினவனை	35
அருளினுனி	67
அருளுடைச்சுந்	157
அருளுடைச்சொக்	58
அருளுடையசே	40
அருளுந்தொ	2
அலைவிலாநெ	159

	பக்க எண்.
அவ்வயின்வந்த	103
அவ்வயின்வருந்தி	144
அவ்வயினில்	98
அவ்வயினெங்கு	85
அவ்வலயோனி	209
அவ்வுரைகேட்கு	179
அவ்வுரைகேட்ட	16
அவ்வுரைகேளாமுன்னர	138
அவ்வுரைகேளாமுன்னரா	183
அவ்வுரைதெரி	117
அவமுறுபு	61
அவனிவேர்த்த	51
அவைநடு	5
அவையுறு	32
அழகியசொக்	58
அழகினுலரு	107
அழகினுக்க	68
அள்ளியுண்டி	167
அளந்தபுலவீரா	186
அளந்தபே	5
அற்புதன்மேனி	167
அற்புறநினை	144
அற்றவர்க்குற்ற	179
அறநெறிக்கா	139
அறமலிதனது	34
அறமலிநந்	113
அறமலிமது	59
அறமலிவைதி	118
அறமறக்கொ	120
அறமுறநண்	124
அறிபவனெ	49
அறியுமிவன்	196
அறிவால்விற	33
அன்புடைநா	122
அன்புடையவ	150
அன்புடையாளே	204
அன்புமிக்க	199
அன்புறவிறை	17
அன்புறுவள	104
அன்பொடிவி	172
அன்றியும்பெரு	209
அன்றியும்விசே	174
அன்றியுமொ	105
அன்றினர்புரங்	24
அன்றுமுன்ன	107
அன்றுமைக்	56
அன்னந்திகழு	10
அன்னவர்புலம்	84
அன்னவொல்கி	74
அன்னவனுட	154
அன்னியரொ	45
அன்னையொப்ப	225
அனைத்தும்	132
அனைவரும்	127

ஆ.

ஆக்கியவுலக	113
ஆங்கணைந்தபெரு	55
ஆங்கணைமறை	64
ஆங்கதினீழ	152
ஆங்கதுகண்டதென்	174
ஆங்கதுகண்டபோ	213
ஆங்கதுகண்டமன்	129
ஆங்கதுகண்டுசால	134
ஆங்கதுகண்டுநீ	54
ஆங்கதுகண்டுவா	159
ஆங்கதுகண்டோ	121
ஆங்கதுகேட்டுவி	220
ஆங்கதுகேட்டுவேட்	15
ஆங்கதுகேளாமுன்னரக	31
ஆங்கதுகேளாமுன்னரெழ	162
ஆங்கதுசெண்	90
ஆங்கதுசொல்லலுரா	158
ஆங்கதுசொல்லப்பா	127
ஆங்கதுசொல்லா	220
ஆங்கதுதூங்க	42
ஆங்கதுபக	38
ஆங்கதுவிழு	29
ஆங்கரிமுரற்சி	205
ஆங்கவபிரு	165
ஆங்கவர்களிலை	187
ஆங்கவர்காணு	186
ஆங்கவர்கோ	99
ஆங்கவர்தம்	94
ஆங்கவர்நீங்	213
ஆங்கவர்பணி	46
ஆங்கவர்போந்து	79
ஆங்கவர்போயு	73
ஆங்கவர்மு	56
ஆங்கவர்விதித்	174
ஆங்கவற்காணு	87
ஆங்கவற்றுண்	211
ஆங்கவன்போயபின்னரடு	148
ஆங்கவன்போயபின்னரல்	60
ஆங்கவன்மறையா	58
ஆங்கவன்றன்னை	8
ஆங்கவன்றனக்கு	207
ஆங்கவன்றிசை	167
ஆங்கவனெரு	173
ஆங்கவை	150
ஆங்கிடங்கொ	41
ஆங்கிலங்கு	70
ஆங்கிலையிறை	153
ஆங்கினியப்	102
ஆங்கினியம	8
ஆங்குக்கா	138
ஆங்குணரிது	129
ஆங்குமர	71
ஆங்குயரால	49
ஆங்குலகமறு	140
ஆங்குறக்கண்ட	84
ஆங்கொருபுடையிற்	217
ஆங்கொருவர	112
ஆசிலான்கண்	17
ஆசிலீர்கல்	128
ஆடகனுகன்று	227
ஆடுபவர்	3
ஆடுவன்விறலி	193
ஆடைசோறன	149
ஆண்டகை	34
ஆண்டவரி	95
ஆண்டியாண்டோ	216
ஆண்டுமுன்	124
ஆதரஞ்சேர்	47

	பக்க எண்.
ஆதரத்தொடு	182
ஆதரவடியார்	81
ஆதரித்தடிய	76
ஆதலாலறிஞ	89
ஆதலாலிவன்	113
ஆதலாலெமக்	209
ஆதலானல்கு	146
ஆதிநாதனை	175
ஆதிநாதனறி	37
ஆதிநாயக	75
ஆதிநாள்மரு	15
ஆதிநான்முகன்	26
ஆதிமாமர	34
ஆதியாதித்தன்	68
ஆயிரம்பசும்	42
ஆயினும்வே	18
ஆயுதகலிக	114
ஆர்ந்தபெரும்	112
ஆர்ந்தமங்	59
ஆர்துசெல்க	137
ஆரணமும்பகலு	72
ஆரணமோ	39
ஆரவுந்தொ	29
ஆரியமொழியு	80
ஆரிருள்விடப்	89
ஆலகாலங்	65
ஆலகீழற	109
ஆலயத்துளணைத்துவ	39
ஆலயத்துளணைத்தற்	201
ஆலியர்தெ	13
ஆலியிற்சிற	20
ஆழ்ந்தெழு	18
ஆழிமண்கட	36
ஆழியுருவனையபெ	221
ஆறிடையில	112
ஆன்றவரிய	22
ஆனசெய்தி	16
இ.	
இக்கணக்கி	151
இக்கனவு	52
இக்குணங்களி	48
இகலமண்பரி	139
இங்கதகாணு	126
இங்குரைசெ	109
இங்குளீர்	78
இச்சையினடி	67
இசைப்படுமுஞி	83
இடம்வலம்	86
இடரொழித்தி	155
இடவியகதி	87
இணையில்வண்ண	57
இணையில்வைதிக	219
இணையிலான்	22
இத்தகவமைச்ச	168
இத்தகவறியா	190
இத்தகவாற்சி	162
இத்தகவிற்	77
இத்தகவினி	101
இத்தகவுதனி	195
இத்தகவென்	131
இத்திருதியினி	79
இத்தகைமையிய	41
இத்தகைமையிற்	54
இத்தலத்து	38
இத்தலமதி	40
இத்திருக்கோ	107
இத்திருமுகத்	75
இத்திறப்பாடல்	193
இதமுறமுன்	173
இந்தத்தெய்வப்	189
இந்தநல்லுரை	22
இந்தவாசகமோ	217
இந்தவாறறு	124
இந்தவெந்திறஞ்	210
இந்திரன்கேளா	16
இந்திரன்வெம்பழி	6
இந்திரனயன்மால்	116
இந்திரனயன்மாலாதி	58
இந்திரனுன்ன	7
இந்துகாயிறு	175
இந்துமன்னர்	180
இந்நெறிசபிப்	208
இந்நெறிகழு	103
இந்நெறிபரவ	84
இந்நெறிமன்னர்	90
இந்நெறியாகாயத்	184
இந்நெறியாரு	155
இந்நெறியிரு	168
இந்நெறியொழுக்கங்	158
இந்நெறியொழுகு	181
இந்நெறிவிளைந்	92
இப்படிகுடிப்	29
இப்படிச்சபி	20
இப்படிச்செய்	203
இப்படிச்சொல்ல	220
இப்படிசொல்லி	57
இப்படிவருந்	105
இப்பரிமாவொ	89
இப்பெருங்கொற்	143
இப்பெருவிரதம்	200
இப்பொழுதுள	128
இப்பொழுதுவம	18
இம்மணவாளன்மெ	109
இம்மணவாளன்மே	110
இயமதூத	109
இயல்படவெங்	136
இயற்கிவன	44
இயைந்தனன்பொ	199
இரதியுமோவ்	202
இரந்திதுபல்காற்	199
இரவிடைமறைத்	203
இருகரங்குவித்தி	177
இருங்குணதிசை	23
இருந்தணிமாமு	152
இருந்தவன்றன்னை	198
இருந்திறல்	60
இருமைசேர்தி	198
இருமைதரு	91
இருவருமுக	156
இலகுகன்றுக்கி	201
இலகுவாள்வி	116
இவ்வண்ணஞ்	71
இவ்விடத்	67
இளமைமெய்	57
இறுகிக்குவிந்து	88
இறையவன்மு	18
இறையவனரு	61
இறையவனழ	144
இறையவனெ	99

	பக்க எண்.
இறைவனேக்	24
இன்பகாவல	46
இன்பமுறுபா	101
இன்புறவழை	147
இன்புறவினி	113
இன்றிதற்கே	16
இன்றியாமறிந்	214
இன்றுதானி.	38
இன்றுபூசைசுடமு	190
இன்றுமாமு	20
இன்றுவினைவி	98
இன்னதன்மையி	197
இன்னதென்ற	124
இன்னபூவா	45
இன்னருள்சேர்தயா	59
இன்னருள்சேர	125
இன்னல்கூர்ந்தை	196
இன்னல்கூர்பசி	28
இன்னல்செய்கு	80
இன்னவென்ற	92
இன்னறீர்த்து	149
இன்னனசொல்	112
இன்னனபகர்ந்	58
இன்னனபலவுஞ்	176
இன்னனபேசி	163
இன்னனவகை	143
இன்னனவிளிய	220
இன்னியல்வா	105
இனக்கனவ	58
இனிதோர்கவி	161
இனிமைகூர்செ	144
இனிமைகூர்தரு	48
இனிமைசேர்	13
இனிமையுறவி	154
இனியதாண்	37
இனியனபெ	96
இனியுயிர்செகுத்	222

ஈ.

ஈங்கிதுசொல்ல	78
ஈங்கிதுபக	109
ஈங்குமுன்வள	209
ஈசனர்மகி	12
ஈசனுங்கற்றுச்	44
ஈசனேர்மனி	78
ஈதொழிந்தெமக்	168
ஈனமாநெறிக	146
ஈனமில்வளம்	158
ஈனமிலாவி	13

உ.

உடலினேத்தபறவை	224
உண்டலுஞ்செய்கி	78
உத்தமக்கனகப்போ	223
உத்தமத்தலேவன்	221
உத்தமவிரலிற்	87
உத்தமனெத்தல	146
உத்தரகோசமங்	100
உந்தையருள்	52
உயர்கனவட்டம்	88
உயர்தருசித்தர்	166
உயர்வறவுலக	161
உயிர்நிலேயா	110
உரகநாயக	28
உரவிதுநடிது	192
உரனழ்ந்து	67
உரனெடுங்	34
உருகாத	3
உருகிமுன்கண்ட	222
உருத்தருமனேவி	181
உரைகெழு	128
உவமையின்	49
உழுவைவேழ	14
உழையிடை	102
உளநெகிழ்ந்	125
உளப்படிமை	134
உளமகிழ்ந்தர	172
உளமாயை	33
உற்றதுகேளா	77
உற்றவனத	55
உற்றவைமற்	92
உற்றுரைருங்	31
உறவுக்கிரமா	33
உறுபிரமகத்தி	178
உறைத்தமன்ன	137
உன்னரும்பெ	114
உன்னரும்விசேடம்	55
உன்னருமிறை	168
உன்னருமுன்னேர்	42
உன்னருமேழ்	6
உன்னவரியா	98
உன்னன்மறை	173
உன்னிமாலு	139
உன்னுடையமாம	216
உனக்கினியளித்த	196

ஊ.

ஊட்டிநாளி	11
ஊர்தொறும்	14
ஊழுடைமு	44
ஊறிமருு	66
ஊனெழுகுன்	68

எ.

எங்கண்மாநி	158
எங்குமோரிரைதே	223
எண்டருதே	63
எண்ணிதுஞ்சொ	135
எண்ணரியதொ	47
எண்ணில்பெருமி	71
எண்பயிலு	33
எந்தைகேண்	104
எந்தையுயர்பட்டி	218
எந்தைவல்லன	156
எப்பெரும்பொ	196
எரிந்தசெங்கு	174
எல்லோடவாவொ	189
எழிலுமை	54
எழிறருமன்	106
எழின்மடமா	128
எற்றிகழ்பலவி	83
எற்றிகழ்முடி	114
என்பெருந்தவத்தா	218
என்றடிதொ	35
என்றதுசொல்லச்	60
என்றதுசொல்லவா	70
என்றதுசொலவி	55
என்றருள்செய்	18
என்றலுமேதகீ	166
என்றவர்கூற	115
என்றவர்சொல்ல	194
என்றவள்சொல்	220
என்றவளடியாரோ	218

	பக்க எண்.
என்னூர்வரை	71
என்றியர்ய்	32
என்றிறைகூறும	193
என்றுகருதியிர	212
என்றுகொண்	175
என்றுபோற்	125
என்றுமண்மூடி	186
என்றுமிவன்	41
என்றுமுறை	29
என்றுமென்	17
என்றுரைசெய்	77
என்னதுநீங்க	129
என்னவின்னு	144
என்னறிவின்	51
என்னுடன்பி	151
என்னுடைவிரு	169
என்னுமத்திரு	142
என்னுமுன்னண	203
என்னேயாளு	123
எனவாழ்த்தி	138
ஏ.	
ஏங்கீமுன்னிடட	184
ஏட்டைநீக்கு	225
ஏத்திமா	90
ஏதநீங்கு	32
ஏதமக	22
ஏதமொழி	108
ஏந்துதண்	10
ஏந்துமறை	123
ஏயபத்தி	5
ஏயவழுவின்றி	41
ஏயுறவச்ச	123
ஏர்தரும்	105
ஏர்படப்	55
ஏற்றமார்	221
ஏறுமற்	87
ஏன்றவங்க	114
ஏனமெய்தி	16
ஐ.	
ஐயமில்கணி	22
ஐயமில்பதி	130
ஐயமில்லை	132
ஐயமிலை	123
ஐயனே	199
ஒ.	
ஒக்குமொக்கு	314
ஒடுக்குள்ளா	193
ஒண்சராசர	171
ஒண்பொரு	113
ஒப்பிலாஞானா	147
ஒருமைமெஞ்சக	224
ஒருவராலணுக	215
ஒருவாமிக	49
ஒருவினேயா	9
ஒழுக்கந்தரு	81
ஒள்ளியகிள்ளி	180
ஒள்ளியவட	204
ஒளித்தசென்னி	171
ஒளிவளர்வீர	162
ஒன்றியசாப	21
ஒன்றியபெரு	171
ஒன்றியவடி	23
ஒன்றுநீர்மிசை	160
ஓ.	
ஓங்கியமன்னன்	146
ஓங்கியமுன்னே	189
ஓங்கிரூ	60
ஓங்குகோல	96
ஓங்குதன	216
ஓங்குபெரு	46
ஓசனேயகல	172
ஓடுவன்மீள்	143
ஓடையானேப்	198
ஓதரியவுத்	18
ஓதரும்பரிவு	148
ஓதரும்பிரமா	171
ஓதருமனத்தால்	195
ஓதருமலே	31
ஓதருமூலகு	177
ஓதியபகுதி	153
ஓதுபாலர்	5
ஓதுபுகழ்வாள்	76
க.	
ககனமீதி	46
கங்குலிலிறை	201
கஞ்சகம்விலங்கு	88
கட்கெழன்மா	131
கட்டுசெஞ்சொ	131
கடக்தருவாரா	182
கடப்பனகுதி	83
கடம்பமாவ	18
கடம்பரேயுய	150
கடல்வலிய	53
கடிகமழ்சுடை	191
கடியபாம்புமி	119
கடுகிமோதி	67
கண்டதுநெடு	44
கண்டமாலே	69
கண்டவங்கர்	188
கண்டவர்பய	117
கண்டவர்வரு	127
கண்டவர்விசை	162
கண்டவரமை	91
கண்டனம்பெரி	16
கண்டனமெங்ங	206
கண்டனன்கா	29
கண்டுபொரிடங்சள்	24
கண்ணிலானெ	165
கண்ணுதலழக	189
கண்ணுவன்மூதலா	224
கணங்கொள்	81
கணைபடுங்கால்	187
கதிதரும	4
கந்தரம்வேர்ப்ப	192
கயவனுந்தம்பி	157
கரிபரிதுண்ண	69
கருகல்வெ	64
கருணைகூர்ந்து	211
கருணைசேர்கட	204
கருணைசேர்சொக்	214
கருணைமேனி	152
கருணையன்க	155
கருணையன்ரு	150
கருணையிற்பரிச	212
கருத்தினே	7
கருத்துடை	141
கருதிடின்	62
கருதிடினெரு	85
கருதிநின்று	57

	பக்க எண்.
கருதியென்	117
கருதின்வண்	88
கருதினிச்சிறு	132
கருதுகாதல	13
கருதுமப்பதி	72
கல்வியிற்	51
கலகவெஞ்	132
கழறுமாம	133
கழுமலப்பால	123
கழுமலமுனி	128
கழையதண்	57
கள்ளகீங்கிட	85
கள்ளவீக்கட்	176
களக்கமில்லா	182
கற்பமார்முன்னே	185
கற்பவெங்க	36
கற்றவன்கண்டு	166
கற்றைவெண்	71
கன்றிய	67
கன்னன்மொழி	131
கனகவொண்குழை	185
கனத்திறைகொல்ல	195
கனலுமிழ்செ	210
கனவாலிவல்லி	30
கனவிடைக்கண்ட	147
கனவுநீலே	77
கா.	
காசில்வான	25
காசிலுண்மறை	73
காடுகாவல்	16
காண்டகுகுரலொ	201
காணினினியிதற்	211
காத்தருளா	71
காதல்சேரடி	126
காதலியோ	55
காதிவந்தவடன்	203
காமனைக்காய்ந்த	45
காய்ந்தசெங்	166
காய்ந்துவிசா	98
கார்வளங்கொண்	228
காரியவுலகு	12
காரிருட்டிடி	14
காலமல்லா	34

	பக்க எண்.
காவமர்கற்ப	18
காவலன்வியந்	17
காவலன்றனக்	42
காவலனெய்ய	120
காழிநாயகர்	135
கானநெறிபாடிமு	195
கானெருங்கு	10
கீ.	
கீற்றுமல	63
கு.	
குணங்கொண்ட	81
குணந்தருகண	91
குணமோடடைந்	188
குருமொழி	92
குலந்தருநீதி	135
குழுவினுடு	75
குழுவொடுதிரண்	83
குளிர்ந்தருள்புரி	177
குறுமுனம்	19
குறைவறமாம	150
குறைவறவடசொல்	4
குறைவின்மண்	86
குன்றமனத்தா	101
குன்றவிலீரஞ்சு	104
குன்றியமனத்	152
குன்றியோர்த	128
கூ.	
கூசமுன்விட்ட	170
கூரியவுளத்து	42
கூறுந்தொடை	85
கூறரும்பேர	15
கூறியபின்னர்	193
கே.	
கேட்குமுன்பழை	166
கேட்டமாறன்றி	190
கேட்டருளாய்	19
கேட்டருளுங்	53
கேட்டவெஞ்சே	179
கேட்டிடுமின்	186
கை.	
கைத்தொழிற்	30
கைதவகேள்கை	204
கையர்தங்களே	136

	பக்க எண்.
கையறவெட்டா	116
கையுறுகுடை	102
கோ.	
கொங்கவிழ	24
கொடியதிண்	97
கொடியநெஞ்	136
கொடியவெஞ்	130
கொடுத்தலே	121
கொண்மூமா	36
கொத்தலர்மூடி	163
கொத்தலர்பெ	145
கொத்தவிழு	19
கொல்சுரநீக்கி	140
கொல்லுமைமீ	165
கொள்ளவோர்	59
கொற்றவன்றிரு	87
கொன்றைச்சடில	211
கொன்றுறுதடத்தி	223
சா.	
சோக்கியநோக்கை	213
சோகனக்வா	29
சோடிபோன்	148
சோடியலே	107
சோதிலாத	69
சோதிலாமன	115
சோலியபொன்	81
ச.	
சகம்பரிவறு	72
சகமெழ்வெ	159
சடைமுடிமுடியா	185
சடைமுடியும	119
சண்பையாய	126
சதமுறைதுதி	30
சதமுறையடித்	97
சந்தியாமடத்தே	222
சந்திரசூடத்	68
சமையமாமு	15
சயந்தரும்	91
சாணகம்பூசி	137
சாத்தியநற்றமிழ்	187
சாதிமுறைய	122
சாதியாதலையிலு	223
சார்ந்தாவுக்	122

	பக்க எண்.
சார்ந்தவெம்	28
சார்ந்தவென	99
சாலிநீள்கழனி	72
சாற்றருமிடும்	170
சாற்றுமீசனைய	184
சான்றவர்தே	40
சி.	
சிட்டர்வாழ்	152
சிட்டனருட்	96
சித்திரநுதற்	138
சித்திரமனை	117
சிதைவிலா	22
சிந்தைசெய்து	202
சிந்தைவாழ்	17
சிரபுரப்பால	133
சிரித்தமுகமு	74
சிவனெடி	7
சிறியனேன்	138
சிறுபாலசீ	138
சிவனின்னே	134
சீ.	
சீதமண்டல	161
சீர்மணிதாள	142
சீர்விளங்கு	101
சீலமன்ன	157
சீலமார்வரு	34
சு.	
சுடர்கொண்மா	62
சுத்தமாவதி	96
சுந்தரமாக	8
சுந்தரவணி	191
சுந்தரன்றனை	131
சுந்தரனகை	170
சுந்தரனவ	101
சுரருலகு	124
சுரிகுழலு	60
சுருதிநான்	1
சுருதியோசை	11
சுற்றநற்றவர்	133
சூ.	
சூமோலை	162
சூத்திரர்தலைவன்	185

	பக்க எண்.
செ.	
செங்கயற்	218
செந்தமிழ்	129
செந்துவர்வாய்	217
செந்நெறிசேர்சு	108
செந்நெறிசேர்வி	100
செந்நெறித்தானை	189
செந்நெறிநாயன்	213
செந்நெறியினுற்ற	126
செப்பியமாற்ற	51
செப்புறுமிவன்	191
செம்பியன்	154
செம்மையின்	97
செய்தவமுயற்	148
செய்யபுகழ்	227
செருவார்கணைக்	95
செல்லமயி	66
செல்வமார்செழியர்	131
செல்வமார்செழியன்	118
செல்வமுற்றி	148
செழுமைமேர்	181
செறிவாமிமா	153
செறுத்துமென	116
சென்றவன்	155
சென்றவொ	122
சென்றுகந்தக	215
சே.	
சேணுளார்போற்ற	46
சேணுளார்மண்	159
சேமப்படி	11
சேயவேற்ற	156
சேர்ந்தகன்	51
சேர்ந்தவொ	26
சை.	
சொக்கனென்	226
சொல்லருஞ்	40
சொல்லரும்ப	162
சொல்லுமும்முனா	49
சொற்பக	1
சொற்றரும்	213
சொன்றிமலி	29
சோ.	
சோகமீயுறேன்	164

	பக்க எண்.
சோதிசேர்கட	47
சோதிசேர்பா	35
சோதிசேர்டிரு	176
சோதியுரு	55
சோதிவேதி	131
ஞா.	
ஞாயில்வாய்	60
ஞாலமோங்குக	1
ஞானசம்பந்தர்	138
ஞானமுற்றிய	121
த.	
தக்கதோமை	96
தக்கதோவென	50
தக்கபேரணு	35
தக்கபேரால	37
தக்கவேங்கை	162
தகதுனா	31
தகவினை	219
தகவொடு	93
தங்கியமுள்	63
தங்குயர்வேள்வி	216
தடங்கனை	178
தடமணிக்	185
தடமலி	54
தணிவின்மாத்	205
தந்திரநூன்	102
தந்திரமிக்க	65
தந்துமெவிய	39
தந்தைதாய்	97
தந்தையில்லது	23
தந்தைவானுலகத்	42
தப்பினன்மற்	37
தமுற்றெதிர்	180
தருக்கமார்	133
தருகன	105
தருங்கனகக்	75
தரும்பிறர்பா	103
தருமநெறிகோ	154
தருமப்பரத	86
தருமம்வாய்	13
தருமமோவெ	151
தருமலிபரங்	160
தலையிற்பழுதில்	202

	பக்க எண்.
தலம்புகழ்	3
தலமகிழ்தமிழ்	160
தலமிசையே	50
தலமிலங்கமுன்	187
தவமுறுபு	64
தவவளவலியினு	222
தளம்புநெஞ்சு	137
தளர்வில்பல்புகழ்	148
தன்வயிற்சுந்தரன்	198
தன்றிருக்கரங்கள்	19
தன்னுணர்வால்	112
தன்னுழைகட	142
தனமுமுபொற்	147
தா.	
தாங்ருஞ்ச	14
தாக்கருமபகியா	197
தாக்கித்தரிய	170
தாக்கிழ்க்கழு	136
தாதையுந்தாயு	43
தார்வேந்தன்	6
தாரணிமவு	9
தாரார்சூழன்	33
தாரார்ங்கி	4
தாருறுநெடிய	121
தாவில்வெண்க	191
தானதிகண்டோ	118
தி.	
திக்குறுந்தல	27
திசைவிசயஞ்	23
திண்டிறன்ம	89
திரள்பரிகயங்	198
தி க்கடை	6
திருந்தலாக	156
திருந்தியசிகை	73
திருந்தியபொ	109
திருந்துயவிறைவ	226
திருந்துருக்குள	45
திருந்தேநாயக	210
திருந்தேமும்	73
தி மிர்புடைய	181
திருமேவுஞ்	2
திருவமரருள்	120
திரைபடிங்குநி தி	180

	பக்க எண்.
திறம்படுகொ	128
திறமுறுமு	38
தீ.	
தீதில்வண்டருப	226
தீதிலாவடிவி	103
தீதிலாவினி	114
தீயவோபுர	45
தீரமிக்கமும்	24
து.	
துங்கமாறனு	160
துங்கவெமபரி	84
துணைவன்யானென	214
துப்பமர்மெய்யன்	56
துப்பமர்மெய்யனு	179
துப்பிதழ்ப்பச்	210
துமலைமலர்	12
துயகீரன்	46
துயதணணீ	156
துயநன்னெஞ்	196
துயநீறணுகா	121
துய்யமனவை	81
துயில்கொளுந்	188
துயின்றவொழு	218
துளங்கியபத்தி	69
துற்றமற்றை	70
துறைச்சி விரன்	192
துனபுறலென்	43
துன்றமாதரியா	180
துன்றுபலபடை	170
துன்றெயி	54
துன்னியசி	63
துன்னியவெய்	143
துனனுசேனை	183
துன்னுபன்ம	103
தூ.	
தூணறுநெருபாக்	140
தூவிடவெண	118
தெ.	
தென்டிரைவா	114
தெய்வநீத்தி	219
தெரிதருகரு	106
தெரிதருகாள	82
தெரிபமுதத்	145

	பக்க எண்.
தெரியவோ	43
தெரிவுறச்செ	149
தெரிவுறத்தடுப்	119
தெரிவுறவிவ	109
தெரிவையர்விழி	68
தெரிவையர	153
தெளிக்கவரு	156
தெளிவுறக்கண்	134
தெற்றிச்சே	66
தென்மலயக்	47
தென்றமிழ்க்	48
தென்றமிழ்நா	108
தென்றமிழ்ப்புல	49
தென்னமனனனு	159
தென்னவர்பரவு	75
தென்னவனமைச்	76
தென்னவனு	165
தென்னன்வா	38
தே.	
தேங்குபெருமபு	221
தேசிலாகு	28
தேசுகடைமடவா	17
தேடருஞ்சிற	176
தெடிக்கில	74
தேம்பபிழ	176
தேமளித்த	52
தேமாலயனு	76
தேர்பரிகரியா	213
தேவாகடேவே	39
தேவர்கோனை	164
தேவர்தொழு	29
தேற்றாதிய	165
தேனலர்நிம்ப	172
தேனிமிருந்	3
தொ.	
தொண்டர்கள்ப	163
தொண்டர்கள்விடியு	106
தொலலுலகினம்	182
தொலலைமம	100
தொல்லியம்பதி	207
தொழுகுறை	68
தொழுதுதேவ	171
தொழுதுபோ	50

	பக்க எண்.
தொழுதமுன்னெ	164
தொன்மைநன்னிலா	224
தொன்மைநீதி	219
தொன்னிலமா	13
தொன்னெறி	100
தோ.	
தோரணநாட்	25
தோரணவாயி	11
தோன்றுநாட்	49
ந.	
நஞ்சணையுள்	10
நட்பொடுமெ	141
நடகவிறம்புரு	177
நடமொடு	59
நணணருமு	66
நண்ணியவை	41
நத்தமார்நடு	10
நந்தலிலாதகால	224
நந்தாகளர்	78
நந்திதன்	55
நந்தீமாமுனி	25
நமபனையும்	141
நம்புறவாழ்வோ	178
நம்பெரும	65
நம்மடியவர்	113
நயந்தருதாண்	26
நயந்தவையா	30
நயந்துறுகனவி	197
நயமுபொ	41
நயமெய்திய	140
நரபதியதுகே	163
நல்லகாரியம	97
நல்லவடிவணமா	186
நல்லவர்பரவுஞ்	148
நல்லவனதரத்	95
நலங்கொள்பே	180
நலந்தரு	8
நலமலிகான	190
நலயலி சிறிதுகா	211
நலமலியறிவான்	223
நலமுறமொ	9
நவையின்	43
நற்குருமனெவி	115

	பக்க எண்.
நற்றமிழ்நூற்	47
நற்றவனகண்டு	166
நற்றவன்போகப்	199
நற்றிருமேனி	90
நறைமுடிச்	127
நறையிலங்க	120
நன்கவிகேட்ட	50
நன்குறமித்	172
நன்குறுமாழி	57
நன்பரிவெய்தி	212
நன்புடையற	147
நன்புளீர	74
நன்மறையோ	173
நன்றிகொண்ட	109
நன்றெழில்வீ	144
நன்றைதன்மா	115
நன்னெறிக்க	110
நன்னெறிசே	122
நன்னெறியே	137
நா.	
நாகமாபுரத்து	116
நாணமிலாதோ	120
நாணிலீர்மன்	135
நாதப்பறைய	95
நாதனேகடி	102
நாதனேயருளி	81
நாலிருங்குழி	30
நாளும்புது	9
நானிலமுய்ய	105
நி.	
நித்தனருளான	165
நிருபகேளஞ்ச	179
நிலவுசாமளை	82
நிறங்கட்கப்	2
நிறங்ள்வே	136
நிறத்துதல்க	145
நிறைபனிநீ	25
நிறைபெருந்	72
நிறைவிளைறிவா	217
நிறைவுறுமதி	101
நின்றதிருவுனாவி	204
நின்றுதுசொல்ல	178
நின்றூதவா	96

	பக்க எண்.
நின்றமரடியனே	177
நின்றமன்னவனே	197
நின்றவர்தமைம	73
நின்றெனெவெ	115
நின்னுடைத்தானே	214
நின்னெழிற்பு	144
நின்னெஞெடு	51
நினைக்கியாமுண்	76
நினைப்பினிங்கி	182
நினையவெம்	12
நினைவினெமு	135
நீ.	
நீக்கலருப்புக	112
நீக்கிஞெக்கடி	82
நீங்கருமவெ	27
நீடுசெல்வநிதி	199
நீணடகன்	15
நீணையவடியார்	177
நீதிச்சொழி	133
நீதிமன்னவ	69
நீதிமாமதூ	68
நீதியுடைவணிக	217
நீரிடைநுரைய	15
நீளவளா	11
நீறணிந்தருள்	142
நெ.	
நெஞ்சம்வே	51
நெற்றியிற்பாய்	180
நெற்றியிற்றில	191
நெறிகடவாரம்	203
நெறிதருமறை	146
நெறிபடக்கண்	177
நெறிப்படக்கி	97
நெறிப்பமெதுனை	211
நெறிமிஞசா	142
நெறியுளீரெ	19
நெறிசத்தா	16
நென்முத்றுனி	164
நென்னனின்றுதி	174
நே.	
நேசமார்ஞா	136
நேசமார்தேவி	176
நேர்வலிடண்	159

	பக்க எண்.
நோ.	
நோக்கினுற்பாவ	74
ப	
பகர்ந்தனர்வந்து	70
பகையறக்கூப	157
பகையிலாவே	93
பங்கயஞ்	63
பங்கயரு	20
பச்சிமதிசையை	188
படிபுகழ்	5
படிமிசையெ	120
படியகமி	106
படியிடந்தகோ	208
படுமெழுமதி	99
படுவெழுகினைக்	132
படைத்தவெய்	120
பண்டாழுமொ	170
பண்டிதர்தமை	127
பண்டிதர்மீ	130
பண்டைநான்	10
பண்டைமந்தி	129
பணிந்தவரு	94
பணிபவளழகு	166
பணியடியா	118
பணிவிடையமை	197
பத்தர்கள்பத்த	172
பத்தரெங்குள்	197
பத்திமன்னவ	38
பத்தியான்மிக்கவே	183
பத்தியிற்போ	49
பத்திரன்புலருமுன்	194
பத்திரன்முனு	206
பதருவந்தவிசை	190
புதிந்துமுன்காட்ட	86
பதியின்வைபவ	74
புந்திவையாளி	79
பரந்தவன்கண்டு	205
பரமுனிவரரு	27
பரிந்ததுகாணு	164
பரிந்ததுபுதுமை	205
பரிந்திடைமரு	176
பரிந்துநிரு	7
பரிபந்து	9
பரியகையா	89
பரியவாளெ	62
பரிவினன்மிக்க	192
பரிவினிங்ஙெய்த	73
பரிவினெண்ண	22
பரிவுகூர்ந்	31
பரிவொடுகண்	144
பரிவொடுபரு	103
பரிவொன்றி	43
பல்படையை	140
பல்பெருஞ்செல்	182
பல்லக்குமேலேறி	228
பல்லியங்க	25
பல்லிதப்பொற்ப	201
பல்லிதமாகமெல்	202
பல்லிதவலங்	91
பல்லிதவிலங்கு	200
பலகைவாள்	115
பலந்தரு	5
பலர்புகழ்சென்னி	189
பவங்கணீக்கு	134
பவமுறுகையர்	137
பழுதறுசத்தி	130
பழுதிலகண்	92
பழுதிலாதாயன்	196
பழுதிலாமார	58
பழுதிணால்வ	127
பழுதுளமேவவா	130
பற்றலர்சொல்	149
பறையுமது	108
பன்னியபொ	142
பா.	
பாகமங்கய	12
பாங்கடியா	59
பாங்குடைம	31
பாங்குறுபொரு	151
பாசமறுநீறணி	137
பாடன்மாமுனி	90
பாண்டியன்கந்	161
பாண்டியன்பல்	195
பாண்டியனி	37
பாண்டியனே	99
பாணன்பரமது	190
பாதகங்க	14
பாதாரவிந்தஞ்	193
பாதிமாதுடை	26
பாந்தளஞ்சடி	45
பாமறையந்த	147
பாய்புலியுமிர	187
பாய்விடையிறை	184
பார்மிசை	52
பார்வையிலு	48
பாரின்மன்ன	160
பாரோர்பரவு	119
பாலகனல்	6
பாலேமொழி	202
பாவியர்வி	68
பானலங்கட்	122
பி.	
பிடர்மிசையெடுத்	185
பிடிகளோடி	67
பிடிச்சுலாவம	162
பிடிநடையா	53
பிண்டிவேர	123
பிரளயகாலஞ்	171
பிரிவுக்கொன்று	224
பிறங்கியவடி	94
பிறந்தபின்பு	210
பிறரறியினீ	111
பிறிவிலாவரனும்	54
பிறிவிலாவெறுப்	161
பின்னமாகெ	132
பின்னமில்குண	179
பின்னவமா	115
பீ.	
பீடுசேர்மொ	35
பீடுடையுணர்	42
பீடொன்றியவன்	190
பு.	
புக்கவாயிரம்	168
புகல்வதேதெ	137
புகலருஞ்செலவு	77
புகலெனவந்	119
புகழ்தருபத்திர	204
புகழ்ந்தது	96
புகழ்நீடியபூ	139

	பக்க எண்.
புகறற்கரிய	11
புண்ணியஞ்செய்	85
புண்ணியவடிவ	81
புத்தகம	4
புத்திரன்குள்ளீ	178
புத்தியுளொ	97
புரவியாயிர	168
புரவிவந்தனவோ	79
புரிதீபார்த்தரத்	87
புன்மைதீர்	160
பூனைபெருக்கு	205
பூனையுமாயி	58
பூ.	
பூகிசாதனங்கண்	181
பூமகட்குமணி	140
பூமிதெற்	8
பூழியகழ்ந்த	13
பெ.	
பெருகிமுன்	134
பெருந்துறை	79
பெரும்படைக்கி	215
பெரும்பொருளி	187
பெருமகின்	65
பெருமைசேர்	180
பெருமைத	41
பெருமையே	26
பே.	
பேசருந்த	42
பேசரும்புய	35
பேசுவதென்கொ	194
பேணுற்றகாவற்	198
பேறுசால்ப	105
பேறுற	21
பை.	
பைந்தமிழ்	158
பொ.	
பொக்கணச்சித்	37
பொங்குமங்	136
பொங்குருச்	3
பொதியில்வ	94
பொய்ம்மையின்றி	70
பொய்யிலாத்	145
பொருத்தவோ	20
பொருத்தியதவத்தா	225
பொருத்தியவொழு	14
பொருத்துதல	99
பொருத்துதில்லே	76
பொருத்துபூ	143
பொருத்துப்ப	23
பொருப்பைப்	2
பொருவரங்கவி	43
பொருவருங்கோயி	100
பொருவருந்தி	25
பொருவருமறி	163
பொருவருமால	173
பொருவில்வில்லா	179
பொருவிலாதபொ	208
பொருவிலாதவெஞ்	28
பொருவிலெரி	80
பொருளினுமொழு	188
பொலிவின்வ	27
பொழிமழைமறுத்	214
பொழிலார்ம	139
பொற்பமர்த	37
பொற்புறும	43
பொறையசத்	94
பொன்பரிதில	174
பொன்முடிம	52
பொன்னகர்மன்	20
பொன்னிநாட்டி	175
பொன்னினீடிய	70
பொன்னுயர்பீட	130
போ.	
போதகாய்	62
போதுமெல்	125
போயெங்கும்பு	187
போற்றியென்	76
ம.	
மங்கலநாணி	149
மங்கைகேளறி	113
மங்கையங்	28
மஞ்சமைகுழ	153
மட்டவிழ்தும்	186
மண்டழன்	129
மண்டனிற்	20
மண்செல்வ	32
மண்டுமமரர்	92
மண்ணகத்தெவ	86
மண்ணலரடி	210
மண்ணினிண்மறு	70
மண்மிசைவழ	51
மண்மிசைவழ	151
மண்முழுது	59
மனங்கமழி	225
மணமலி	167
மணிதிகழு	133
மதஞ்சொரி	27
மதன்கணை	112
மதிநெறி	26
மதியிலாத	126
மதியினை	106
மதுகைவீட்	65
மந்திரவாதஞ்	121
மந்திரிகட்கு	105
மந்திரிகளவன்	108
மம்மர்சேர்	185
மரணம்வக்த	109
மரவுரியுடை	222
மருத்தயில்	221
மருமலர	4
மருவவீந்த	15
மருவியஞ்ஞ	222
மருவியவிறலி	193
மருவுகாய்	87
மருவுபுழ்	60
மருவுபொற்ப	74
மருவுமுன்	154
மல்லல்சே	123
மல்லலஞ்...மாமலி	196
மல்லலஞ்...வரிசை	69
மல்லலஞ்...வான்	152
மல்லலோங்கு	79
மல்லிகைகோங்கு	88
மலரயனுணி	187
மலருமித்தி	11
மழுவார்படை	119
மழுவைப்பிர	95
மழைமதத்தொந்தி	53
மழைமதப்புழை	210

	பக்க எண்.
பற்பொலி	206
மற்றதன்சாரன்	214
மற்றதுகண்டமை	184
மற்றதுகண்டி	149
மற்றதுகண்டுசால	61
மற்றதுகண்டுநின்ற	92
மற்றதுகண்டுமுற்றி	207
மற்றதுகண்டுவந்த	204
மற்றதுசொல்லக்	44
மற்றதுசொல்லநல்ல	82
மற்றமடவார்	22
மற்றவண்மதி	30
மற்றவர்கொடு	129
மற்றவர்சென்று	194
மற்றவர்தம்மை	206
மற்றவர்பாட	191
மற்றவர்புகழா	158
மற்றவர்போய	217
மற்றவரியம்ப	70
மற்றவரிருப்ப	120
மற்றவன்கண்	154
மற்றவன்செயலி	169
மற்றவன்றனை	219
மற்றவனணைய	167
மற்றவனுந்	111
மற்றுநேரொவ்வாநீதி	218
மற்றுநேரொவ்வாவ	175
மற்றும்புதுமை	188
மற்றுமன்ன	117
மற்றுமூணெழி	80
மற்றுளபெரு	97
மற்றொருதெய்வ	222
மற்றைமன்ன	160
மறங்கடி	77
மறந்திழ	224
மறுத்ததுகண்டு	202
மறுவறுசிகரம்	212
மறுவறுசிறப்பி	64
மறுவறுதென்ன	178
மறுவறுபொற்	6
மறுவறுமுயர்	192
மறுவறுமுனி	50
மறுவில்சுந்தர	206

	பக்க எண்.
மறுவினீயறிய	220
மறைஞானி	126
மறைப்பொ	54
மன்றல்கமழ்	227
மன்றலந்தொடை	39
மன்றறிகழ்தென்	94
மன்றறிகழ்பிட்டு	98
மன்றிடைமுன்	149
மன்றிடையிருந்	151
மன்றிடையின்	204
மன்றுணைய	32
மன்றுநீட	65
மன்றுளேவ	151
மன்றுறுமலை	15
மன்னகேள்	144
மன்னதீமனம்	88
மன்னதுகண்டு	198
மன்னமைச்ச	122
மன்னர்க்கரசன்	32
மன்னவகேண்	126
மன்னவர்மன்னவ	167
மன்னவர்மன்னன்	106
மன்னவர்மூடி	34
மன்னவரிசய	78
மன்னவரிவரோ	69
மன்னவன்கேட்டு	176
மன்னவன்விண்	108
மன்னவனதிசயி	139
மன்னிடவடி	98
மன்னியகுரு	153
மன்னியசங்கம	215
மன்னியசிறு	37
மன்னியசெய்தி	183
மன்னியசொல்	50
மன்னியதென்	25
மன்னியநித்தில	84
மன்னியபுகழ்	118
மன்னியபெரிய	106
மன்னியமனிதர்	215
மன்னியவமைச்ச	188
மன்னியவிபூதி	129
மன்னியவிலக்க	77
மன்னுசுந்தர	180

	பக்க எண்.
மன்னுதுரகம்	78
மன்னுநம்மறை	168
மன்னுநீதி	109
மன்னுநீள்	38
மன்னுநோக்கு	130
மன்னுபுகழ்	154
மன்னுபுன்குண	220
மன்னும்மன்னு	48
மன்னுமாதவம்	23
மன்னுமிச்சங்	44
மன்னுமிங்ஙகரி	69
மன்னுமுத்தம	23
மன்னுமுயர	219
மன்னுமுற்றெ	69
மன்னுயிர்கா	213
மனத்தின்ப	53
மனத்தினை	104
மனத்துறு	86
மனநலமுடை	168
மீனைகுடியடி	150
மீனையிடை	165
ம மா.	
மாசறுபூம்	124
மாசில்கைகூ	125
மாசிலாமது	107
மாசின்மதிதை	21
மாடுறக்கண்	93
மாண்டகுகடல்	31
மாண்டெனவென	219
மாதர்கடில	31
மாநிலங்காப்போர்	216
மாநிலத்தளர்	214
மாலயனறியா	46
மாலைக்குமர	21
மாலைமுடி	52
மாலையங்குழல்	192
மாலையைக்	206
மாவலவீரன்	83
மாற்றலர்வெ	155
மாற்றவரொளி	151
மாறிநின்றென்	75
மாறிலாமறை	136
மானமில்ச	66

	பக்க எண்.
மானமிலாதோ	133
மி.	
மிக்கபாலககே	138
மிக்கமந்திரி	87
மிகவின்பு	43
மிகவுறுத	62
மிஞ்சகெஞ்சஞ்சி	191
மிஞ்சிடவடை	141
மிஞ்சிடைமரு	176
மிடற்றிலு	92
மிண்டுறுகயவ	115
மிறைகள்செய்ய	184
மின்பரிவு	85
மின்வஹித	57
மின்றிகழ்தென்	201
மின்னணியா	7
மின்னியகெ	62
மின்னியவு	90
மின்னுபுகழ்தரு	226
மின்னுபுகழ்ப்ப	195
மின்னும்புகழ்க்	189
மின்னும்புகழா	80
மின்னும்வெம்	173
மின்னுயிர்கோ	171
மு.	
மூக்கணஞ	56
மூட்டவெண்	65
மூட்டிப்பார்ப்பா	111
மூடிசிகை	67
மூண்டம்வெம்ப	161
மூத்தவெண்ண	205
மூதிருமாமறை	124
மூதுகவிப்பு	40
மூதுபோ்நக	95
மூந்தியகாலத்தொ	221
மூந்தியசெழுங்	86
மூந்துறவ	20
மூந்தையோர்கா	167
மூருக்கும்வெம்	88
மூருகன்சங்	9
மூருகெழுவமைத்த	181
மூல்லைசேரணங்	221
மூற்றவெந்தை	200

	பக்க எண்.
மூற்றிகழ்தச்சரா	215
மூற்றியசேற்றம்	135
மூற்றியபய	40
மூறைமைகெ	64
மூறைமைமன்னி	219
மூறைமையின	152
மூன்புயிர்	8
மூன்புரந்தரனே	194
மூன்புறநின்று	198
மூன்வருநான்	4
மூன்வஹிதனு	102
மூன்றிகழி	201
மூன்னங்கருங்	2
மூன்னமது	140
மூன்னமிங்	33
மூன்னமோர்காலஞ்	39
மூன்னமோர்காலந்	104
மூன்னமோர்காலம்	207
மூன்னமோர்தென்	61
மூன்னமோர்நா	50
மூன்னமோர்பிரம	171
மூன்னவனி	56
மூன்னிகழ்புங்க	200
மூன்னுறச்செ	90
மூன்னுறநின்ற	157
மூன்னேயவண	102
மூன்னேயூழ்	136
மூன்னேயென்	13
மூன்னேவாதனே	223
மூன்னொருகா	19
மூனிவர்கள்	27
மூனிவர்கள்கே	158
மூனிவரன்சபிப்	207
மூ.	
மூபோயுடை	127
மூதுரைவாணர்	181
மெ.	
மெத்தியதழலி	166
மெத்துந்தகவு	86
மெய்திகழப்பர்	123
மெய்ந்நெறி	79
மெய்ப்படத்	15
மெய்ப்படவுய	157

	பக்க எண்.
மெய்ப்பசொபம்	207
மெய்ப்பிடுதி	17
மெய்மையற்ற	200
மெய்யார்கூர்	33
மெய்யிற்பூசி	36
மெய்யுறக்கேட்	135
மெல்லென	127
மென்புலவரது	186
மே.	
மேகநாதன்	94
மேதகுசம	8
மேலுயர்குரு	93
மேலெழின்முக	88
மேவருந்தலத்	155
மேவருநான்ம	146
மேவியதிறங்க	135
மேவியபுத	117
மை.	
மைக்குலமெற்று	200
மைத்திகழள	149
மைத்துனிநடக்க	217
மைப்படுகண்	153
மையமர்வி	22
மையறுகற்	125
மையிலாள்கடை	202
மொ.	
மொஞ்சகக்	65
மொழிதரு	10
மொழியறியா	44
யா.	
யாயிழந்தபோ	208
யாவையுங்கூ	40
யாவையும்வே	134
யாணுமுன்	20
யாணையாழ்	66
யோ.	
யோகபட்டம்	36
வ.	
வங்கர்கலிங்கர்	143
வஞ்சகர்தள்ள	150
வஞ்சனைசெய்	133
வட்டப்பாறையி	184
வட்டமுறிமதிய	208

	பக்க எண்.
வீடகலையே	138
வடிதடநொட்ப	116
வடிவமிஞ்சு	110
வடிவுடை	67
வணங்கியேதொ	183
வணங்குமி	41
வணிகசூரியரோ	150
வந்தகாவலர்	199
வந்தவர்கு	40
வந்தவன்றெரு	117
வந்தவோலையி	164
வந்தினைசெப்	48
வந்தினையடி	141
வந்திருந்தாரம்	164
வந்துகாதலி	125
வந்துகூறும்	57
வந்துதன்னுழைபு	215
வந்துதோன்ற	220
வந்துபோற்	32
வந்துமாமறை	27
வந்துறக்க	90
வந்தினைவண	21
வந்தெயி	61
வம்பவிழலங்கல்	199
வம்பவிழிதழி	170
வயங்கொன்	12
வயமுமுமன்	30
வயலெலாங்	72
வரகுணமன்ன	178
வரகுணன்கு	7
வரந்தருந்தொல்லை	5
வரந்தருமர	61
வரமுடைச்சொக்	223
வரர்புகழா	73
வரன்முறை	203
வரனுளீர்	226
வரனுறுமண்	225
வரிசைகீடிய	126
வரிவிழிமானி	130
வருத்தமற	216
வருந்திநான்	44
வருந்தியுட	75
வருந்துபே	62
வருந்தும	95
வருபவர்நெறி	185
வரும்பரி	89
வரையறுசிவிகை	194
வல்லவன்	223
வலம்படு	116
வழிபடுவோர்	212
வழிவசத்தி	188
வழுத்தமைச்	110
வழுத்திய	43
வழுதிகண்ட	83
வழுதிபால்விரை	194
வள்ளன்மென்	104
வளந்தருபிட்	96
வளந்தருமட	45
வளம்படுகூத்து	105
வளமுறுகோ	50
வளமைமீடிய-காலம்	183
வளமைமீடிய--தென்	145
வளமைமறை	102
வளமையோங்	169
வளர்கரை	97
வளர்த்தருன்	148
வளவன்	190
வளவியதோ	111
வஞைமதிகாட்ட	72
வறுவியபடையா	179
வன்சமணிருள்	185
வன்புறுகவந்	156
வன்பெருஞாளி	162
வா.	
வாங்கருங்	40
வாங்குமூன்	39
வாசவன்கண்	163
வாசவன்வே	62
வாசிகை	103
வாடியமாலே	206
வாடுவோர்	35
வாதபித்தங்	14
வாதுறவைதல்	203
வாதைமறலி	82
வாய்கொற்	159
வாய்ந்தபுலி	47
வாரடாசிறுவ	132
வாரிதி	146
வாலினேச்சு	172
வாலிமருப்	12
வாலியின்பெரு	30
வாவுறு	121
வாழ்ந்தருள்	100
வாழ்ந்தபொ	91
வாளகிரி	83
வாளரவதனை	119
வாளராவணி	218
வாளெழுகு	1
வி.	
விக்கிதம்	85
விசையவெம்ப	143
விட்டவாறது	125
விடங்கரு	4
விடைக்குறி	179
விண்ணகத்தலை	157
விண்ணுயர்	28
விண்ணுலகெல்ல	177
விண்படரீ	214
விண்விரும்ப	36
வித்தகமன்ன	194
வித்தகவே	56
விதமுறு	196
விதுமர	61
விதுவரவ	3
வியனுறுசிற	163
வியாதவான் மீகி	226
விரிவுடைப்ப	168
விருத்தரைமை	37
விருத்திரா...வெம்பழி	17
விருத்திரா...வென்றி	163
விரும்பிய	56
விரும்பியுயரமு	211
விரைகொண்	93
விரைவின்மின்ன	217
விரைவின்வெ	169
விரைவொடுகொடி	110
விரைவொடுங்கள	117
விரைவொடுஞ்சென்	45
விரைவொடுபோயின	107

	பக்க எண்.
விளைவொடும்விடை	77
விளைவொடுமவன்	164
விளைவொடுமென்	169
விளைவோடிக	139
வில்லொடு	142
விலங்குகள்	209
விழுந்தவர்	71
விழுமியகுதிரை	84
விழுமியபே	52
விழைதருநாளி	207
விளங்கயா	170
விளம்புமுன்	172
வினையற	121
வினையுறு	108
வீ.	
வீரன்விட்ட	66
வீறுசான்மழை	182
வே.	
வெண்டிருநீறு	71
வெண்பிறை	118
வெந்தழல்கண	98
வெந்திறல்பே	169
வெந்திறல்வீ	156
வெந்திறற்சி	93
வெந்திறன்ஞா	24
வெம்பரிவரவு	82
வெம்பெருந்தி	175
வெம்முனைய	24
வெய்யசாயை	175
வெய்யபாணர்	201
வெருவரமூ	100
வெல்பரி	84
வெல்லருங்	120
வெல்லவுட்	54
வெள்ளிமால்	28
வெறிகமழ்கு	142
வெறிகமழ்சடில	53
வெறிகமழ்தாரா	174
வெறிகமழ்நீறு	192
வென்றிகொண்மை	117
வென்றிகொணஞ்சு	218
வென்றிகொள்	158
வென்றிதரு	25
வென்றிப்புர	211
வென்றிபட	52
வென்றியாலாரம்	159
வே.	
வேகாவேடு	133
வேடனைச்	111
வேண்டியதடி	191
வேண்டியதரு	175
வேதனைப்பட	80
வேந்தர்பொன்	93
வேந்தனர்செவிப்	205
வேர்த்தன	205
வேலியுலகில்	95
வை.	
வைத்தருணமச்	100
வையகத்தோர்	149

சூசிபத்திரம்.

காப்பு ... ... க.

கடவுள்வாழ்த்து ... ... உ.

அவையடக்கம் ... ... ஓ.

பதிகம் ... ... ரு.

நூல்வரலாறு ... ... எ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு... ... ... கூ.

திருநகரச்சிறப்பு . . . . ககூ.

நூற்பயன் ... ... கஙூ.

க. இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... கச.

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... ககூ.

ங. தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல் ... ... உக.

ச. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உங.

ஙி. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உசு.

ரு. பூதமுண்ட திருவிளையாடல் ... ... உஎ.

எ. ஆறழைத்த திருவிளையாடல் ... ... உகூ.

அ. கடலழைத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙo.

கூ. மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙக.

கo. உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல் ... ... ஙஉ.

கக. வளைவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙங.

கஉ. நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் ... ... ஙச.

கங. சித்தரான திருவிளையாடல்... ... ... ஙரு.

கச. கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல் ... ... ங.அ.

கஙி. சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙக.

கரு. கிழியறுத்த திருவிளையாடல் ... . சஉ.

கஎ. நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்... ... ... சரு.

கஅ. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவிளையாடல் ... ... சஎ.

ககூ. ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல். . ... சகூ.

உo. இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல் ... ... ஙo.

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் ... . ஙஉ.

உஉ. வலைவீசின திருவிளையாடல் ... ... ஙங.

உங. வளையல்விற்ற திருவிளையாடல் ... ... ஙரு.

உச. இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல் ... . ஙகூ.

உஙி. மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் ... . சுக.

உரு. ஆனையெய்த திருவிளையாடல் ... . சுச.

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... . சுஅ.

உஅ. நரி குதிரையான திருவிளையாடல் ... ... எக.

உகூ. குதிரை நரியான திருவிளையாடல் ... ... கூக.

௫0.	மண்சுமந்த திருவிளையாடல்	௬௮.
௫௧.	விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்	௬0௫.
௫௨.	மாறியாடின திருவிளையாடல்	௬0௮.
௫௩.	பழியஞ்சின திருவிளையாடல்	௬0௭.
௫௪.	மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்...	௬௬௫.
௫௫.	அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்...	௬௬௮.
௫௬.	மதுரையான திருவிளையாடல்	௬௬அ.
௫௭.	வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்	௬உ௫.
௫அ.	கழுவேற்றின திருவிளையாடல்	௬௬௫.
௫௯.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்...	௬௮0.
ச0.	உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்	௬சஙி.
சக.	மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்	௬சஅ.
சஉ.	அட்டமாசித்திப்கர்த்த திருவிளையாடல்	௬ஙி௨.
சங.	தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்	௬ஙி௮.
சச.	இந்திரன்முடிமேல் வளையிரித்த திருவிளையாடல்	௬ஙி௭.
சஙி.	பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	௬சுஙி.
சசு.	சோழனைக்கொண்டாழியிற்முழ்த்த திருவிளையாடல் ...	௬சுஎ.
சஎ.	திருவாலவாயான திருவிளையாடல்	௬எக.
சஅ.	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல் ...	௬எங.
சக.	விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்	௬ஙஅ.
ஙி0.	உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்...	௬அக.
ஙிக.	மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்	௬அங.
ஙி௨.	காரியார்நாரியார் பாப்பருத்த திருவிளையாடல் ...	௬அஙி.
ஙிங.	புலிமூலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்	௬அ௭.
ஙிச.	சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்	௬அக.
ஙிஙி.	திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்	௬சுஙி.
ஙிசு.	பலகையிட்ட திருவிளையாடல்	௬சுசு
ஙி௭.	இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்	௨0௨.
ஙிஅ.	பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவிளையாடல்	௨0௭.
ஙிக.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	௨0சு.
சு0.	கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௨சக.
சுக.	மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல் ...	௨சங.
சுஉ.	சான்றழைத்த திருவிளையாடல்	௨சசு.
சுங.	நாளைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௨௨சு.
சுச.	வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்	௨௨ச.
	பயன்முதலியன	௨௨சு.
	அதிகமாகஇருந்த கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுட்கள்	௨௨எ
	தூற்சிறப்புப்பாயிரம்	௨௨அ.